CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2019

Praznicul Naşterii Domnului

S-a împlinit proorocia că se va vesti lucrarea Domnului. Cei care vin la izvor să lucreze chipul şi asemănarea Domnului peste ei.

Praznic de naștere peste cetatea cuvântului Meu din acest orășel de la poale de munte, orășelul minunilor Mele cu voi, fiilor. Hai, ridicați-vă din așternut și deschideți cartea Mea cu voi și deschideți porțile cetății, că vin colindători la ieslea cuvântului Meu cu voi, iar osteneala voastră se va odihni numai apoi, numai după serbarea asta mare, până la altă serbare mare, că vine praznicul Bobotezei apoi, și iar vom deschide porțile cetății ca să împărțim din izvor, ca să lucrăm aghiazmă de bobotează și să împărțim celor ce vor veni lângă Mine și lângă voi în amintirea botezului Meu de la Ioan, când Eu M-am smerit sub mâna lui, iar el era ucenic desăvârșit, ca și Învățătorul lui, precum este scris.

O, fiilor, ce frumos, o, ce frumos a fost aseară, seara de Ajun de Crăciun, ce frumos! Ați fost înconjurați cu credință și cu iubire de cei de aici, din oraș, și de cei din orașul Târgoviște, de cei ce vă iubesc pe voi pentru că sunteți ai Mei, și toți au privit cu nesaț frumusețea cea deslușită a rădăcinii adânci în timp a poveștii Mele cu voi, poveste de poveste, fiilor. Le-au fost la toți inimile pline de voi în toată seara, și așa au plecat întru ale lor, cu daruri mici, lucrate de mânuțele voastre, ca să aibă ei amintire de aici apoi pentru Mine și pentru voi, și vor duce ei vestea și povestea despre Mine și despre voi și despre taina acestui orășel, în care Eu și voi avem cetate și lucrare în cetate, o, și mulți se vor mângâia și se vor bucura la auzul și la văzul petrecerii Mele cu voi în sărbători. O, și vor fi și din cei ce se vor întrista fără de temei, ci doar din pricina inimii reci pentru credință și pentru frumusețea credinței și a faptelor ei, așa cum s-a petrecut și în ziua Crăciunului clătinat de la locul lui din calendar, când, acum două săptămâni v-ați dus la porțile orașului ca să cântați colinde și urări mai-marilor de peste cetate, o, și s-au răzvrătit de tot cei din fruntea bisericii plaiului dâmbovițean și au făcut valuri, cu care au dat să izbească spre primărie și spre voi, dar n-au fost înțelepți dacă au făcut așa, și mai rău au stârnit dispreț asupra lor, că nu așa lucrează păstorii bisericii dacă sunt păstori, dar iată, iată, ei sunt altceva, iar mai-marele de peste ei scoate cartofii din foc cu mâna altora, a supușilor lui, o, și n-a fost frumos pentru ei aceasta.

Eu însă merg cu voi cu taina Mea și nu-Mi opresc lucrarea, și nimeni n-o poate opri, căci ea este puterea Mea, puterea lui Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul, fiilor. O, Eu le-am dat lor cuvânt să nu se îngrijoreze, să fie liniștiți le-am spus mereu, căci Eu sau voi nu le luăm nimic din ce este al lor, nu, fiilor, și știu și ei că aici cu Mine și cu voi pe cale nu pot veni cei care nu-și răstignesc faptele și slăbiciunile și trupul prin lepădare de sine și prin purtarea crucii, o, și nu se grăbesc nici ei, nici oamenii de sub ei spre o așa dulce viață cu Mine și pentru Mine cu ei pe pământ, căci oamenii au viața cea iubită de ei, nu de Mine după poruncile vieții.

Așadar bine le-ar fi celor ce slujesc la altare să stea liniștiți în slujbele lor, iar Eu să merg să lucrez ce am dat de la Tatăl să lucrez, și fiecare cu lucrarea tatălui lui, așa să lucreze, și fiecare cu pacea pe care și-o alege, iar voi aveți pacea Mea, fiilor.

O, pace vouă! Pacea Mea o dau vouă! Nu precum are lumea pacea ei, nu, fiilor, ci pacea Mea, mersul cu Domnul pe cale, mersul cu crucea, așa cum Eu am mers.

Iar astăzi avem oaspeți colindători, și le facem primirea la masă, și le punem pe masă colăcei și mere și turte dulci în amintirea durerii de atunci, de la nașterea Mea pe pământ, când paisprezece mii de prunci au fost tăiați de mai-marele poporului Israel, regele Irod, cu gând să-Mi ia Mie viața, dacă aflase că S-a născut un Rege, un Mântuitor mare peste popor, iar voi împărțiți colăcei pentru pruncii tăiați jertfiți pentru numele Meu, pentru venirea Mea pe pământ, o, și vin ei la sărbători cu Mine, înaripați, și stau deasupra cu cei din cer la sărbătoarea Mea cu ei, și măreț loc au ei în locașurile Tatălui Meu, fiilor!

Acum le spunem bun venit celor ce au venit să ne colinde, creștini iubitori de calea Mea cu ei ca și voi, fiilor, și vin din cetățile lor cu colindele lor.

O, slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, iar peste voi pace vouă și bunăvoire, fiilor colindători! O, nu uitați că trebuie să fiți mereu, mereu după chipul și asemănarea Mea, și că trebuie mereu și mult de lucrat la această asemănare a voastră cu Mine, și trebuie doar pentru aceasta să trăiți viața voastră pe pământ, dacă ați ales pe Domnul, Care lucrează aici prin cuvântul Său facerea omului nou, după chipul și asemănarea Sa, iar altfel de viață trăită, o, e urât altfel, fiilor. Și după ce va trece încă o zi după ziua aceasta de praznic de naștere, Eu, Domnul, voi pune în carte cuvânt și vă voi hrăni mai mult inimile voastre. Acum sunt neputincioși cei din porți, și împărțim truda cea pentru coborârea Mea cuvânt peste cetate.

O, și multe sunt de făcut pentru vestirea cetății Mele cu voi, fiilor din cetate, căci am spus vouă la sfârșit de an, v-am spus în zi de praznic peste cetate, când pomeneam pe trâmbița Mea Verginica cu sărbătoarea ei *(14 decembrie)*, și v-am spus: *„grăbiți-vă cu dulce pentru zilele Crăciunului și veți vesti cetatea Mea cu voi”*, o, și ați văzut cum am împlinit Eu aceasta cu voi, și cum s-a vestit cetatea și lucrul Meu cu voi și frumosul Meu cu voi, fiilor.

Vă pregătesc acum putere, vă dau vlagă, suflu peste voi ca să vă întăresc sub cruce și vin la voi cu sfinții, după ce mai

trece o zi, și Mă voi așeza în carte și vom hrăni pe cei ce se hrănesc din izvorul Meu de cuvânt, care curge în cetate din gura Mea, și pe care voi îl așezați în cartea sa, cartea cuvântului Meu peste pământ.

O, pace vouă în zi de praznic de naștere a Mea pe pământ, fiilor! Îngerașii cântă deasupra colindele de sus peste ieslea cuvântului Meu cu voi, iar sfinții se mângâie și-și înmulțesc darurile peste voi lăsate ca să vă stea în ajutor pentru greul Meu de peste voi.

O, întăriți-vă pentru Mine, pentru mersul Meu peste pământ, fiilor. Voi sunteți pe pământ zilele venirii Mele a doua oară de la Tatăl după om, iar întunericul de pe pământ se sperie de ziua din voi, de lumina Mea, care vă călăuzește și merge prin voi peste tot pe unde ea pătrunde, căci lumina pătrunde, și merge ca fulgerul venirea Mea la voi, fiilor, precum este scris.

Ne așezăm acum înaintea celor ce colindă la ieslea cuvântului Meu pentru nașterea Mea pe pământ. O, împărțiți-le colăcei și mere și turte dulci, fiilor. Și nașterea Mea în ei le-o dăruiesc, și apoi îi povățuiesc să aibă grijă de nașterea Mea în ei, iar ei să scadă ca să cresc Eu în ei, Eu, fiilor, Eu, și nu ei. Eu, fiilor, Eu. Amin, amin, amin.

25 decembrie 2018/7 ianuarie 2019

Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Vorbirea dintre frați este rodul rugăciunii lor spre Domnul. Cel lipsit de Dumnezeu este nemulțumit. Raiul se numește ascultare. Preotul din Glodeni este fățarnic.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, popor hrănit de Dumnezeu pe vatra neamului român, țara întoarcerii Mele de la Tatăl la sfârșit de timp.

Pace ție, poporul Meu! Sunt în nor deasupra ta cu sfinții și sunt la porți ca să intru cuvânt în carte și să te hrănesc, că n-ai mai fi popor al Meu dacă nu te-aș hrăni mereu, dacă n-ai avea pe masă această hrană părintească, gata mestecată de gura Mea ca să ți-o dau, așa cum o mamă mestecă cu gura ei hrana tare și o înmoaie și o dă apoi fiului ei cel mic gata mestecată, iar el mănâncă și se bucură și crește fericit și hrănit de mama lui.

Vin cu hrană, fiilor, că Dumnezeu este fără de început și fără de sfârșit cu hrana Lui, ca și cuvântul Său cel de facere, așa cum toate s-au făcut prin cuvânt. O, tot așa ar fi să lucreze și omul, și mai ales omul creștin, iar pentru așa lucrare el trebuie să stea mereu în Dumnezeu. O, cum așa, fiilor? Da, așa și nu altfel, și toate se fac prin cuvânt, iar Eu vă spun să citiți în Scripturi și veți găsi că este scris: *«Bucurați-vă pururea, rugați-vă neîncetat!»*

O, bucurați-vă de Dumnezeu, bucurați-vă că sunteți ai lui Dumnezeu și rugați-vă Lui neîncetat, grăiți-I Lui ca să fiți cu El și ca să fie cu voi Domnul pururea, că altfel vine ispita, vine înstrăinarea de Dumnezeu între voi și Dumnezeu, și nu mai aveți bucuria și nici rugăciunea care merge singură, merge de dor și cu dor și bucură pe cel care iubește, căci Dumnezeu este iubire, fiilor, iar fără El voi n-ați avea iubirea, care poate totul, măi fiilor.

Am spus vouă acum trei zile că mai trece o zi, și iarăși ne așezăm în carte ca să-i hrănim pe cei ce se hrănesc din izvorul Meu de cuvânt. O, dacă n-aș mai grăi cu voi, v-aș mai avea pe voi rod al grăirii Mele, aș mai avea bucurie? O, fiilor, voi sunteți bucuria Mea, și spunem acum la tot poporul cuvântului Meu că vorbirea cea dintre frați este rodul rugăciunii lor spre Mine, e dovada că voi toți lucrați rugăciunea care vă aduce vouă de la Dumnezeu, iar aceasta are ca rod din rod darul proorociei, iar David, când făcea rugăciunea lui spre Dumnezeu o împletea cu proorocia, căci ea este rodul rugăciunii, o, și de aceea vine pe pământ proorocie și împlinirea ei, și vine de la statul omului în grăire cu Mine, și vine de la umilința omului care se apleacă Domnului prin rugăciune de iubire, de iertare, de coborâre a Duhului Sfânt în lucru cu omul în duhul proorociei, și iată, departe este de Dumnezeu omul, fiilor, departe cu rugăciunea, departe, căci David zicea: *«M-am sculat și încă sunt cu Tine, Doamne»*.

O, sunt chinuiți oamenii. Nu ascultă de Dumnezeu oamenii. E un chin viața lor, a celor ce nu ascultă, căci diavolul îi chinuie cum vrea el pe cei despărțiți de Dumnezeu cu trăirea lor. Voi însă căutați mereu să fiți uniți cu Mine prin grăirea voastră cu Mine, și apoi, fiilor, îndrăzniți să biruiți și să fiți biruitori, și biruiți lumea și pe diavolul așa cum Eu am biruit, că aceștia sunt vrăjmașii cei dintre voi și Mine, dar voi fiți fiii grăirii cu Dumnezeu, ca să nu-i dați loc și timp diavolului, care-l ia pe om din brațele Mele, iar fără Mine cu voi și în voi ați ajunge apoi să fiți nemulțumiți, adică lipsiți de Dumnezeu, ca și cei ce-și plâng unii altora nemulțumirile, o, fiilor, dar aceștia și unii și alții să învețe pe dinafară să se ferească unul pe altul de acest păcat mârșav, căci dreptatea lucrurilor toate nu stă la îndemâna oricui, nu, fiilor, și e primejdios să se așeze omul pe scaunul dreptății lucrurilor, că e locul Domnului pe acest scaun, fiindcă Domnul nu vede ca omul, nu Se plânge ca omul. Domnul doar plânge, dar nu Se plânge, nu Se nemulțumește ca să Se plângă.

O, dragostea lui Dumnezeu Îl cunoaște pe Dumnezeu în omul însuși și în aproapele său, iar ea nu-L ispitește pe Dumnezeu pentru om. Așadar, nimeni dintre voi să nu îndemne la dispreț de frați pe careva căruia s-ar plânge împotriva unora din frați, când i-ar veni lui asta în inimă, și fiți dragoste, fiilor.

O, nu vă învățați prea mult cu omul, căci între om și om se întâmplă despărțiri din multe pricini, și v-am mai spus aceasta. Voi învățați-vă mult cu Domnul aproape, că între om și Dumnezeu nu vine despărțirea, și omul nu mai poate sta fără Dumnezeu nici cât stă pe pământ cu viața sa. Toată această putere vine de la duhul duioșiei, duioșie ca a Mea, și care nu trece, nu se împuținează, și este ea adevărata viață, adevărata dragoste a vieții omului, lucrarea dragostei dintre oameni, și e mare, fiilor, și nu cade. O, învățați-vă cu cele ce rămân, cu stările care rămân, și nu se sfârșesc și nu-l sfârșesc pe om, precum nici ele nu sfârșesc.

Te-am învățat, poporul Meu, să fii pregătit mereu pentru Dumnezeu și să lucrezi Lui ca și cum nu te-ai sfârși vreodată, și să fii pregătit din clipă în clipă pentru statul înaintea Lui dacă El vine să te cheme. De aceea te-am povățuit cum să trăiești în fiecare zi, cum să te scoli, cum să lucrezi, și cum să te odihnești apoi pentru a doua zi, și tot mereu așa zi de zi. Dar dacă nu faci așa cum Eu ți-am spus să faci zi de zi cu toată ascultarea, o, îți lipsește atunci frica de Dumnezeu, de la care vine înțelepciunea vieții, adică ascultarea, fiule, căci ea te ține al Meu, așa cum l-ar fi putut ține și pe Adam ca să nu piară el din mâna lui Dumnezeu, și iată, nimeni să nu spună că este al lui Dumnezeu dacă nu ascultă de El, dacă face ca Adam în rai neascultare de cuvântul lui Dumnezeu.

O, îi este de ajuns omului voia Mea, dar dacă el face ca el, și nu ca Mine, nu Mă mai are de Dumnezeu al său, ci se are doar pe sine, și nu mai este el un om povățuit. O, numai

cel povățuit de Dumnezeu este al lui Dumnezeu și de folos lui Dumnezeu, dar Eu, Domnul, n-am folos de la om, că omul nu este învățat să asculte, nu este învățat cu Dumnezeu, iar cine nu ascultă de Dumnezeu nu are de tată pe Dumnezeu. Numai copiii ascultă de tatăl lor, dar dacă-și pierd ascultarea îl pierd și pe tatăl.

L-am zidit pe om și i-am dat suflet viu și l-am așezat apoi în grădină de rai, în ascultare l-am așezat, și iată cum se mai numește raiul omului: ascultare se numește, fiilor, iar dacă omul nu ascultă de Dumnezeu nu mai are raiul, și se duce în neascultare, săracul, ca unul care nu mai are tată de care să asculte. Așadar, rămâneți în rai, rămâneți în ascultare, fiilor, că trebuie să descopăr pe pământ taina raiului și grădina apoi, că n-am cu cine să împlinesc aceasta, și a venit vremea, fiilor.

O, rugați-vă neîncetat, că prin aceasta vine duhul proorociei, vine Duhul Sfânt prin rugăciune, vine cu împliniri mari, fiilor, vine și trezește armonia și trăirea sa între frați tot mai mult, o, și vor plânge mulți care au aruncat acest cuvânt când l-au auzit, și n-au voit să-l înțeleagă și să-l creadă spre folos.

Iar acum, fiilor, ceata mucenicilor mărturisitori pentru numele Meu cât au stat pe pământ, are în mijlocul ei pe mucenicul Ștefan, pe cel ucis cu pietre la porunca sinedriului din vremea aceea, după ce el le-a vorbit lor ca unor potrivnici ai Duhului Sfânt, numindu-i tari la cerbice, așa cum sunt și cei de azi preoți și arhierei, care-și încruntă cerbicea ca nu cumva să-și arate credința și să piardă apoi slava cea de la oameni așa cum și-o pierd cei dintre ei drepți, și care sunt dați afară de la altar și despărțiți de păstorii cei plătiți, care și-au luat pe bani dregătorie la altar, și care stau cu mâna întinsă să capete bani, să capete mereu, o, și numai la căpătat bani le este mintea, săracii de ei. O, cum să vă vrea ei pe voi, când voi nu luați bani pentru rugăciuni, pentru slujiri, și, din contra, voi lucrați cu mâinile voastre și îngrijiți pe poporul cuvântului Meu și lucrarea Mea cu voi, care are nevoie de multe ca să meargă ea peste pământ, iar voi nu câștigați nimic, ci numai dați, și nu luați înapoi niciodată, și vă ajută pe voi cei ce trăiesc ca voi, iar voi îi ajutați pe ei, și unii altora vă dați sprijin, ca toți să fiți ai Mei, și să nu aveți trebuință de la străini, căci așa este așezarea Mea de peste voi, și nu se poate altfel în adevărata slujire pentru Dumnezeu, iar voi aduceți Mie rugăciuni pentru toată lumea și pentru toate câte fi-va să vină pe pământ de la Dumnezeu, fiilor.

O, iată, apostolul Ștefan era el unul dintre cei ce aveau grijă de turma creștină din vremea aceea, pus de apostoli la lucrul cel de trebuință al turmei, turmă la care se adăuga o mare mulțime de preoți, precum este scris, ca să fie și ei ai lui Hristos, așa cum și azi sunt mulți între slujitorii de altare care se hrănesc din acest cuvânt și calcă drept pe calea lor cu Mine și rămân în taină și-și fac lucrul lor peste turma lor, că altfel ar fi dați afară din slujbă, dar vine și această vreme, vine, fiilor, căci este scris să vină și să fie.

Vine descoperirea fiilor lui Dumnezeu, așa este scris, iar cei ce ridică acum glasul lor cel plin de fățărnicie cum nu s-a mai văzut, o, vor ajunge aceștia disprețuiți cu multul, că n-au ascultat să fie cuminți, să-și vadă de ale lor, că Eu nu le cer nimic, și nici voi, dar iată, nu ascultă, și cad ei sub păcatul cel greu al hulei asupra Duhului Sfânt, Care sălășluiește cu voi, căci Eu L-am promis și am spus că vine și că va învăța toate pe cei ce cred venirea Mea atunci și acum. O, și nimeni dintre cei ce cred că au cheile împărăției cerurilor nu Mă poate încuia în cer ca să nu mai vin să lucrez lucrarea dată Mie de Tatăl, aceasta le spun Eu lor. O, și le mai spun că Eu sunt Cel ce vă ocrotesc pe voi, și că dau în Mine când ei trimit spre voi răutatea inimii lor, și că-și primejduiesc paza vieții dacă fac așa ce fac ei, că au și ei copii, au familie, și iată-i, nu se gândesc că-și pot face singuri rău, iar Eu sunt cu mila și-i povățuiesc să fie cuminți, dacă vor.

O, mucenic cu râvnă mare în inimioară ca să ajuți spre credință pe cei tari la cerbice, iată, așa știu să facă cei ce n-au pe Dumnezeu de Tată al lor. Ți-au zdrobit trupușorul sub pietre aruncate asupra ta, dar tu erai creștin, și nu te-ai supărat pe ei, ba Mă rugai să am milă de necunoștința lor și să-i iert, iar Eu numaidecât am strălucit și mai mult din tine, și apoi te-am adormit pentru odihna ta și ai trecut cu lucrătorii cei nevăzuți ai Mei, și care lucrează de sus pentru biserica Mea, pentru creștinii care fac voia Mea, și numai aceia sunt biserica Mea și acum ca și atunci, dar are cineva vreme să înțeleagă aceasta?

— O, Doamne mărturisit de mine, de duhul meu blând și smerit, îi întreb și eu acum pe cei ce se dau că-s slujitori în biserici: știu ei cum trebuie să fie apostolii Tăi? Știu ei cum să oblojească oile turmei? Blânzi și smeriți cu inima trebuie să fie, iar cei ce sunt așa, aceia cred cuvântul coborârii Tale, dar cei ce nu cred sunt trufași, sunt îngâmfați și sunt de plâns, căci ei nu știu ce fac când Te dau din calea lor cu lucrul Tău de azi. O, cum de nu văd ei pe Dumnezeu în acest cuvânt? Iată-i, seamănă cu cei de atunci, care m-au ucis cu pietre, și cărora eu le-am spus rădăcina Ta cea din Avraam și din Moise și din David și din prooroci și din legea dată prin îngeri, iar ei scrâșneau din dinți, Doamne, ca și cei de azi. O, și mi-am ridicat ochii spre Tine sus și Te-am văzut cu Tatăl, Doamne, și le-am spus lor aceasta, iar ei și-au pus degetele în urechi ca și cei de azi, și toți într-un gând s-au năpustit asupra trupului meu din care le vorbeam și m-au scos din cetate și m-au bătut cu pietre ca să tac, și am mai zis: *«Primește, Doamne, duhul meu»*, și în genunchi așezându-mă am strigat la Tine tare: *«Nu le ține în seamă, Doamne, acest păcat»*, și apoi am adormit și am trecut cu Tine la Tine, Doamne.

O, slavă Ție, și mare mulțumire cu aplecare pentru dragostea Ta, cu care ne mângâi și ne bucuri pe noi când venim cu Tine în venirea Ta cu sfinții, și când lucrăm de lângă Tine mărturisindu-Te pe pământ, Doamne!

Iar voi, cei necredincioși, nu veți sfârși oricum, decât după ce veți vedea cu ochii voștri că Dumnezeu a fost cuvântul acesta, cu care a venit și spre voi să vă miluiască, iar voi n-ați voit pentru voi aceasta, căci inima vă este pustie de Dumnezeu, dar îngerii cerului cântă mereu pe pământ pentru venirea Domnului în cuvânt și cântă de umplu văzduhul și zic în cor: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Amin.

— Amin și Eu zic vouă, celor ce stați sub blestemul necredinței, și vă voi face să-i auziți pe îngeri cântând venirea Mea cea de azi, căci Eu așa am spus acum două mii de ani, o, și va vedea și Ierusalimul, care nu M-a crezut atunci, și vor fi și ei martori adevărului venirii Mele de azi, căci așa este scris să se împlinească, și să audă toți cei de atunci: *Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!* Amin.

Iar voi, cei ce-Mi purtați venirea și Mă împărțiți până la margini ca să știe toate neamurile pământului că Eu împlinesc și vin, voi, fiilor, fiți slujitorii Mei, nu ascultați de oameni, lăsați-i, sunt călăuze oarbe, și feriți-vă de fățărnicia lor.

Că Mă uit la inima și purtarea cea fățarnică a preotului

din cetate de aici, pus să vă privească, să vă lingușească și să dea de veste la mai-marele lor, dar acest preot nu știe să se poarte, nu are ținută în purtare când vine la voi, căci se poartă fățarnic, și dă să vă bage pumnul în gură ca să vorbească numai el, ca să nu audă de la voi adevărul fățărniciei, pe care o știu pe dinafară toți slujitorii aceștia care se tem să nu-și piardă slujba, să nu-i dea afară mai-marele de peste ei. O, nu vă privește pe voi aceasta. Să vă lase în pace cu fățărnicia lor, că nu-s decât niște farisei și atât, și nu știu să vorbească cu un om, și cred că numai ei trebuie să vorbească. Voi însă nu mai îngăduiți aceasta, fiilor. Ei nu știu să se facă plăcuți, să se facă iubiți de norod. O, fiecare norod creștin ar fi să aibă preot din cetatea lui, căci cei trimiși nu sunt din cetate, nu sunt cunoscuți de cei din cetate, și vin în nume de preoți aduși, după cum le este placul celor mari de peste ei ca să-și țină sub pumn tare și sub supunere și sub control fățiș pe cei peste care se așează preoți străini de cetate, de oamenii din cetate, de parcă cei din cetate sunt proști toți și sunt nevrednici toți. O, nu așa au zidit ucenicii Mei biserica Mea, dar cei de azi, cine sunt? Eu nu-i cunosc pe cei ce lucrează altfel decât cei ce Mi-au așezat pe piatra ei biserica Mea, întreagă ea în fiecare cetate, căci capul bisericii Eu sunt, Eu, și nu omul, o, și așa au lucrat ucenicii Mei când au binecuvântat biserici prin cetăți.

Și acum vă las sub Duhul Meu petrecând, ca să fiu cu voi, fiilor. O, fiți deștepți cu cei fățarnici, și care vă cred prostuți pe voi, iar pe ei mari și tari și deștepți. Dar voi sunteți ai Mei și aveți creștere frumoasă și sunteți deștepți de la Mine, și nu ajung ei ca voi, dar ei nu știu să se poarte cu voi frumos, așa cum vă purtați voi frumos cu ei din pricina creșterii pe care Eu v-o dau vouă.

O, cum să vină ei la voi și să vorbească numai ei, iar voi să n-aveți timp să le vorbiți din dreptul porților Mele, ale cetății cuvântului Meu? Eu am spus prin Duhul: *«Nu răspunde nebunului după nebunia lui, ca să nu fii și tu ca el, dar răspunde-i lui și nebuniei lui, că altfel se crede înțelept, nefiind el înțelept».*

Eu sunt Cel ce am spus și am așezat în cartea Mea cu voi cum să vă purtați cu cei fățarnici cu voi, și cărora li se potrivește zicala că: *„interesul poartă fesul”*, o, și bine le-ar fi lor să-și vadă de ale lor, și nu de voi, nu de voi, fiilor, mai cu seamă că ei spun de voi că nu sunteți dintre ei și că sunteți străini de ortodoxie, în timp ce ei nu păzesc ortodoxia, de vreme ce n-o trăiesc pe ea. O, dacă ar avea ei prilejul să vă audă pe voi grăind prin înțelepciunea Mea din voi, n-ar putea suferi aceasta, căci s-ar rușina de Duhul Meu din voi și ar da să nu audă, să nu creadă, așa cum sunt ei învățați să facă ori de câte ori dau ei de înțelepciunea Mea din om.

Fiilor, fiilor, vă slobozesc de sub povară, dar sunteți fericiții Mei sub povara Mea. Eu vă sunt povară, dar vă și dau puteri pentru ea, că Eu vreau milă de Dumnezeu să aveți, că Eu milă voiesc, fiilor, și nu știu oamenii de pe pământ să aibă milă de Dumnezeu așa cum am pus Eu în voi milă să aveți de Mine și să Mă purtați ca să merg, că fără om cum aș putea călători? Dar Eu l-am făcut pe om ca să Mă poarte, fiilor, și aceasta voi înțelegeți.

O, pace vouă, pace, fiilor! O, de-aș putea așeza pacea Mea peste oameni așa cum o așez peste voi! Pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

27 decembrie 2018/9 ianuarie 2019

Praznicul Tăierii Împrejur cea după trup a Domnului. Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

Biserica lui Hristos are în mijlocul ei duhul proorociei. Bisericile de zid sunt largi pentru oamenii lumii și strâmte pentru Domnul și pentru sfinții Lui. Arhiereii și preoții slujesc politicienilor pentru bani și pentru interesele lor.

Sunt cu voi în lucru, fiilor, căci voi sunteți în lucru cu Mine, iar Eu vă însoțesc cu aceeași măsură și tragem unii spre alții și lucrăm unii pentru alții, iar Tatăl ne binecuvintează lucrul nostru mereu și Se uită mereu aici, unde-Mi este lucrul, că aici cu voi lucrez mereu, mereu.

Pace vouă, fiilor! Oricine aude de voi și vine să se uite și să vadă, poate să înțeleagă deslușit ce rod are credința în Mine a omului creștin după adevăr, și aduc acum în carte cuvântul pe care l-am spus acum două mii de ani, căci am spus atunci: *«Cel ce crede în Mine voi veni la el, și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*, și am mai spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*

Fiilor, fiilor, ar fi fost cu putință să nu găsesc credință ca să vin? O, ar fi fost și așa, dacă Eu nu puneam credință în voi pentru venirea Mea cea de azi. Dar v-am dăruit un dar mare: credința, care M-a adus ca să împlinesc ceea ce am spus atunci: că voi veni la cel credincios și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui, o, și aceasta am împlinit cu voi, și numai ce este scris în Scripturi împlinesc prin credința pe care am pus-o în voi, o, și nu mai este credință pe pământ în oameni ca să creadă și ei ca voi și să Mă primească și ei ca voi, căci credința nu-i oricum credință, decât dacă ea Îl aduce pe Domnul pe pământ, fiilor, și aceasta înseamnă biserica lui Iisus Hristos după adevăr biserică, iar altfel biserica este o instituție sub numele de biserică. Și e mai mult decât oricând sosită vremea să deosebească tot omul biserica cea adevărată a Mea de biserica cea care are doar numele de biserică peste ea. O, biserica Mea are în mijlocul ei duhul proorociei, așa a început ea acum două mii de ani, când apostolul Meu a zis peste biserica Mea: *«Râvniți să aveți daruri duhovnicești, iar mai ales râvniți să proorociți, să zidiți biserica lui Hristos pe piatra ei!»*

O, fiilor, am ieșit veste și poveste cu voi ca să știe toate neamurile în lung și în lat că Eu sunt cu voi pe pământ și că lucrez peste voi cu slava cuvântului gurii Mele și Mă împart de la margini la margini, că așa este scris să împlinesc, o, și nu se pot desființa Scripturile, căci ele trebuie împlinite, nu desființate, și iată, grăiesc peste pământ de mai bine de șaizeci de ani pe pământul român, și vă am pe voi acum cei ce-Mi purtați cuvântul, urmând voi după alții de dinaintea voastră purtători ai Mei în toți acești ani de trâmbițare a Mea peste pământ.

O, fiilor, nu le pot pretinde celor ce s-au așezat unii peste alții mari și tari pe scaune de stăpânire peste turma creștină, nu le pot pretinde lor să aibă și credință, căci ei, ca și cei de acum două mii de ani care nu M-au cunoscut, ci doar M-au scos dintre ei și M-au răstignit ca pe un om rău, ei, aceștia de azi repetă necredința celor de atunci, dar nu-Mi pot arăta că sunt ei biserica Mea cea adevărată, decât doar cu numele Meu scris pe ea. Ea însă cu fapta vieții nu este biserica Mea, și de aceea în toți acești mai bine de șaizeci de ani, de când așez acest cuvânt pe pământ aici, am tot strigat și pentru ei, am strigat la ei, iar ei Mi-au dat trâmbița la călăi și

n-au dat să audă și ei ce spune Dumnezeu în acest cuvânt. O, numai și numai Dumnezeu îi cunoaște pe cei ce sunt ai Săi, dar și pe cei ce nu sunt ai Săi, și care nu pot crede că Domnul lucrează tot timpul, și că are rod Domnul în lucrul Său cu omul credincios.

O, fiilor, e zi de sărbătoare sfântă pentru Mine, când acum două mii de ani, după ce M-am născut din mama Mea Fecioară, am fost tăiat împrejur după datina cea dată de Tatăl Meu părintelui Avraam. O, numai tainic trebuie să lucrez și azi, că nici azi nu sunt credincioși în biserică, nici azi, fiilor. Eu însă nu las neîmplinite Scripturile, și iată, am pus credință în voi și împlinesc cu voi ceea ce am de lucrat în zilele acestea, și iau cu Mine sfinții când vin și lucrez, căci singur nu umblu, iar azi am în venirea Mea la voi ceata ierarhilor din cer și stau în fața zilei de serbare cu arhiereul Vasile și îi împart lui bucuria Mea de la voi, taina Mea cu voi pe vatra neamului român, o, și mare mângâiere iau sfinții Mei de la lucrul vostru cu Mine, de la credința voastră în venirea Mea la voi, o, și mare, mare li se pare lor că este credința voastră, care-L coboară pe Domnul pe pământ, fiilor!

O, ce minte îi mai poate rămâne pentru Dumnezeu și pentru sine celui ce vine și crede și împlinește, și apoi deodată se schimbă și pleacă, și nu mai are minte care să-l ajute să nu-L părăsească pe Domnul, să nu piardă frica de Dumnezeu? O, cei ce pierd frica de Dumnezeu, știți voi, fiilor, de ce o pierd? De frică o pierd. De fricoși ce sunt, și scris este că aceștia sunt cei ce cad de lângă Dumnezeu. Ce să facă Domnul cu cei fricoși? Nu sunt buni aceștia la nimic pentru Dumnezeu, căci cu Domnul trebuie să lupți să nu-L pierzi, iar altfel nu rămâi, căci diavolul te dezbracă de har. De aceea vă îndemn pe voi, fii ai poporului cuvântului Meu, zdrobiți-l pe diavol! Nu ascultați de oamenii fricoși, care se tem de voi pentru că sunteți ai Mei! O, ascultați de Mine și de la Mine, fiilor! Nu voi ați înființat venirea Mea la voi, ci Eu încă din anul 1955, pe când voi nu erați aici, lângă izvor. Eu sunt Cel ce trebuie să vă spun vouă ce trebuie să faceți, iar cei ce dau să vă pună altfel să faceți, aceia să stea deoparte de voia Mea de la voi, așa le spun Eu lor acum. Ei nu simt pe Dumnezeu cu ei, căci ei nu se tem de Domnul ca voi, ca să aibă și înțelepciunea și priceperea pe care o aveți voi din izvorul fricii de Dumnezeu, așa cum scrie în Scripturi acest fel de roade ale fricii sfinte. O, cine e cu Domnul în inimă vă cunoaște pe voi că sunteți cu Domnul și de la Domnul înaintea lor, iar cei ce nu au pe Domnul cu ei nu vă pot vedea pe voi, căci le lipsește văzul, fiilor, iar văzul acesta ține de inima curată din om, fără de trufie în ea față în față cu semenii.

Acum, fiilor, așez peste voi mare lucrare de binecuvântare și de puteri sfinte trupești, sufletești și duhovnicești, ca să gătiți voi mărețul praznic de Bobotează, care sosește în prag numaidecât, și la care se adună an de an cei mai vechi ca voi ai tainei venirii Mele cuvânt pe pământ, și, iarăși, cei pe care Duhul Meu i-a călăuzit ca și pe voi spre izvor aici apoi. Iar voi peste câteva zile să vă ridicați și să deschideți porțile cetății, că vin creștini la izvor, fiilor, și vom cânta și vom sluji praznic de Bobotează și vom împărți apă curățitoare cu Duhul Sfânt, cu putere de cuvânt peste ea, și-i vom hrăni de sus și le vom da sfântă mângâiere la cei ce sunt gata așezați pe cale și așteaptă pornirea spre izvor. Îngeri călători cu ei să le întărească pașii și paza cea de sus când vin și când se întorc apoi întru ale lor, iar credința lor să fie cunoscută de cei necredincioși, căci Eu lucrez prin acest izvor de cuvânt descoperirea fiilor lui Dumnezeu, precum este scris să se împlinească aceasta.

O, faceți, fiilor, pregătiri și masă de praznic sfânt! Eu cu voi Mă sprijin pe pământ ca să lucrez lucrarea Mea dată de Tatăl s-o săvârșesc, și vă sprijină pe voi sfinții și îngerii, și tot ei vă și ocrotesc din partea Mea, și toți voiesc să vă slujească dacă Mă văd pe Mine în lucru cu voi, iar ierarhul sărbătorit azi cu ceata lui cea din cer, așează el lângă Mine glasul său, ca semn că Eu vin cu sfinții, precum este scris, fiilor.

— O, cine, Doamne, este pe pământ să vadă cum stai Tu deasupra cu sfinții și cu îngerii și cum dai glas cuvântului gurii Tale ca să fie el așezat în cartea Ta cea de azi pe vatra neamului român? O, nu-Ți trebuie zidire înaltă și biserici de zid ca să vii și să fii cu oamenii pe pământ. Acelea sunt largi pentru oamenii lumii, și strâmte de tot pentru Tine, pentru sfinții Tăi, căci Tu petreci cu cei săraci cu duhul, cu cei lipsiți de duhul lumii care s-a oprit pentru păcat și nu s-a dat Ție cu slujirea ei, o, Doamne. Cei ce și-au făcut zidiri de biserici și s-au așezat mari în ele, plini de trufie, aceia n-au parte la masa venirii Tale cu sfinții, căci Tu ești Cel blând și smerit, și nu poți sta cu cei atât de obosiți și de zdrobiți sub duhul fățărniciei și al trufiei omenești, și aceia să stea deoparte, să stea mulțumiți în jilțurile lor, iar cei puțini, care Te iubesc cu dor și cu ascultare, o, aceia să Te mângâie și să-Ți cunoască venirea și iubirea și cântarea Duhului, dulcele Tău cuvânt, cu care-Ți hrănești o mânuță de popor pus deoparte pentru Tine ca să lucrezi tainic cu el împlinirile Tale tainice, dar bine înțelese de ei, o, și să vadă lumea această frumusețe și să ia lumea în fire duhul cel frumos al fiilor lui Dumnezeu, căci cei ce stau doar sub nume de biserică, aceia nu fac voia Ta, aceia nu Te iubesc, Doamne, ci doar se folosesc de numele de biserică a Ta. Ei însă sunt departe de Tine cu credința și cu viața, dar Tu îi ai pe cei ce Te iubesc și Te urmează și Te primesc să vii la ei și să-Ți faci locaș la ei și masă cu ei și să Te arăți lor, așa cum Tu ai făgăduit atunci celor ce Te vor iubi cu credință, Doamne.

O, nici vorbă să-Ți slujească Ție arhiereii și preoții care se dau că sunt biserică a Ta, căci ei slujesc oamenilor cu interese ca ale lor, și nici vorbă să-Ți pască ei turma Ta, pe care doar o sug de vlagă, de bani și de tot ce mai are, o, și milă-Ți este de ea, Doamne! Așa a fost și pe vremea noastră pe pământ, și veneam la Tine în cer plin de jale pentru turmă, căci turma Ta n-a fost decât robită tot timpul și suptă de puteri mereu de către cei ce au stat peste ea sub nume de păstori. O, nu, ei au avut și au altceva de făcut pe pământ, și iată-i și azi, slujesc politicienilor, slujesc câștigului de bani, și sunt servi celor ce le dau lor putere să aibă.

O, e jale mare în cer, iar răbdarea Ta le grăiește lor să caute cu credință calea cea dreaptă a mersului cu Tine, căci Tu, Doamne, ești Cel ce vei cântări după fapte pe fiecare, Tu, Doamne, Tu, dar ei nu vor să știe aceasta.

— Eu, Domnul, am ceată mare venită de pe pământ la cer, și-Mi slujește ea din cer peste pământ, și cu ea Mă sprijin pentru cei drepți de pe pământ, și cu ea vă ajut pe voi, cei de azi, care purtați pe Domnul întru venirea Sa după om, fiilor.

O, fiilor, ce mare este pământul, ce mare este lumea! O, măi fiilor, ce puțini sunt cei ce cunosc pe Dumnezeu cu inima și cu fapta! O, nu mai este căutare după Dumnezeu, și nici credință, iar Mie Îmi trebuie credință ca să pot să vin așa cum am promis să vin, și M-am sprijinit pe voi, după ce v-am așezat cu credință înaintea Mea. O, învățați de la Mine, numai de la Mine mereu, mereu, ca nu cumva să semănați cu lumea care învață mereu numai de la lume și de la diavolul, numai așa,

fiilor.

Și acum, fiilor, așezăm în cetate praznic măreț de Bobotează, iar vorbirea Mea cu voi se întărește prin Duhul Sfânt, Care lucrează cu putere ca fulgerul luminii cerești de la margini la margini, și fiecare este și va fi găsit întru cele cu care se îndeletnicește.

Dar Eu strig îndelung: O, fii ai oamenilor, căutați-Mă! Bateți ca să vă deschid, ca să vă răspund, dacă veți bate! Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin. O, căutați-Mă, voi, oameni! Vine Domnul spre voi, vine cu milă. Auziți! O, auziți voi glasul cuvântului Său? Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2019

Praznicul Bobotezei

Grăirea Domnului aici este ca și cu Adam în rai, ca și cu Moise, ca și cu Saul. România, primul petec de uscat ivit din ape la facerea lumii. Adam, zidit din pământ român. Toți sfinții și Însuși Domnul sunt români. Darul proorociei.

Aici grăiesc cu omul ca în Rai, ca și cu Adam în Rai, și grăiesc ca și cu Moise pe muntele sfânt, ca și cu Saul din Tars pe cale, și grăiesc cu fiii credinței sfinte și este credință pe pământ întru întâmpinarea Mea, că M-a trimis Tatăl încă o dată pe pământ cuvânt, căci este scris în Scripturi să vin să deschid cărțile și să judec după ele viii și morții, și cu Mine împlinește Tatăl cele scrise în Scripturi și se împlinesc ele pe pământ.

O, pace vouă în duh de Bobotează, fiilor străjeri! Ne ridicăm și facem primirea la masă a oaspeților. Turnați-le apă cu cănuța ca să-și spele mâinile și așezați-i apoi la masa cu bucate de praznic. Dar mai întâi după sosirea lor ridicăm la cer slujba de Bobotează și așezăm cuvânt mare peste ape, iar apele vor primi pe Dumnezeu peste ele și va fi cu putere mare lucrarea lor apoi, și vor lua creștinii apă curățitoare și sfințitoare, care îi îndeamnă pe ei din partea Mea să fie și ei tot timpul curați și sfinți pentru Domnul, ca să poată ei până la sfârșit să meargă cu Mine, căci mersul cu Domnul nu se sfârșește dacă se păstrează omul pentru Dumnezeu.

O, pace vouă și liniște vouă întru toate, fiilor! Acum împărțiți pe Dumnezeu celor ce vin la izvorul Său de cuvânt, că Eu îi învăț pe ei în zi de praznic de Bobotează și le spun lor să vegheze cu tărie de duh să nu-și pună în primejdie taina botezului așa cum toți oamenii fac dacă-și uită îndatoririle cele creștinești de după botezul care îl închină Domnului pe om. O, fiilor, îl dezbracă de botez până la os cei care se întorc acasă după botezul unui copilaș, căci fac ei închinări la idoli, la beție, la desfrânare, la veselie lumească, la cuvinte care nu se cuvin, o, și ce mai rămâne din taina botezului, taina de care nu are omul grijă, o, fiilor? Pe voi însă vă învăț spre veghe, că trebuie înțeleasă bine taina închinării în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh a celui ce este adus înaintea lui Dumnezeu pentru botez. Iar ceea ce Eu spun acum, nu are cine să spună lumii ca să știe toți cei botezați ce îndatoriri au ca să poată fi ei ai lui Dumnezeu apoi, și să nu cadă.

Facem primirea la masă de cuvânt a oaspeților creștini și le spunem la toți:

Pace vouă, fiilor călători! Ați venit la izvor ca să beți și să fiți. Pace vouă! Aici vorbesc cu omul ca și cu Adam în Rai, ca și cu Moise pe muntele sfânt, ca și cu Saul din Tars pe cale. O, dar dacă Adam n-a ascultat până la sfârșit de Dumnezeu Făcătorul, Eu n-am mai vorbit cu el, și a rămas el după mintea lui. Moise însă M-a ascultat, iar dacă M-a ascultat am tot vorbit cu el mereu, până la sfârșit, și vorbesc și azi cu el și-Mi stă în ajutor pentru lucrul Meu cel de la Tatăl ca și atunci pe pământ.

Și iată, fiilor, ce ușor se poate înțelege de ce nu are omul pe Domnul cu graiul peste el. O, păi cum să aibă, dacă el se desparte mereu de Dumnezeu prin neascultare de cuvântul Său și prin neridicare apoi, ca și Adam, care dacă n-a ascultat, el nici după ce a greșit nu s-a îndreptat, ba a stat supărat atâta amar de vreme între el și Mine.

Am promis vouă că vin să vă spun o taină mare, fiilor. E zi de mare praznic sfânt, și e plin de taine între Dumnezeu și om acest praznic peste ape. Apele lucrează naștere, fiilor, și slujesc ele facerii omului și facerii a toate cele peste care se lucrează cu apă sfințită prin cuvânt. La începutul facerii cerului și a pământului Duhul lui Dumnezeu lucra ca și azi prin cuvântul Meu, și a făcut lumină Duhul Care plutea, precum este scris, și a făcut cuvânt peste ape și au ascultat apele și s-au despărțit sus și jos, în dreapta și în stânga și s-a ivit din ape pământul, fiilor, iar primul petecuț de uscat ivit din ape a fost pământul român, vârful pământului, creștetul pământului, întâia născută din ape această țară, plină de taina lui Dumnezeu cea pentru început. Iar dacă l-am făcut pe om din acest bulgăre de taină, l-am numit încă de pe atunci român pe omul cel întâi zidit, și am păstrat în veșnicii această taină și acest nume mare pentru sfârșit de timp, și a venit vremea să-și poarte numele ei cel dintru început această țară a Mea, că Mi-a dat-o Tatăl la nașterea Mea între oameni ca să Mă cunoască și să Mă primească ea la întoarcerea Mea cea de după două mii de ani, și iată-Mă în ea cuvântând și lucrând lucrarea Tatălui.

Am venit după om aici, în locul din care l-am zidit la început și l-am numit român încă de pe atunci, o, și este slab în credință acest neam român când aude ce taină are păstrată Dumnezeu pentru pământul român. O, Eu, fiilor, de aceea am mărturisit prin acest izvor de proorocie și am spus că tot omul care se va îmbrăca în cămașă de creștin se va numi român.

Toți oamenii de pe pământ sunt români, căci toți vin din Adam, omul cel zidit din pământ român. Iar dacă am venit din cer acum două mii de ani și am luat trup de om ca să răscumpăr omul, și dacă toți sunt din Adam după trup, iată, și Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și Eu sunt român, căci am luat din om trup de om, și toți oamenii sunt români, chiar dacă nu și-au ales ei fii ai lui Dumnezeu să fie și să se dovedească așa, și nu fii ai neascultării, care se despart de Domnul pentru plăcerile lor și pentru alt nume pe pământ, căci oamenii și-au ales țări și și-au pus nume peste ei după numele țării în care stau, dar după trup ei sunt români toți, că de aici începe omul, chiar dacă el nu poate să știe și să cunoască taina aceasta așa cum toată firea cunoaște pe Dumnezeu și taina Lui, căci M-a cunoscut Iordanul și M-a mărturisit prin semn, și M-a cunoscut marea când mergeam pe deasupra apei ca pe uscat, și M-a cunoscut soarele, de a stat întunecat de jalea Mea de pe cruce, și M-a cunoscut pământul și s-a clătinat, s-au clătinat temeliile lui de durerea Mea de pe Golgota. Dar omul stă bățos ca să nu se aplece lui Dumnezeu, o, și n-am ce să le fac celor bățoși și necredincioși, și se aleg singuri la dreapta și la stânga, prin cuvântul Meu cel rostit după faptele cele plăcute lui Dumnezeu, și după cele neplăcute și se aleg ei la dreapta și la stânga.

Taina pe care azi am pus-o Eu deslușită în cartea Mea cea de azi, o, e mare în cer această taină. Sunt mari românii din cer, și toți sfinții cerului sunt români, sunt ai Raiului, ai

ţării mângâierilor de sus, iar cei ce n-au iubit şi nu iubesc pe Domnul pe pământ, o, ai cui sunt şi ale cui fapte le urmează despărţiţi de Dumnezeu?

O, fiilor hrăniţi din gura Mea cea plină de cuvânt, voi sunteţi primii creştini ai venirii Mele de azi cuvânt pe pământ. Am venit cu taina cea dintru început păstrată şi am scos-o din taină pe România. Ea este ţarina cu comoară în ea, cu taina lui Dumnezeu în alcătuirea ei, iar numele ei de la sfârşit de timp este frumos, şi va fi numele fiilor lui Dumnezeu pe pământ şi în cer ca şi numele ei, ca şi obârşia ei, iar pentru această taină şi adevăr măreţ trebuie aplecare şi credinţă şi bucurie în Domnul.

Fiilor, fiilor, să nu vă lipsească aplecarea între voi şi Mine, şi mai ales între voi şi voi ca fii ai lui Dumnezeu, căci aplecarea e har mare, că iubirea lucrează aplecare, fapta iubirii, fiilor. Duhul cel potrivnic lui Dumnezeu şi omului dă mereu să asprească inima din om şi simţirea ei şi s-o facă urâtă ca şi pe el, dar creştinul este cel ce veghează, gătindu-se mereu pentru Domnul său, pentru asemănarea cu El, pentru aplecare, fiilor, căci ea este care arată că omul are iubirea şi linişteа iubirii, şi toate cuvintele Mele se nasc din privirea Mea spre pământ, spre voi, fiilor, dacă Eu vă sunt Învăţător şi veghez peste voi cu privirea şi cu cuvântul.

O, feriţi-vă şi de cel mai mic păcat, fiilor, şi veţi scăpa de pedeapsa lui. Puneţi-vă duhul şi sufletul şi trupul pe cale de rugăciune când duhul rău dă târcoale şi dă să vă dărâme din duhul vieţii. Eu sunt gata să aud că Mă strigaţi să vă luminez, să vă împrospătez apoi cu noi puteri, iar aceasta numai dacă Mă strigaţi în vremi de părăsire a voastră de Mine, căci voi ştiţi voia Mea, şi trebuie ea împlinită ca să nu păţiţi ca Adam, care L-a pierdut pe Dumnezeu, iar Eu vă vin în ajutor în vremi de încercare dacă Mă strigaţi, fiilor. O, învăţaţi să spuneţi ca Mine: *«Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă, Doamne!»*

Şi acum rostesc prin voi peste ape şi spunem: Se binecuvintează şi se sfinţesc aceste ape, cu puterea şi cu lucrarea şi cu venirea Duhului Sfânt, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh! O, mai este, fiilor, un alt loc pe pământ ca să grăiesc Eu cu omul şi să spun cu el o dată rugăciuni şi cereri de facere de minuni şi de puteri de la Dumnezeu?

Fiilor, fiilor, cel mai mare dar în biserica cea creştinească, cea a lui Hristos, este darul proorociei. Cu el se înfiinţează toate cele de la Dumnezeu cu oamenii şi pentru oameni. Unde lipseşte duhul proorociei în lucrarea bisericii, acolo este omul şi atât, iar voi ştiţi cu ce fel de oameni a lucrat Duhul lui Dumnezeu pentru lucrările lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Aşadar, sfinţenia voastră e dragostea voastră de Dumnezeu, e dragostea Mea de voi, iar Eu vă învăţ pe voi aşa cum îl învăţam în pustie pe sfântul cel mare între proorocii cerului, şi are el lângă Mine pomenirea sa acum, căci el Mi-a fost din partea Tatălui naşul Meu de botez şi începutul tainei curăţirii omului pentru împărăţia cu care am venit pe pământ atunci, şi nimeni, mai nimeni dintre cei puşi pe trai n-au cunoscut vremea cercetării lor, aşa cum nici azi nu este altfel cu oamenii literei bisericeşti, dar fără de învăţător mereu peste ei, căci omul greşeşte mereu şi îi trebuie mereu înviere şi ridicare, dacă voieşte el aceasta.

Ioan Botezătorul a făcut cunoscut pe Mielul lui Dumnezeu, el însuşi fiind un mieluţ blând, blând, sub duhul învăţăturii Mele, cu care l-am pus pe cale ca să vestească pe Dumnezeu oamenilor, şi iată, nu este ucenic al Meu cel care nu Mă are de Învăţător al său ca Ioan Botezătorul, care Mi-a fost ucenic cu mare ascultare, fiilor. El s-a lăsat mic sub Duhul Învăţătorului său şi s-a dovedit mare între ucenicii Mei, şi n-au mai avut loc pe pământ de el cei atâta de mărunţi între oameni, şi care fac curat de sfinţi în jurul lor, trimiţându-i în cer la Mine, iar sfinţii Mei sunt milostivi şi plini de darul iertării asupra celor ce nu ştiu ce fac prin atâta răutate cât pot ei face pe pământ.

Dar acum, Eu, Domnul, petrec cu voi, privesc peste voi, iau aminte, fiilor, şi vă întăresc puterile sfinte şi vă alin sub greul pe care-l purtaţi, că şi Eu am nevoie de alin de la voi, şi unii de la alţii împărtim.

Iar spre sfârşitul zilei de praznic dau îngerilor lucrarea veghii pe calea celor ce se vor întoarce întru ale lor, până la iarăşi întâlnirea Mea cu ei.

În ziua aceasta ascultă apele de Mine şi de voi şi primesc ele puterea cea de sus. Iar voi, fiilor, primiţi de la Mine putere să ascultaţi de Mine prin iubirea Mea din voi, căci iubirea ascultă. Ori de câte ori n-aţi asculta, să ştiţi că din lipsa iubirii aţi face aceasta. Aşadar, iubirea Mea se apleacă spre voi, şi tot aşa vă apleacă spre Mine şi ne uneşte ea, aplecarea ne uneşte, fiilor.

Iar Ioan Botezătorul îşi pregăteşte aplecarea şi el, şi ne vom aşeza în carte cu duhul iubirii, şi este mângâiat el acum şi-şi spune cu pace multă că şi el este român, iar acest nume e mare, fiilor, şi umple cerul de taina cea de la început, umple totul, totul de taină şi de dor, o, fiilor.

6/19 ianuarie 2019

Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Dragostea de Dumnezeu îl ţine curat pe om. Domnul nu poate lucra peste cel ascuns. Omul cade prin femeie. Să nu se bucure femeia când o doreşte cineva.

În duh de Bobotează e cerul tot, şi aşa Mă aşez cu sfinţii şi cu îngerii deasupra cetăţii cuvântului Meu, şi aşa Mă aşez în carte cu Ioan Botezătorul în ziua lui de sobor între sfinţi, fiilor străjeri, căci cum să stăm deoparte dacă e sărbătoare de Bobotează în cer şi la voi?

O, e sărbătoare sfântă, şi o aşezăm în carte. Hai, Botezătorule al Meu, deschidem cartea şi Ne aşezăm în ea şi mărturisim că suntem în mijlocul poporului cuvântului Meu cu praznic de Bobotează pe vatra neamului român.

Fiilor, fiilor, facem aplecare ca să coborâm, ca să fim cu cei ce se apleacă. Ne aplecăm, căci aplecarea înseamnă dragoste, o, şi multă lucrare îi trebuie dragostei ca să se înveţe creştinul cu ea şi ca s-o aibă de lucrare apoi. Când cineva de pe pământ vrea să iasă întâiul la o întrecere între mai mulţi, el trudeşte mult, el are povăţuitor şi veghetor pentru lucrul lui cel pentru întrecerea la care se înscrie. O, mult, mult de tot îi trebuie şi unui creştin lucrare şi povaţă şi veghe, ca apoi să atingă el lucrarea puterii dragostei.

Se întreabă de pe margini cei rămaşi cu Mine pe calea dragostei aici, se întreabă de ce acei plecaţi din bărcuţa Mea au căzut din ea? Eu le răspund de ce, şi le spun că din pricina necredinţei au făcut aceasta, iar nepăsarea la care ajunge cel desprins din braţul Meu cu voi, este aceasta rodul necredinţei, al nedragostei, căci dragostea nu cade, fiilor, şi este ea mereu, mereu, şi trece în cer cu ea cel care o are veghetoare peste viaţa lui cu Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, cel ce voieşte să fie al dragostei mereu, el caută mereu şi tot mereu învăţătura dragostei, şi caută cu dor, şi am spus acum două mii de ani despre acest dor, că foc am venit să arunc pe pământ, şi cât aş vrea să se aprindă el! Şi ia-

tă, inima celui ce are dragostea Mea în ea e tot un foc, iar focul acesta ține curat, curat omul și locul din el pentru Dumnezeu și pentru frați. Cel ce nu are acest foc în el, și nestins acest foc, o, acela se răcește, se stinge focul, iar focul care se stinge prin neveghe, acela nu se mai aprinde, fiilor, iar când se apropie iarna încercărilor, o, ce să mai facă în fața ei cel ce n-a păstrat aprins focul și caldul cel pentru Dumnezeu și pentru frați în el?

O, fiilor, nu poate înțelege îndeajuns omul creștin cât de anevoios este să se păstreze el creștin folositor mântuirii lui. Mă uit peste creștini și văd ce fac ei. Ei se iau unii după alții numai la ceea ce nu face parte din curatul inimii față de Dumnezeu și de frați și de sine, dar ca să se ia după cele plăcute lui Dumnezeu în ceilalți, care cu frică merg cu Domnul, sculându-se mereu din greșeli, o, nu se vede aceasta la lucrarea veghii, măcar din părți veghe unul pentru altul, și de aceea nu pot Eu să-Mi formez un popor mai mare, mai curat cu inima, mai sprijinitor lui Dumnezeu pe pământ.

O, atâta botez îi trebuie omului mereu, mereu, atâta ridicare, atâta cunoaștere a mântuirii sufletului său, atât de mult acestea, și altele lângă acestea, fiilor, și mare bogăție a lor din zi în zi mai mult! Toate se pot lucra prin aplecare, măi fiilor.

O, dacă Ioan Botezătorul atât de mult s-a aplecat, întreabă-te, creștine, cât trebuie să te apleci tu ca să nu-L pierzi pe Domnul de peste tine așa cum L-a pierdut Adam, care nu s-a aplecat înțelepciunii vieții. Eu am venit și atunci, și vin și acum și arunc pe pământ foc, și tot arunc din focul Duhului Meu ca să aprindă el pe mulți, dar nepăsarea de Dumnezeu este prea mare în om, și este ea și în creștinul care ia din focul cuvântului Meu, dar ia și tot ia, și stă Domnul și așteaptă rod viu de dragoste de Dumnezeu în cel ce are cuvântul cel de sus de hrană a vieții, și iată neasemănarea cu sfinții, care aveau care de grâu strânse, față de cei ce abia își agonisesc o mânuță de boabe, fiilor!

O, despre botezul credinței și al rodului ei, e mult de grăit, și de rumegat apoi învățătura Mea pentru creștin. Eu grăiesc și dau din destul, ca să fie focul Meu în inimile care Mă iau de aici, dar dacă rumegarea cuvântului Meu nu-și are loc mai mult în lucrarea dintre frați, aceasta este nepăsarea de suflet, iar focul Meu nu se aprinde în inima celor ce aud cuvântul Meu.

Ieri am grăit apelor, și M-au ascultat apele și au primit cuvântul Meu și lucrarea lui, și s-au aplecat apele și au lucrat, iar azi grăiesc peste inimi ca să le învăț aplecarea și lucrarea cuvântului Meu peste ele, iar cel ce nu se apleacă este cel ce iese de sub lucrarea cuvântului Meu ca să n-o împlinească, pe când cel ce se apleacă nu se uită în părți dacă altcineva împlinește sau nu pe Domnul, ci se uită la Mine cu milă ca să facă voia Mea, și să-l scriu Eu pe el vas al inimii curate față de sine, față de aproapele și față de Dumnezeu, iar această mare lucrare nu se mai vede în creștin, și toți zic că merge și așa, dar altceva este să zică Domnul de mersul creștinului, căci sunt unii care cad, dar se ridică cu veghe și pentru veghe apoi, și sunt alții care stau numai sub lucrarea necumințeniei de inimă față de sine, față de frați și față de Dumnezeu, o, și am spus că nu se poate umbla nici din cer, nici de pe pământ la ascunsul inimii și al faptelor omului, de vreme ce nu stă în lumină cel care alege ascunsul. Iar Eu lucrez numai cu cei ce umblă în lumină, și care-Mi dau dreptul să-i încerc, să-i învăț, să-i mustru, să-i ridic din greșeli și să nu stea în întuneric, dar cu cei ce umblă în întuneric nu pot să lucrez, și nu-i pot nici pe ei lucra, căci Eu sunt Cel ce fac lumina, și nu întunericul.

O, dar ce este întunericul? Cum îl lucrează creștinul? O, fiilor, fiecare știe cât întuneric lucrează. Nu mai este să spun Eu ce este întunericul. I-aș spune la cerere celui ce M-ar întreba de întunericul din el, dar nu altfel aș putea să spun, fiindcă Eu nu lucrez întunericul, și nici pe cel ce îl lucrează. Așadar, învățătura Mea este pusă pe masă, și poate să ia sau să nu ia din ea lucrarea ei cei ce aud de la Domnul, și se aleg ei la dreapta și la stânga cu împlinirea sau neîmplinirea cuvântului Meu.

O, fiilor, numai cei ce lucrează cuvântul Meu peste ei, numai aceia trăiesc, și dovedesc aceasta, iar cei ce nu-l lucrează se plictisesc și dă să-i prindă duhul morții, duhul cel străin de Dumnezeu în inima și în fapta vieții omului. Ioan Botezătorul a adus peste pământ vestea pocăinței și a strigat pentru ea peste mulți. O, tot așa este și acum lucrarea lui pentru calea omului cu Dumnezeu. El îi învață pe toți să nu vină la botez pentru ca să scape de mânia lui Dumnezeu, ci să vină pentru pocăință, pentru ridicare din păcat. O, și cel mai greu pentru om este să se așeze în pocăință și să rămână în ea apoi, și toate le mai face omul, dar pocăinței nu-i știe lucrarea și rodul și frumusețea ei pe fața și pe duhul lui, al celui ce o lucrează pe ea între el și Dumnezeu.

Strigă Ioan și azi, căci calea cuvântului Meu dă sfinților Mei prilejul să strige pe pământ dorul duhului lor. E dorul Meu după om în sfinții Mei așezat, și îi învață ei pe creștini prin cartea venirii Mele cu sfinții. Amin.

— Da, Doamne, ne-ai făcut cărare ca să grăim creștinilor de pe pământ și să le spunem lor din cer că au de lucrat și de luptat pentru patria cea de sus a sfinților Tăi, și le spunem lor că-s mari și ascunse cursele care îl răcesc pe creștin de focul care l-ai dorit și îl dorești aprins pe pământ în inimile creștinilor, căci cei de pe pământ se încântă cu inima și cad în strâmtorare de înțelepciune și de veghe, așa cum era și pe vremea noastră pe pământ, și când strigam peste toți să facă roade de pocăință, nu să se bizuie pe alegerea lor ca popor ales între neamuri.

O, tot așa lucrăm și azi, căci este un soi de amețeală cu față de creștin, atâta vreme cât nu înțelege bine creștinul cum Se alege Dumnezeu ca viață pentru om, pentru cei ce dau să vină să se aleagă Domnului prin cuvântul Tău cel de azi.

S-a văzut și se vede un soi de amețeală cu care se încântă cei ce nu știu bine ce înseamnă Dumnezeu în om, Doamne, iar noi suferim afară de inima omului creștin, care nu știe să se despartă de ceea ce îl desparte pe el de Dumnezeu. Tu ai spus iubire între om și Tine dacă vrea el cu Tine. El însă e departe să înțeleagă aceasta când vine la Tine, și să nu mai cadă el apoi din iubirea cea pentru Tine.

Durere mare ai avut, Doamne, când vedeai cum cade omul prin femeie, dacă vorbim de Adam, de David, de Solomon, de toți cei amețiți de acest duh străin de Dumnezeu. O, ce bine Ți-ar fi Ție și lucrului Tău peste pământ și peste om, dacă n-ar mai fi atâta duh de femeie între oameni, Doamne! Peste tot pe pământ cade omul prin femeie, și nu se ferește el de această căderea și mor unul prin altul. Dacă omul și-ar da seama de aceasta, cum că femeia se simte bine înăuntrul ei când află că o place cineva, și așa mor unul prin altul apoi, dar dacă omul și-ar da seama de aceasta, mare minune s-ar ivi pe pământ, mare înviere s-ar zidi peste oamenii care cad prin femeie, prin trup de femeie.

O, să te înspăimânți, tu, femeie, când vezi pe un bărbat că-i cade inima spre tine, iar pe tine vinovată pentru căderea lui. O, unde se mai găsește femeie plină de grija să nu cadă prin

ea cineva din cinstea de a-și păstra curată viața, curată firea, care lesne cade spre păcatul despărțirii de Dumnezeu a omului?

O, să nu te bucuri, să nu te mângâi, să nu-ți ia foc inima după cel ce cade spre tine cu dorirea, tu, femeie, și să te temi că moare acela ca și Adam apoi. O, cine-l mai învață așa pe om, așa sfânt, așa măreț pentru viață curată în om, ca să-și păstreze omul viața fără de moarte peste ea, fără de păcatul care face moarte Domnului vieții în om?

Omul greșește cu inima, și se desparte de Dumnezeu pentru păcat și alege păcatul, săracul, o, și numai asta se vede pe pământ, Doamne. M-a durut mult, m-a rănit mult când vedeam în om păcatul și căderea lui prin păcat, Doamne. Nu poate să fie al Tău cel ce-și apleacă inima și simțirea ei spre petrecerea și căderea spre femeie. Am dat să dojenesc aceste slăbiciuni, am dat să strig pe oameni spre pocăință, că Te vedeam părăsit de oameni, Doamne. O, iată cum Te părăsesc și azi cei ce se apleacă spre petrecerea în ei cu cele ce îi rup de lângă Tine!

Voi, creștini ai hranei de sus a gurii Domnului între voi, o, vă îndemn spre lucrarea inimii curate, care nu are nimic, nimic de ascuns. O, umblați în lumină, fiilor! Aveți grijă de Domnul și de lumina Lui în voi și în afara voastră. Nu știe lumea ce înseamnă creștin botezat, și păstrarea lui apoi în legământ cu Domnul, ca să nu cadă în păgânie iarăși cel ce s-a pecetluit lui Dumnezeu. Voi însă sunteți învățați de Dumnezeu și știți toate și n-aveți trebuință să vă învețe cineva. E Domnul cu voi mereu în cuvânt, și aveți marea datorie să împliniți cuvântul Lui.

O, Doamne, focul promis de Tine pune-l în ei, iar ei să-l țină aprins, ca nu cumva foc străin să aprindă inima lor, așa cum sunt cei care se însoară și se mărită pentru că ard. Cine se alege pentru Tine, să știe aceia ce aleg, că aleg pe Dumnezeu de viață a lor, și se făgăduiesc Lui aici și pe vecii, numai să nu uite ei aplecarea, o, aplecarea, Doamne. Și strig acum la ei: O, aplecați-vă, că eu m-am aplecat, și am rămas în cer pe pământ, și numai în cer am stat cât am stat pe pământ, și așa să stați și voi, în cer să stați pe pământ, voi, cei care v-ați ales să rămâneți ai Domnului.

Iar tu, duh viclean, care încânți spre cădere inima din om, o, du-te! Du-te, și să nu mai lucrezi între cei ce se aleg rod pentru Domnul! Și du-te, că e vremea să dai loc puterii lui Dumnezeu, și să te duci tu! Du-te, dar! Amin.

— O, Botezătorule al Meu, numele Meu este Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, Care biruiește.

Întăresc în sfințenie și în lumină pe fiii cuvântului Meu și le spun lor așa:

Umblați în lumină, fiilor! Dacă voiți să știți cum umblați, întrebați, și vi se va răspunde. O, nu vă dați singuri răspunsul. Eu sunt Cel ce vă știu, nu voi vă știți. Iar voi rămâneți în iubirea Mea, în Tatăl rămâneți, fiilor, și Eu voi ruga pe Tatăl pentru voi.

O, nu uitați, e vremea să știți de voi, să știți de la Mine, nu de la voi. Întrebați-Mă, fiilor!

Și fiți plini de dor să lucrați chipul Meu în voi, ca nu cumva cineva dintre voi să rămână cu chipul său, cu cele ale firii lui.

O, înființați între voi și Mine lumina, căci Eu las peste voi îndemnul cel mântuitor și vă spun: Umblați, o, umblați în lumină, în mare de lumină, fiilor! Aceasta vă îndemn Eu pe voi, pentru Mine în voi și între voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2019

Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Învățătura Domnului este aripa care-i strânge sub ea pe cei credincioși. Umilința cea de după greșeală.

Cu dor și cu arsură de duh Mă așez în cartea cuvântului Meu cu zi sfântă pentru sfinții Mei Vasile, Grigorie și Ioan, purtați ei cu sărbătoarea lor de ceata ierarhilor din cer, iar Eu, Domnul, în mijlocul lor, că pe Mine M-au avut ei drag pe pământ cât au slujit între oamenii care căutau calea, drumul spre Dumnezeu, spre acasă.

Iar voi, fii ai cuvântului Meu, ridicați-vă întru întâmpinarea Mea, cu masă de cuvânt venit la voi, cu aripile Mele ocrotitoare întinse peste voi, căci voi aveți nevoie de ocrotire de sus, fiilor, mereu, mereu dacă Eu Mă port prin voi între cer și pământ ca să strâng sub aripile Mele pe cei ce iubesc peste ei învățătura Mea și caută calea, căci Eu sunt Calea, așa am spus, Eu sunt Cel ce îl conduc pe om la Tatăl.

O, pace vouă, fiilor! Deschidem cartea, că Eu vă adun de fiecare dată sub aripile Mele ca pasărea care-și întinde aripile ei spre puii ei să-i ocrotească și să-i hrănească din gura ei ca să-i aibă, ca să nu se piardă ei, căci iubirea de mamă nu doarme, ci veghează, fiilor, iar voi învățați-vă cu Mine și cu ocrotirea Mea de peste voi, căci învățătura Mea mereu peste voi vă adună, vă cheamă, și este ea aripile Mele, care-Mi strâng puii aproape mereu și îi învață să stea sub veghe, căci cei răzleți sunt cei ce fac de la ei destule, și fac fără sprijinul Meu și se ascund să facă după îndemnul din ei, căci se simt mari, și nu stau cuminți, și se depărtează apoi să-și facă voile și rămân fără nici o ocrotire peste ei și pierd drumul spre acasă, și pățesc aceștia ca Ierusalimul din vremea Mea, care n-a învățat de la Mine calea, n-a ascultat învățătura Mea, care l-ar fi adunat sub aripile Mele, dar n-a voit Ierusalimul, chiar dacă i-am spus lui că Eu sunt Calea. El însă n-a înțeles nimic, s-a simțit împlinit și destul de mare, și iată, fiilor, nu pătrunde omul taina cuvintelor care făgăduiesc și au putere prin taina făgăduinței. O, ce mai e de spus de cei cărora Eu le-am ieșit în cale și i-am așezat pe drumul spre acasă, iar ei apoi n-au ascultat de ocrotirea Mea și au plecat apoi iarăși pribegi și fără de cale, și toate căile duc spre nicăieri, dar calea Mea cu omul duce spre acasă, spre Tatăl, spre mângâierea cea pierdută de om, căci omul n-a ascultat, și a lucrat ascundere și nemulțumire și a părăsit iubirea și ocrotirea ei.

O, nu merge omul cu dor spre casa lui pierdută dacă Eu îi ies în cale ca să-i fiu cale spre casă, căci el se tot oprește pe calea oamenilor rătăciți de cale, și care nu se simt datori lui Dumnezeu cu viața lor.

Voi, cei care vă alegeți să ascultați de învățătura Mea, care vă ocrotește sub ea, Eu, iar vă spun, și apăsat vă spun, ca să rămână pecete peste voi cuvântul Meu de ocrotire: Fiilor, fiilor, staţi departe, ţineţi-vă departe de cei ce s-au răzvrătit nemulţumiţi şi neascultători de cuvântul Meu, şi care au tot făcut nelinişte pe calea Mea cu voi şi s-au tras apoi de pe cale. Să stea liniştiţi aşa cum şi-au ales să facă şi să vrea, iar dacă vor să stea și cuminți pentru căința și pentru mila cea de la sfârșit pentru cei ce-și recunosc neascultarea și îndărătnicia, aceasta vor alege ei, căci sunt liberi să aleagă, de vreme ce au ieșit de sub ocrotirea Mea ca să umble în voile lor răzlețe, după ce au supărat adânc Duhul și fața Mea. O, nu deschideți vorbă cu ei, că au venin pe limbă, că nu numai că nu Mi-au adus rod, dar Mi-au și stricat răsadul Meu și M-au lăsat sărac

de fii, și au nevoie de căință.

Iată, fiilor, vă trebuie mereu cuvântul Meu proaspăt peste voi, numai să ascultați de el ca puii care stau sub aripile păsării mamă și au grijă să nu-și piardă ocrotirea. Iată cuvântul Meu care spune că toți cei care dau să-și câștige sufletul lor și-l vor pierde, și numai cei ce pierd sufletul pentru vestirea Evangheliei cu care am venit după om ca să Mă fac cale a lui spre acasă, numai aceia vor câștiga sufletul lor.

O, nu mai are ocrotire cel care se trage de sub ocrotirea Mea, de sub ascultarea Mea, zicând că-și câștigă sufletul său, căci acela rămâne cu sufletul pustiu, așa cum i-am spus Eu Ierusalimului, care nu M-a primit să-l adun și să-l am al Meu, căci Eu am venit la el, dar el nu M-a ales.

O, fiilor, fiilor, e vremea să credeți și să lucrați tot mai mult pentru ascultare, că iată unde duce neascultarea! Ea duce la despărțirea de Dumnezeu, dar luați pecete peste voi grăirea lui David împăratul, căci el Îmi spunea: *«Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe cel mândru și poftitor cu inima, pe acela l-am izgonit și n-am mâncat alături cu el».* O, dacă până acum n-ați ascultat îndeajuns să lucrați așa, faceți saltul deodată și priviți numai la cer, numai la Mine, numai la iubirea de Dumnezeu ca îndeletnicire a minții, a inimii și a duhului vostru, și veți scăpa de acest păcat urât al clevetirii, al învinuirii, dar feriți-vă să fiți curioși sau iscoditori, că nu sunt acestea lucrarea fiilor lui Dumnezeu. Cei care au fost și sunt pe calea cu Mine, dacă au greșit voit față de împlinirea cuvântului Meu de peste ei, aceasta înseamnă că Eu nu le-am fost lor Dumnezeu și că au stat răzleți de Mine cu pașii lor.

O, fiilor, neascultarea îl face pe creștin să nu poată ceea ce aștept Eu de la el să poată, iar neascultarea și faptele ei înseamnă necredință, căci credința are iubirea și ascultarea, iar pe cei necredincioși cuvântului Meu îi ia diavolul sub facerea sa, sub neascultare de Dumnezeu îi ia pe ei. O, e zi cu sfinți în sărbătoarea lor, dar Mie Îmi este dor și milă de tine, poporul Meu. Și te rog să iubești ascultarea, și dacă greșești, dar apoi te umilești, sufletul tău este în siguranță, nu se întâmplă nici un rău peste viața ta. Dar dacă, greșind, nu te poți umili cu lacrimi adânci de fiecare dată când greșești, ci din contra, dai să te dezvinovățești ca și Adam în rai, atunci viața ta este în primejdia despărțirii de Dumnezeu, dar Eu te povățuiesc spre veghe și te îndemn să spui ca David: *«Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele ca să nu abat inima mea spre cuvinte de vicleșug și să-mi dezvinovățesc cu ele păcatele mele și să le ascund».*

Fiilor, fiilor, când un om simte și caută să fie singur, el are ceva de făcut după voia sa și nu vrea să fie știut sau văzut de ceilalți. Aceasta este voia celui ce îl îndeamnă pe el să facă așa, și iată, un stăpân el tot are de care ascultă, un duh care-l lucrează pe el. Iată, când vrei să fii mare, să fii tu, nu poți să faci lucruri mărețe, că iată ce faci! Faci întuneric voit peste pașii tăi, și apoi cazi din lumină, cazi de partea întunericului, pe care-l lucrezi.

O, fiule învățat de Dumnezeu, știi tu cum poți sluji pe Dumnezeu? Îți voi spune Eu, iar tu să arăți apoi că știi. Cu faptele lui Dumnezeu poți să-I slujești lui Dumnezeu și cu Dumnezeu, nu cu propriile tale fapte pentru Dumnezeu, căci acestea din urmă pot fi cu interes ca să-L prinzi pe Dumnezeu dator ție, dar una este să-ți iasă în cale un sărac, sau Dumnezeu sub chipul unui sărac, și alta este să-l cauți tu ca să te pui bine cu Dumnezeu. Una a fost jertfa iubirii lui Abel, și alta a fost jertfa lui Cain. Una a fost jertfa râvnei lui Ilie și alta jertfa celor fără Dumnezeul Cel adevărat. Când fugi pe furiș de la Domnul, o, nu-I mai întinde apoi Domnului bucățica ta, nu-I mai da Lui, căci Domnul e Domnul, și nu deschide oricui, sau celui trufaș, care nu umblă în lumină cu cele dinăuntru și cu cele din afara lui.

O, fericit e cel ce știe și înțelege pe Domnul și binele Lui și lucrările Lui, și pe ale omului purtător de Dumnezeu spre oameni! Omul îl vede pe deasupra pe om, iar Eu, Domnul, nu las să știe omul de așezarea Mea în cel din fața lui, căci omul lui Dumnezeu trebuie să fie defăimat, disprețuit, ca și Dumnezeu, ca să se cunoască el al lui Dumnezeu prin aceasta.

O, fiilor, câte păcate face omul povestind în jur de la el poveste nemulțumirile lui, cărările lui pe calea cu creștini pe ea! O, câte păcate face un așa povestitor în cei cărora el le povestește ca el ceea ce vrea el să știe ceilalți! Iată, așa se fac căderi din căderi peste cei slabi, care se smintesc din lipsă de povățuitor, de veghetor, de sfătuitor peste sufletul lor, peste mintea lor atât de necunoscătoare ale cunoștințelor de sus, și care cade pradă atâta de ușor.

Am multe să vă povățuiesc, fiilor, ca să nu am remușcări că nu v-am povățuit. Voi grăi iar și iar cu voi în zilele care vin cu sărbătoarea lor, dar acum vă mai spun ca să știți că necontenit diavolul așteaptă să te vadă umblând singur, fiule, greșit deja fiind cel ce umblă așa, ca apoi să-ți facă rost de vina cu care să te învețe să te ascunzi, iar când apoi te simți vinovat, să dai să te tragi dinaintea lui Dumnezeu ca și Adam în rai.

O, nu umblați răzleți, adică singuri, căci sunt pilde de cădere, din care puteți învăța, sunt destule și în trecut, și mai încoace, iar dacă vreți să fiți liberi de veghe, e pentru că nu sunteți hotărâți pentru statul pe cale cu Mine. Vine remușcarea apoi, dar timp de căință de unde veți mai lua atunci?

O, strângeți-vă multă, multă iubire de Dumnezeu, măi fiilor, ca să vă întâmpine ea ori de câte ori vă încearcă vreo clătinare, și ca să aveți în cer bogăție, fiilor, ca să nu vă doară în cer de lipsa iubirii neștiute de voi pe pământ. Ceea ce se potrivește pentru cer se strânge în cer, dar unde se strânge, oare, ceea ce nu se aseamănă cu cerul și cu Domnul?

O, fiți roditori pe pământ, fiilor, pentru cele ce se strâng în cer, căci acolo vă trebuie rod mult și frumos, iar voi să credeți ce vă spun. Nu bucurii să vă strângeți, ci duhul umilinței, fiilor, și fiți aplecați pe pământ, ca să fiți înălțați în cer.

Iar acum sfinții sărbătoriți vă îndeamnă pe voi de lângă Mine cu cuvântul lor, iar Eu fac să se audă povața lor vouă.

— Noi, Doamne, am suferit pe pământ pentru Tine de la cei necredincioși și lacomi de slavă de la oameni, și tot așa este și azi pe pământ.

Îi îndemnăm pe creștinii care caută calea și-i povățuim spre multă rugăciune între ei și Tine și spre multă pocăință pentru păcatele lor vechi, și apoi spre stăruința pentru sfințenie, că iată, preoții sunt forțați să tot ducă spovedania omului la cei cumpărați de ei, că nu i se dă slujbă la altar dacă nu face aceasta cel ce vrea altar de slujire, și totul se cumpără pe bani. Iată, preotul de la altar este scula cea mai potrivită și nebănuită de aceste rele, de dusul lui spre pânditorii de oameni, și omul nu știe, săracul, pe ce mâini își pune sufletul său când merge pentru curățire la preot. De aceea noi, cei trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, să fim chemați cu rugăciuni de către toți creștinii, că mult lucrăm noi din cer pentru cei loviți de dureri și de păcat pe pământ. O, și dacă au creștinii parte să afle venirea Ta cuvânt în mijlocul poporului Tău de azi în neamul român, să strige el la Tine și să-Ți spună: Doamne,

pentru rugăciunile din cetatea cuvântului Tău ridicate spre Tine pentru cei ce au fost, pentru cei ce sunt încă, și pentru toți cei care se vor naște, o, ai milă și de noi, ai milă, Doamne, prin lucrarea cu care vii să ne scapi, dar să voim noi să ne sfințim pentru Tine, o, ajută-ne!

O, nu mai plângeți sub nevoi și sub apăsări ale vieții, fii creștini, și plângeți-vă păcatele, fiilor, și strigați și la noi, căci suntem arhierei în lucru cu Domnul aici, în coborârea Sa cuvânt pe pământ, și lucrăm în cetate împliniri de Scripturi și mântuire pentru mulți, adică trezire la viață sfântă, viață care mântuiește.

Iar voi, copii străjeri și sprijinitori în cetatea coborârii Domnului la voi, și care lucrați ale Domnului după cuvântul Său, după harta Sa, voi sunteți cei mai mici ai Domnului, iar pentru voi a spus Domnul acum două mii de ani că toți cei care vor face bine și iubire celor mai mici ai Săi, aceia Domnului vor face acestea și nu-și vor pierde plata. Numai că Domnul nu Se poate sprijini cu oricare pe calea Lui cu voi, ci numai cu cei care iubesc ca și voi calea Lui între cer și pământ în zilele Lui cu voi, o, și multă este truda voastră cu El și pentru El, dar El vă sprijinește mereu cu sfinții Săi și vă ocrotește din toate laturile, căci taina în care sunteți învăluiți e mare, fiilor, și putere mare poartă peste el locul cetății Domnului cu voi, și fericiți sunt cei care vă iubesc și vă înțeleg pe voi cu credință, chiar dacă nu pot ca Dumnezeu cu purtarea și cu mintea lor, și mai greu este de cei ce au fost pe calea aceasta și s-au răzvrătit apoi și au dat cu piciorul iubirii lui Dumnezeu pentru ei. O, de ar sta ei cuminți măcar de acum încolo, dacă n-au dat să fie ascultători și umiliți sub slava Domnului cu voi!

Iar acum, Doamne, Îți împărtășim fericirea pe care o avem că ne-ai așezat cu Tine în cartea cea mărturisitoare venirii Tale cu sfinții, și duhul rugăciunilor de foc îl coborâm peste fiii cetății, și să se urce acest foc sfânt spre tronul milei Tale, căci credința și rugăciunea vor împlini în lucrare împreună ceea ce ai Tu de împlinit acum, la sfârșit de timp. Amin.

— O, iarăși voi coborî cuvânt în cetate și iarăși voi așeza sub aripile Mele pe fiii cetății Mele, o, sfinți iubiți cu care vin și tot vin în zilele acestea la oameni pe pământ.

Fiilor, fiilor, voi veni iar cuvânt și iarăși voi da vouă lucrare spre povață. Sunteți mici ca să purtați pe cele grele ale Mele, și împărțim greul, și iarăși vom așeza în carte cuvântul gurii Mele. Acum, binecuvântată să fie ziua aceasta de serbare cu voi și cu sfinții cu care vin când vin la voi, și pace vouă, fiilor! O, vă știu, vă port durerile și zbuciumul tot când vine peste voi, și vă am în grija Mea mereu, căci nu puteți singuri prin suferințele care vă cresc mari, căci altfel ați fi fără de cruce și voi.

O, pace vouă! Îmi desfac aripile ocrotitoare și vă țin sub ele, sub aripi de cuvânt vă țin, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2019

Praznicul Întâmpinării Domnului

Cei din cer așteaptă iubire și căldură de la cei de pe pământ. Nu se mai ține pe pământ rânduiala curățeniei nașterii de fii. Desfrânarea cea cu trupul este lege din iad.

Vin să Mă încălzesc cu voi și lângă voi, fii ai cuvântului Meu. E frig pe pământ, și frigul acesta ajunge în cer la Noi și se simte mai mult decât pe pământ, căci simțirea celor din cer e mare, fiilor, e tot un duh, chiar dacă-i tot un foc Duhul Sfânt Hrănitorul și Mângâietorul, dar suferă El din pricina frigului de pe pământ, care se strânge mult, mult la Noi, căci cei de pe pământ așteaptă de la Noi, dar Noi așteptăm mai mult de la cei de pe pământ să Ne vină binele și căldura și iubirea pentru Noi. Omul pe pământ când îi este frig își face haine groase și călduroase și se îmbracă cu ele pe vreme de frig, dar Noi avem doar o cămășuță toți la fel, și de pe pământ nu Ne trimite nimeni cămășuțe din care purtăm Noi, căci oamenii nu știu ce să trimită. Ei trimit haine ca pe pământ la cei plecați, dar în cer avem doar cămășuțe albe de in, și nu dau oamenii așa ceva pentru cei din cer, o, și nu se pot acoperi cei din cer în vreme de frig pe pământ, și suferă ei.

Oamenii când aud ce spun Eu, zic că Eu sunt Dumnezeu, și cum de grăiesc Eu așa ca pentru om? O, dar să nu uite oamenii că și Eu am luat trup ca și omul și că e la fel ca al omului, tocmai ca să port cu el toate câte face omul asupra Mea împotriva poruncilor vieții, iar Eu sunt Domnul vieții, și dacă sunt, suferă viața Mea și trupul Meu cât toți oamenii de pe pământ, dacă ei nu lucrează în ei legea împărăției cerurilor, căci pe pământ nu este împărăție, și este vremelnicie, iar împărăția este în cer, și vine din cer cu Mine pe pământ, căci Eu sunt Împăratul Cel de la Tatăl pentru om pe pământ și în cer, iar omul are iubirea împărțită și este împărțit.

O, cum să pot fi Eu Stăpânul și Împăratul omului, când el este împărțit? Fiilor, fiilor, de ce se duce de la Mine omul pe care Eu îl primesc să vină și să-i dau viață din viața Mea? Se duce pentru că este împărțit, ar vrea și cu Mine, dar și cu el, cu ale lui doriri și plăceri și simțiri, o, și nu pot Eu așa cu omul, fiilor, și iată de ce Îi este frig lui Dumnezeu, Cel ce a făcut pe om de odihnă a Sa și a împărăției Sale cu omul!

O, fiilor, e zi de praznic sfânt în ziua aceasta pentru Mine, și Mă adun cu voi și cu amintirea cea de atunci, când după patruzeci de zile de la nașterea Mea pe pământ între oameni M-au luat părinții și M-au dus la templu și M-au închinat Domnului. M-a luat în brațe bătrânul Simeon, care aștepta mângâierea lui Israel prin nașterea Mea, căci lui i-a spus Duhul Sfânt că nu va trece cu trupul până mai întâi nu va vedea pe Hristosul Domnului, o, și M-a binecuvântat el, M-a luat în brațe, și a cerut Domnului slobozirea sa, dacă a văzut el cu ochii mântuirea promisă peste popoare, spre luminarea lui Israel și a neamurilor toate apoi, și a zis el Fecioarei mama Mea: *«Copilul acesta este rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, și va fi El semn, care va stârni împotriviri».*

Am venit copil când am venit, așa cum vine tot omul pe pământ prin naștere, o, și vine în cer suferință mare pentru toți cei care se nasc pe pământ, căci oamenii care aduc copii pe pământ nu știu, o, nu aud și nu știu taina nașterii omului, și cad ei în desfrânare, bieții de ei.

Aduc vouă aici lucrare nouă de lucrat, că am spus, fiilor, la începutul coborârii Mele de după anul 1955 și am deslușit că prin acest fir și lucrare se vor ierta multe păcate și multe suflete care așteaptă salvarea lor.

O, fiilor, moștenesc copiii de la părinți bune și rele, dar cel mai dureros de purtat este pedeapsa necurăteniei părinților din care se nasc copii slabi cu firea și cu trupul, de vreme ce părinții lor nu păstrează curată vremea sarcinii pentru nașterea copiilor. În vremurile de demult mai erau oameni pe pământ care țineau rânduiala curățeniei nașterii de fii, dar iată, părinții nu stau cuminți cu desfrânarea lor în vremea formării pruncului în pântece, și cad peste copii patimi urâte și ies copii desfrânați, și iată, fiilor, trebuie ridicate la cer rugăciuni pentru părinții din toate vremile, și care n-au știut legile și

tainele nașterii de prunci.

Voi, cei rugători pentru cei ce nu iubesc cerul pe pământ și legile lui, voi să ridicați la cer acum rugăciuni așa cum Eu vă voi învăța, ca să fie dezlegați și iertați părinții pentru vina copiilor lor și să se bucure de salvare și părinții și copiii, care și ei au ajuns părinți apoi unii după alții, unii prin alții, o, și n-au aceștia urmași care să le poarte îngrijire lor spre cer, căci nu știu oamenii tainele și legile cerului pe pământ, iar desfrânarea cea cu trupul este lege din iad, aceasta spun Eu, ca să știe oamenii cei cu iubirea împărțită, și care ar căuta și cu Dumnezeu, și cu diavolul, iar Mie Îmi este frig în cer pentru recele oamenilor de pe pământ, care nu iubesc pentru ei taina cerului.

Fiilor, fiilor, Mă încălzesc cu voi și-Mi spun vouă frigul Meu. Grăiesc cu voi cu dulce, dar și îndurerat, când Duhul Meu plânge și țipă de jale pentru toți cei de pe pământ. Când în grupul de instrumente cântă cei mulți din ele, cu unele se cântă mai blând, cu altele mai răsunător, cu unele mai subțire, cu altele mai grav, dar melodia se formează din toate, și înseamnă ea ceva care grăiește despre o stare fie de bucurie, fie de durere, fie de așteptare sau de iubire, sau de nădejde, numai să ne placă melodia și s-o înțelegem, așa cum înțelegem vântul blând sau iute, apa curgând blând sau cu zgomot mare, graiul cald sau aspru al aproapelui, totul o melodie să ni se pară, toate o lucrare la care să lucrăm, și pe care Dumnezeu ne-o pune înainte spre formarea omului lăuntric, și care se vede afară: omul cel nou.

Dar pentru cântare, o, fiilor, mai trebuie să știți de la Mine ce-Mi place Mie, și tot așa să vă placă și vouă, numai să iubiți să cântați mult Domnului și tot mai mult. O, nu iubiți, nu vă mângâiați să vă cânte lumea, să ascultați pe cei din lume când cântă chiar și pentru Dumnezeu, căci aceia nu fac voia lui Dumnezeu, o, și nu Mă pot alina de la ei. Dar cântați voi, măi fiilor, că iată, nu orice fel de om și de cântare ajunge la Dumnezeu. O, nu Mă bucură dacă lumea cântă de Dumnezeu, căci lumea are dulce păcatul, nu pe Dumnezeu, chiar dacă omul are nevoie de Domnul la necaz. O, cântați, cântați-Mi voi, fiilor, că Mi-e dorul după voi. Cântați cuminți ca lui Dumnezeu, cântați cu umilință și cu duioșie. Cântați la lucru și la rugăciune, cântați, fiilor. Cântați pe cale ca să fiu cu voi pe cale. Cântați în culcare, în sculare, cântați în așternut până ce adormiți. Cântați în duh de rugăciune și de grăire cu Mine, ca să vă fie dulce inima și tot ce este în ea în toată clipa, o, că numai pe voi vă mai am să Mă iubiți, să Mă mângâiați cu iubirea voastră neîmpărțită și întreagă Mie, fiilor scumpi ai Mei.

O, și mai am, fiilor, să vă învăț în ziua aceasta, ca să vă deprindeți mintea și inima de cunoștință de la Mine și să nu uitați apoi învățătura Mea. O, fiilor, deprindeți-vă să nu ziceți despre nimeni că este bun, sau că voi sunteți buni și că alții sunt răi, sau că un om e bun și că altul e rău, căci Eu am spus că bun este numai Dumnezeu, și n-am dat voie să-Mi spună nimeni că sunt bun. Nu-i face bine omului să fie bun cu el Dumnezeu, sau cei care-l înconjoară, că mai bună decât toate este dreptatea lucrurilor, iar aceasta este la Domnul spre cântărire, și nu este după mintea omului. O, nu vă încântați, cum că vi s-ar părea cineva bun prin grai sau prin purtare, căci omul este necunoscutul unul pentru altul, și de aceea este de vegheat din partea voastră în toată vremea, ca să nu greșiți cumva față de adevărul cel despre om, și pe care numai Domnul îl știe, iar Eu am spus omului: *«Să nu-Mi zici bun, că numai Dumnezeu este bun».*

O, nu vă întristați când nu sunteți înțeleși, ci fiți umiliți și cuminți, căci numai Dumnezeu este bun, fiilor, și iată câte sunt de pus în ordine cu privire la înțelepciunea pe care trebuie s-o folosiți clipă de clipă cu mintea și cu grăirea, prin inimă acestea, și apoi toate gândirile și vorbirile spumoase se vor da în lături din lucrarea duhului vostru, și va rămâne fructul înțelepciunii gândirii și al grăirii, că Eu, Domnul, de șapte mii de ani aștept omul să semene cu Dumnezeu întru acestea.

O, ce folosește omului vorbirile umflate, cuvintele netrecute prin sită și îngrămădite spre gură pentru vorbire? Acestea toate fac parte din duhul fățărniciei, de care fiii lui Dumnezeu să se ferească am spus. O, și nu va fi ușor aceasta, dar va fi frumos prin greu, nu prin ușor, căci ușorul prin toate nu-l crește pe om, nu-l formează bogat cu înțelepciunea apoi.

O, să cunoști, creștine, pe cel ce dă să te cadă în păcat prin vorbirea lui spumoasă și plină de venin și de om fără Dumnezeu în el, că iată, a venit secerișul, fiule, iar cine a rămas neghină prin toate câte face și vorbește, acela se dă deoparte ca să-Mi pot Eu curăța grâul și să-l pregătesc al Meu.

Iar de neghina din grâu este de grăit între Mine și voi, fiilor, căci învățătura Mea din mijlocul vostru este ea spre prăbușirea și spre ridicarea multora, că Eu sunt această grăire, iar despre Mine a fost rostită proorocie prin gura dreptului Simeon, care a spus: *«Acesta este rânduit spre prăbușirea și spre ridicarea multora, și va fi semn care va stârni împotriviri».*

O, Mă doare și Mă doare pentru cei care au avut prilejul să cunoască și să creadă cuvântul Meu de azi cu voi și s-au clătinat apoi, rămânând peste ei semnul acesta: *Cuvântul lui Dumnezeu* Care le-a grăit și lor, și pentru Care ei n-au rămas statornici, și aceasta din lipsă de minte, fiilor, ogor nelucrat fiind mintea lor.

O, Eu vin la voi iarăși și lucrăm iarăși ridicarea spre înțelepciunea cea de sus în fiii cuvântului Meu, iar voi să Mă purtați spre ei, spre zidirea lor în Dumnezeu, fiilor care Mă așezați în carte.

Și acum vă las pe voi sub slava păcii Mele și pace vouă, fiilor! Nu vă obosesc mult, ci câte un picuț de fiecare dată când vin cuvânt în carte, căci trebuie hrănit de sus și trebuie călăuzit acest popor, care voiește să rămână neîmpărțit, ci doar cu Mine, fiilor, cu Mine și cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2019

Duminica Vameșului și Fariseului

Învățătură pentru vremea postului: grija pentru bunătățile sufletești. Lucrarea umilinței aduce pace în suflet.

Statul Meu cu voi Îmi aduce alin, fiilor. E zi de pomenire pentru cuvintele Mele mari, și cu multă învățătură în ele pentru alcătuirea omului cel nou, iar Eu asta am de lucrat prin lucrarea cuvântului Meu de peste voi.

Se pregătește turma de creștini pentru șapte săptămâni de post înaintea răstignirii și învierii Mele apoi, și se vestește în ziua aceasta în biserici că se apropie vremea postului mare. Pe voi însă v-am pregătit Eu, fiilor, și v-am așezat să vă hrăniți tot timpul numai așa cum am spus Eu la începutul facerii și a omului apoi, o, și să fiți fericiți pentru această așezare a Mea de peste voi, căci credința și ascultarea și iubirea de Dumnezeu sunt acestea mai mult decât hrana cea pentru trup, căci duhul este cel ce dă viață, nu trupul, așa este scris.

Fiilor, fiilor, stau și azi cu voi un picuț de timp, după cum și voi puteți, căci Eu le măsor bine pe toate pentru Mine și pentru voi și pentru cei ce se hrănesc din gura Mea prin izvorul cuvântului Meu. Creștinii acestui popor se pregătesc și ei de post fără untdelemn, dar post și cu duhul, căci duhul trece prin minte, prin inimă, prin gură, și asta este lucrarea celor ce sunt după adevăr creștini împlinitori.

O, fiilor, de ce se duceau sfinții în pustie când începea postul mare? Se duceau să postească de bucate? O, nu, fiilor, ci se duceau să nu greșească cu mintea, cu inima, cu cuvântul apoi, și cu sufletul ca să-l țină curat, și se duceau ca să nu greșească prin nerăbdare, prin neumilință, prin nemulțumire, prin toate câte se mai întâmplă neplăcute lui Dumnezeu prin lucrarea dintre frați, dar nu pentru post cu trupul se duceau, așa cum se crede de către mulți, căci postul de bucate este post scris pentru creștini și în obște și în pustie, dar altfel de post este scris pentru cei ce se dau Mie cu dragostea lor de Dumnezeu și de frați.

Voi, fiilor, trebuie să aveți grijă de bunătățile cele sufletești în vremi îndelungate de post, căci voi aveți multe de lucrat și în vremi de post, iar sufletul vostru are nevoie de mai multă putere și iubire și de împliniri ale cuvântului Meu între frați, și trebuie să vă păstrați dulce vorbirea, umilința, și toată puterea inimii și a minții, și toate prin iubirea Mea din voi.

O, iată ce vă spun, și nu numai pentru vremi de post vă spun: Fiilor, fiilor, stați cu degețelul pe rândurile și cuvintele cărții de pe care învățați de la Mine viața cu Dumnezeu și cu frații, căci voi trebuie să faceți după cum vă spun Eu să lucrați dacă vă sunt Dumnezeu și Păstor, că trebuie să vă pună îngerii note și să le aducă la Mine prin ascultarea de cuvântul Meu de peste voi.

O, iată cât de mare însemnătate este să aveţi rădăcină, fiilor, căci pe cei fără de rădăcină îi ia vântul cel mai mic, fiindcă cei slabi nu ştiu câtă suferinţă a fost pe cei sfinţi, şi pe care nimic nu i-a făcut să se lepede de Dumnezeu, căci aveau rădăcină, aveau lepădare de sine pentru Mine, asta aveau sfinții, și de aceea rămâneau ei cu greul crucii ca și Dumnezeu, iar cine n-are rădăcină nu știe ce înseamnă Dumnezeu pentru el când Domnul îi iese cu milă în cale, o, și plata despărțirii de Dumnezeu e cu durere mereu apoi, că numai cel ce pierde vede ce a pierdut. De aceea adevăratul post este lepădarea de sine, care te ține cu Dumnezeu și-ți crește rădăcina în Domnul și ai țară statornică, măi creștine, o, și ce frumos te învăț Eu pe tine, fiu al creșterii de sus!

Ne aducem aminte acum de vameșul și de fariseul care s-au apropiat pentru înfățișare înaintea Domnului, și când fariseul cel fălos din fire, văzând pe vameșul la ușa templului aplecat, s-a apucat să-I spună el lui Dumnezeu marea cu sarea despre împlinirile lui, despre postul lui de bucate, înjosindu-l pe vameș înaintea Domnului ca nevrednic de Dumnezeu. O, iată trufia fariseului, și de atunci se numește fariseu cel trufaș. Acesta și-a pus singur note mari, că asta este lucrarea trufiei din om. Vameșul, însă, a avut grijă de umilința inimii ca unul păcătos cu inima curată față de Dumnezeu pentru faptele lui rele, și pentru care el striga la Dumnezeu lovindu-și pieptul cu durere mare pe suflet, ca să-i dea Domnul și lui din îndurările Sale.

O, fiilor, lucrarea umilinței inimii aduce pace în suflet omului, și în jurul său apoi, iar neliniștea sufletului aduce nemulțumire, și se împrăștie ea în jur din sufletul care nu postește de iubirea de sine. O, și tot ceea ce Eu vă spun, este ca să învățați cum are putere spre Dumnezeu postul de bucate în vremi de post.

Au așezat sfinții părinți pregătire pic cu pic pentru începutul postului mare și au pus peste biserică pilde de pregătire pentru adevăratul post, care începe cu purtarea cea dinăuntru și cu cea din afară apoi a celui postitor. Așadar, toți cei care se hrănesc din cartea cuvântului Meu ca să învețe din ea de la Dumnezeu povață, aceștia trebuie să stea cu degetul pe cuvintele cărții învățăturii Mele pentru ei, căci îngerii pun note ca să le aducă la Mine și lucrează îngerii Mei pentru cei credincioși, după cum pentru cei neîmplinitori și socotiți necredincioși lucrează îngerii cei potrivnici Domnului, iar cărțile lor sunt pline, și nu se închid cu una cu două câtă vreme este tot de scris în ele.

O, nu uitați, fiilor, lucrarea smereniei de duh și multa ei lucrare, căci împotriva acesteia stă înălțarea duhului, dar este scris: *«Oricine se înalță va fi smerit, și oricine se smerește va fi înălțat».* O, nu veți putea singuri să vă păstrați smeriți, și feriți-vă să credeți că puteți singuri, și lăsați-vă ocrotiți și ajutați, ca să se poată lucra la facerea voastră, ca pomul care este udat mereu ca să-și întărească rădăcina și să nu fie smuls prin furtuni și prin vrăjmași.

Puținul cuvânt așezat pe masă în ziua aceasta e facerea Mea, e grija Mea pentru grâu, pentru ca apoi să se arate ce este neghină și ce este grâu, căci cel ce face altfel decât învățătura Mea de viață și de veșnicie cu Mine apoi, unul ca acela este neghină, și fiecare își alege sau nu-și alege ce să fie, grâu sau neghină, iar la seceriș totul se va deosebi deslușit, după ce și după cum își strânge fiecare prin lucrarea sa.

Voi, cei ce-Mi așezați cuvântul în carte, aș vrea să-l pot așeza și în cei ce aud de la voi învățătura Mea, dar feriți-vă de cei neumiliți pentru ei înșiși, care-și îmbolnăvesc mintea, folosind pentru ea iubirea de sine, părerea de sine, când Eu lepădarea de sine am așezat-o de lucrare pentru cei ce se apropie să meargă pe cale cu Mine.

Voi, fiilor, luați acum mângâierea mâinii Mele vouă și fiți cu nădejde că Eu stau la cârmă și că vom birui pentru Dumnezeu așa cum este scris. Iar voi întăriți în voi răbdarea Mea și ocrotiți-vă pentru Mine, că iată, Mă sprijin cu voi, iar Eu vă sunt vouă sprijin, și mereu, mereu vă sunt de ajutor și vă sunt de mângâiere, o, fiilor. Amin, amin, amin.

4/17 februarie 2019

Duminica Fiului risipitor

Venirea Domnului Cuvânt este împlinirea proorociei că va veni să păstorească neamurile cu toiagul. Vederea sufletească și vederea trupească. Pilda fiului risipitor care a fost atras de ochii trupului în lume. Îndemn pentru asumarea vinei și pentru curățirea de ea. Între frați să domnească legea raiului: postul, ascultarea.

Pace vouă, copii primitori de Dumnezeu! Vă așez înaintea Mea, fiilor, ca să Mă așezați voi înaintea poporului cuvântului Meu, și care se uită pe cale ca să primească de la voi grăirea Mea și cartea Mea în sărbători cu voi, și cu cei care Mă caută la voi.

O, ce durere ar fi fost între cei din cer să nu fi avut Eu cum să vin pe pământ cuvânt, toiagul Meu de Păstor, precum este scris să păstoresc cu el și să cârmuiesc peste neamuri atât cât nu poate pricepe cineva între oameni! O, dar ce mângâiere au cei din cer de la cuvântul Meu de peste voi, când văd ei că a venit vremea proorociei din Scripturi ca să vin Eu cu sfinții și ca să păstoresc!

O, fiilor, ce mult se uită cei din cer în Scripturi, ce

mult! Nu trebuie să le mai spună nimeni să stea cu ochii pe cartea vestitoare de lucrările lui Dumnezeu, așa cum v-am spus Eu și vouă și v-am îndemnat să stați cu degețelul pe rândurile și cuvintele cărții după care învățați de la Mine viața cu Dumnezeu și cu frații ca să lucrați după voia Mea și să vă pună îngerii note bune ca să poată veni cu ele la Mine pentru voi. Sufletul are ochi și vedere pătrunzătoare față de ochii trupului. Ochii sufletului nu pot privi ceea ce privesc ochii trupului, căci sufletul are obârșie dumnezeiască și nu poate cu cele trupești, și iată neasemănarea între vederea sufletului și cea a trupului, între cei din cer, și cei din trup pe pământ.

O, e zi de povață sfântă din pilda tatălui cu doi fii, căci ochii trupului l-au atras pe cel mic între frați să ceară tatălui partea lui de moștenire părintească și și-a luat-o și s-a dus de la părinți cu ea în depărtări și a trăit acolo viață de desfrâu și fără de veghe peste ea de pe nicăieri, decât de la vrăjmașul diavol, pe care el l-a ales, și pentru care și-a cheltuit apoi partea lui de moștenire de la tatăl său. Iar dacă a fost lovită de foamete mare țara aceea, s-a dus cel sărac acum, s-a dus spre un locuitor de acolo, dar acela nu l-a primit, și l-a trimis pe ogoarele lui pentru păzit porcii, și de unde el nu găsea de ale mâncării ca să-și stâmpere foamea, căci nici de roșcovele mâncate de porci nu i se făcea parte, și iată semnul despărțirii de tatăl său, spre care el și-a îndreptat ochii sufletului și, venindu-și în simțire, să meargă spre tatăl său ca argat și să-și stâmpere foamea de belșugul pâinii părintești! O, iată-l pe cel nestatornic, care și-a argățit plăcerile lumești cu cele ce avea ca bogăție, și care apoi s-a întors argat la casa tatălui său, din care-și pierduse moștenirea!

Fiilor, fiilor, vine vremea de care nimeni nu se așteaptă să vină, dar ea va veni din pricina destrăbălării oamenilor iubitori de bani și de viață cu averi și atât, căci toate se vor clătina la glasul Meu, și va fi iarăși ca odinioară când oamenii nu vor mai avea salarii și pensii și vor avea prilejul să trăiască iarăși ca și cei de demult, care arau și semănau și prășeau și cântau în vremea lucrului pământului, și tot mai aproape de viață de rai. O, și nu va fi atunci pe pământ om căruia să nu-i pară mult prea rău, și pe care să nu-l doară adânc pentru viața cea dăruită lui de la Domnul pe pământ și risipită de om fără de rod pentru cer, fără de zestrea trebuitoare și lucrată de fiecare pentru ca s-o aibă în vecii, ca și pe pământ când pun oamenii bani la strâns ca să-i aibă pentru vreme de neputințe, dar care nu aduc folos veșnic, și iată, pentru viața de rai omul trebuie să lucreze pe pământ ceea ce i-a spus Dumnezeu să facă el când a fost așezat în viață de rai.

O, fiilor, fiți înțelepți și mult prea treji pentru lucrul înțelepciunii vieții și al adevărului cel din om și despre om, iar pentru aceasta vă îndemn cerește să fiți veghetori și deștepți și cunoscători de om, ca nu cumva să credeți în omul care are ascunderi și care așteaptă să-l crezi când își spune ale sale. O, să nu crezi în om, fiule creștin și credincios lui Dumnezeu, căci vai celui ce crede în om, precum este scris, și sunt destui deprinși să facă aceasta ca să creadă chiar în cel învățat cu ascunderi față de ceilalți. O, dacă rămâi omul cel născut din om nu vei putea avea lucru pentru Dumnezeu și pentru frați și pentru tine. Vei putea însă totul dacă te lași născut de sus, din adevăr și pentru adevăr, din Dumnezeu, iar această dovadă o faci după cum lucrezi prin lepădare de sine, prin prețuirea celor din jur, și aceasta pentru ca să nu cazi din Dumnezeu prin iubirea de sine, o, că nu poate cu Mine cel ce se iubește pe sine, fiilor, și cât au greșit de mult cei ce au crezut că se poate și au crezut în om, și au lovit în Domnul prin aceasta!

Fiilor, fiilor, vine vremea postului mare, iar voi știți cum ajunge postul post să fie. O, fiți ascultători mai întâi de toate și mai întâi de post, și fiți cuminți înaintea lui Dumnezeu, și prin smerenia inimii fiți cuminți, nu pe deasupra, fiilor, iar pentru aceasta voi să nu faceți sau să lucrați nimic decât ceea ce vine de la Domnul să faceți, că numai Eu vă învăț să faceți binele Meu și cel pentru voi, că altfel faceți fără să vă gândiți lucrarea lui Lucifer, trecerea peste Dumnezeu, și care-l împinge pe creștin în cădere ca și pe Adam în rai, ca și pe îngerii care au căzut de lângă Dumnezeu.

Pentru vreme de post adevărat Eu, Domnul, vă mai învăț acum o lucrare, fiilor, numai să fiți voi binevoitori să ascultați ca s-o lucrați și să vă numiți fii ai ascultării de Dumnezeu. O, iată, nu vă grăbiți să deslușiți fața unei întâmplări sau a omului tău cel dinăuntru. Tot omul are aceasta în fire, și nu-i bun acest fel de lucru. S-ar putea să te rușinezi de tine, de purtarea ta, de fapta ta apoi, când timpul mai aproape sau mai departe va descoperi că n-ai fost adevărat și drept, și te vei dovedi singur că n-ai avut pe limbă adevărul cel despre tine și despre fapta ta. Mai bine umilește-te, fiule, pentru toate, și te dă Domnului cu cele dinăuntru ale tale, sau măcar nu te dezvinovăți pentru cele adevărate despre tine și ascunse de ceilalți, căci dacă te arăți semenilor tăi prin cele de partea ta ale faptelor tale, o, se poate să nu fii băgat în seamă și, din contra, să devii iubitor de sine și care-ți faci singur dreptate prin necurățenia inimii tale. O, nu minți pentru ca să ascunzi un adevăr sau un neadevăr, că vine adevărul într-o zi, și vei fi vădit cum nu-ți va plăcea nici ție, nici semenilor tăi, ci umilește-te, fiule, ca să fii curățat de Dumnezeu, că tu singur nu te poți curăța pe suflet, că nu-i al tău aceasta, ci este Domnul Cel Care are aceasta de făcut când omul se aduce Lui pentru spălare.

Ne pregătim pentru vreme de post cu putere în el, ca să nu fie amestecat cu păcat postul și faptele lui, fiilor. O, iată de ce trebuie să ai înțelepciunea cea de sus tot timpul spre lucrarea ta, fiule care voiești să te încredințezi Domnului pentru viața ta aici, și pentru cea de mâine în vecii! Și nu uitați pilda cea pentru rodire, fiilor, căci semănătorul seamănă sămânța, iar voi sunteți ogorul, și fiți ochi și urechi ca să fiți pământ bun și ca să se prindă sămânța, și ca să aducă rod și ca să am Eu parte de voi prin rod, fiilor.

O, măi fiilor, voi știți ce frumoasă, ce dulce este legea raiului. Aceasta să domnească la voi și între voi, căci în rai era postul, și era plin de bunătăți raiul, dar după legea raiului trebuia omul să stea în rai și să mănânce ca în rai. Adică, fiilor, cum? O, cu ascultare, măi fiilor, că omul pe pământ a pătimit mult apoi dacă a căzut din raiul lui Dumnezeu pentru el, raiul cel dulce la viață și la frumusețe pentru om.

O, pace vouă, fiilor! Dar prin Mine, iată, primiți acum de la sfântul Haralambie, sărbătorit în ziua cea trecută, primiți de la el iubirea lui, dorul lui, îndemnul lui de sfânt mare al Meu, și iată ce-Mi spune el pentru voi:

— Dă-le, Doamne, lor daruri mari, că mare este vremea Ta cu ei, și dă-le lor faceri de minuni mari și de credință mare pentru minuni mari, căci credința este ceea ce trebuie, iar lângă ea umilința inimii și bucuria cea smerită a inimii și a feței. O, dă-le lor biruință asupra diavolului și asupra celor necredincioși, și dă-le pază lor, că în lume nu are omul pază de cel rău, dar cu Tine suntem noi, sfinții Tăi, și-Ți suntem oșteni cerești pentru cei de pe pământ. O, ai grijă, ai grijă de cei mai mici ai Tăi, Doamne Păstor!

— Fiilor, fiilor, dați-Mi putere să am grijă de voi, cei mai mici ai Mei. Numai cei mici stau de mânuță cu Mine mereu, mereu, spre paza lor de orice rău, o, numai ei, numai cei mici, iar voi sunteți cei mai mici ai Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

11/24 februarie 2019

Duminica Înfricoșatei Judecăți

Credința cea lucrătoare este statornică. Postul de cuvinte deșarte și de lume. Creștinul acestei lucrări să nu deschidă fereastra spre lume.

Întărire și alin așez Eu, Domnul, pe calea dintre Mine și voi, ca să putem unii pentru alții, fiilor veghetori pentru venirea Mea cuvânt pe pământ. Iată, vin la voi, iar voi Mă faceți carte pe pământ, fiilor. O, pace vouă! Cereți ajutorul Meu în toate și stați de-a dreapta Mea și ajutați-Mi mersul și lucrul și dați-Mi putere să vin să lucrez peste pământ, ca să fiți voi binecuvântații Tatălui Meu, căci Tatăl Mă trimite să vin.

O, e zi de duminică, fiilor, și este scrisă ea în calendar duminica înfricoșatei judecăți și se citește în biserici despre venirea Mea cu judecata și cu dreptatea a toate între om și Dumnezeu. Toate sărbătorile din calendarul bisericesc se pomenesc că au fost ele, și că acum sunt pomenite cu slujbă sfântă, dar sărbătoarea înfricoșatei judecăți urmează să fie, și de aceea trebuie sărbătorită pe pământ această venire a judecății, pe care Eu am vestit-o că va veni odată cu venirea Mea cu sfinții îngeri, care Mă poartă când vin, și când scaunul Meu se va așeza cu slavă mare, și neamurile toate vor fi sortate la dreapta și la stânga, cei ce M-au miluit, și cei ce nu M-au miluit pe pământ, iar la dreapta Mea vor sta cei binecuvântați, care au știut și au crezut că Eu sunt adevărul și că sunt din cer și că am pe pământ lucru mult și mereu, iar ei M-au sprijinit cu milă.

O, ce frumos, ce frumos, fiilor, au așezat peste creștini părinții sfinți datinile și trăirile, viața cea duhovnicească a celor ce iubesc pe Domnul pe pământ! Duhul Sfânt a fost călăuza lor, iar ei s-au făcut călăuză sfântă pentru cei ce iubesc să trăiască sfânt pe pământ înaintea Domnului, iar cei ce pun peste ei rânduiala cea părintească, aceia sunt fiii bisericii Mele, aceia sunt biserica Mea, fiilor, și sunt cei spre care Eu voi arăta în ziua aceea înaintea neamurilor pământului că sunt ai Mei, iar taina acelei zile este mare și mult necunoscută, și numai Eu o am în știre și în lucrare pentru cei ce nu pătrund tainele lui Dumnezeu, dar au credință, au nădejde, au blândețe și duioșie, au simțire de la Dumnezeu și au umilința inimii, și fără să știe ei Eu le pregătesc lor milă de la Dumnezeu și le strâng în vistieriile cerești ajutor mare pentru ei.

Despre credința în Mine a omului, o, numai Eu pot să cântăresc aceasta, nu omul însuși, căci cine măsoară pentru el cuvintele Mele, acela nu are căință, nu are umilință pentru el însuși, nu se simte nevrednicul cel dintâi, o, și e în primejdie un așa suflet. Este adevărat că Eu am spus despre cel ce crede în Mine că are viață veșnică unul ca acesta și am spus: «*Cel ce crede în Mine are viață veșnică și nu va veni la judecată, ci se mută de la moarte la viață*». O, am spus cuvinte mari pentru credința în Mine a oamenilor, dar am mai spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»* Eu despre credința cea lucrătoare am grăit atunci, iar ea este dovedită de om până la sfârșit cu mare statornicie, dar cei ce se schimbă, o, pentru aceștia este altfel, și de aceea nu trebuie omul să se cântărească pe sine în locul Domnului, nu trebuie aceasta nici pentru el, nici pentru altul, căci tainele lui Dumnezeu sunt ascunse pentru un așa om, care nu este cuminte înaintea Mea.

O, fiilor, Eu spun toate acestea ca să vă învăț pe voi întru smerenia minții să stați, și a inimii lipsite de trufie, aceasta pentru smerenie, că mulți își fac singuri socoteli pentru ei înșiși și pentru alții ca ei, dar cei ce sunt ai Mei Îmi lasă Mie judecata a toate, iar ei așteaptă mila Mea și iertarea cea cu milă, căci omul este păcătos, fiilor.

Credința în Mine are umilință mare în ea și în cel ce o poartă pe ea, iar cine vrea să se păstreze în umilință prin credință, acela să nu uite de păcatele sale în toată vremea, de nevrednicia sa, de neputințele sale, și numai așa va fi în stare să nu piardă calea, să nu se ia de la el credința și viața ei și faptele ei pentru Domnul pe pământ, iar în ziua judecății va fi miluit, precum este scris.

O, fiilor, vine și s-a apropiat vremea postului mare, și trebuie să fie post mai întâi cu sufletul, cu duhul, și numai apoi cu trupul, căruia îi trebuie mâncare. Trebuie postit de cuvinte care nu nasc din ele nimic, decât deșertăciunea omului, și trebuie postit de lume, fiilor, de duhul lumii, care stă înaintea fiecărui creștin ca să nu-l lase curat de lume.

O, creștine al cuvântului Meu, am învățat acest popor să nu facă și el ce face lumea, ci să fie deosebit de lume l-am povățuit, iar acest fel de post înseamnă dragoste de Dumnezeu, că nu postul cu trupul îl face postitor pe creștin, ci postirea de lume, de duhul lumii, că lumea e pestriță și e tot mai tainică prin loviturile ei asupra celor ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ, iar Eu îl învăț pe poporul cuvântului Meu cum să-i fie postul și lucrul cel pentru post, iar în vremea postului trebuie iubirea de Dumnezeu și multa ei lucrare, și toate se măsoară fiecăruia după cum se poartă cu toți și cu toate cele din jurul lui pentru dreptatea lui Dumnezeu, iar cel ce nu poartă această grijă, acela nu are lucrarea cea întreagă a tainei despre post. Eu, Domnul, am lucrat în vremea de post împotriva duhului lumii, a diavolului și a atacurilor lui, și tot așa și creștinul trebuie să lucreze, căci lumea și duhul ei trebuiesc biruite cu îndrăzneală ca și Dumnezeu, și iată, taina și puterea credinței lucrătoare prin iubire, aceasta îl așează pe om înaintea Mea pentru viața lui cea veșnică apoi, precum este scris.

Voi, cei care Mă căutați în acest râu de cuvânt, o, învățați de la Mine cum să biruiți lumea, fiilor. V-am povățuit cu milă să fiți și să rămâneți ai Mei, și v-am rugat să închideți și să nu deschideți fereastra spre lume, că iată ce pacoste s-a abătut peste oameni pe pământ, ba și peste creștinii acestui cuvânt, care n-au voit și nu voiesc să asculte povața Mea. O, nu deschideți fereastra spre lume, și curățiți-vă de lume, fiilor, căci omul este slab, iar Eu vă spun: îndrăzniți să biruiți lumea, că iată ce milos vă învăț Eu pe voi împotriva vrăjmașului vostru!

Iubiți să stați sub veghe, fiilor, adică să nu ieșiți de sub învățătura Mea de peste voi, căci dacă nu ascultați sunteți judecați de neascultarea voastră de Dumnezeu și pierdeți binecuvântarea cea de-a dreapta, fiilor. Am adus veste aici pentru cei neascultători cuvântului Meu și am spus că acei care se uită pe fereastră spre lume sunt aceștia ca unii care ies pe drum în mijlocul lupilor sfâșietori și învinuitori apoi, sunt cei care umblă singuri prin lume ca și cei de pe drumul plin de oameni și pierd veghea de peste ei.

O, cea mai mare veghe este ascultarea, iar neascultarea îl scoate pe om de la Dumnezeu, fiilor. De aceea am spus să

aibă creștinul îndeletniciri sfinte și să le lucreze cu dor, nu oricum, și fiecare clipă s-o câștige pentru frumusețea sufletului și a Domnului în sufletul său, ca nu cumva alte doruri să-și facă cuib în inima celui ce Mă alege de cale a sa pe pământ.

O, nu e de glumă cu veghea cea pentru viață, fiilor. Așadar, umpleți-vă sufletul cu hrană de sus, cu iubire de sus, cu petreceri sfinte, cu pace multă în ele și între suflete apoi, și așa să petreceți vremea, și mai ales vremea postului mare, și așa să-Mi stați fii ascultători înaintea Mea, ca să vă pot da Eu tot ajutorul cel pentru mersul Meu cu voi, și al vostru cu Mine, și să-i binecuvintez pe toți cei care cred în Mine și în cuvântul Meu de azi cu voi, cercetându-vă ei pe voi pentru Mine și luându-Mă de la voi pentru ei, că de nepătruns sunt tainele lui Dumnezeu pentru mântuirea multora, o, fiilor.

Vă am în grija Mea mereu, vă povățuiesc mereu, vă am simbolul Meu pe pământ, fiilor, iar voi stați cu degețelul pe cartea cuvântului Meu și purtați grijă de împlinirile pe care vă dau să le lucrați, căci Eu la voi vin, și cu voi împart truda și nu vă las sub greu, iar tainele Mele cu voi au putere, și mulți vor avea parte de mângâiere prin lucrarea Mea cu voi, prin multul Meu cuvânt de peste voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin.

18 februarie/3 martie 2019

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Blândețea și smerenia inimii se lucrează prin iubire și ținere de minte. Post de sine însuși, de lume și de diavol și hrănirea cu cele de sus ale raiului. Iubirea să fie dată toată lui Dumnezeu, nu omului. Strigarea Domnului la cei ce păcătuiesc să se lase de păcat. Plânsul lui Adam pentru oameni, să primească ei cunoștința care să-i aducă la crucea Domnului.

Pace ție, cetate a cuvântului Meu, și pace vouă, fiilor străjeri și lucrători în cetate!

Ne așezăm în sfat, fiilor. Începem cele șapte săptămâni ale postului mare din an și trebuie să așez peste voi binecuvântare și putere, și acestea se fac lucrătoare prin iubirea voastră de Dumnezeu, care face ușoară ca fulgul toată lucrarea duhovnicească și trupească pentru ea a celor ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ, căci fără de iubirea aceasta nu se alege pentru Dumnezeu nimeni, o, nimeni, fiilor. Are, însă, Domnul nevoie de fii, de ucenici iubitori și statornici până la sfârșit, și aceștia sunt cei ce cu iubire ascultă de așezările sfinte ale bisericii Mele și nu tocmesc pentru ele, ci le împlinesc pentru viața lor cea pusă în rânduiala cea pentru sfinți, și care prin sfinți a fost așezată de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

O, pace vouă! Această urare să vă învioreze în toate, fiilor, căci Domnul grăiește vouă, și adunăm pe lângă lucrarea cuvântului Meu de azi pe cei ce așteaptă să vin cuvânt de povață și de binecuvântare în această zi, după care începe prima zi a postului mare și toate celelalte una după alta până la ziua sărbătorii învierii Mele dintre cei morți, fiilor.

Blânzi și smeriți cu inima în toată clipa, aceasta să învățați să lucrați în toată vremea postului mare, dar vă trebuie iubire și ținere de minte, fiilor, ca să vă intre în fire această fire a Mea, căci Eu așa am fost, blând și smerit cu inima am fost înaintea Tatălui și a semenilor. Vă veți îngrijora pentru această ascultare, dar Eu vă dau povață, să-L aveți și să-L țineți pe Domnul lângă voi mereu, adică să vă purtați cu toți cei din jur ca și cu Dumnezeu, blânzi și smeriți cu inima, și aceasta poate numai cine nu caută să fie mai sus, mai mult decât ceilalți, ci mai puțin să fie, și va putea acesta să asculte așa. O, această lucrare împlinită Îl aduce pe Domnul locuitor cu cel ce Îl iubește pe El, și îl ridică pe cel împlinitor lângă Domnul, și iată iubirea care-l face pe creștin să țină post de el însuși, de lume și de diavol și să se umple de cele de sus ale raiului și să lucreze pe pământ aceasta, și iată taina raiului, ea coboară peste voi și vă lucrează și lucrează rai pe pământ, căci raiul este de câștigat de fiecare dintre cei ce s-au ales pentru Domnul.

Fiilor, fiilor, iată ce vă spun: Cel ce iubește pe Domnul nu se mai iubește pe sine, nu mai poate să facă aceasta, căci iubește, și îi este plină de veghe inima pentru Cel iubit. O, dacă Adam ar fi voit să facă aceasta, era altfel astăzi pe pământ, dar dacă el n-a voit așa, hai să puteți voi, măi fiilor! O, nu iubiți nimic și pe nimeni, decât pe Domnul cu toată ființa voastră, și așa să vă fie iubirea dintre voi, iubindu-L pe El prin toate, Lui să-I închinați toate odată cu voi, fiilor, o, și ce rai frumos se poate ivi pe pământ între om și Dumnezeu, între frați și Mine, fiilor, iar Eu în mijlocul lor cu tot ce am Eu de așezat și de lucrat pentru salvarea făpturii care a fost și care este, și care a pierdut raiul din pricina pierderii iubirii de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, nu uitați lucrarea și iubirea raiului. Purtați-vă în toată vremea unii față de alții ca și cum v-ați purta cu Dumnezeu, căci voi nu trebuie să fiți niște oameni și atât, și trebuie să fiți îndumnezeiți, și tot așa să vă și purtați. O, aveți grijă de inimă dulce în voi, de minte sfântă, de simțire cu dor de Mine în voi, de dragoste ca a Mea între frați, și așa să treceți vremea postului mare, că este nevoie de rugăciune cu putere în ea, și apoi cu împliniri, căci cu post și rugăciune se împlinesc cererile cele mari, biruințele cele mari, lumea și ispitele ei și diavolul acestora. Numai așa veți scăpa de ceea ce a făcut Adam în rai, că e vremea harului, de două mii de ani e vremea harului, nu mai e vremea trupului. Vor fi veșnice păreri de rău când păcatele le vor citi pedeapsa pentru ele la cei ce au iubit trupul și atât.

Strig la cei ce trăiesc numai cu păcat zi și noapte și le spun și lor: O, scuturați-vă de păcat, spălați-vă de această tină vopsită ca să placă omului! Deșteptați-vă din pofta trupului și lăsați-vă spre Duhul de viață dătător, căci trupul moare, și va suferi sufletul lui apoi laolaltă cu el. O, nu vă mai căutați trupurile, ele vă dezmoștenesc de împărăția lui Dumnezeu, de odihna care vine. Stați departe unii de alții, căci trupul miroase a păcat și atrage spre păcat. Ba mai mult vă povățuiesc, căci este scris că vremea se tot scurtează și s-a scurtat de tot, așa încât cel ce are femeie să fie lângă ea ca și cum n-ar avea femeie, căci altfel trag spre păcat cei doi, cei mulți și atât de mulți de partea păcatului. Mai este vreme de iertare dacă alegeți ridicarea din păcat.

O, omule fără frică de Dumnezeu, când Îl dai pe Domnul de peste tine cazi în păcat, cazi ca și Adam, și nu uita că Adam a pierdut raiul pentru păcat. Voi, lucrători ai păcatului, vă strigă Cel ce a făcut cerul și pământul și omul! Nu e fericire păcatul așa cum credeți voi, așa cum căutați voi. Păcatul înseamnă cădere, o, fiilor rătăciți de Dumnezeu. O, dacă v-ați vedea ființa și trupul în vremi de păcat v-ați scârbi amar. Iată, vă lipsește iubirea. Pofta nu este iubire, nu vă înșelați. Iubirea înseamnă Dumnezeu, nu omul. Dacă voiți iubire, învățați de la un învățător această taină. Dacă vă iubiți copiii salvați-i de la păcat și de la pedeapsa pentru păcat și dați-le cale de salvare. Deschideți Scriptura și luați din ea îndrumare de la Mine. Eu sunt Iisus Hristos. M-am lăsat răstignit pentru păcatele voastre și aveți datoria să fiți recunoscători și să urmați iubirii

de Dumnezeu ca să fiți fericiți în vecii, nu dezmoșteniți de fericirea cea de veci. O, postiți de păcat, de duhul lumii postiți, și postiți de diavolul, nu numai de mâncare și de băutură, o, nu. O, așezați-vă cu umilință în genunchi și cereți lumina învierii să vină peste voi, și nu uitați că a suferit pe cruce Domnul pentru voi. Vă chem, vă aștept, vă iert dacă veniți spre iertare și spre împăcare cu Mine, căci sunteți depărtați de Dumnezeu prin păcat, iar păcatul este moarte, așa este scris.

Binecuvântare și ridicare dau celor ce se scoală din păcat, și Mă dau lor cale de urmat și Mă dau lor iubire. Amin.

Acum, iată, omul cel zidit de mâna Mea din pământ are dorul mare, mare, are milă de Dumnezeu și cere să grăiască în cartea Mea grăirea sa pentru cei de pe pământ. Eu, Domnul Iisus Hristos, M-am lăsat răstignit pentru salvarea lui și a celor ce au ieșit din el din neam în neam și au păcătuit împotriva lui Dumnezeu cu păcatul lui.

Eu îți dau ție intrare în cartea Mea, căci dorul duhului tău e tot o lacrimă după Mine, e tot o durere sfântă după Domnul Dumnezeul tău. Așadar, apropie-te, răcorește-te, fiule durut al tuturor veacurilor de până acum!

— Lacrima duhului meu a cuprins timpul tot, o, Dumnezeul meu și Făcătorul meu. N-a mai plâns nimeni cât mine, nimeni, decât Tu, Domnul meu. Numai lacrimă Ți-am făcut, și plânsul Tău e mai durut decât al meu, căci Tu ești Dumnezeu, și Te-a usturat și Te ustură iubirea, că numai din iubire m-ai zidit, chiar dacă din pământ mi-ai lucrat trupul, dar ai pus apoi rodul iubirii Tale însămânțat în mine, iar când să rodească iubirea eu m-am luat din mâna Ta și am greșit, că nu Te-am ascultat pe Tine dacă am greșit cu iubirea, ci Te-am părăsit prin neascultare, Doamne, așa cum toți oamenii care nu Te ascultă greșesc, bieții de ei, căci sămânța mea încolțește mereu în urmași, iar Tu ai numai durerea de mângâiere.

O, Bunule și plin de iertare, m-ai zidit și m-ai făcut numai din iubire, iar eu Te-am răsplătit cu durerea care Ți-am adus-o dacă nu Te-am ascultat. Cel ce pierde teama de Dumnezeu pățește așa când nu Te iubește, așa cum am pățit eu, Doamne. Le dau îndemn sfânt să stea departe unii de alții cei ce iubesc trupul, și nu pe Tine, Doamne, căci trupul trage la trup, și numai din pricina trupului cad cei ce cad din Dumnezeu. Te-am auzit adesea cum învățai pe poporul cuvântului Tău și le spuneai lor să treacă din trup în duh. O, învață-i pe toți această taină plină de puterea cea sfântă a iubirii de Dumnezeu, învață-i, Doamne, că ești părăsit de toți cei care nu învață, chiar dacă ei cred că sunt ai Tăi și de partea Ta.

O, am păcătuit. Nu mi-am înțeles păcatul și n-am mai putut să mă ridic din păcat. M-am temut de Tine din pricina păcatului neascultării și n-am mai putut să aleg salvarea mea, ca să rămâi cu mine, Doamne, și nu fără mine, că m-ai lucrat cu mâna și cu Duhul și cu iubirea ca să mă ai de locaș al Tău și de urmaș vrednic, după chipul și asemănarea Ta, dar eu am căzut și Te-am pierdut, și plâng, o, plâng, că toți urmașii mei mi-au semănat, au pierdut măsura tainei lui Dumnezeu și a omului zidit de Dumnezeu, au pierdut aceasta dacă eu am greșit și am căzut.

O, e neputincios tot omul, și cum să nu plâng și să tot plâng așteptându-Te pe Tine să pui în toți oamenii cunoștință de Dumnezeu și dragostea cea pentru Tine, Doamne? Acum două mii de ani, o, ce mare Ți-a fost coborârea, ce mare, Doamne Mântuitor! Ai coborât așa de mult, așa de jos, o, Doamne! O, cine poate să înțeleagă îndeajuns ce a făcut Tatăl cu Tine atunci? Ai venit, ai coborât, Te-ai născut ca omul care moare de șapte mii de ani ca să mori și Tu ca el și ca să intri după el și ca să-l scoli din locuința morților, și, venind acolo, mi-ai dat mâna să mă scoți, și să-i scoți apoi pe urmași, Doamne. O, ce multă, ce mare Ți-a fost mila, și ce multă iubirea, și ce multă mântuirea omului, Doamne!

E zi de pomenire a căderii mele din rai, din brațul Tău, din casa Ta, Doamne, ca să-i trezești pe mulți la duhul căinței și al iubirii de Tine apoi. Ceri milă de la toți, dar dacă nu le e milă de ei, de ranele rătăcirii lor prin păcat, o, nu știu ei să le fie milă de Tine. O, dă-le, Doamne, daruri sfinte, dă-le minte pentru ele și pune în inimile lor darul duioșiei care să-i trezească spre milă, și dă-le grija de suflet, de duhul veșniciei, Doamne, că plânsul meu mă doare tot mai greu, mă doare cu cât oamenii stau tot în pierzare și nu-și caută salvarea. O, îndură-Te de mine! M-ai zidit cu atâta iubire. Dă-mi acum pe deplin mila Ta, dându-le oamenilor cunoștința care să-i aducă la crucea Ta, dar cu milă să le dai, că suferința este grea, iar urgia și pedeapsa pentru păcate nu-i aduc la lauda de Tine și îi pierd nepregătiți, nevindecați, Doamne.

O, mi-e duhul frânt în bucăți, după numărul urmașilor mei. O, dacă m-ai zidit, ai milă, și ai milă de cei ieșiți din mine din neam în neam. Mi-e dor de bucuria Ta și a mea, mi-e dor de bucurie, Doamne, de odihna ei cât Tine mi-e dor, iar dorul m-a ostenit, m-a obosit. Au trecut șapte veacuri de dor fără alin pentru el. O, nu numai Ție mă rog, Doamne, ci și celor de pe pământ mă rog. Ei trebuie să fie salvatorii. O, ajută-i să fie! N-ar mai trebui nici o grijă să poarte ei, decât salvarea celor de după mine născuți unii din alții până azi. Duhul Sfânt, cu Care ai zidit lumea, să-i cuprindă pe ei pe toți pentru înnoirea lumii, pe care ai promis-o prin naștere din nou, o, Doamne. Îți amintesc de această făgăduință a Ta și iartă-i pe păcătoși pentru ea, căci Tu nu voiești moartea lor, dar întoarce-i la Tine, Doamne, că ei nu pot fără ajutorul Tău aceasta, o, și le dă apoi timp și putere să Te iubească, și să nu Te mai părăsească apoi așa cum eu Te-am părăsit, și așa cum Te-au părăsit fii din acest popor hrănit de Tine, de s-au dus ei apoi în mijlocul lumii cu viața lor, după ce Tu le-ai dăruit calea ca să meargă pe ea, iar ei au judecat pe cale și au căzut în propria lor judecată, că iată, nu s-au deprins să nu greșească judecând.

O, mult, mult aș grăi și n-aș mai sfârși, Doamne. Tu însă ești Cuvântul Care învață și zidește omul, iar eu mi-am mărturisit păcătoșenia și rodul ei. O, iartă-mi rătăcirea în toți urmașii mei, și nu ne lepăda pe noi! Amin.

— Mila Mea să fie cu tine și cu toți urmașii tăi, fiule plâns și plin de suferință odată cu facerea ta. Mila Mea așteaptă să poată omul, dar e neputincios de tot omul. Voi lucra cu duhul facerii celei noi și voi da din Duhul Meu la cei de pe pământ. Ruga ta M-a sfâșiat și Mă sfâșie ori de câte ori Îmi grăiești în auzul celor de pe pământ. Nimeni nu-ți știe arsura duhului, numai Eu o știu, Eu, Făcătorul tău. Mă uit peste chinul cel de șapte mii de ani al neamului omenesc și-Mi crește mila și Mă îndoaie ea. O, de ar fi oamenii de pe pământ să ceară pe Domnul peste ei și peste pământ! O, e departe de Mine omul, nu știe să ceară decât de pe pământ. Plânsul tău numai Eu îl pătrund, Eu, Făcătorul tău. Am voit să nu-l ai, dar n-ai mai putut după ce am făcut femeia și am adus-o la tine s-o cunoști și s-o numești. Ea însă te-a zdrobit, dar nici după aceea tu n-ai mai putut cu Mine. Mă doare această amintire grea, și de care a atârnat apoi destinul facerii. O, strigă-Mă mereu! Și de M-ar striga și cei de pe pământ, ca să pot lucra la rugăciunea ta și a lor!

Fiilor, fiilor, iată de ce e așa de mare taina postului lângă taina rugăciunii! Adam n-a postit în rai, și iată unde duce lipsa postului și a rugăciunii cu post! O, nu uitați plânsul Meu și al celor din cer, și al celor încă așteptând și plângând sub așteptare. Plângeți și voi, o, plângeți și voi de dorul facerii celei noi a lumii, fiilor, dar fiți senini prin așteptare cu nădejde și cu lucrare mare pentru acest timp, ca să vină el pentru alinarea celor din cer și a celor ce încă așteaptă salvarea și descătușarea lor.

O, fiți senini, senini la inimă și la față pentru vremea postului. Cercetați-vă gândurile și vorbirea și iubirea, fiilor. Nu pătați vremea postului, nu fiți uituci de cele ce trebuie să lucrați cu post și cu rugăciune. Dacă ar fi să aveți neiubire între voi, o, să nu vă așteptați să aveți parte de rod prin postire de bucate. Dacă aveți vorbiri deșarte, gânduri deșarte, nedăruire, căinare, iubire de sine, protejare de sine, cârtire, nemulțumire, o, e slabă puterea postului prin acestea. Fiecare să fie pentru celălalt, nu pentru sine, că asta este puterea fiecăruia din voi, și totul din iubire, fiilor, căci cine nu lucrează așa, lucrează păcat, lucrează ce nu este plăcut iubirii de Dumnezeu și de semeni.

O, nu iubiți somnul, nu-l iubiți, ci vegheați, fiilor. Dacă nedormitul vă este o suferință, o, numai suferința vă poate crește mari pentru Domnul, ea, și nu odihna, fiilor, ci jertfa cea plăcută, nădejdea în puterea voastră de la Domnul, nu de la voi, nu de la trup, fiilor.

O, cine vă mai învață mai părintește ca pe niște ucenici? O, ajutați-Mă să vă am și să lucrez cu voi prin post și rugăciune, că iată, țara noastră stă în despărțire de Dumnezeu și n-are sprijin sfânt, iar Eu nădăjduiesc în voi ca să lucrez cu voi pentru țara Mea de azi, pentru România Mea, că în ea vă am pe voi și voiesc s-o facem frumoasă, să fac din ea o floare dulce și plină de mireasmă sfântă, la care să tragă neamurile de pe pământ, că am în ea râul Meu de cuvânt pentru înviere, pentru înnoirea lumii, fiilor.

O, fiți cu gândul numai la Mine, numai la cei din cer, numai la îngerii cei ajutători, numai la puterile cerești, care să lucreze cu voi pentru cele ce sunt de împlinit, că așteptarea e mare, fiilor. Duhul lumii e peste tot, iar voi hrăniți-vă cu Duhul lui Dumnezeu și biruiți lumea așa cum Eu am biruit-o în vremea postului cel de patruzeci de zile, căci în vreme de post sunt biruite ispitele toate și lumea, așa cum Eu, Domnul, am avut de lucrat în vremea cea de post.

Și acum povață să luați pentru post, că vă învăț să stați sub veghe, fiilor, și să lucrați totul cu știre, cu ascultare de cuvântul Meu de peste voi, și să vă fie teamă să lucrați altfel pe cale cu Mine, că e primejdie, fiilor, așa cum ați văzut voi cât i-a primejduit de mult pe cei dintre voi care n-au ascultat așa, și au pierdut cetatea Mea și veghea Mea de peste ei și sunt ei acum răzleți prin locuri primejdioase, prin lume, fiilor.

O, binecuvântată să fie peste voi vremea postului și duhul acestui timp de post până la sărbătoarea învierii Mele, iar atunci să fiți cei biruitori, fiilor! O, așezați-vă sub veghe mare, ca să fiți fericiți și îndreptați mereu, și ca să nu uitați de duhul umilinței cea plină de mulțumire sfântă, fiilor. Eu, Domnul, vă voi însoți mereu cu cuvântul cel veghetor și învățător, voi numai să-l împliniți și să rodiți însutit, așa cum firul de iarbă înfrățește crescând, și pace vouă, fiilor!

Acum cântați Domnului, cereți ajutorul Lui și începeți binecuvântați vremea postului mare. O, nu uitați, rămâneți în brațul Meu, lucrați cele ale cetății Mele cu voi cu multă pace, cu sfântă armonie, cu o frumoasă purtare frățească, cu dulce, cu mult dulce, și totul să fie sfânt, un cer senin să fiți voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 februarie/10 martie 2019

Duminica întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Calea crucii duce la locașurile raiului. Cei din obște să dea din mijlocul lor diferențele firii și ale purtării.

Fiilor, fiilor, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume vin Eu la voi, în acest nume vă grăiesc și vă învăț de la Dumnezeu, iar voi trebuie să prețuiți mult, mult și mereu această unire a cerului cu voi în lucrare, că Eu nu Mă despart de cei din cer când vin cu masă de cuvânt la voi, în grădina în care v-am așezat să slujiți lui Dumnezeu cu viața voastră și cu credința care Mă aduce la voi ca să Mă fac carte pe pământ, carte împărțită de voi, și ca s-o am deschisă în ziua judecății, și pe voi lângă Mine în ziua aceea ca să mărturisiți pentru Mine, fiilor, așa cum au mărturisit ucenicii Mei acum două mii de ani că Eu sunt Hristosul Tatălui și că au văzut ei cerurile deschise, și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului și lucrând cerește în mijlocul oamenilor minunile lui Dumnezeu.

O, am privit peste voi cu părintească iubire și cu milă, fiilor. A trecut prima săptămână a postului mare și am privit cu mare iubire peste cei ce ați iubit întreg ascultarea de părinți pentru vremea cea de post a acestei săptămâni, iar peste cei șovăitori și puțin ascultători am privit cu milă, de vreme ce iubirea lor de Dumnezeu este micuță, ca și frica de Dumnezeu, care dă omului credincios aripi de puteri sfinte pe calea crucii biruinței. O, voi să nu uitați că puterea credinței se măsoară după puterea iubirii, și tot așa și faptele credinței, fiilor, și de aceea Eu am putut mult și multe pe pământ între oameni prin puterea iubirii de Dumnezeu, și care se făcea în cei ce Mă iubeau credință împlinitoare, putere pentru Mine și mărturisire până la cer în cei ce au ars de iubire prin unirea lor cu Mine pe pământ în lucrare cerească.

O, nu oricine poate să fie creștin, fiilor. Îi este ușor omului să se creadă creștin, dar creștin după adevăr este numai cel ce se face creștin prin iubire de Dumnezeu și prin multă lucrare de mărturisire a sa pentru Hristos, după ce înțelege el pe Hristos și marea Lui lucrare pe pământ între oameni, cale făcându-Se Domnul pentru om spre rai, spre locul cel dorit de cei ce știu unde este Domnul și unde trebuie să ajungă ei ca să fie cu Domnul pe vecii apoi, o, și de aceea creștinii râvnitori iubesc această cale, calea crucii, crucea purtată, și așa călătoresc ei spre locașurile Domnului, dar puțini, puțini din cei ce se mențin cumva pe calea creștină înțeleg cum se crede și cum se merge spre acasă, spre locul cel frumos pregătit pentru om când la începutul cerului și al pământului a făcut Dumnezeu raiul ca să-l așeze pe om în fericirea lui, iar Eu de aceea a fost să vin acum iarăși și să grăiesc peste pământ despre această fericire a locașurilor lui Dumnezeu, căci raiul face parte din facerea cea nevăzută a lui Dumnezeu încă de la începutul zidirii lui.

Da, fiilor, să știți că pe pământ nu sunt pătrunse tainele facerii lui Dumnezeu, dar Eu vă deslușesc vouă, ca să știe și cei ce Mă iau de la voi cum să le fie iubirea cea pentru Dumnezeu și credința apoi, ca să poată ei să străbată calea purtării crucii până la intrarea în locașurile Domnului, până în raiul făcut de Domnul la răsărit de Eden, locul slavei Domnului și

al suitelor cerești slujitoare acestei slave și lucrărilor lui Dumnezeu toate, iar raiul este tot o mângâiere, farmecul minunii lui Dumnezeu pentru omul cel zidit în ziua a șasea, și pentru care Dumnezeu a zidit toată facerea cea văzută și cea nevăzută.

O, fiilor, calea creștinului nu e ca pe pământ, căci ea e cale spre rai, spre cele ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu, iar pentru această biruință dusă până la capăt trebuie iubire aparte, iubire pentru Dumnezeu și lepădare de sine pentru cel care alege pe Domnul pentru viața sa, că iată, lângă corturile cerești ale slavei Domnului a așezat Domnul grădina raiului pentru cei drepți, care merg după Domnul pe pământ până ce ajung ei în sânul lui Avraam.

O, fiilor, ca și cele de pe pământ sunt și cele ale facerii celei nevăzute a Domnului: palate și grădini, corturi cerești și locuri dulci lângă ele, armonia cea care nu se suie la mintea pământenilor, dar Eu, Domnul, grăiesc la voi ca să învețe de la Mine și cei ce Mă iau de la voi și ca să înțeleagă unde să-și zidească averi netrecătoare în locul de unde a căzut Adam când a lepădat ascultarea de Dumnezeu, porunca cea dintâi, cea despre mâncarea pe care avea s-o mănânce omul în rai, iar Adam n-a ascultat de Dumnezeu așa, și iată, cuvântul lui Dumnezeu neîmplinit de om se numește neascultare de Dumnezeu, iar cel ce nu ascultă este neputincios cu duhul, cu sufletul și cu trupul, și nu trăiește pentru Domnul unul ca acela, și doar vremelnic alege să-și zidească viața, iar la capătul vieții își ia plânsul în primire la vederea locuinței celor drepți, și unde nu poate pătrunde, că n-a ascultat de legea vieții veșnice, căci a știut și n-a ales mersul cu crucea, care dă omului credincios putere mare pe calea întoarcerii acasă, pe calea înspre raiul cel din Eden.

Fiilor, fiilor, după duminica pomenirii căderii lui Adam din rai pe pământul cel văzut al facerii lui Dumnezeu, iată întâia duminică a postului mare, numită ea de sfinți și de părinți duminica ortodoxiei. În această zi de duminică ar fi să se citească și în bisericile din România cartea așezată de sfinți prin descoperirea Duhului Sfânt, cartea rostirii binecuvântărilor și a anatemelor, despărțirea la dreapta și la stânga a creștinilor ortodocși de cei ce nu sunt ai acestei cărări spre rai, ai bisericii lui Hristos așa cum a fost ea la începutul cel de acum două mii de ani așezată să fie și să păstreze până la sfârșit datinile începutului ei.

O, nu mai este despărțirea grâului de neghină, și este amestecat totul la un loc, de nu mai știe omul credincios calea spre Dumnezeu pentru el, și aceasta este vina celor ce stau pe scaun de păstori sugători și lacomi, și care nu poartă grija turmei nepăstorite, și pentru care mila Mea Mă coboară pe pământ Învățător pentru cei lăsați de izbeliște și părăsiți de învățătura cea bisericească și neîmpărțită ea ca s-o trăiască oamenii. De milă cobor, aceasta să știe cei care nu păstoresc biserica Mea, ci doar stau peste ea și o sug de vlagă și atât.

V-am dat povață și lucrare, fiilor, v-am adus de știre să slujiți laolaltă slujba sfântului maslu pentru țara Mea de azi, pentru România, cea atât de robită de duhul cel străin de ortodoxie și de sănătatea cea duhovnicească, și v-am spus să numiți neamul român de peste tot și să cereți Domnului vindecarea lui de păcat și de rătăcire de la calea crucii, iar voi M-ați ascultat și v-ați strâns și ați ridicat spre corturile Domnului slujbă și cerere de vindecare a neamului român, iar acum aveți datoria să atingeți cu untdelemn sfințit neamul român atât cât puteți să faceți aceasta, ca să aibă el parte de ungerea cea vindecătoare, și v-am învățat pe voi cum să împliniți aceasta, că toate vă învăț să Mă ascultați când lucrați cu Mine așa cum lucrează pentru Mine cetele și puterile cerești în corturile cele nevăzute ale slavei Domnului.

Fiilor, fiilor, ungeți țara română în cele patru laturi, ungeți cărările pe unde merg românii, ungeți intrările, ungeți cu mir vindecător, atingând voi peste tot pe unde umblați untdelemnul cel sfințit și vindecător de păcat și de duh rătăcitor de dreaptă credință, iar românii se vor atinge de darul Meu cel vindecător de nedragoste de Dumnezeu, iar voi să ascultați așa, fiilor, că iată, lucrez cu voi pe pământ pentru fericirea celor mulți, care nu știu de unde vine ea și cum îl poate purta pe om spre ea.

O, ce mult, ce mult trebuie frământată pâinea ca să iasă ea o pâine bună și de folos! Tot așa de mult trebuie frământate și inima și viața creștinului care caută spre locul fericirii raiului, că nu oricum se poate intra în rai, ci numai cu ascultare deplină, fiilor.

Iată, să știe toți creștinii care vor cu Dumnezeu pe pământ, și în locașurile cerești apoi, și să știe ei că neamul creștinesc nu trebuie să mănânce în fiecare zi, o, nu, fiilor. Nu trebuie creștinul să-și bată trupul atât de nemilos, căci și trupul are nevoie de odihnă, de curățire de cele de pe pământ supuse stricăciunii, iar aceasta poate numai o credință mare, și ea să-l lucreze pe creștin așa cum este de la Dumnezeu să fie un creștin, care trebuie să dea din zilele lui și lui Dumnezeu cât stă pe pământ, și să-și adune și în cer zile trăite pe pământ, căci învățul are și dezvăț când vrea omul să-și zidească și veșnicia odată cu viața lui cea trecătoare pe pământ.

O, ce durere, ce durere pe îngerii din cer care slujesc pentru oameni după datina cerească! O, ce durere când într-o obște de ucenici nu sunt toți la fel în dragostea de Dumnezeu, şi când îngerii slujitori nu au putere deplină în toți pentru viaţa cea cu ascultare a creștinului!

Fiilor, fiilor, pe cât puteţi, daţi din mijlocul vostru diferenţele firii şi ale purtării. Acestea nu vă dau prilejul să fiți una, fiilor. Luați firea ascultării de Dumnezeu toți la fel, ca nu cumva slujirile de la unii la alții să vă facă vouă rău prin duhul nepotrivirii în iubire și în ascultare de Dumnezeu. O, căutați să semănați cu cei din cer în toată clipa, fiilor, și cu toată armonia dintre voi. Fiți fiii dreptei Mele, fiți ai dreptei credințe, că nu-s după dreptate ortodocși creștinii, și e mare amestecare în viața lor de zi cu zi și în slujirea Domnului apoi, și au ei în minte că nu pot mai mult și că asta le este măsura și puterea, și uită ei că voința le dă putere, că Dumnezeu ar fi să fie voia lor, și iată, nu pot cei mulți, nu vor cu Dumnezeu decât cât își aleg ei să vrea și să poată, și greu își mai pregătesc aceștia de bună voia lor odihna cea de rai după truda vieții pe pământ.

Eu, Domnul, Mă aplec acum cu mângâiere mare în fața celor ce au postit după carte în această săptămână, întâia a postului mare, și cu cât le va crește dragostea de rai, cu atât ei vor putea mai desăvârșit și-și vor înflori calea spre rai, spre locul de unde omul a căzut prin nedragoste, prin neascultare acum mai bine de șapte mii de ani, după numărul omului.

Și acum rămân cu voi cu binecuvântare mare pe toată calea postului mare, și mereu vă stau aproape cu masă de cuvânt, cu hrană pentru suflet și pentru putere de duh, fiilor. Vă port în brațul Meu ca pe cei mici și purtați, iar voi, fiilor, creșteți, creșteți iubirea din voi și dați Domnului inima locaș ca să stea în ea, iar Eu vă voi da locaș dulce când vă voi găsi vrednici ca să vă dau.

O, pace vouă, fiilor! Binecuvântați pe Domnul și bu-

curați-L pe El! Fiți vii, fiți tot mai vii, și vă voi învăța aceasta pe voi ca să știți să fiți vii, fiilor, și să Mă uit la voi și să vă văd așa! Vă țin în brațe, dar nu pot pe toți, că unii din voi nu iubesc îndeajuns aplecarea, pacea, smerenia și blândețea inimii, frumusețea duhului și a purtării și a cuvântului dulce, și le trebuie acestora schimbarea ca să pot să-i cuprind și pe ei și să se poarte ei apoi după placul Meu.

O, aveți grijă de blândețea și de smerenia inimii, fiilor. Altfel postul de bucate nu vă aduce nici un folos, ba chiar pagubă vă poate aduce, căci duhul rău are cu ce să vă învinuiască apoi dacă are strânsură de la voi.

O, învățați de la cei ce iubesc pe Dumnezeu între voi și țineți-le urma, fiilor! Voiesc să vă am pe toți dragi ai Mei. Frumoși ca Domnul să fiți voi, aceasta vă doresc Eu vouă, aceasta, fiilor, o, și nu este mult ceea ce doresc Eu să fiți voi. Amin, amin, amin.

4/17 martie 2019

Sărbătoarea Sfinților Patruzeci de Mucenici din Sevasta

Lucrul celor de la izvor este rugăciunea pentru salvarea sufletelor din iad. Îndemn de căință pentru păcate. Cel ce lucrează fără sfat este scris de diavolul.

Deschideți-Mi, fiilor! Voi sunteți așezați de Mine de strajă ca să-Mi deschideți când auziți că vin ca să grăiesc, fie să vă dau cuvânt pentru cele dintre voi lucrate sau nelucrate, fie să-Mi deschideți cartea și să Mă așezați în ea și să-Mi împărtiți voi grăirea la cei cărora, sau pentru care Eu grăiesc, și iată lucrul Meu cu voi între cer și pământ, și apoi ocrotirea Mea pentru el și pentru voi, fiilor!

Iată zi de sărbătoare de sfinți mucenici, iar Eu, Domnul, vin să Mă așez cuvânt în carte. Voi știți câtă mângâiere e pe Domnul și pe sfinți când Eu vă dau de veste să deschideți cartea și să întâmpinaţi grăirea Mea şi s-o împărţiţi la cei ce se hrănesc cu ea, dar şi mai mare Mi-e mângâierea când Mă și împlinesc în ei cei care Mă iau de la voi pentru viaţa lor cu Dumnezeu, viaţă cuminte, de la care se naște trăire sfântă şi clipe dulci între ei și Mine, și apoi cale spre izvor în sărbători, când Eu petrec cu popor adunat şi îl întăresc pe calea cea dulce a vieţii cu Dumnezeu pe pământ, că multă rugăciune aşteaptă cerul de pe pământ pentru binele lui Dumnezeu cu omul, şi al omului cu Dumnezeu, pentru iubirea de Dumnezeu, de la Care vine binele peste mulţi, o, fiilor, că iată, vă am pe voi pe aceste meleaguri şi am grijă să nu se întâmple rele pe aici, şi fac bine celor ce vă iubesc pe voi pe pământ, căci Eu sunt Cel milos, fiilor.

V-am arătat într-o zi, nu demult, un sufleţel care a trecut la Domnul şi care v-a iubit pe voi şi a văzut că sunteţi ai Mei şi lucrători cu Mine pe pământ, şi v-a spus acest sufleţel veste adevărată, că fericiţi sunt în cer cei care vă iubesc pe voi pe pământ. O, voi aveți de la Mine lucru sfânt să lucrați, și să ridicați spre cer slujbe și rugăciuni de iertare pentru cei ce pleacă de pe pământ, cunoscuți și necunoscuți de voi, și mare mângâiere li se împarte lor când sosește la cer ajutor pentru ei de pe pământ de aici, de la voi, căci toți fac cum face lumea jertfe pentru cei adormiți, nu cum se primește la cer ca să fie ajutați cei ce așteaptă izbăvirea, pe care nu și-au lucrat-o ei pe pământ. O, și de aceea v-am umplut de milă, fiilor, și v-am dat lucru din cer și v-am pornit de ajutor celor plânși, și pe care n-are cine să-i ajute de pe pământ cu stăruinți spre Domnul pentru ei, pentru odihna lor și pentru eliberarea de pedepsele pentru păcate, iar voi prindeți putere și iubire și milă pentru ei, și mergeți, fiilor, așa și dați mâna multora, că acolo este greu, și nu-i faptă mai mare pe pământ ca aceea ca să trăiți și să slujiți scăparea din chinuri a celor ce pleacă din trup nepregătiți, necurățați de păcatele săvârșite, iar Eu vă întăresc pe voi pentru lucrul cel cu milă, și mereu vă întăresc pentru pregătirea învierii făpturii cea din toate veacurile, o, fiilor, că Eu pentru învierea tuturor am venit pe pământ și, înviind din moarte, am dat arvuna învierii la cei ce se vor ridica în ziua Mea de slavă.

Și acum ridicăm zi de sărbătoare și de pomenire sfântă și de pildă de credință statornică a celor patruzeci de mucenici mărturisitori, care pentru credința lor în Domnul lor Iisus Hristos au pătimit în drum spre cer mucenicie în iezerul Sevastei și au trecut așa spre zările cerești, spre cele ce nu se văd ale locașurilor Tatălui ceresc.

Fiilor, fiilor, au iubit până la capăt, până la sfârșitul lor de pe pământ au iubit acești mucenici. Cine nu iubește până la capăt, acela nu este creștin, căci creștinii sunt cei ce iubesc, și nu se leapădă de Dumnezeu și rabdă până la sfârșit și-și poartă crucea, călcând peste plăceri și peste dorințe. O, nu poți iubi decât prin semenii iubiți de tine, iar dacă nu iubești până la capăt te desparți după o lungă vreme de iubire și de nejudecată, și apoi pățești ca Adam, care a căzut de lângă Dumnezeu și a devenit vremelnic cu trupul și a rămas sub durerea nestatorniciei în iubire și în credință, așa cum toți cei care părăsesc calea Mea de azi pentru calea lor cea fără de Mine, rămân aceia cu amintirea celor mai frumoși ani ai vieții lor, anii cu Domnul pe calea cea cu crucea lepădării de sine și a biruirii ispitelor câte vin, singurii ani trăiți în vremea statului lor pe pământ, și iată, iubirea de Dumnezeu nu poate fi vremelnică, ci până la capăt, și apoi veșnicia ei.

O, fiilor, împotriva morții sufletului și a chinului de după aceea trebuie luptat cu trupul și cu diavolul tot timpul, trebuie cu somnul luptat, trebuie foamea biruită, iar foamea nu este numai cea de bucatele de mâncat, ci mai ales foamea de tine însuți, de plăceri, de dorințe și de vremelnicia lor, iar pentru toate păcatele vieții trebuie căință, mereu căință, mereu lacrimi cu nădejde, și nu fără de nădejde lacrimi. O, căiți-vă adânc de tot ce a fost săvârșit de voi împotriva lui Dumnezeu în voi și cu voi! Dacă dați să uitați câte ați greșit, se vede, o, fiilor, când omul face aceasta. Și atunci, când se mai căiește omul, când își mai ispășește cu lacrimi păcatele, o, când?

O, fiilor, mulți cred că Mă iubesc, că-Mi dau inima, că Mă bucură și-Mi slăvesc numele, dar aceștia uită cu câte păcate Mă rănesc, cu câte cuie Mă țintuiesc prin viața lor cea departe de sfințenia Mea în om, și aceștia nu știu nimic despre iubirea de Dumnezeu, căci ea este o suferință, un dor până la capăt, o așteptare îndurerată prin dor, o viață luptătoare pentru statul Meu în om, pentru sfințenie în toată vremea, o, și numai apoi poate fi vorba de iubire de Dumnezeu și de slăvire a Sa din inima și din gura celui sfânt și plin de căință în toată vremea sa pe pământ.

O, fiilor, cine n-are parte de suferință, de încercări, de defăimări, de prigonire, de lipsuri, de umilință mare, unul ca acela zburdă spre păcat și calcă peste sfințenia cerută de Mine omului care-și poartă crucea cu mintea și cu inima și cu trupul sub cruce, fiilor. De aceea am zis Eu să-și ia crucea cei ce voiesc să vină după Mine și așa să-Mi urmeze, cu ascultare, cu aplecare mereu, cu lepădare de sine mereu, și asta este cru-

cea, și fără de aceasta nimeni nu poate iubi pe Dumnezeu și veșnicia cu El apoi.

O, fiilor, nimeni să nu fie vrăjmașul Meu prin neascultare, nimeni dintre cei ce înțeleg calea cu Mine a celor ce se dau lui Dumnezeu pe pământ. Iată, trebuie să spun și să se ia aminte bine: O, aveți grijă zi de zi, clipă de clipă aveți grijă să nu lucrați, să nu gândiți, să nu săvârșiți nimic, nimic, decât prin sfat, fiilor, căci Eu, Domnul, așa am lucrat, și a făcut Dumnezeu sfat și a lucrat după sfat, a lucrat cu ascultare, întâi a fost sfatul, și apoi lucrarea, și a văzut Dumnezeu că este bine. Iar dacă omul așezat în rai a lucrat fără sfat între el și Dumnezeu, iată, a căzut din Dumnezeu, a căzut prin neascultare, a făcut sfat cu potrivnicul lui Dumnezeu, și așa a murit omul cel zidit de Dumnezeu.

Toți cei ce sunteți strânși în chiticele, fiți înțelepți, fiilor, ca nu cumva să dați prilej diavolului să ia rod de la voi, să facă el sfat cu voi și să vă cadă apoi, căci tot ce face de la sine un creștin, și fără sfat frățesc pentru lucrul lui de zi cu zi și clipă de clipă într-o obște de ucenici, lucrul lui se scrie de diavolul, căruia îi place să-l vadă pe creștinul Meu lucrând lucru fără de binecuvântare și de la el alegere, adică fără de sfatul cel frățesc și fără să-i fie împărțit ce să facă, oricât ar fi lucrul de mic și de neînsemnat pentru lucrul cel cu știre.

O, nu primește binecuvântare cel ce lucrează ceva fără de sfatul bisericii, căci Dumnezeu stă în mijlocul dumnezeilor și face sfat, așa este scris, iar voi ați auzit de cel care a ieșit din rândul celor ce mergeau spre cer, patruzeci la număr, și și-a ales el ieșirea în lături și a rămas fără binecuvântarea cea mare a intrării în cer cu toți ceilalți biruitori, o, și nu e de glumă cu duhul ascultării și al statorniciei pentru ascultare, fiilor. Cel ce ascultă nu-l mai doare nimic, iar cel ce nu ascultă are de suferit, și așa a fost tot timpul acest adevăr, iar cei mai deștepți între oameni sunt cei care aleg să asculte, fie pe drumul cu Hristos, fie pe calea cea largă a fiilor oamenilor, iar credincioșia iese la iveală și primește plată, așa cum un creștin care ascultă primește har și primește o strălucire aparte, o lumină aparte, lumina înțelepciunii pentru cei ascultători și tot mai vii prin duhul și prin harul ascultării, iar unii ca aceștia sunt locașul păcii, fiilor, și sunt cei mai vii. Cei vii sunt cei ce-L au pe Domnul de statură a lor, și aceștia au harul sortării în toate: în gândire, în vorbire, în iubire, în lucrare, în înțelegere, în toate, fiilor, și sunt ei cei vii, cei lucrători, cei senini mereu și mult dăruitori, numai să-și ceară ei acestea toate, iar dacă nu-și cer, rămân ei așa cum sunt, nu dau să fie vii și să arate aceasta, ci rămân ei mai pe urmă, rămân în urmă.

Iar pentru viața cea vie în voi și cu voi este de mărunțit de fiecare dată când vin să stau cu voi în sfat, o, și mereu vom ține pe masă acest har lucrător și învățătura lui între voi, fiilor.

Dar Eu acum aștept să vin iar și iar și să ne așezăm în sfat, o, și numai așa să învățăm să lucrăm pe calea voastră cu Mine, fiilor, iar de la voi să ia povață cei ce se hrănesc cu cuvântul Meu, că Mie Îmi este drag și dor să stau Învățător între voi, o, și se strâng sfinții și iau ca și voi pe Domnul de pe masa Mea cu voi, și iată, facem prilej bun pentru lucrul laolaltă cerul cu pământul, Eu cu cerul de sfinți, iar voi cu poporul cel credincios venirii Mele de azi la voi, că Eu vin și tot vin, iar voi să-Mi deschideți și să Mă întâmpinați ca să vin, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2019

Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Fiii lui Dumnezeu și fiii oamenilor. Calea cucii are la capătul ei odihna cea de veci. Strigare peste România.

Eu sunt Cel ce sunt, fiilor care-Mi deschideți și Mă primiți la masă cu voi. Sunt îmbrăcat în cuvânt, și Mă poartă norii, precum este scris, și așa grăiesc când vin la voi cuvânt, că dacă altfel v-aș grăi, o, ați păți și voi de fiecare dată așa cum au pățit cei trei ucenici ai Mei când i-am luat pe munte și Mi-am descoperit slava în care sunt, slava Mea cea de la Tatăl, fiilor, iar ei s-au înspăimântat văzând lumina strălucirii și albul hainei Mele, și pe însoțitorii Mei cei din cer, și norul care purta pe Tatăl și glasul Tatălui mărturisindu-Mă. Eu însă v-am pregătit pentru blândețea Mea, căci blând Mă îmblânzesc, și aceasta ca să vă puteți purta înaintea Mea în liniștea inimii și să-Mi puneți în carte cuvântul gurii Mele, căci Eu Însumi Mă mărturisesc, Eu Însumi grăiesc, și iată, vine Dumnezeu la voi, fiilor, Eu Însumi grăiesc vouă, și de aceea Eu v-am spus că sunt învăluit în cuvânt, iar cuvântul Îmi este blând.

O, pace vouă, fiilor! Și bate ceasul jumătate pentru calea postului mare, și care vestește praznic de înviere, și așa însoțesc creștinii adevărați durerea Mea și crucea Mea cea grea atunci, și apoi învierea, fiilor.

O, mai sunt creștini care să meargă cu Mine pe cale cu crucea, cu durerea cea pentru Mine în ei și peste ei? Fiilor, fiilor, părinții cei sfinți de la începutul bisericii Mele au lăsat învățături veșnice pentru fiii lui Dumnezeu ca să meargă ei cu crucea spre Mine, dar iată, iată un înțeles nedeslușit de cei ce-și zic creștini, căci ei nu știu că Scriptura arată răspicat două popoare: fiii lui Dumnezeu, și fiii oamenilor, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei despre care Eu am spus că: *«oricine va vrea să vină după Mine, să se lepede de sine însuși și să-și ia crucea și să-Mi urmeze, că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și a Evangheliei Mele o va mântui»,* și iarăși am spus: *«oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în acest veac preadesfrânat și păcătos, se va rușina cu el și Fiul Omului când va veni în slava Tatălui Său însoțit de sfinții îngeri»*, și iată cele două feluri de popoare: fiii lui Dumnezeu, și fiii oamenilor, iar fiii lui Dumnezeu se cunosc deslușit, căci ei au o strălucire simțită și văzută de fiii oamenilor, și au ei lepădare de sine și toți trăiesc pentru cei din jurul lor, nu pentru ei înșiși, și așa trăiesc ei pe pământ, pentru Mine, nu pentru ei, iar Eu le împart voia Mea s-o împlinească, viața Mea, mersul Meu, durerea Mea s-o poarte, credința Mea s-o aibă, și numai apoi biruința crucii. Iar fiii oamenilor n-au lepădare de sine, căci ei iubesc voile lor, că asta își aleg să facă cu viața lor, și sunt ei numiți neamul cel preacurvar și păcătos, care se rușinează cu Dumnezeu, de vreme ce au voia lor păcătoasă și-și trag din ea bucurii și foloase trecătoare, căci plăcerile în care ei stau se topesc numaidecât și îi topesc și pe ei, căci sunt vremelnice ca și ei, ca și păcătoșii.

O, această deslușire trebuie să fie bine pătrunsă de cei ce se aleg în poporul fiilor lui Dumnezeu pe pământ, și care seamănă cu Mine la pas și la port și la duh și la purtare și la iubire și la toate ale Mele prin lepădare de sine, prin toate care duc la sfințenie pe om, o, și e dulce viața cea sfântă în om, iar Domnul Se odihnește întru ea și îl face pe om cetate a Sa, locaș sfânt, biserică pentru Hristos, una cu Dumnezeu omul pe pământ, și este el împărăție a lui Dumnezeu, că asta am venit să fac Eu și să cobor pe pământ la oameni și pentru oamenii

care iubesc ca Dumnezeu, și iată purtarea crucii și omul care vine după Mine luându-și crucea!

O, fiilor, cea mai dulce viață de trăit, aceasta este: lepădarea de sine însuși a omului. Această dulceață o înțelege numai cel ce o trăiește când viața și-o dă el celor din jur, celor ce sunt ai lui Hristos, celor împreunați cu Mine pe cale, frați împreună într-un duh și o iubire pentru Dumnezeu toți, biserica sfinților pe pământ în mijlocul unui neam desfrânat și păcătos, iar cel ce voiește să găsească această fericire de nedescris, acela să nu trăiască pentru el însuși viața sa, ci să meargă după Mine așa cum am spus Eu pentru cei ce voiesc să-Mi urmeze, și scris este aceasta și așa este scris: *«Cine nu urăște pentru Mine pe mamă, pe tată, pe frați și surori, pe soție sau pe copii, rude și prieteni, averi și ranguri, ba și pe sine însuși, unul ca acela nu este vrednic de Mine»*, și rămâne el să trăiască pentru sine și pentru ai săi, nu pentru Mine, nu pentru ai Mei, de vreme ce nu s-a lepădat de sine, și unul ca acela nu poate să-Mi urmeze cu crucea sa și a împăcării cu Dumnezeu, și acela rămâne cu lumea care M-a răstignit acum două mii de ani pentru poftele ei păcătoase, și de care nu se poate despărți cu niciun chip, și acest fel de pofte îi iau omului mințile și îl trag spre ele mereu, iar acest fel de oameni cârmuiește lumea cea de jos a fiilor oamenilor și se fălesc aceștia unii peste alții cu poftele lor păcătoase, și cu care se hrănesc cu belșug de la unii la alții spre duhul cel rătăcitor de suflet și de Dumnezeu.

O, e dulce viața cu Dumnezeu, iar cine merge cu ea până la sfârșit este încununat cu slava cea pregătită fiilor lui Dumnezeu, dar pe pământul fiilor oamenilor cine să le spună lor despre această măreție a fiilor lui Dumnezeu, a celor statornici până la sfârșit, și după ce își aleg ei lepădarea de sine pentru calea cea cu suferință, cea dulce a crucii, gustul cel mai dulce al sufletului unit cu Dumnezeu pe pământ, și pentru care el se jertfește iubirii, acestei iubiri. Iată, iată, ceea ce îi prieste sufletului omului pe pământ, este ceea ce nu-i este lui de niciun folos, după cum nici nu-i aduce folos, ci numai pierzare pic cu pic. Iar ceea ce nu-i prieste omului pe pământ, aceasta doar îi este lui cu folos mare, pentru că este pentru viața lui cea de veci, și pentru care nu se potrivește orice fel de agoniseală, și numai calea crucii îi folosește omului pentru odihna sufletului său pe pământ, și apoi pe vecii. O, dar cum să facem să înțeleagă omul aceasta, fiilor? Și iată, va înțelege el aceasta după ce pleacă din casa lui cea pământească, din trupul cel trupesc al său, cel vremelnic ca și plăcerile care îl topesc pe el pic cu pic.

Fiilor, fiilor, nu știe omul ce este păcatul, nu vrea să știe el aceasta, și chiar dacă știe, el își iubește viața și trupul și rămâne de partea plăcerilor care-l pierd, căci sămânța învățăturii vieții duhovnicești cade pe pământ pietros, și nu prinde rădăcină, nu răsare, o, și nu cunosc oamenii iubirea și nu știu ei ce este ea și cine este ea.

O, păcatul este păcat, iar iubirea este iubire, dar pier oamenii din lipsă de știință și de înțelepciune, o, fiilor. Eu însă pe voi v-am învățat să fiți vii și tot mai vii, și voi știți că iubirea vă face vii și vă aduce spre strălucirea feței din pricina strălucirii inimii, și de aceea tresar cei ce vă întâlnesc și vă caută pe voi ca să vă vadă, ca să vă cunoască, și văd ei în voi viața și mărturisirea ei, căci iubirea vă face vii și tot mai vii. Când sfinții se duceau unii spre alții, o, pentru puterea sufletului se întâlneau ei, nu să se roage și atât, căci rugăciunea este în taina fiecărei inimi, ci se duceau să-și dea unii altora înviorare, bucurie, stări cerești, și erau cei vii, și lucrau viață și duhul vieții unii pentru alții și urcau la cer întâlnirile lor, căci îngerii se adunau pe lângă ei pentru petrecerea lor cu Domnul și în Domnul, în duhul frăției sfinte, și-și înviorau unii altora viața iubirii, ca atunci când pui apă unei flori ca să crească și să-și desfacă floarea, și iată, erau vii cei vii, și tot mai vii erau ei.

O, aveți grijă de viață, fiilor, și învățați-i voi viața pe cei ce vă văd pe voi, și învățați-i să-și facă cruce și cum să-și facă cruce cu cele trei degete împreunate și atingând cele patru locuri ale corpului, apăsând cu degetele și însemnându-și bine crucea cu gândul la Dumnezeu, și nu de formă doar, căci vai ostașului care nu știe să-și mânuie arma cu care se apără de vrăjmași, ci din contra, să aibă ostașul grijă să fie încărcată arma și nu goală de gloanțe, și tot așa și creștinul să vrea să-l biruiască pe satana cu semnul sfintei cruci, căci satana nu stă nici o clipă să nu-l aducă pe om la voia sa și să-i zdrobească clipa și puterea biruinței lui cu Dumnezeu.

O, dulce țară, o, scumpă România Mea, port cruce pentru tine. Sunt Regele tău, țara Mea regină între popoare. Pe pământul tău am stat la începutul facerii și am luat din pământul tău și l-am zidit pe om. O, și tot pe pământul tău Mă întorc acum și grăiesc în mijlocul tău cuvântul Meu peste tine, glasul iubirii Mele de la sfârșit de timp, dar tu ești greoaie la auz, și nu-Mi deschizi să-Mi știi cuvântul și plânsul lui, și nu poți să scapi de întunericul de azi dacă nu deschizi ca să te învăț Eu, Domnul, și să poți tu prin puterea Mea și să poată Domnul să te călăuzească. O, când omul nu-L iubește pe Domnul, el este în stare de tot păcatul, iar păcatul este călcarea poruncilor scrise cu foc pe piatră ca să-l călăuzească ele pe om spre viață.

O, strigă la Domnul, neam român! Învață pe dinafară rugăciunile începătoare, care anunță pe Domnul că vine spre El o rugăciune de pe pământ. Rugăciunile începătoare sunt cheia care descuie spre Domnul drumul rugăciunii, o, și nu mai știu aceasta cei ce s-au despărțit atât de mult de rânduiala bisericească de la început, și fac ei ca ei când dau să trimită rugăciuni spre Domnul, că mulți cred că Mă iubesc mult de tot așa cum sunt ei, dar iubirea de Domnul nu este așa cum crede omul să și-o facă, ci altfel se poartă ea când omul o are în el, o, și toate se învață de la părinți, de la sfinții care au zidit biserica Mea, învățând-o pe ea de la Duhul Sfânt, Care i-a călăuzit pe ei din cer.

O, țara Mea, Eu sunt în tine Alfa și Omega, și tot în tine lucrez și la sfârșit și-Mi scriu în tine cartea venirii Mele cuvânt pe pământ ca să-ți țes veșmânt slăvit și ca să te îmbrac în cuvântul Meu așa cum sunt Eu îmbrăcat, iar cuvântul Meu te vestește pe tine regină, mireasă cu Mire, țara Mea. Nu închid cartea Mea din ziua aceasta, ci mai întâi te binecuvintez pentru Mine, căci tu, vrei sau nu, ești țara Mea cea de la început, și rămâi a Mea pe vecii și ai soartă pecetluită de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt încă de când s-a zidit cerul și pământul și omul, iar Eu te strâng la pieptul Meu duios și te mângâi cu glas de Păstor ca să te fac frumoasă, și vei fi curând, curând frumoasa Mea între popoare, iar crucea ta de azi îți va aduce slava și vei fi slava Mea și vei fi regină, țara Mea, căci Eu rostesc această făgăduință, și o voi împlini așa. Amin.

Fiilor, fiilor, România se va ridica frumoasă, iar deznădejdea să se depărteze, și toate privirile vor fi spre ea, iar voi fiți sprijinul Meu și purtați-Mă, și unii pe alții să ne purtăm și să ne sprijinim, fiilor, o, și multora veți fi voi bucurie mare, iar Eu atunci vă voi așeza pe voi sub văl, așa cum Eu știu să lucrez pentru tainele Mele înaintea oamenilor pe pământ, și așa cum și pentru voi Eu voi lucra, atunci când aceas-

tă vreme se va ivi și va veni, o, fiilor. Amin, amin, amin.

18/31 martie 2019

Praznicul Dumnezeieștii Buneivestiri. Duminica a patra a Postului Mare, a Sfântului Ioan Scărarul

Lucrarea omului nou are nevoie de povățuitor. Pierderea credincioșiei duce la pierderea credinței. Nașterea din nou a omului.

Vine cerul pe pământ cu zi de praznic mare și sfânt, și vin îngerii în cete-cete și slujesc venirea Domnului la voi cu masă cerească și cu hrănitor cuvânt pe ea, iar voi deschideți ca să vin, deschideți alaiului ceresc cu voi la masă în ziua aceasta mare, fiilor care stați de strajă pentru venirea Mea la voi cu cei din cer, căci singur niciodată nu vin, ci cu sfinții vin, căci așa este scris, cu mulțime de sfinți să vin, o, fiilor.

Acum ne așezăm. O, așezați-vă și voi, și așezați-i și pe cei sosiți la praznicul cel pentru mama Mea Fecioara și pentru îngerul cel vestitor de bucurie mare pentru ea, căci în ziua aceea cuvântul trimisului ceresc, arhanghelul Gavriil, și cuvântul mamei Mele Fecioara, aceste două minuni de cuvânt M-au așezat pe Mine pentru nașterea Mea din mamă Fecioară, și tot așa voiesc și acum să-l nasc pe om, să-l nasc din nou de sus pe omul născut din om și din păcatul omului, să-l nasc din cuvântul Meu și al lui, iar el să se supună ca mama Mea Fecioara și să se făgăduiască Domnului așa cum ea a spus atunci: *«Iată roaba Domnului!»*, iar ea a fost în ziua aceea pețită pentru Mine de către vornicelul Meu ceresc, și apoi S-a ivit pe pământ Fiul lui Dumnezeu Tatăl, unit cu Fecioara și născut din ea Fiu al Omului, Fiul sfânt, Sfântul Tatălui, Cel făgăduit prin prooroci că va veni.

O, fiilor, fiilor, unirea între două trupuri este păcat, este desfrâu, căci este din plăcerea poftei cărnii, dar unirea omului cu Domnul este slavă, este iubire, este mântuire, este fără de păcat ca și Domnul, și te unește cu Domnul prin organul cuvântului Său și al cuvântului tău, și apoi lucrarea facerii omului nou și tot mai nou mereu durează toată viața omului pe pământ. Dar dacă omul nu este lângă cineva care să-l știe, să-l vadă și să-i lucreze viața tot timpul, tot mai nou cu fiecare zi și clipă, o, ce și cine să-l facă nou și tot mai nou pe omul care caută pe cale cu Dumnezeu, când el, săracul, nu poate, nu are cum să învețe lepădarea de sine pentru ca să poată apoi să se dea Mie, să vină după Mine, precum este scris de cel ce voiește să fie cu Dumnezeu pe cale și să se dea Mie apoi pentru facerea lui cea nouă și tot mai nouă cu fiecare clipă a vieții?

O, iată, nu se dă, fiilor, nu se dă lui Dumnezeu omul când Eu îi ies în cale ca să-l învăț să Mă cunoască, să Mă creadă și să se dea apoi înapoi lui Dumnezeu, și iată, se oprește tot pentru sine când vin să Mă descopăr lui, când dau să-l învăț să se facă plăcut Domnului și plăcuților Domnului, căci ca să fii iubit, să te faci iubit și plăcut, o, nu este ușor aceasta.

O, fiilor, e mare lucru să ia omul în seamă această știință cerească, să știe să se facă plăcut așa cum l-ar place cei din jur, nu cum dă el să se știe plăcut, o, și nu este om să nu aibă pretenția aceasta de a fi plăcut de cei din jur, dar dacă nu știe și nu află el cum l-ar place cei din jur, o, de ce ar mai avea el această așteptare?

Omul pe pământ are dușmani și prieteni după felul lui de a fi. Când el se face plăcut lui Dumnezeu și plăcuților lui Dumnezeu, el are dușmani pe cei din lume, și prieteni pe cei cărora el se face plăcut, dar când el se face plăcut fiilor oamenilor și lumii, îi are departe de el pe cei plăcuți lui Dumnezeu, și cărora el se face nedorit. Iată, când omul Îl află pe Domnul trebuie să caute să învețe de la Dumnezeu cum poate să se facă plăcut, și să fie apoi plăcut lui Dumnezeu și celor plăcuți Domnului, iar această lecție sfântă trebuie numaidecât înțeleasă bine de cei ce dau să se facă iubiți lui Dumnezeu, iar altfel să nu aibă pretenție sau supărare dacă nu simt ei iubirea Mea și a celor ce Mă iubesc prin înțelepciunea iubirii cerești în om.

O, fiilor, e zi de înțelepciune sfântă pentru voi și pentru cei ce Mă iau de la voi cuvânt de facere a omului nou, după chipul și asemănarea Mea, după chipul iubirii Mele față în față cu omul care dă să învețe iubirea Mea. O, numai dragostea cea pentru Mine are putere să-l ajute pe om să poată învăța iubirea Mea în el pentru cei plăcuți Mie ca să fie ei frații Mei toți, dar dacă această dragoste nu este așezată să poată ea din om, o, nu poate omul, fiilor, și rămâne să se închine la el însuși, la trupul său, cum că nu poate altfel trupul său. O, păi cum să poată dacă nu este în el dragostea care să biruiască trupul? Și iată, fiilor, iată marea înșelare a inimii omului, căci omul se crede creștin mai înainte de a fi el creștin, căci ca să poți fi creștin și tot mai creștin, o, e mereu de adăugat, și-ți crește dragostea văzând cu ochii, crește ca pâinea pusă la crescut, și-ți scad poftele și dorințele trupului, iar trupul se face și el sănătos și viguros pentru slujirea cu dragostea toată lui Dumnezeu, și nu luișI omul, dacă omul este creștin împlinit pentru Dumnezeu, și când nu-l mai trage trupul spre slăbire, ci numai spre lepădare de sine îi sunt trupul și inima călăuzite, și numai dragostea Mea poate aceasta în om, iar cine n-are iubire, acela nu poate, căci numai iubirea poate, și înmulțește ea puterea credinței și poate omul prin credință, poate pentru Dumnezeu apoi tot ceea ce are să-i ceară Domnul său.

O, aproape toți oamenii zic și cred că ei nu pot să asculte de Domnul, și nu de trup, dar când soarta l-ar lua și i-ar arăta omului că se poate, când cade omul și merge la închisoare, iată, el poate atunci, își leapădă vrând-nevrând voia trupului și obiceiurile toate și poate prin tristeți și prin lipsuri și prin lacrimi și prin suferință, poate împotriva neputinței de a putea ca Dumnezeu. O, dar la Dumnezeu trebuie dragoste, nu pedeapsă ca să poți, ca să vezi că se poate, și este un adevăr mare că peste tot pe unde este cu omul durerea, acolo pământul este sfânt, căci durerea și suferințele ei te aduc să înțelegi cu mare adâncime de înțelepciune de sus lucruri și taine pe care nu le-ai știut până atunci niciodată, și atunci se descoperă din belșug că omul nu se poate crede creștin mai înainte de a fi creștin, căci creștinul adevărat nu calcă prin nimic legea creștinească și scrisă răspicat pentru turma lui Hristos prin sfinți, și nu mai dă omul cu bobii ce și cât să împlinească, ce și cât să nu împlinească.

O, de două mii de ani stă cartea Mea cea de atunci în mijlocul creștinilor, și nu este ea urmată cu credincioșie și nu știu creștinii să iasă din lume ca să nu mai fie cu lumea și ca lumea, că nu se poate și cu lumea și cu Dumnezeu, căci se ivește vrăjmășie de o parte și de alta, precum este scris. O, și am învățat încă de la începutul acestui cuvânt lung de peste șaizeci de ani și am spus celor ce luau cuvântul în urechi, le-am spus să stea departe de rudeniile din lume, de cei ce nu fac voia lui Dumnezeu cu duhul și cu trupul lor, căci adevăratele rudenii, mamă, tată, frați, soție, copii, sunt cei ce fac voia lui Dumnezeu, iar dacă nu puteți așa să împliniți, le

spuneam lor, voi veți sta departe de Dumnezeu prin călcarea cuvântului Meu de peste voi, căci dușmani mai mari ca și cei ce sunt casnicii și rudeniile nu pot avea creștinii cei iubitori cu viața lor lucrătoare poruncilor vieții, și pe care oamenii nu le mai au în îndeletnicirile vieții lor.

O, iată de ce n-au mai putut și nu mai pot până la sfârșit cu Mine mulți din cei ce au dat sau dau să vină după Mine pentru voia Mea în ei, și iată, fiilor, dacă n-au putut, dacă nu puteți așa dintre voi, o, nu pot nici Eu să Mă fac potrivnic cuvântului Meu rostit pentru cei ce se aleg să lucreze pentru Mine cu viața lor, căci lumea e lume, iar creștinii sunt creștini, și nu se poate amestecătură și să mai fii și al Domnului apoi, și vine vremea să se vadă rodul neascultării și să cazi din Dumnezeu când nu te aștepți, și pierzi credincioșia, iar când pierzi credincioșia pierzi și credința apoi, și una după alta te părăsesc. Când dobândești prin dar iubirea, vine și credința și mântuirea, și una după alta vin și te înzestrează, căci Zaheu a căutat fierbinte cu inima lui după Mine, și numai apoi i-am spus lui că a sosit mântuirea casei lui. La fel și Petru, când l-am văzut că Mă iubea cu toată virtutea inimii lui, și numai apoi i-am spus: *«Vino, te voi face pescar de oameni, vino!»*, o, și n-a mai lucrat el apoi lucrul lui și alor lui, și a lucrat Domnului și bisericii Lui, și așa se vine la Domnul dacă se vine, așa cum sunt veniți la Mine cei ce stau zi și noapte în slujirea Mea aici, și nu mai au ei lucrul și viața lor, ci au lucrul cel pentru Mine și pentru poporul cel ascultător de cuvântul Meu, și în slujba căruia Eu i-am așezat pe ei. O, și de-aș vedea recunoștință de la poporul acesta, abia atunci ar fi ei adevărați creștini ai Mei și ai acestui cuvânt ziditor de om nou.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, o, câți au venit la Mine cât ați venit voi ca să-i am ca și pe voi la lucrul Meu și pe ei? Iată, puțini, puțini și tot mai puțini sprijină lucrul Meu cu voi, căci au fiecare ale lor de purtat și de lucrat. Mama Mea Fecioara s-a dat Mie toată, cu iubirea toată, și apoi am făcut din ea mama Mea prin care am venit între oameni acum două mii de ani. Voi, fiilor, v-ați dat Mie cu totul, cu tot duhul și trupul și timpul vostru, și apoi am făcut din voi venirea Mea, cale a cuvântului cu care vin la voi și cu care merg spre oameni. Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, dar voi v-ați dat lui Dumnezeu ca și mama Mea Fecioara și stați în slujba Mea zi și noapte și sunteți fiii lui Dumnezeu zi și noapte, fiilor, căci când trăiești pentru Dumnezeu nu mai trăiești pentru tine, și iată, mulți nu pot pentru Dumnezeu și după Dumnezeu, decât cât pot ei să poată, căci între ei și Dumnezeu mai au câte un dumnezeu de care pașii lor țin, și iată, pierd părinții prin copii, sau pierd copiii prin părinții care îi țin pe copii sub voile lor, și numai cu porția să poată ei cu voia lui Dumnezeu, cu viața lor pentru Dumnezeu, iar Eu, Domnul, am spus cândva la toți: *«Fiilor, fiilor, aveți grijă toți, ca nu cumva să greșească copiii prin părinți sau părinții prin copii».* O, că nu e statornic creștinul, iar trupul are mari pretenții, mari drepturi, și stă sufletul la mâna trupului care cere numai pentru el, și mor cele mari din cer pentru cele mici de pe pământ, că e numai trup omul, și nu dă să treacă din trup în duh așa cum Eu l-am îndemnat pe el, și stă pe gânduri, bietul de el, stă îndelung, îndelung pe gânduri, și nu se spală omul de gândurile lui, de cele ce-l despart pe el de unirea lui cu Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, numai sângele Meu îl spală pe om de toate cele ce-l despart pe el de Dumnezeu, și nu mai este altceva care să-l poată spăla de ceea ce face rău omul, iar Eu am spus deslușit că tot cel ce nu ia în el trupul și sângele Meu nu are viață în el, și am spus că numai cuvântul Meu nu-i este de ajuns omului creștin, ci și unirea trupului Meu cu trupul lui, cu Însuși Hristos cuvânt și trup, și iată, creștinii se cred creștini mai înainte de a fi creștini, și iată creștini care ajung să refuze după o vreme pe Domnul cuvânt și trup și se trag în lături ca nevrednici, în loc să se tot gătească și mai mult pentru această haină, pentru îmbrăcarea lor în Hristos, iar Eu în lume nu Mă mai duc ca să mai pot fi găsit, și am durere mare de la răceala de Mine a omului care-și zice creștin, căci nașterea din nou a omului, aceasta este: unirea lui cu Mine cuvânt și trup, dar aplecarea Mea atât de mare, atât de mult, n-a stârnit în creștin darul recunoștinței, iar păcatul nerecunoștinței față de Dumnezeu și de cei ce te sprijină de la Dumnezeu, o, e greu acest păcat, e greu de tot, căci Eu M-am aplecat mult acum două mii de ani și am spălat picioarele ucenicilor Mei, și așa spălați i-am unit cu Mine și M-am unit cu ei în seara cinei când M-am dat lor întreg și i-am născut din Mine prin unirea cu ei a trupului și sângelui Meu, și le-am fost lor rădăcină și au crescut ei apoi în Hristos, ca nu cumva să se mai usuce ei, căci cine n-are rădăcină cade şi se usucă.

O, aveţi grijă de această învăţătură, voi, cei care Mă luaţi de la izvor cuvânt, şi căutaţi să se prindă în voi Hristos şi sămânţa Lui, care să facă rădăcină şi să creşteţi din Mine, din sămânța Mea, așa cum am crescut Eu în mama Mea Fecioara și am fost unul altuia rădăcină și am crescut pentru Tatăl Dumnezeu.

O, trebuie ordine mare în toate, ca la armată, fiilor, că pe pământ i se spune ordine, iar în cer ascultare, măreție cerească, slavă mare, fiilor. O floare ține de pământul în care crește, de locul în care este și pe care îl umple de măreție, o, și ce frumoasă este slava Domnului prin ea, și ce frumoasă, o, ce frumoasă pe pământ este slava Mea unde încape ea cu omul!

O, fiilor, am avut popor și tot am avut lângă acest râu de cuvânt, dar neîmplinirile atâtor cuvinte ale Domnului i-au pedepsit pe mulți și au căzut pe trup suferințe, iar trupul, iată, are nevoie de doctor. O, ar avea și sufletul nevoie de doctor, dar sufletul nu și-l duce omul la vindecare, o, și este prea liber trupul, și este în primejdie mare un așa creștin, și îi prieste duhului potrivnic lui Dumnezeu acest trup și acest timp al trupului omului, iar semeția aceasta Îl pedepsește pe Dumnezeu în om, și pe om mereu, mereu, ca să nu locuiască Domnul în el și să se vadă în el fața Domnului, purtarea Domnului, grăire ca a lui Dumnezeu în creștin, o, și am strigat îndelung prin acest cuvânt și am pus cu durere întrebare și am plâns strigând și zicând: *«Omule, unde ești, o, unde ești de nu te găsesc?»*

O, fiilor creștini, cunoașteți pe Domnul și căutați tot mai mult să-L cunoașteți. Faceți aceasta și veți vedea cum va veni la voi duhul înțelepciunii de sus ca să cunoașteți pe Domnul. Îl veți putea cunoaște chiar prin lipsa Lui din voi, căci lipsa Lui din voi vă aduce tulburare și părăsire, vă aduce dureri. O, priviți pe cineva în care nu este Dumnezeu lucrător, și vă veți cunoaște pe voi înșivă când Domnul nu este în voi și când năvălesc peste voi gânduri chinuitoare, grăiri tulburătoare cu voi înșivă și hotărâri pripite, care vă pot costa mântuirea. Când sufletul vă este apăsat și fără apărare, când nu aveți liniștea pruncilor și vă simțiți obosiți și fără de preț, atunci Domnul Se apropie și Se face simțit prin umilința voastră, fiilor. O, cunoașteți-L pe Domnul în cei de lângă voi, în vorbirile mărețe, în deslușiri de taine mari, prin care simțiți cum sufletul cuprinde dintr-o dată trecutul, prezentul și viitorul și

când viața capătă preț, schimbându-și fața ca pe Tabor. O, când omul simte umilință mare, e Domnul aproape și Se apleacă și se face simțită prezența Lui în cel ce se face mic, și așa învățați să cunoașteți pe Domnul și să simțiți când este plecat din voi, dar iată, trebuie înțelepciune, iar pentru ea, aplecare, fiilor, căci sufletul curat este smerit și se apleacă pentru el însuși și pentru ceilalți, care nu se apleacă, măi fiilor.

O, și iată bucurie mare aici cu voi acum, în cetatea Mea de cuvânt, fiilor din cetate, și voi, fiilor oaspeți, că mama Mea Fecioara se bucură acum nespus, stând și ascultând ea marea învățătură ce o pun Eu pe masă în ziua ei de praznic sfânt.

Și hai, mama Mea, hai lângă Mine cu cuvântul tău și încununează tu pe Fiul tău Cuvântul și așează-ți pe masă iubirea, căci Eu sunt iubirea ta, Eu, și tot ce iubesc Eu, mamă.

Iubirea mea, o, Hristos este iubirea mea. Tu ești, Fiul meu scump, Tu ești iubirea mea, Tu, și cei ce iubesc ca și Tine. Tot ce iubești Tu iubesc și eu, o, și e mare taină să știe omul să se facă plăcut Ție și celor din jur, dacă vrea să fie iubit și dorit, dar aceasta numai de la Tine poate învăța cel ce vrea să se facă plăcut Ție și alor Tăi, iar dacă nu știe să se aplece și să învețe ca să știe apoi, o, să stea în umilință ca un nepriceput în iubire, ca un neînvățat, și să caute să învețe ceea ce nu știe, căci Tu, Fiule Iisus, i-ai făcut plăcuți și prea plăcuți ai Tăi pe cei cu care Te-ai sprijinit pe pământ, căci eu am fost casa Ta frumoasă, așa cum Dumnezeu m-a făcut pentru Tine, ca să Te iubesc îndeajuns pentru veșnica nedespărțire a mea de Tine, o, că nimic nu mi-a mai trebuit în viață dacă Te-ai dat mie ca să mă dau Ție prin cuvântul trimisului Tău, și prin cuvântul meu trimis spre Tine cu supunere pentru Tine și înaintea Ta, și unii altora am fost rădăcină, Fiule scump. O, unde mai este pentru mine o mai mare fericire în ziua mea de slavă acum, când Tu așa de dulce înțelepciune ai pus înaintea poporului cuvântului Tău și atât de sfânt ai despicat înțelesurile ca să cuprindă în ele mintea și inima celor ce Te aud, Doamne, când Tu le grăiești?

Sunt cu Tine la masă mare, Fiul meu scump, masă cu oaspeți veniți la zi de praznic, și suntem alături cu cei din cer, iar eu sunt cu vornicelul care m-a pețit pentru Tine acum două mii de ani ca să fiu a Ta, mama Ta, mireasa Ta, iubita Ta, mângâierea Ta, și supusă Ție să-Ți fiu, că mai mare fericire ca fericirea mea n-a mai putut avea cineva pe pământ, o, și-Ți mulțumesc cu mare umilință, cu o nestăpânită iubire Îți mulțumesc și mă aplec pentru tot darul Tău, că m-am dat Ție în dar dacă m-ai umplut de daruri, Doamne, și doresc cu dor nestăpânit să învețe de la mine cei ce vin să se dăruiască Ție, și le spun lor, cu mare umilință le spun lor, și la toți le spun să nu se mai oprească cu nimic pentru ei înșiși, și întregi cu tot întregul lor și al timpului lor să fie ai Tăi, în slujba Ta, cu Tine, Doamne, pe cale, căci Tu ești tot ce mai rămâne, și cu Tine începe începutul cel nou pentru toți cei ce vor fi ai Tăi cu acest început.

Eu Te cuprind acum și mereu, și sunt cuprinsă în Tine, și toată taina noastră e mare cât cerul și pământul, Fiule scump, iar celor cărora Tu dorești să le descoperi, Te apleci și faci aceasta, o, că mare este iubirea Ta, cât Tine este ea, Fiule scump al meu, și în timp ce nu ești zărit nicăieri, Tu ești peste tot deodată și ești Dumnezeu și ai casă inima celor ce Te iubesc, Fiule Doamne, o, și fericiți sunt și frumoși sunt cei în care Tu locuiești și Te slăvești, Fiul meu Iisus. Amin.

O, mama Mea, o, mamă scumpă, când, o, când, oare, vom putea mai deslușit să desfacem sulul tainelor cerești ca să poată omul iubi pe Dumnezeu mai cu putere, mai cu vedere a duhului, mai cu dor, mama Mea, mai ca tine, mamă, cu toată neprihănirea, cu toată dreptatea? Omul drept este omul cel neprihănit, mamă. O, de-ar învăța aceasta omul, mama Mea!

O, fiilor, iată, e cu mare aplecare cuvântul Meu de azi, și aș vrea să se aplece spre el cel care caută în el, căci Eu M-am aplecat ca să-i pot ridica pe mulți. Și vă las acum de sub puterea Mea și vă așez în fața oaspeților, că avem oaspeți la izvor, avem, fiilor, și asta înseamnă bucurie, și toți cei cu dor după cuvântul Meu vor lua din el și vor face pași spre duhul înțelepciunii de sus, o, fiilor.

Vă cuprind, vă odihnesc în brațul Meu, vă alin în vreme de osteneală pentru Mine cu voi, și vă am plăcuții Mei pe voi, și voiesc cu mare dor să învețe toți care Mă știu venind la voi, voiesc să învețe ei să se facă plăcuții Mei, și celor de la care așteaptă ei să aibă pentru ei prețuire după dreptate, iar Eu Mă voi uita să văd. Voi însă să nu încetați să povățuiți poporul spre plăcerea Mea cea pentru el, fiilor, și spre această bucurie a Mea și a sa, unii de la alții această bucurie, ei să se facă plăcuții Mei cu toată înțelepciunea cea de sus, iar Eu să fiu Cel ce-Mi găsesc plăcerea întru ei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2019

Duminica a cincea a Postului Mare, a Cuvioasei Maria Egipteanca

Sfânta Maria Egipteanca, pildă de pocăință pentru cei care trăiesc în păcate. Grijă pentru umilință în toată clipa. Lucrarea vânzării: vorbirea de rău, clevetirea, cârtirea - care este duh de judecată. Semnele clătinării statorniciei: răcirea rugăciunii, înăsprirea inimii și a gândirii, ivirea nemulțumirilor și a ispitelor.

O, pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Aveți nevoie de putere, de pacea care vă aduce putere, iar Eu sunt Cel ce vă dau.

O, fiilor, când vă văd apăsați de dureri fel de fel, de săgeți gândite spre voi, Eu, Domnul și Păstorul vostru, Mă așez lângă voi ca să nu purtați singuri dureri, căci sunt dintre cei ce vă despart de Mine și de lucrul Meu cu voi când dau ei să trimită dureri gândite spre voi. Mă așez lângă voi în vremi de dureri ca să nu purtați singuri durerile voastre, că altfel nu e pe pământ, unde frate pe frate se dă la suferință, că nu toți pricep ce este viața cu Dumnezeu, de vreme ce fiecare își iubește mai întâi viața sa și caută să-și facă sieși bine, lovind prin aceasta pe cel de lângă el ca un judecător al lucrurilor, o, și nimeni nu mai păstrează taina vieții omului, și omul se duce la preot cu viața lui și nu știe, săracul, pe cine are pus peste el sub nume de păstor, iar Eu, Domnul, de milă am venit să-i fiu omului bun Păstor, căci preotul îi vinde viața și taina vieții lui, că așa i se cere să facă dacă vrea slujbă de păstor, iar Eu vin și îl păstoresc pe cel ce voiește cu Dumnezeu și-i pun calea sub picioare în taină, așa cum și pe voi v-am așezat lângă Mine și am făcut din voi tainele Mele pentru cei ce dau să înțeleagă viața cu Dumnezeu, dar și din aceștia fac dureri, fie din nepricepere, fie din nemulțumiri, din neumilință, și ori de câte ori voi aveți dureri de dus și lacrimi nevăzute și neștiute, Eu nu vă las să purtați singuri și port cu voi tot ce vă doare, tot ce vine spre voi ca să vă doară, port, fiilor, cu voi și lângă voi, căci și voi Mă purtați pe Mine cu tot ce doare în cer.

O, fiți tainele Mele, fiilor! Fiți ca privighetoarea care slăvește toată noaptea pe Domnul când toți și toate dorm și când ea aduce Domnului alin și mărire, dar și pe om mângâin-

du-l când el veghează ca și ea, privind spre cer cu dor ca Maria Egipteanca, sfânta pustiului Iordanului, fiilor, cea care și-a petrecut viața ei cu Domnul între viețuitoarele codrilor adânci, cum nimeni nu știa taina vieții ei acolo, și era ea acoperită de taina dintre ea și Dumnezeu. Și iată, e zi de amintire sfântă și de pocăință mare, iar voi luați pe voi iar și iar înaintea poporului cuvântului Meu, luați veșmântul umilinței, fiilor. E haina slavei acest veșmânt, așa cum haina trufiei este haina rușinii vieții omului, căci lumina e lumină, și întunericul e întuneric, iar fiii dragostei sunt fiii lui Dumnezeu tot timpul și au ei umilință ca a Mea și suferă îndelung și sunt disprețuiți ca să semene cu Mine, iar despre Mine și despre suferințele Mele, iată, scrie despre ele în prooroci, și așa este scris: *«Disprețuit era, Cel din urmă dintre oameni, Om al durerilor și cunoscător al suferinței, Unul de la Care să-ți întorci fața ca de la un nebăgat în seamă, dar El a luat asupră-Și durerile noastre și S-a împovărat cu suferințele noastre, și a fost străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre și pedepsit pentru mântuirea noastră, ca prin ranele Lui toți să ne vindecăm, că toți umblam rătăciți ca niște oi fiecare pe calea noastră, iar Domnul a făcut să cadă asupra Sa fărădelegile noastre, ale tuturor».*

Fiilor, fiilor, e zi de duminică, și este așezată de sfinți pildă de pocăință mare, lepădare de sine cum nu s-a mai auzit, și aceasta spre povață pentru cei care puțin de tot înțeleg cum se pleacă și cum se merge pe calea slavei Domnului. Maria Egipteanca a avut două vieți: cea dintâi în păcate mereu, iar cea de-a doua în sfințenie mereu, și până la pasul ei cel din urmă, până la intrarea ei cu sfinții. O, așa ar trebui să fie viața și mersul fiecărui creștin căruia Eu, Domnul, îi ies în cale ca să-i arăt și lui calea. Așadar, Eu, Domnul, Mă apropii să grăiesc poporului cuvântului Meu și să-i dau lui trezire spre veghe, să-i dau curățire de păcate, că e vremea postului mare și e pregătire pentru praznic de înviere și de unire cu Domnul a celor ce iubesc pe Domnul cu viața și cu mersul vieții lor.

O, fii ai hranei cuvântului Meu, o, pocăiți-vă, fiilor! Nu vă am aici, la izvor veniți în ziua aceasta, dar vin Eu spre voi cu carte și vă grăiesc cu mare folos și cu aducere aminte a învățăturilor Mele și a vremii lor. O, fiilor, luptați-vă cu voi înșivă și alegeți-vă apoi și căutați să fiți iubitori de Dumnezeu, dar trebuie să rumegați cu mare dor și cu mare grijă hrana pe care v-am dat-o mereu, cea de ieri și cea de azi și cea de mâine, dacă vă păstrați ai Mei, creștini curați, fiilor, căci dacă doar o dată luați în urechi cuvântul Meu, și nu vă mai întoarceți iarăși spre el, uitându-vă în el și iarăși uitându-vă, o, poate diavolul să vă cadă în neîmplinirea cuvântului Meu pe voi.

O, iubiți, treziți și iubiți iubirea Mea în voi și stați în focul ei mereu, că fără ea vie în voi vă ia gustul plăcerilor în primire și vă desparte de Mine, căci Eu sunt Cel fără de păcat, fiilor. O, nu vă despărțiți de Mine pentru bucurii care trec, și nu rămâneți cu ele, fiilor. Ele vor pieri și vă vor lăsa în durerea de la ele, iar durerea este grea, și vreau să vă feresc să vă doară pe voi, căci voi ați mâncat din gura Mea cuvântul vieții, fiilor. O, Mă aplec spre voi cu umilință ca să învățați de la Mine umilința fiecărei clipe pe care o aveți în față, căci tot timpul trebuie umilință și grijă mare pentru lucrarea umilinței, că fără umilință nu poate nimeni să fie creștin, oricât de sfântă i-ar fi împlinirea poruncilor vieții, fiilor.

O, e vremea să vă rog cu aplecare mare, cu umilință multă: schimbați-vă după chipul și asemănarea Mea, fiilor, că pier creștinii din lipsă de umilință și de aplecare pentru ascultare de Dumnezeu, o, fiilor. O, faceți-vă după chipul și asemănarea Mea prin ascultare și prin credință pentru ascultare. Iată, nu e greu aceasta, căci Eu sunt Cel ce am ascultat de Tatăl, și de aceea Eu sunt ca Tatăl și în Tatăl. Voi, fiilor, pocăință să vă lucrați mereu, mereu, și cu nici un chip judecată asupra celor din jur, căci cei ce iubesc pe Domnul se alătură cetelor îngerești, și părtași se fac slavei veșnice și plăcuți ai Domnului, împreună cu cei de sus ai puterilor cerești, fiilor. Voi treaptă cu treaptă tot mai sus să vă desăvârșiți, și biruitori peste neputințele firii să fiți, căci întunericul e tot mai gros, tot mai îndrăzneț zi după zi prin firea omului căzut.

O, fiilor, fiilor, feriți-vă de lucrarea trădării, de care Eu, Domnul, am avut parte din mijlocul ucenicilor Mei, căci când stați de vorbă cu cei cu duhul răzvrătit în ei, o, vă pătați iubirea de Dumnezeu și de frați și vă șubrezițiți puterea și vă faceți vinovați de trădare, fiilor, o, și se vede ce vă spun Eu, Domnul, vouă. O, fiți priveghetori tot timpul pentru această cumințenie a inimii și feriți-vă auzul de limba care împarte cârtiri și nemulțumiri, adică răzvrătire, fiilor, și vă faceți vinovați și voi apoi înaintea lui Dumnezeu, căci v-am spus că aceștia varsă venin cu limba și vă vatămă iubirea, fiilor.

Iată, trebuie să rumegați mereu, mereu cuvântul Meu. Văcuței îi dă stăpânul ei hrană, iar ea o mănâncă, și apoi o aduce înapoi în gură și o rumegă cu răbdare. O, tot așa să faceți și voi cu hrana cuvântului Meu, s-o rumegați mereu așa cum fac rumegătoarele, și despre care spune Domnul la cei mâncători de carne să le mănânce numai pe cele ce rumegă între cele cu copita despicată, și iată, au multe de lămurit cei hrăniți de Dumnezeu prin acest cuvânt.

O, vă îndemn, fiilor, întăriți-vă pe calea poruncilor vieții, căci satana, iată-l, dă să cadă pe mulți dintre voi dacă veți lăsa în voia gândurilor voastre străine de Duhul Domnului, și vai celui ce cade în cap, fiilor! O, aveți nevoie de iubire multă, ca nu cumva să vă doboare satana pentru greșalele voastre. Voi însă căutați iertarea Mea, măi fiilor, și cereți Mie să vă dau la cerere, și fiți cu inima bună și spuneți: *«Fă bine, Doamne, celor buni și celor drepți cu inima, căci pe cei ce se abat pe căi nedrepte, Domnul îi va duce cu cei ce lucrează fărădelegea».*

Fiilor, fiilor, nu vă fie frică de lipsuri sau de sărăcie, că iar și iar vă spun: învățați-vă cu sărăcia și cu puținul din toate, așa cum le stă bine la creștini, că iată, e mare vorba spusă cu înțelepciune cum că sărăcia se sfârșește când omul își strânge bogăție, dar vine apoi altă sărăcie, sărăcia de Dumnezeu și de dragoste de Dumnezeu, iar voi hrăniți-vă, fiilor, cu cele cinci pâini și doi pești, și care nu mai erau pâine și pește, ci hrana celor credincioși, hrană de sus, așa cum nici peștii fripți pe jar după învierea Mea nu mai erau pești, și erau aceștia hrană de sus, cu care am hrănit pe ucenici după învierea Mea, și era totul ca mana din cer, după plăcerea Domnului pentru hrana omului, așa cum nu vrea omul să mănânce pe pământ, căci iată, și cerul poate să pună masă mare dacă omul vrea și el aceasta. O, de ce n-a adus Domnul altfel de hrană lui Israel? N-a adus decât după plăcerea Sa pentru hrana omului, căci Domnul l-a voit sfânt pe Israel.

O, fii ai hranei de sus peste voi, o, voi să nu cârtiți ca Israel, fiilor. Nu i-a mai plăcut lui Israel mana. El voia Egiptul și dulceața lui cea trecătoare. O, vouă vă trebuie acoperământ pe Domnul Ocrotitorul, măi fiilor, că diavolul e tot mai neliniștit ca să vă aducă la cădere și să părăsiți voia Domnului și să vă pierdeți de Domnul, iar pe pământ e greu fără Domnul. Zice creștinul că-și cârpește sănătatea, dar neascultarea și neîncrederea în binele cel de la Dumnezeu aduc suferință, fii-

lor, că de la Domnul e binele, nu de la tine, fiu creștin, nu de la căutarea ta de pe pământ, iar tu iată cum să-I zici Domnului: *„O, luminează-mi, Doamne, cele dinăuntru ale mele, și toate mădularele mele fă-le spre voința Ta și dăruiește-mi sănătate, întărindu-mă mereu cu dumnezeieștile Tale învățături. Amin”*.

Fiilor, fiilor, aveți încredere în Mine, în toate cuvintele Mele puse în cartea Mea cu voi, o, fiilor. Iată, este scris în cuvântul Meu cel pentru voi, cei de azi ai Mei, și am spus: *«Fiecare să mănânce de la mama lui»*. Eu însă i-am spus omului, încă de la început i-am spus care să fie hrana cu care el să se hrănească, iar omul era atunci în rai. El însă n-a ascultat nici în rai, și nici pe pământ apoi, și a mâncat cărnuri, că are omul în el gustul cărnii, bietul de el, iar Eu, Domnul, ce să-i fac dacă el așa a ales? Pe voi însă v-am învățat întoarcerea în rai prin ascultare și prin credință și prin hrană și prin sfințenie, și v-am luat ușor cu ușor, pas cu pas ca să Mă primiţi şi să Mă urmaţi, dar se ridicau trădători mereu, şi nu puteam mare lucru să fac aşa cum am putut acum cu cei mai din urmă, care Mă ascultă împlinindu-Mi cuvântul. O, Mă întristam când creştinii Îmi vindeau tainele dintre Mine şi ei, aşa cum M-am întristat când Iuda M-a vândut ducând la preoţi lucrul Meu şi al ucenicilor Mei, dar Eu M-am întristat atunci de pierderea lui Iuda, şi nu pentru ceasurile suferinţei Mele dacă venise vremea lor, că aşa a fost atunci, când pe Ioan cel iubit îl durea de suferinţele Mele, iar pe Iuda îl durea de el însuşi.

Fiilor, voiesc să lucrez cu voi întoarcerea omului în rai, și voiesc aceasta nu numai prin ceea ce mâncați pentru hrana trupului, ci și prin lucrarea statorniciei, fiilor, căci vorbirea de rău, o, n-au știut, n-au voit să știe creștinii acestui cuvânt că ea este vânzare asupra celor vorbiți de rău și dați pe listă sau din gură în gură la vrăjmași. De aceea iar și iar spun: nu vă vorbiți de rău unii pe alții, nu clevetiți cu nici un chip pentru nemulțumirile voastre. Nu cârtiți, fiilor, că iată, așa deprindeți lucrarea vânzării, lucrarea căderii, a nemulțumirii cu Dumnezeu și cu poporul lui Dumnezeu, căci cât timp a mâncat Israel mană a fost bine pentru el, dar după ce au început să aibă pofte și necredincioșie, o, nu le-a mai fost bine fiilor lui Israel, și s-au sculat să cârtească, iar cârtirea este duh de judecată, fiilor.

O, iubiți izvorul Meu de cuvânt, și nu dați să-l pierdeți sau să-l dați de peste voi, căci e povață de viață izvorul Meu cel pentru voi. O, fiilor, iubiți taina prin care vin la voi. Nu dați cu piatra, nu dați cu vină în lumina care vă luminează prin stâlpii care au lumină de la Mine pentru ca să vedeți voi calea, fiilor. Smeriți-vă sub brațul Meu cel credincios, de unde vă vin vouă bunătățile cele cerești ca să vă ajute în iubirea de fapte bune în vremea călătoriei voastre pământești, când aveți de luptat tot timpul cu trupul și cu vrăjmașul cel de suflet, fiilor.

O, dacă nu v-aș învăța mereu ați fi și voi dornici de cele vremelnice și atât de vinovate în oameni, dar Eu nu vă las, numai să nu vă lăsați voi spre clătinare, fiilor. Iar când vedeți pe careva clătinându-se, voi să știți că acela a aruncat înspre lumina pusă pe cale ca să lumineze calea și mersul pe ea, că i-am făcut lumină pentru voi pe cei ce vă veghează și vă învață de la Mine, dar dacă ridicați dispreț asupra lor, voi pierdeți și ați pierdut mintea cea de la Mine și o luați pe a voastră, care vă duce în lături de nu mai știți de voi. Iată, trufia nu-l slobozește pe om cu una, cu două dacă o are omul în sânge și nu se luptă să scape de această pedeapsă urâtă de peste el.

O, fiilor, rugați-vă să nu cădeți în ispită. Așa am spus și atunci, așa spun și acum. Rugați-vă, fiilor, neîncetat, căci oricând ispita căderii stă la pândă să lovească în voi. O, dacă dați să părăsiți rugăciunea, care vă luminează inima și mintea când vă lăsați spre tulburare, se apropie ispita și vă întunecă mintea și simțirea, o, fiilor.

Fiule, fiule, când tu nu aduci înaintea Domnului rugăciune curată și sfântă ți se înăspresc inima și gândirea și te cuprind ispite și nemulțumiri și ți se clatină statornicia. Atunci să știi că Domnul lipsește din tine, căci tu te clatini, dar El te așteaptă să-L așezi iarăși pe tronul inimii tale cuprinsă de furtună. De aceea, învață să veghezi ca să cunoști lipsa Mea din tine când n-ai pace în suflet și în gândire, când stai plouat fără să te plouă. O, caută să-ți dregi iubirea, că suferă iubirea peste care calci, când o strivești fără să știi ce faci, când ai pretenții că știi ce faci, dar Eu, Domnul, îți trimit solie, sau suferință ca solie ca să te întorci cu fața spre Mine. Iar dacă nu pricepi semnalele pentru salvarea ta, Domnul nu-ți mai face trezire, nu te mai strigă, nu-ți mai îngrijește pașii minții tale și te lasă în voile tale, care nu sunt de la Dumnezeu, și te faci primejdie de suflet ție însuți, și celor din jur. Dar Eu voiesc să vă cruț pe voi pe toți de rodul cel cu durere, fiilor.

Și iată, încă o povață în zi de pocăință: O, fiilor, nu vă grăbiți, nu, fiilor, nu vă grăbiți să vă bucurați să ieșiți deasupra pentru dreptatea lucrurilor, că nu este al omului acest drept. Nu omul este judecătorul, ci Domnul este Cel ce judecă și Cel ce miluiește și Cel ce nu Se bate pentru El Însuși, că mare urâciune este aceasta înaintea Domnului în dreptul omului ambițios cu felul lui de a fi, de a ieși deasupra și de a se bucura de aceasta ca de o biruință, când biruința la creștin este răbdarea, este umilința inimii, și mai ales iertarea. O, iubirea și iertarea sunt cea mai de sus biruință, și nicidecum îndreptățirea, care este nelepădarea de sine a omului.

O, fiule, când vrei și cauți să nu te știe, să nu te vadă careva ce zici și ce faci și ce simți, tu nu ai inima curată, și nu poți să-L vezi pe Dumnezeu dacă nu ai inima curată, dacă o ai pitită, ascunsă în tine, lovind atunci pe cel cu Dumnezeu în el dacă nu poți să vezi, căci scris este: *«Cei curați cu inima vor vedea pe Dumnezeu»*, vor vedea, căci au inima curată, iar tu dacă nu o ai curată, o, cu ce să-L vezi pe Domnul, când tu vrei să nu te știe, să nu te vadă careva ce faci, ce știi tu, ce ești cu adevărat?

O, când afli de la omul însuși adevărul cel despre el e una, dar când îl afli de la Dumnezeu e alta. Când îl afli pe om de la el însuși el are umilința așezată în inimă, dar când îl afli pe el de la Dumnezeu, omul are îngâmfarea de a nu se căi cu umilință pentru cele care îl despart pe el de Dumnezeu și de frați. Și iată ce măreață deslușire așez Eu în ziua aceasta de pocăință peste duhul poporului cuvântului Meu, o, fiilor care-Mi așezați în carte grăirea Mea cu poporul! Voi sunteți ținta multor săgeți care bat spre voi. Chiar dacă Eu am spus la toți să nu lovească în voi cei ce caută călăuzirea Mea, căci v-am făcut lucrători pentru ei pe voi, ei însă nu caută îndeajuns să nu se ridice asupra voastră, căci Eu nu greșesc prin voi, dar ei dau să greșiți voi prin ei. Voi însă stați sub cuvântul Meu și stați atenți mereu, chiar dacă printre ei se ivesc dintre cei care uită că este scris în Scripturi: *«Pe cel din frunte să nu-l vorbești de rău»*, să nu-l învinuiești pentru tine.

O, iar și iar vă spun vouă: Voi, fiilor din porți, să nu încetați să-l povățuiți spre plăcerea Mea pe cel care caută după hrana Mea de la izvorul Meu cu voi, iar astăzi Eu, Domnul, îi îndemn pe toți la duh de pocăință și de sfințenie prin

umilința inimii, așa cum Maria Egipteanca s-a umilit pentru totdeauna după multa ei vreme de păcătuire, și, povățuită din cer, s-a înarmat ea cu Hristos prin sfânta împărtășanie pentru iertarea păcatelor ei multe, și luând cu ea ceva pâine s-a dus dintre oamenii lumii, s-a dus spre viață îngerească salvându-și sufletul său de păcat, pildă făcându-se turmei Mele, și tuturor celor ce vor cu Domnul cu viața lor pe pământ. Acum ea are două, trei cuvinte să spună în ziua ei de pomenire, că în ziua aceasta a acestei luni din an ea a mers spre odihna cerească, a mers și a slăvit pe Domnul pentru iertarea primită și pentru ajutorul dat în lupta ei asupra diavolului dușman pe om.

O, spune tu, maica marii umilințe, căci Eu, Domnul, scriu în cartea Mea grăirea ta acum.

— O, Doamne, Doamne, despre iubire spun tuturor cuvânt spre știre. Am fost femeie, și, zicând că iubesc, n-am știut nimic din taina iubirii. Când însă am dat de gustul sfințeniei a prins aripi în mine iubirea pentru Tine și pentru oameni și pentru mine. Și am de spus așa pentru cele cu bărbat, și pentru cele fără de bărbat femei:

O femeie care nu-l iubește pe bărbatul ei este femeie care nu-l vrea pe el sfânt, ci îl vrea doar pentru ea, iar ea îl slăbește spre ea și spre păcatul din ea. Cea care nu are bărbat al ei îi slăbeşte pe mai mulţi spre ea şi spre păcatul din ea. Acest fel de femei nu cunosc iubirea, şi sunt vii şi tot mai vii spre păcat, şi fac moarte multă în jurul lor tot timpul. Şi le spun celor ce vor să cunoască iubirea: staţi departe de femeie, şi învăţaţi de la Domnul ca să puteţi aceasta, căci femeia este moarte pentru bărbat, dar cine crede aceasta?

O, Doamne, o, Doamne, omul merită numai în amărăciune să petreacă, bietul de el, căci lui îi trebuie ispășirea vinei vieții lui ca să nu piardă mila cea pentru vecii a Ta. Omul trebuie să trăiască numai pentru pocăință, că vine vremea vieții veșnice, și vai omului, vai lui, că nu știe să-și facă loc lângă Tine ca să nu ardă pe veci!

O, n-am avut ce să-Ți dau ca să merit iertarea, dar mi-ai dat-o Tu, mi-ai dat puterea biruinței prin iertarea păcatelor mele, că Te-ai dat mie cu totul, cu totul, și ai făcut dintr-o mână de lut rău mirositor un boț de aur, un om iertat prin iubirea Ta pentru cei pătați și mult păcătoși, așa cum eu am fost, o, Doamne al iubirii și al iertării celor ce pierd totul ca să Te câștige pe Tine, Domnul meu, Mântuitorul meu, Mântuitor al celor păcătoși. Amin.

— O, fiilor, pace vouă acum! A fost o zi cu putere de cuvânt, iar cuvântul Meu e hrană tare în această zi de pocăință, că vreau să-i nasc de sus pe cei care caută după iertarea Mea. Ridicați-vă acum și puneți înaintea poporului mana cerului, miere și lapte pentru cei iubitori de cer pe pământ, fiilor.

O, rumegați împreună cu poporul toată hrana cea de la Mine, dar numai cu cei ce se apleacă deplin, fiilor, căci altfel vă faceți rost de dureri, că omul se joacă de-a v-ați ascunselea, încă de copil îndeletnicindu-se așa ca și cu o joacă, și apoi merge așa cu viața sa. Când nu simțiți că aveți trecere, stați doar lucrând peste cei cu inima curată, fiilor, căci omului neiubitor de Dumnezeu îi este greu cu Dumnezeu.

O, Eu sunt ușa, fiilor, iar voi sunteți cheia pentru cei ce vor să fie cu Mine și cu voi, când Eu, Domnul, vă fac cunoscută voia Mea, căci Eu sunt Cel ce știu, Cel ce văd și Cel Care deschid celui ce bate ca să intre și ca să fie al Meu, sau nu-i deschid lui, după ce îi văd statornicia sau șovăiala, dragostea sau nedragostea lui cea pentru Mine, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 aprilie 2019

Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Grăirea Tatălui învățându-l pe om mila de Dumnezeu. Cel ce nu ascultă de Dumnezeu este om viclean.

Pace vouă, fiilor, pace vouă! Vin la voi, am la voi Betania Mea cea de la sfârșit de timp, și am credința voastră, care Mi-a deschis și Îmi deschide ca să vin.

O, fiilor, voi credeți că Tatăl M-a trimis, că Tatăl Mă trimite ori de câte ori vin. Binecuvântată să fie credința cu care Îmi deschideți, așteptându-Mă când Mă vestesc vouă că vin, și binecuvântată să fie statornicia voastră pentru Mine și cu Mine!

O, câtă nevoie am de statornicia celor ce cred în venirea Mea la voi și în slujirea voastră cu Domnul, Care vine și Se face carte pe pământ cu cuvântul Său de peste voi, fiilor! O, Îmi este tare greu drumul și lucrul, greu din pricina celor fără de statornicie, dar acest greu Mi-l faceți voi Mie mai ușor, că vouă vă este milă de Dumnezeu, fiilor, o, și vă e milă de toți oamenii, și iată, de milă este nevoie, nu de cine știe ce isprăvi dau să facă mulți ca să-și plătească mântuirea. Numai că adevărații fii ai lui Dumnezeu sunt numai cei care nu se mai gândesc la ei nici pentru mântuirea lor, căci ei nu caută ale lor, nu caută mântuirea, ci pe Mine Mă caută cu milă de suferința Mea cea de la om, și iată, caută ei pe Mântuitorul, nu mântuirea lor, iar grija mântuirii lor e a Mea, nu a lor, căci ei nu pot ce poate Dumnezeu și numai Dumnezeu, iar Eu Mă îndur de cine voiesc, fiilor, de cine voiește să aibă milă de Dumnezeu.

O, duhul statorniciei plină de milă, aceasta vă dăruiesc să aveți voi din belșug, fiilor hrăniți din cer, și veți putea așa până la capăt numai dacă păstrați în voi mila de Mine, fiilor, iar Eu vă învăț să puteți așa, și vă spun vouă tuturor: O, nu uitați, nu scăpați din inimă că Dumnezeu a murit pentru voi. Eu pentru voi am murit, ca voi să trăiți pentru Mine, fiilor. Când moare Dumnezeu ca să trăiești tu, mai poți să nu trăiești pentru El, și nu pentru tine?

Iată, adevărații fii iubitori de Dumnezeu sunt cei ce trăiesc pentru Dumnezeu, Care a murit pentru ei, iar trăirea pentru Dumnezeu e cea mai mare iubire în om pentru Mine, iar Eu Mă îndur de cei ce trăiesc pentru Mine, pentru mila lor de Mine, și așa poate și omul să-și dea viața pentru Mine, așa cum Mi-am dat-o Eu pentru el, iar recunoștință mai deplină față de Cel ce a murit pentru tine ca tu să trăiești, o, nu este o mai mare recunoștință, fiule milos cu Dumnezeu, și nu uita lucrarea ta că Dumnezeu pentru tine a murit, ca tu să trăiești pentru El.

O, fiilor, cum poate omul să trăiască pentru Dumnezeu, și nu pentru sine? Dar Eu am spus prin Scripturi aceasta, am spus că îi trebuie omului lepădare de sine, fără de care el nu poate cu Mine și pentru Mine, și poate numai pentru el și pentru ai săi, iar el nu-și poate dărui mântuirea, ci numai Mântuitorul Cel venit din cer poate să i-o dea după o viață de lucru cu Dumnezeu, și pentru care Domnul îi dă apoi lui plata cuvenită.

O, popor al cuvântului Meu, apropie-te și învață în ziua aceasta tainele Domnului.

O, Tatăl Meu, hai și Tu, hai să-l învățăm pe poporul cuvântului Meu! E zi de praznic împărătesc în această duminică, și căreia îi urmează duminica învierii Mele dintre cei morți, după ce acum două mii de ani M-au dat la moarte pe cruce ca pe un om Caiafa și oamenii lui, iar Eu am murit pentru om ca să trăiască omul pentru Mine, Tată, cu viața lui pe pământ.

M-ai trimis pe pământ după om, Tată, că Ți-a fost milă de omul fără de milă în el pentru Dumnezeu, și ai făcut aceasta ca să învețe și omul mila, o, Tatăl Meu. O, ai trimis pe pământ iubirea, a coborât cu Mine ea, și am așezat-o pe pământ ca să fie văzută lucrând între oameni și în oameni și s-o învețe de la Dumnezeu oamenii, o, Tatăl Meu. O, vino lângă Mine în carte și hai să le vorbim despre iubire celor ce nu știu să trăiască pentru iubire așa cum iubim Noi, Tată, pe oameni. O, ia-Mă în glasul Tău de Tată și mângâie suferința Mea, că Tu de mila omului M-ai trimis.

— O, oameni de pe pământ, iubitori sau neiubitori de Dumnezeu, credincioși sau necredincioși lui Dumnezeu, Eu, Tatăl Savaot, grăiesc vouă de lângă Fiul Meu și vă spun despre mila Mea de voi. Un singur Copil am avut, Unul numai am avut și am. L-am rupt de la sân acum două mii de ani și I-am spus că-L trimit pe pământ după om, iar El a ascultat de Tatăl Său și a coborât și S-a făcut om, iar oamenii cei mari de peste oameni L-au pedepsit cu moarte pe Fiul Meu iubit, pe Fiul lui Dumnezeu Tatăl, pe Iisus, o, și I-au bătut trupul în cuie pe cruce și a curs sângele lui Dumnezeu pe pământ în ziua morții Lui.

O, a murit pe cruce Fiul lui Dumnezeu Tatăl, ca să trăiască pentru El cei pentru care El a murit batjocorit. Omul însă nu trăiește pentru Cel ce a murit ca să trăiască omul, ca să-L cunoască omul pe Dumnezeu coborât din cer ca să Se facă om și ca să moară pentru salvarea celor atât de morți prin păcat.

Am plâns odată cu durerile Lui și plâng și azi, dar am dat totul pentru întoarcerea omului în rai, o, dar omul nu se dă întors în fericirea cea gătită lui la facerea lumii, la facerea lui cea de la început. Omul nu se îndură să-I dea lui Dumnezeu nimic din ce este al lui, că-și zice că totul este al lui, iar dacă el are copii, de niciunul nu se îndură pentru Dumnezeu, căci omul zice că-s ai lui, că el i-a făcut, că el i-a crescut, o, dar mai devreme sau mai târziu tot își dă copiii, îi dă lumii, îi dă căsătoriei și oricum îi dă, că așa este povestea cu omul care nu-I dă lui Dumnezeu fără să ceară înapoi.

O, fericit este omul care se umple de Dumnezeu și are putere pe calea lui cu Dumnezeu! O, ferice de omul care, având mulți copii, îi învață pe toți pe calea crucii și a învierii, trăind toți pentru Domnul, Care a murit pentru ca omul să trăiască pentru El viața lui pe pământ.

O, fiilor, căutați pe Domnul Mântuitorul, nu căutați mântuirea voastră. Domnului Îi trebuie iubirea voastră, căutarea voastră după El. Omul însă are interesul său: mântuirea sa și atât. O, nu așa se trăiește pentru Domnul, căci Domnul are de lucrat pe pământ, are, și nu stă, dar dacă nu te are pregătit pentru El gata să-L servești, să-L slujești pentru lucrările Sale, o, cum trăiești tu pentru Domnul, cum, omule, cum?

O, Fiule Iisus, copilul Meu durut, mergi cu cuvântul Tău acum, mergi Tu. Eu, Tatăl, am grăit lor și i-am învățat pe ei mila de Dumnezeu.

— Eu, Tată, ascult și merg cu cuvântul Meu acum, și din Tine le grăiesc lor cuvântul Meu.

Fiilor, fiilor, când omul face rele, aceasta se întâmplă fiindcă nu are nimic de făcut în clipa aceea. O, de aceea fiți mereu deprinși cu lucrul cel mult, și umblați în lumină, căci întunericul îl pândește pe om să-l tragă la faptele cele ascunse ale întunericului, dar Eu vă învăț, îndeletniciți-vă tot timpul cu lucrul cel sfânt, și veți lucra numai sfințenie, fiilor.

O, omule creștin, ca să știe Dumnezeu de tine trebuie să știi tu de Dumnezeu și să-I ții urma, să știi de Domnul Care-ți ține urma, și de Care nu te poți piti nicicum, iar dacă știi aceasta tu știi de Dumnezeu, iar Dumnezeu știe de tine și crezi că știe de tine și crezi în El, iar în tine nu crezi, căci omul care crede în el însuși e om trufaș, e slab și trufaș săracul, și dă să se ascundă cu rodul cel rușinos al trufiei lui, căci dacă el nu ascultă greșește și se ascunde apoi, căci este slab și fricos în fața luminii care descoperă tot ce se vrea a fi neștiut. O, dacă vrei să te acopere Domnul, fă pocăință, omule greșit. Spune-I Domnului nevrednicia ta și spune-I cu durere, cu lacrimi, cu dor de iertare și de îndreptarea ta apoi.

Fiilor, fiilor, vă trebuie inimă dulce, dulce de tot, ca să fiți mereu cu Dumnezeu, și tot mai dulce să vă purtați înaintea Lui și a tot ce este, iar mustrarea cea ziditoare și făcătoare de om nou, să vă fie ea ca un vin nou și bun, ca o vindecare de greșeli, măi fiilor.

O, cele mai grele sarcini de purtat pentru om sunt păcatele, sunt greu de purtat și cu trupul și cu sufletul și cu duhul când vine vremea răspunsului și a ispășirii vinei, Eu însă am venit din cer cu milă și am luat Eu sarcina păcatelor omului, numai să creadă omul aceasta și să se folosească de moartea Mea cea pentru el și să trăiască apoi pentru Mine viața lui mereu, mereu, că altfel Eu zadarnic am murit pentru el, dacă el nu are folos de la suferința Mea de pe cruce pentru om.

O, trebuie o iubire mare să aveți, fiilor hrăniți din cer, și tot timpul să aveți, ca nu cumva să se stingă focul ei și să înghețați de frig, după ce sunteți învățați cu focul, cu căldura iubirii, și care dacă se stinge îngheață omul de frig și moare. Omul însă nu are statornicie, se simte și se vrea liber, săracul, și face ce vrea el, dar liber nu este niciodată omul, ci e numai supus, ori lui Dumnezeu, ori lui satana.

Voi, cei ce M-ați cunoscut și încă Mă cunoașteți în acest cuvânt și aveți bucuria și credința cea de la el, o, aveți grijă mare ca nu cumva să ajungeți dintre voi să faceți și voi ca și cei din Ierusalim acum două mii de ani, care-Mi strigau Osana cu ramuri în mâini, iar după doar câteva zile strigau spre cei puternici: Răstigniți-L pe Acesta! O, vă învăț statornicia și vă îndemn spre ea, căci ce preț mai are un om când își calcă peste propria credință și voință pentru credință? O, ce să mai facă Dumnezeu pentru unul ca acela, ce să mai aștepte bun de la un așa fără de statornicie, fără de credincioșie om?

Iată, s-au rupt de Mine dintre cei ce au venit și au mărturisit credință și iubire, și au călcat apoi peste acestea ca peste ceva vătămător lor, după ce cei mai frumoși ani ai vieții lor rămân la Mine pe calea acestei cruci, venirea Mea cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp. O, aceștia fără statornicie pentru pașii vieții lor, și în lume, unde iarăși își poartă pașii, la fel vor face, că n-au cuvânt, n-au credincioșie, n-au statornicie pentru nimic trainic lor, sau celor cu care dau ei să lucreze după mintea lor. Cel nestatornic este viclean. Cel care se dezvinovățește este cel vinovat, iar vinovatul este cel ascuns, și apoi cel fricos, și dă acela să se desculpe singur, dar nu trebuie crezut cel ascuns, căci omul este ascuns și este încă de la început fiul minciunii diavolești, după cum a și lucrat aceasta de la început. O, feriți-vă de așa statură, voi, cei care

vreți cu Domnul pe cale, căci dacă omul nu ascultă de Dumnezeu este om viclean, fiilor. Un așa om pierde pe Domnul, căci el lucrează altceva dacă dă să vină și el, numai că el își face rost de cădere de sus, și scris este pentru unul ca acesta: *«Gura ta și limba ta au împărțit vicleșug și defăimare împotriva fratelui tău și au clevetit împotriva fiului maicii tale smintindu-l pe el, și ai gândit că voi zice și Eu ca tine, dar Eu te voi mustra și te voi așeza față în față cu faptele tale ascunse».*

O, cine se ia la trântă cu Dumnezeu va păți acela ca patriarhul Iacov, care a crezut că poate fi biruitor față în față cu puterea cerească, dar când să creadă că biruiește în luptă a fost rănit și s-a lăsat biruit și a văzut că s-a luptat cu Dumnezeu.

O, fiilor care Mă așezați în carte, mulți vă văd pe voi greșiți, și vă așează sub răspundere apoi. Voi însă sunteți tainele Mele din mijlocul poporului cuvântului Meu, iar Eu nu spun dinainte răul pe care ar da ei să-l facă din lăcomia lor sufletească, ci ajung să vadă ei singuri răul pe care îl fac. Acum însă e zi de praznic sfânt. Cântați Domnului, cântați Celui ce a intrat în Ierusalim biruitor pe asin, și apoi biruitor prin cruce și prin înviere! Crucea este semnul învierii. Bucurați-vă sub cruce, fiilor! Nu disprețuiți mersul cu crucea nici când este mai greu de mers, căci crucea aduce înviere, fiilor.

Vom cânta cu voi, fiilor, peste o săptămână Hristos a înviat! Vom cânta din cer și de pe pământ, dar mai întâi adunați-vă pentru amintirea punerii Mele în mormânt pentru înviere, și cântați de jale ca și cei de atunci zdrobiți pentru moartea Mea pe cruce. Cântați și voi ca ei atunci, ca apoi după trei zile să vă adunați cu dor și cu fior și să aprindeți lumina învierii și să cântați cu Noi Hristos a înviat! Acum însă învățați încă statul în pocăință și cercetați-vă ființa, pe voi înșivă pentru această lucrare de înviere, căci pocăința este învierea, fiilor.

O, căutați vindecarea ori de câte ori vă răniți între voi, sau vă rănesc ispitele sau satana, dar nu vă despărțiți, fiilor, de Domnul și de mersul cu crucea. Cântați *«Osana»*, dar nu și *«Răstignește-L!»* Cântați Osana și Hristos a înviat. Cântați plângând, fiilor, căci cu mari dureri am făcut și fac din voi fii ai Tatălui, o, și mulți nu rămân până la sfârșit, și Mă părăsesc, și vă părăsesc, fiilor.

Eu aș vrea acum să rostesc oprire pentru căderi din Dumnezeu a celor credincioși, care vin să fie cu Domnul, dar fiecare trebuie să-și facă socoteala faptelor sale și să aleagă bine, că stă în puterea iubirii fiecăruia viața lor cu Dumnezeu, până la sfârșit cu Dumnezeu.

O, pace vouă acum! Mi-am împărțit cuvântul în zi de praznic împărătesc și am intrat pe cal alb în Ierusalimul Meu cu voi, precum este scris despre venirea Mea la sfârșit de timp, calul alb și călărețul lui, taina venirii Domnului cu biruința Sa.

O, odihniți-vă acum de crucea aceasta, fiilor, și faceți sărbătoare sfântă în cetatea cuvântului Meu, cu cei ce vin la voi în zi de praznic împărătesc, iar apoi peste câteva zile strângeți-vă înaintea Mea pentru cele ce sunt de adus, mai întâi pentru pomenirea celor adormiți, și apoi cântarea amintirii îngropării Mele.

Și iarăși ne vom strânge, fiilor, pentru praznicul învierii, iar Eu, Domnul, vă voi avea la pieptul Meu duios după voi și-Mi veți fi voi mângâiere, căci Eu milă voiesc, milă aștept, milă, fiilor, voiește Domnul de la voi. Amin, amin, amin.

8/21 aprilie 2019

Praznicul Învierii Domnului

Cina cea de taină - temelia bisericii. Împărăția lui Dumnezeu în om. Toată firea așteaptă nemurirea, ziua Domnului, iar cei credincioși vor fi ziua Domnului.

O, auziți pe Domnul, voi, cei ce străjuiți în porți, auziți-I umbletul și cuvântul cu care vine!

Ridicați-vă ca să intru în cetate și în carte, fiilor străjeri! Sunt Mielul Tatălui. Domnul învierii sunt, Domnul puterilor sunt, iar voi Îmi deschideți ori de câte ori auziți aripa vântului vestitor și glasul Meu apoi ca să-Mi deschideți și să Mă așezați în carte, cartea Mea cu voi în zilele acestea.

Iar azi am cu Mine măreața amintire a duminicii învierii Mele dintre cei morți, că M-am lăsat pe cruce răstignit acum două mii de ani, iar crucea Mi-a fost înviere, o, fiilor. O, și dacă Eu sunt Mielul Cel jertfit și Cel înviat după suferința Mea, după crucea purtată până sus pe Golgota, o, iată bucuria pe care o pun prin cuvânt între Mine și voi: Pace vouă, fiilor! Pace ție, cetate a cuvântului Meu! Și pace vouă, celor ce v-ați adunat în cetate la izvor în zi de Paști sfânt pentru că iubiți pe Domnul! Dar acum, la masă de praznic adunați, spun peste voi salutul cel de două mii de ani în zi de Paști: Hristos a înviat!

O, fiilor, vă cuprind în duhul învierii. Ce să vă spun mai dulce, mai mângâios, decât ce le-am spus și ucenicilor Mei după învierea Mea? Le-am spus celor triști atunci, le-am spus lor: Pace vouă! Iar vouă vă spun: Hristos a înviat! Eu Însumi vă spun vouă vestea cea de Paștele Domnului: Hristos a înviat!

O, deschideți cu totul Domnului, fiilor! Mă așez cu voi în cuvânt și vă deslușesc tainele Mele de atunci și de acum, o, fiilor adunați sub iubirea Mea cea pentru voi, și vă rog, ca și pe cei de atunci vă rog, rămâneți întru iubirea Mea! Această grijă măreață purtați-o tot timpul, clipă de clipă să vă însoțească ea. Vă trebuie numai și numai o iubire mare, ca să rămâneți cu ea întru iubirea Mea cea pentru voi, fiilor.

Sunt cerșetor în urma celor ce aud venirea Mea cea de azi în cuvânt peste pământ, și le spun lor cu mare dor: rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți întru ea, căci Eu prin ea în voi rămân în voi, iar altfel, un alt fel de iubire vă poate smulge pe voi dintru iubirea Mea.

Fiilor, fiilor, ce face iubirea Mea întru voi? Ea vă învață crucea, iubirea pe care am avut-o Eu pentru voi cu prețul răstignirii Mele pe cruce pentru voi. Dacă voi uitați o clipă aceasta, Mă simt părăsit pe cruce de către voi, căci iubirea Mea pentru voi a fost crucea pe care M-am așezat, lăsându-Mă așezat pe ea de cei fără iubirea Mea întru ei acum două mii de ani.

O, fiilor, cu șoapta dulce a iubirii Mele pentru voi vă hrănesc pe voi în zi de praznic de înviere, și merg apoi cu această iubire ca s-o împart celor ce Mă caută cu venirea Mea la voi, așa cum caută să ia lumina cea din ziua de Paști cei ce așteaptă în calea ei ca s-o ia și ei pe ea.

O, ce lume încăpățânată e pe pământ, măi fiilor! Au fost și atunci, și sunt și acum semne mari, cu care Eu, Domnul, lucrez peste oameni ca să-i atrag, ca să audă și să creadă și să caute ei cu iubire după Mine, dar omul se îndârjește în duhul său și se opune, și nu se oprește ca să înțeleagă și ca să cunoască pe Domnul, pe Stăpânul, o, fiilor. O, iată ce Mi-au făcut cei de acum două mii de ani! M-au aflat, M-au cunoscut, au văzut puterea Mea, mila Mea cea pentru om, venirea Mea după om, iar ei s-au opus, căci au înțeles cine sunt, au înțeles fiecare, în sinea lor au înțeles, dar încăpățânarea le-a

fost mare şi a trecut peste margini şi au convenit între ei să Mă stârpească, fiindcă prostia lor i-a orbit de tot şi i-a împins la întunericul cel mai adânc, şi au făcut ei cu Dumnezeu ca şi cu cel din urmă dintre muritori şi L-au bătut pe cruce în cuie, dar marea durere a venit numaidecât peste ei, şi nu i-a ajutat pe ei minciuna cea plătită şi împrăştiată atunci împotriva adevărului învierii Mele după trei zile de la jertfa Mea pe cruce, o, şi iată câtă încăpăţânare pe pământ în cei care nu-L vor pe Domnul în calea vieţii lor pământeşti, fiilor.

Vă grăiesc vouă acum despre tainele Mele de atunci cu ucenicii Mei, şi despre tainele Mele cu voi, o, fiilor. O, că nu mai este, nu mai văd pioşenie, nu mai este simţită durerea pentru Mine la slujbele de amintire a suferinţelor Mele pentru om, şi sunt numai formulele rostite şi mişcările cele pentru ele, dar trăirea cea întreagă a iubirii Mele, plină de o mare suferinţă pentru om, o, nu mai pătrunde pe nimeni acest fior al durerii şi al iubirii plătite cu mari dureri pentru ca să se aşeze ea pe pământ între om şi Dumnezeu. Acum cina cea de taină o iau s-o săvârşească cei ce Mă răstignesc cu toate păcatele lor, şi o împart ei apoi după cum vor ei şi oamenii, nu după potriva omului cu Mine, nu după o mare pocăinţă, care să poată ea şterge păcatul dintre om şi Dumnezeu, ca să se apropie omul şi să-L ia pe Domnul înăuntrul său de viaţă a sa, căci Eu am spus: *«Cel ce nu se hrăneşte cu trupul şi sângele Meu nu are viaţă întru el».*

O, n-am putut avea nici atunci, decât o mânuţă de ucenici cu care Mi-am împărţit tainele Mele, şi apoi trupul şi sângele Meu ca să rămân cu ei de-a pururi, aşa cum le-am promis. O, şi nici azi n-am putut avea mai mulţi decât atunci, nici azi, fiilor. Mulţimi fără de număr se purtau şi atunci pe urma Mea ca să le fac bine sufletelor şi trupurilor lor, dar când a venit clipa să întregesc împărăţia Mea în om şi cu omul la cina cea de taină, mai înainte de răstignirea Mea, o, n-am avut pregătit pentru aceasta, decât o mânuţă de inimi, şi i-am luat pe ei în loc tainic ca să facem Paştele cel după obicei, iar Eu am fost atunci Mielul Cel de Paşti, şi M-am dat lor mai înainte de jertfirea Mea pe cruce, ca să creadă ei când Mă vor vedea jertfit pentru ei, pentru păcatele lor, să creadă ei că pâinea şi vinul despre care le-am spus lor la cină că Eu sunt şi că rămân cu ei sub această taină ascuns, să creadă ei că Eu sunt Dumnezeu venit pe pământ, şi împlinind Scripturile care au grăit despre venirea Mea, despre jertfa Mea şi despre învierea Mea apoi.

O, fiilor, încă o dată am făcut iarăşi această lucrare de cină tainică după ce am înviat, încă o dată am lăsat lor trupul şi sângele Meu sub chipul pâinii şi al vinului, căci am ieşit în calea ucenicilor Mei din Emaus şi am lăsat lor semnul învierii Mele, pâinea şi vinul, cina cea de taină, o, şi M-am aşezat atunci ca pe jertfelnic ca să facă ei aceasta spre amintirea Mea, şi ca să rămân Eu cu ei până la sfârşitul veacurilor, precum este scris, şi atunci am înfiinţat biserica, pe care n-o poate birui satana şi iadul lui, căci Eu, Domnul, sunt Mielul Cel biruitor şi sunt cu ai Mei până la sfârşitul timpului, iar satana este biruit încă de când am fost vândut şi judecat, răstignit şi înviat, şi lăsând ucenicilor Mei pe Mielul Cel junghiat ca hrană şi ca viaţă a lor, şi ca să fie ei până la sfârşit cu Mine precum Eu sunt cu ei, Eu în ei, şi ei în Mine, precum Eu în Tatăl, şi Tatăl în Mine, aşa şi între Mine şi ei, şi iată taina cinei celei de taină, fiilor!

O, nu este între Mine şi om aşa cum vor oamenii, nu, fiilor, nu. Eu sunt Cel tainic, şi sunt cu cei tainici ca şi atunci, iar cei ce Mă vând fac de atunci şi până azi vânzarea Mea pe bani şi fac ei cină de taină ca să-L dea pe Domnul celor ce se adună în nume de zi de Paşti şi plătesc aceia cu bani să ia Paşti de la cei ce vând, aşa cum văd Eu peste tot că se întâmplă în ziua amintirii Paştilor Domnului.

O, şi vă rog pe voi, vă rog în ziua aceasta, grăiţi-le celor sosiţi la izvor, grăiţi-le lor despre cina Mea cea de taină cu ucenicii Mei atunci, şi cu voi acum, căci trebuie să fie bine înţeleasă această lucrare şi toată taina ei şi tot lucrul ei, şi trebuie să fie cu răspundere orice inimă care poartă pe Domnul cu tainele Lui, şi că această găteală scumpă şi haină scumpă de nuntă trebuie să nu se învechească, să nu se rupă, să nu se uite de cel ce o poartă, şi să fie păstrată în cinste, şi să fie creştinul ca o casă în care Domnul este cinstit şi este Împărat al omului, iar omul împărăţie a Domnului, o, şi nu mai este o altă viaţă mai frumoasă ca aceasta pentru om pe pământ. Dar dacă oamenii nu ştiu această frumuseţe şi nu le-o spune nimeni, ei rămân în duhul neştiinţei şi nu-L cunosc pe Domnul în tot adâncul tainelor Lui cu omul, şi iată, n-au oamenii parte de fericirea cea una pe pământ cu ei şi în ei, şi apoi lângă Domnul întru cele cereşti, după ce-şi sfârşesc ei călătoria spre cer.

Acum vă dau poveţe de înviere şi de păstrare în taina învierii, fiilor. Le-am spus ucenicilor şi ucenităţelor Mele atunci, după învierea Mea, îndureraţi văzându-i pe ei, şi le-am spus: *«Bucuraţi-vă!»* Vă spun şi vouă la fel: O, bucuraţi-vă unii pe alţii, unii de la alţii, şi daţi-vă mereu, mereu, bucurii, fiilor, daţi-vă unii altora pe Domnul de bucurie şi de viaţă. Cuvinte de binecuvântare daţi-vă unii altora şi bucuraţi-vă dându-vă Domnului cu bucuria din voi şi dintre voi, căci diavolul nu vă vrea pe voi aşa, ci numai cu rece şi fără de pace acesta v-ar vrea unii spre alţii. Voi însă luaţi de la Mine, şi suflet frumos ca Dumnezeu să aveţi şi să păstraţi în voi, căci Eu sunt Cel ce v-am dat sufletul, şi sunt Cel frumos, fiilor, şi nu voiesc să nu fie frumoasă părticica lui Dumnezeu din voi, dar trebuie să ştiţi şi să nu uitaţi că ceea ce vă ţine în viaţă trupul este sufletul cel de la suflarea Mea pus în voi odată cu ivirea voastră pe pământ în lumea cea văzută şi plină de mângâieri prin facerea ei cea de la Dumnezeu, dar plină şi de duhul potrivnic Mie între Mine şi om începând din rai, când l-a biruit pe om duhul cel străin de iubirea dintre Dumnezeu şi om, dintre om şi Dumnezeu, căci iubirea ascultă, şi nu lucrează ea, decât prin aluatul ei, fiilor.

O, când Eu, Domnul, am aşa fii pe pământ, o, cum să nu vin, cum să nu grăbesc să vin şi să împlinesc făgăduinţele Mele pentru cei ce caută în ei cu împărăţia Mea?

O, feriţi-vă unii pe alţii de supărări, fiilor, şi nu vă faceţi unii altora apăsări. E bună pacea, e doctorie pacea, şi de aceea o aşezam Eu între ucenicii Mei mereu, mereu, şi le spuneam mereu: Pace vouă!

O, dar cum să vă feriţi de supărări unii de la alţii? Cum aceasta? Fiilor, fiilor, alegeţi mai întâi partea care nu se va lua de la voi, pacea dintre Mine şi voi, pe Domnul clipă de clipă cu voi, şi întru El în voi şi între voi să lucraţi cele ce aveţi de lucrat pentru lucrul Meu şi al vostru zi de zi, fiilor. O, învăţaţi-vă să nu fiţi pretenţioşi, să nu fiţi nemulţumiţi. Fugiţi de părerea de sine şi veţi scăpa de rane unii de la alţii, căci duhul omului este plăpând, al fiecăruia, fiilor, şi trebuie o iubire sfântă de la unii la alţii, căci iubirea sfântă umple sufletele de milă, de blândeţe, de aplecare, şi nu te înduri atunci să aduci apăsări, nu mai poţi aceasta, ci te laşi pe tine mic şi păgubit pentru liniştea celor de lângă tine, că liniştea e dulce, e duhul cel sănătos în om, e prilej bun pentru cei din cer întru tine, şi iată clipe şi stări de înviere şi de bucuria învierii, fiilor, căci

Eu am spus la cei apăsați și îndureraţi: *«Bucurați-vă!»*.

O, fiilor, un gând apăsător e primejdios când diavolul pune mâna pe el, iar când omul vede aceasta e prea târziu, și are diavolul câștig de partea lui. Dar un gând bun și dulce, o, e tristețe mare pentru satana, și se ferește să ți-l ia.

O, și nu uitați, fiilor, că fără Mine nu puteți face nimic, Eu așa am spus. Voi, numai cu Mine puteți face tot ce faceți. Aici însă nu vă încurcați să credeți că tot ce faceți voi faceți cu Mine, căci se numește nimic tot ce faceți fără Mine, fiilor, așa cum nici Eu nu pot face nimic fără de Tatăl.

O, cine mai este pe pământ mai învățat de Dumnezeu ca și voi, fiilor? Iar voi prețuiți această minune și milă a Mea de voi, și faceți-vă minune înaintea Mea și fie-vă milă de Domnul și purtați-L, fiilor. Cu grabă mare să vă gătiți să stați sub crucea venirii Mele, căci cinstea aceasta n-o are oricine, n-o au nici împărații, măi fiilor, iar vouă vi se descoperă Dumnezeu atât de minunat, atât de iubitor, și vă cere și vouă această măsură.

Mă aplec acum cu toate oștirile și puterile cerești, ca să vă prețuim cu multul strângerea laolaltă pentru sărbătorile cerești cu voi aici, și iată, are cerul cu cine să petreacă tainic și sfânt pe pământ, și toate sunt cu trudă și din cer, și de pe pământ, dar prețul este mare, fiilor.

Am să vă spun taine mari, despre care nu s-a mai grăit până acum, și vă voi umple de dor și de iubire cu dor pentru tainele Mele cu voi și la voi, o, fiilor.

E duhul învierii plutind acum în văzduh odată cu praznicul de Paști sosit în prag, și toată firea cântă pe limba ei: Hristos a înviat! În aceste zile de taină orice rămurică mișcată de vânt, orice cânt al păsărelelor, orice floare care se leagănă, sau orice nor călător în văzduh, aerul și duhul lui purtător de Dumnezeu și de taină, tot și toate cântă azi: Hristos a înviat!, cântă pentru Domnul și pentru amintirea sărbătorii patimilor și a învierii Mele cu biruință pentru voi, pentru cei iubitori de Dumnezeu și pentru toată firea, care așteaptă prefacerea cea nouă, că tot și toate așteaptă nemurirea, o, fiilor. O, acesta să vă fie dorul: răscumpărarea, descoperirea ei cât mai curând, totul nemuritor ca Dumnezeu, și atunci bucuria va fi deplină și va fi nesfârșita zi de Paști, ziua Domnului cu voi, cei care Mă ascultați și Mă iubiți cu ascultare, căci ascultarea este iubirea, iar voi veți fi atunci ziua Domnului, o, fiilor, și noapte nu va mai fi, nu va mai veni, și vom cânta neîncetat cântarea învierii, cântarea de biruință a Mielului, cântarea cea nouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 aprilie 2019

Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

A venit vremea învierii lumii. Nu este înviere fără de cruce. Vorbirea Maicii Domnului: Trupul și Sângele Domnului, prin acestea înviază Domnul în creștin. Fericirea care rămâne este părtășia cu Domnul pe pământ și în cer.

Pun masă de cuvânt pe pământ și pun pe ea pe cele ce așteaptă în cer ca să fie săvârșite pe pământ, că a venit vremea întoarcerii Mele de la Tatăl cu taina învierii lumii și nu-Mi este așternutul prielnic pentru ca să vin, căci omul Mi-a luat ce este al Meu, Mi-a luat pământul și-și zice că este al lui și că-i poartă numele, dar să se gândească el că-i poate rămâne doar numele, și nu și pământul lui, o, e departe de el acest gând, și iată, Îmi încurcă omul calea și lucrul, iar Eu Îmi fac cale să vin, și nu stau după om, ci lucrez după Dumnezeu, după cele din cer lucrez.

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, celor ce străjuiți în cetate pentru venirea Mea în cuvânt, și în carte, fiilor!

Hristos a înviat! Eu, Domnul, vă spun vouă această vestire a bucuriei de acum două mii de ani, o, fiilor, și pe care au primit-o ucenicii Mei cei îndureraţi pentru moartea Mea pe cruce, și pentru care Eu am primit învierea, pe care Mi-a dat-o crucea, fiilor, că nu este înviere fără de cruce. O, și chiar de cruce fuge omul, bietul de el, și fuge mereu, și nu știe de ce fuge, că fuge de calea învierii și a statului lui cu Dumnezeu, căci Eu i-am plătit omului viața lui cea cu păcat plină, și pentru care capătă pedeapsă, dar Eu am luat de peste el pedeapsa și am purtat-o Eu, numai să iubească el cu recunoștință pe Domnul Cel înviat prin cruce, pe Cel ce Și-a pus viața pentru om, fiilor.

O, e zi de daruri de tămăduiri, și iată-Mă cu voi adunat la izvorul Meu de cuvânt, și spun celor sosiți la izvor pentru sărbătoarea cea de azi și le spun lor: Hristos a înviat, fiilor sosiți în cetatea Mea de scaun pentru cuvântul Meu, care vă hrănește pe voi cu viață de sus! O, aplecați-vă cu înțelegerea, ca să vă fie de folos cuvântul Meu de peste voi când veniți să-l luați de la izvorul lui, când vă este sete, fiilor! Când sufletul vă arde de sete vă duceți și beți apă rece și vă ostoiți setea și mergeți la lucru mai vioi, mai cu putere. O, așa și după Domnul să tânjiți în vremea zilelor și nopților vieții și să vă opriți din lucrul zilei și din somnul nopții și să vă răcoriți setea duhului, focul inimii după Domnul, și să aveți acest foc în voi, și nimic fără Dumnezeu să nu vă fie, nici lucrul, nici somnul, nici odihna, nici hrana, o, fiilor. Când omul merge la servici la stăpân, i se cere să împlinească ordinea la lucru. La Domnul tot la fel se cere, dar viața cu Domnul nu este trecătoare așa cum este serviciul la care merge omul ca să aibă cele ce-i trebuie lui, căci viața cu Domnul îți rămâne și te duci cu ea spre răscumpărarea ta și a ei.

Vă învăț taina învierii, fiilor. E zi de tămăduire această sărbătoare de azi, și vă trebuie tămăduire de năravuri, de vorbirea cea deșartă, fiilor, de lenea cea duhovnicească, de duhul nemulțumirii, de lăcomia de somn, de hrană multă și bună mereu, de lăcomie de haine de tot felul ca ale lumii care nu are pe Domnul de viață și de față, fiilor, iar cântarul Meu de peste voi vede că aveți nevoie de multă tămăduire, măi fiilor. Iată, moda se schimbă mereu după prostia minții omului, mintea cea pământească și plină de doruri, dar voi, fiilor, închideți ochii înspre lumea cea fără Dumnezeu și luați pe Domnul mereu de știre pentru voi și de povață vouă. O, nu căutați să semănați cu lumea ca să puteți sta în ea după obiceiurile ei, după portul ei, nu fiilor, nu, o, nu așa. Voi să căutați să semănați cu Mine și cu sfinții la stat și la port, că lumea e urâtă, fiilor, iar când voi vă purtați ca ea, o, tot așa sunteți și voi, urâți, respinși de cei din cer, de cei frumoși, care nu seamănă cu cei de pe pământ, urâți ca ei după port și după purtare.

Când Mi-am început cuvântul prin trâmbița Mea Verginica veneau să Mă audă creștini, iar Eu spuneam să nu poarte creștinul ceas la mână, ca să nu semene cu lumea i-am spus aceasta, și am spus să nu se poarte cămașă sau rochiță cu mâneca scurtă, cu mâinile goale creștinul, și am spus să nu poarte rochița scurtă, picioare dezgolite femeia creștină. O, am spus să nu se poarte creștinul ca lumea, cu capul descoperit, ca o veste de moarte acest port, cum era înainte vreme când îi murea omului cineva din casă.

O, l-am învățat pe creștin să se îmbrace frumos, și cu măreție la vedere, ca prinții și prințesele, ca voievozii, ca sfin-

ții, o, fiilor. Iată, duhul învierii din lume și din moarte și ceea ce aduce înviere și grăbirea venirii învierii, așa îi învățam Eu, Domnul, pe creștinii care căutau să-Mi țină urma și să audă pe Domnul cuvântând și învățând viața cu Domnul pe cei ce caută cu voia Tatălui pe pământ ca și în cer.

Fiilor, fiilor, cel ce ascultă de cuvântul Meu este ferit de tot răul, se ferește de el răul, iar cel ce nu ascultă îl nimerește răul și îl urmărește mereu, ca să învețe el îndreptarea spre ascultare.

O, Eu nu-l chem pe om la Mine de două ori. O singură dată îl chem. O singură dată am fost bătut în cuie pe cruce, și atunci te-am chemat, omule creștin. Dacă tu însă nu ții seama de această chemare a ta la Mine prin cruce, unde am stat pentru tine pentru ca să vii lângă Mine cu viața ta, o, fiule, tu pierzi viața, o pierzi de două ori, că ți-o strici în vremea zilelor tale pe pământ, și încă o dată ți-o pierzi la ziua judecății faptelor vieții.

De aceea trebuie hotărâre întreagă pentru mersul vieții pe toată calea ei, căci omul când își cumpără o mașină nouă îi face plinul și merge cu ea calea cea care o are de mers și ajunge la capăt, așa cum s-a socotit la plecare pe cale. Când însă el își cumpără o mașină veche, folosită o bucată de vreme, și nu-i face plinul și curge din vasul în care pune hrana ei ca să meargă ea, atunci el n-are siguranță că va ajunge acolo unde a plecat să ajungă.

O, fiilor, e bine să vă înnoiți cu totul viața și s-o faceți nouă de la capăt, de la un nou capăt, și să-i faceți de la începutul ei cu Mine plinul pentru călătorie, să faceți și voi cum a făcut Noe, de a trecut cu bine vremea potopului și și-a îndeplinit misiunea salvării lui și a celor ce au fost salvați cu el în corabia salvatoare, în timp ce tot numărul oamenilor de pe pământ au pierit toți, toți, prin neascultarea lor de Dumnezeu. O, așa și Moise, tot ca Noe a ascultat și el pe Domnul, și l-a dus el pe Israel acolo unde a plecat cu poporul Său ca să ajungă, și iată pildă de la care voi să învățați.

O, fiilor, fiilor, fiecare din voi așa să-și spună luișI: Eu dacă am cunoscut această chemare și cuvânt din cer, sau ea, chemarea m-a îmbrățișat, ieșindu-mi Domnul înainte ca să-mi călăuzească viața și pașii ei, apoi eu trebuie să șterg de pe foaie toate ale mele și să las pe ea lucrul meu de zi și de noapte primit de la Domnul să-l lucrez și să fiu fiu al bisericii Lui și al misiunii Lui de așezare a împărăției Lui pe pământ și în oameni, începând de la mine. O, abia atunci vei putea scăpa de tine însuți, de toate păcatele tale de zi cu zi, iar Domnul te va umple de har pentru El, și apoi cuminte să fii cu cele vechi ale inimii tale, care, iată-le, se trezesc ca să te tot învinuiască cu viața ta înaintea lui Dumnezeu, dar tu scoală-te cu grabă și cheamă-Mă atunci cu ruga ta ca să te salvez de la cădere și spune-Mi Mie cu lacrimi și spune-Mi așa: O, tămăduiește-mă Tu, Doamne, de duhul căderii din Dumnezeu, iar duhul cel potrivnic să fie neputincios asupra mea, iar pentru aceasta dă-mi un duh de copil ascultător și dă-mi dragoste pentru mustrarea cea veghetoare, care să mă țină în fericirea celor ce vor primi cununa cea plină de viață a vieții veșnice, și ajută-mă să nu mai uit dragostea Ta de mine, de Te-ai descoperit inimii mele și mi-ai dăruit credință și dor de Tine și de calea Ta. O, păstrează-mă în acestea cu credincioșie, iar crucea să-mi fie cu statornicie purtată și să-mi fie ea calea mea cu Tine, o, Doamne. Amin.

O, fiilor, ce frumos, ce frumos vă învăț în zi de sărbătoare de tămăduire, ce frumos!

Dar tu, mama Mea, dacă e pentru tine sărbătoarea cea de azi, o, dă-le și tu, dă-le lor tămăduirea, după cum are fiecare de tămăduit pentru el. O, dă-le și tu, mamă, că tu ești mama Mea, și ești ca Fiul tău, izvor de tămăduiri ești, mamă.

— O, Fiule Iisus, învierea Ta întru ei este trupul și sângele Tău. Tu pentru vindecarea lor ai purtat cruce grea, și nimic nu-l spală pe cel ce vine la Tine, nimic mai adevărat ca și sângele Tău curs pe cruce pentru spălarea lor, a celor ce Te caută, Doamne, iar Tu le dai lor iertarea și vindecarea din păcat, Fiule milos.

O, fiilor, fiilor, căutați spre Fiul meu, Cel ce ridică păcatele voastre de pe voi, că nu alta vă este vindecarea și mântuirea și viața cea de veci lângă Fiul meu apoi. Acum două mii de ani, din toată mulțimea Ierusalimului și a împrejurimilor lui nu s-au desprins mulți să vină spre bucuria învierii și spre biserica cea începută atunci a Fiului meu, Care S-a dat hrană celor iertați de păcate. El Însuși S-a dat hrană, nu un miel al unei oi, ci Însuși Fiul meu, Mielușul Tatălui și al meu. Atunci s-a ridicat un Zaheu, care cu pieptul plin de dor s-a dat Domnului. Un sutaș s-a mai ridicat și s-a dat Fiului meu și bisericii Lui, iar Fiul meu, văzându-le căutarea, le-a dat lor mântuirea, dar puțini, puțini veneau spre mântuirea prin Fiul meu, spre biserica începută atunci pentru hrana ei cea din cer, iar Fiul meu S-a dat ei de hrană, de atunci și până azi.

O, puțini, puțini au tânjit să fie Domnului slujitori pentru biserica Lui ca să ia ei viață și să lucreze cu ea înaintea Lui. Au fost apostolii, ucenicii Lui, și apoi alții s-au ridicat prin ei, dar puțini, puțini, fiilor, din atâta mulțime care mergea zi de zi după Domnul pentru suferințele lor, iar restul au rămas rătăcind fără de cale pe mai departe, chiar dacă El le-a spus lor: *«Eu sunt Calea!»*

O, fiilor, când se cutremură pământul se tem toți oamenii, nu se bucură. Când vine apa și le ia la vale strânsura lor, o, iarăși se întristează oamenii, și nu se bucură de cele ce grăiește Domnul cu ei pe limba Lui, nu pe limba lor. O, nimeni nu se bucură când Domnul îl eliberează de averi, de sarcini greu de purtat, și zice omul că i-a pierit averea și cuibul ei.

O, fiilor, dacă trăiți pentru voi și atât, nu veți primi nicio plată, ba vă mai dă și Domnul ajutor în lucrul cel pentru voi. Numai că omul ar fi să știe că în cer are el de strâns, nu pe pământ, căci vai celor ce fără de veste li se cere sufletul de la ei și le rămân pe pământ averi și strânsuri de bani și de fapte fără de plată la Dumnezeu! Toate cele lucrate de om pier, și n-are omul parte de ele în cer, dar cele lucrate după voia Domnului nu pier, și se strâng toate în cer, căci sunt pentru Domnul, nu pentru tine, iar Domnul ți le dă pe toate ție, ca plată că L-ai iubit și L-ai ascultat și L-ai urmat pe El, și toate ale Sale sunt ale tale apoi, ca un moștenitor ce ești al celor cerești, și iată de ce a spus Fiul meu să se lepede de sine cel ce voiește să vină cu Domnul pe cale și a spus: *«Cine nu lasă pentru Mine mamă, tată, frați, soție, copii, averi, nu poate să vină după Mine!»*, dar a mai spus: *«Cine lasă pentru Mine toate, va primi însutit și pe pământ și în cer, căci cu Mine a lucrat și a adunat»*.

Eu, fiilor, tot ca Fiul meu vă învăț pe voi fericirea voastră, căci cum altfel v-aș învăța ca mamă a Sa? O, așa se învață fericirea care rămâne, iar altfel de învățătură nu duce pe creștin la fericirea care nu piere, și care răscumpără. Iar eu fericirea mea vă doresc, lângă Fiul meu vă voiesc pe pământ și în cer, căci iubirea mea este mereu pentru voi, de vreme ce Iisus al meu dorește atâta după voi. El va veni în curând la voi aici, peste zece zile va veni cuvânt cu mare sărbătoare de înviere și va lăsa peste voi cuvintele de taină ale tainelor Lui,

așa cum v-a promis, și va avea Domnul la izvor popor adunat și va lucra Fiul meu, și va veni cu ucenicii și cu ucenițele cu care S-a purtat acum două mii de ani în lucrul Său cel de la Tatăl, și care s-a sfârșit cu învierea Sa, o, fiilor. Iar voi fiți credincioși Lui, căci eu mă aplec și vă aduc mulțumire pentru aceasta și vă dăruiesc două tămăduiri, căci darul milei mele e mare pentru cei care cer și care primesc.

O, Fiule Iisus, așa am grăit lor în ziua mea de pomenire a minunilor pline de milă, pe care le-am lucrat din cer peste pământ prin vreme, că milă îmi este de cei cu suferință pe ei, și mila voiesc s-o învețe poporul cuvântului Tău și s-o lucreze pe ea, iar Noi să avem pe pământ ucenici asemenea Nouă, asemenea celor din cer, o, Fiul meu scump. Amin.

— O, mama Mea, ard de dor și de nerăbdare cu dor să descopăr tainele Mele lor, și voi lucra așa, mamă, și vom lucra de mila lor, mama Mea.

O, fiilor, a venit vremea, și toate se grăbesc când văd că Eu vin și tot vin, și toate se vor știute și lucrate și așezate înaintea Mea, și toate cer de la om timpul omului, toate îl strigă pe om și îl cheamă să lucreze pentru Dumnezeu și cu Dumnezeu, că vine Domnul, fiilor, și tot și toate văd că vine Domnul.

O, fiilor, în tot timpul statului vostru cu Domnul în rugăciune și în timpul citirilor sfinte, cereți să vină Domnul să-Și descopere tainele Sale vouă, cele pentru voi, și cele pentru cei de pe pământ, fiilor. O, cereți dragostea să vină să vă cuprindă tot timpul și să curgă ea de la voi peste oameni, fiilor. Răcirea dragostei aduce pustiul în sufletul omului creștin, dar dragostea care este dragoste arzând mereu, aceea nu cade niciodată, și rămâne ea dragostea inimii omului, lucrul inimii lui mereu. Aceasta avem de așezat peste oameni: pe Dumnezeu și dragostea Lui, o, fiilor.

Iar acum spun: Binecuvântată să fie călătoria spre izvor a celor cu dorul în ei, căci dorul le-o ia înainte pe cale. Peste zece zile deschidem porțile cetății jos și sus, căci Eu, Domnul, vin cu sfinții, fiilor, vin la voi aici, și vom face petrecere cerească în cetatea Mea cu voi, o, fiilor.

Așadar sculați-vă și pregătiți sărbătoare mare, că vin la voi cu ucenicii și ucenițele învierii Mele. Vin, fiilor, vin, iar voi sunteți cei ce Ne faceți primirea și sunteți voi ucenicii Mei cei de azi, cei la care Noi, cei din cer, poposim, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 2019

Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Taina dorului de Dumnezeu. Dorul este românesc, dorul și doina. Dorul este veșnic, e viața cea care nu moare în om și care se ține după el în veșnicii.

Așez în carte cuvântul de aducere-aminte și zi de praznic de înviere, o, fiilor, praznic lung cât laolaltă zilele pe care le-am mai stat văzut pe pământ după ce am înviat, și până la înălțarea Mea de-a dreapta Tatălui, de unde am coborât cu nașterea Mea Prunc mic ca și omul care se naște din om, și crește apoi așa cum crește omul născut pe pământ, iar apoi, trecând prin toate cele scrise în Scripturi că le-am săvârșit înaintea Tatălui și a oamenilor, M-am dus la Tatăl, fiilor, M-am dus la El cu împlinirea întreagă, cu misiunea îndeplinită, căci după moartea pe cruce am înviat, așa cum era scris să se întâmple, și toți cei care M-au zdrobit atunci au lucrat după Scripturi, au pus pe Domnul slavei cu cei fără de lege numit, și nu știau că ei sunt cei care împlinesc Scripturile cele despre Mesia, Hristosul venit între oameni, așa cum era scris, și iată, așa se împlinesc Scripturile, așa cum oamenii nu știu și nu înțeleg, dacă nu le citesc ca să le știe apoi și să le creadă apoi.

Fiilor, fiilor, Hristos a înviat! Vă spun și vouă ca și ucenicilor cei de atunci, și vă spun iarăși: Pace vouă! Le-am spus lor așa în seara zilei învierii Mele, că M-am dus între ei dintr-o dată arătându-Mă pe când ei erau stând închiși, ascunși de iudeii cei răzvrătiți, o, și n-am folosit ușa încăperii ca să merg în camera unde stăteau ei pitiți tainic, dar am intrat ca să-i fac să înțeleagă Scripturile prin care le-am spus că Eu sunt ușa prin care am intrat la ei și prin care ei intră la Mine ca și Mine la ei. Le-am spus în ziua aceea spre înserare, le-am spus: *«Pace vouă! Și dacă Tatăl M-a trimis pe Mine, așa vă trimit și Eu pe voi. Luați Duh Sfânt, și celor ce veți ierta păcatele le vor fi iertate, iar celor ce le veți ține vor fi ținute!»*

O, și dacă a fost să nu fie Toma atunci cu ei în seara zilei învierii Mele, am sosit iarăși după opt zile ca să Mă vadă și el venind iar între ei, că i-au spus lui ucenicii: *«Am văzut pe Domnul!»* El însă a dorit să Mă vadă și M-a chemat cu dorul inimii și a spus: *«Nu vă voi crede dacă nu voi vedea și eu mâinile Lui și semnul cuielor în ele ca să le pipăi cu degetul meu, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui împunsă»*. Atunci am intrat la ei și am stat în mijlocul lor și le-am zis: *«Pace vouă! și adu-ți, Tomo, degetul încoace și uită-te la mâinile Mele, și adu-ți mâna și pune-o în coasta Mea și fii credincios, și nu necredincios»*, iar el a zis: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»*, și i-am zis lui: *«Dacă M-ai văzut ai crezut, dar ferice, Tomo, de cei care n-au văzut și au crezut!»*

O, fiilor, în a doua duminică după învierea Mea vin și vă spun și vouă: pace vouă, și vă spun Hristos a înviat! Și vă spun că fericiți sunteți voi, cei ce credeți venirea Mea la voi pe pământ așa cum atunci veneam la ei, la ucenicii Mei și lucram cu ei și le spuneam lor tainele Mele și lăsam mărturia Mea pe pământ ca să fie ea cunoscută până azi, iar voi sunteți cei care credeți că vin iar, așa cum este scris să vin, și lucrez după Scripturi, fiilor.

O, pace vouă, măi fiilor! Cu această pace mare cât Dumnezeu, cu ea să pregătiți voi sărbătoarea cea de peste încă o săptămână în zi de duminică, popasul Meu aici, cu ucenicii și ucenițele cu care M-am purtat atunci până la cruce și până apoi la înălțarea Mea la Tatăl.

O, cu pace multă trebuie să se lucreze toate ale Domnului cu voi, că Eu prin acest cuvânt Mă întâlneam cu ai Mei atunci, și cu harul păcii Mele de peste ei lucram și mărturiseam, ca să rămână mărturia Mea, duhul mărturiei să rămână, fiilor.

O, așez iarăși binecuvântare peste voi pentru pregătirea sărbătorii întâlnirii aici, la izvor, Eu și însoțitorii Mei din cer, voi și oaspeții care vin și se adună sub dragostea Mea în zi de duminică, a treia duminică de după învierea Mea, fiilor. Lucrați totul cu pacea cea de sus, ca să vă fie ușor și vouă și Mie, și ajutorului ceresc din partea puterilor cerești și îngerești, pe care lucrarea Mea le are lucrând și împlinind, iar dacă voi lucrați cu cei din cer, să fie pace între ei și voi, căci așa este în cer, și așa și pe pământ să fie, fiilor.

Am popas micuț acum cu voi, dar mic cum este, o, Îmi stă alături acum ucenicul mărturisit în această duminică și-Mi cere el cu dor să-i dau rând lângă Mine, iar Eu îi dau, numaidecât îi dau, cum și atunci i-am dat rând.

Iată, și acum îți dau rând, ucenicule mare cu simțirea și cu înțelepciunea ei pentru Domnul Dumnezeul tău.

— O, mare mi-a fost dorul meu cel de lângă Tine, cel dintre mine și Tine, cel pentru Tine, Doamne! O, nu m-a săturat acest dor atunci, și am rămas cu el pentru veci de veci. Cu el Te mărturisesc și azi, după două mii de ani când vii cu noi pe pământ cuvânt, ca, nevăzut fiind și lucrând, să crească dorul de Tine în cei ce Te primesc, și în cei cărora ești împărțit cu cuvântul venirii Tale, o, Domnul meu și Dumnezeul meu, dorul meu cel de veci, dor fără de astâmpăr, Doamne!

Voi, cei de azi ucenici ai Lui, vă spun vouă așa: vă leg pe voi cu cuvânt proorocesc și apostolesc, cu puterea pe care Domnul mi-a dat-o s-o punem la lucrul Său, vă leg pe voi să purtați dorul de El tot timpul, și legați să rămâneți de acest dor aprins, și fără de astâmpăr să trăiască în voi dorul de Domnul și de veșnicii, fiilor frați.

L-am pipăit pe Domnul Cel înviat, cu dor am dorit aceasta, și am rămas legat cu dorul de El în cer ca și atunci, în clipa când L-am văzut înviat, cu ranele răstignirii pe El.

O, aveți grijă de dor și de credință cu dor, și fără de astâmpăr să-L mângâiați pe El cu căutarea după El, cu multa voastră lucrare pentru El, că e Domnul mereu cu voi, și vă ține în baie de cuvânt, o, și nu mai e cineva mai mângâiat ca voi, și dați-I Lui ceea ce El vă dă vouă, o, fiilor frați.

Și stați în așteptare voi acum ca să deschideți, că vom veni cu Domnul la voi și ne vom da mângâieri, iar mângâierile se vor revărsa peste toți cei ce pornesc să se adune la serbarea Noastră cu Domnul și cu voi la praznic de înviere aici, pe pământul Domnului, aici, acasă, că vine Domnul la voi și are casă la voi și are cină cu voi și Se arată vouă așa cum El a făgăduit celor ce cred în El, o, fiilor frați. Amin.

— O, fiilor, fiilor care Mă primiți cu sfinții la voi, o, fiilor, așa este, dorul este românesc, dorul și doina lui, așa cum spune poetul român când spune:

Ai Tăi suntem! Străinii
Te-ar pierde de-ar putea,
Dar când te-ar pierde, Doino,
ai cui am rămânea?
Să nu ne lași, iubito,
de dragul tău trăim.
Săraci suntem cu toții,
săraci, dar te iubim.
Rămâi, că ne ești doamnă,
și lege-i al tău glas.
Învață-ne să plângem,
c-atât ne-a mai rămas!

O, fiilor, Eu, Domnul Dumnezeul vostru, Eu cu atât am mai rămas, cu dorul după om și cu doinitul lui, cu plânsul cel de dor. Plâng sfinții cu Mine, plângem de dor, și dorul se face cuvânt cu dor în el și-Mi plânge doina în el.

Măi fiilor, mâine are zi de amintire mucenicul Gheorghe, și de dor plin stă cu rândul aproape să intre cu Mine în carte, de dor stă, de dor stă să intre la poporul Meu cu Mine, iar Eu, Domnul, îi dau astăzi rând, ca să nu vă ostenesc și mâine pe voi, și iată-l în cuvânt pentru ziua lui între cei din cer!

O, hai, copil iubit, stinge-ți dorul cu care aștepți.

— Miluința Ta, Doamne bun, e tot o mângâiere în cer și pe pământ, și voiesc să așez și eu dorul meu de Tine în fiii și fiicele cuvântului Tău de azi cu ei, și le spun lor: dorul îl ține în viață pe om, o, fii și fiice ale Mirelui nostru, Domnul Cel scump al celor cu dorul în ei după El. Dorul de El și de veșnicia mea cu El m-a ținut tare, ca să nu mă pierd de El mai înainte de a ajunge la capăt cu mersul meu prin viață pe pământ.

O, nu este ceva mai cu putere, mai cu biruință ca și dorul de Domnul când ești creștin, cu adevărat creștin. Ce să facă Domnul cu creștinii care nu iubesc, care n-au dorul fără de astâmpăr în ei după veșnicii? Dorul este veșnic, e viața cea care nu moare în om, și care se ține după el în veșnicii apoi, o, fii iubiți ai cerului.

O, sculați-vă cu dor și cu pace de sus în voi și gătiți-I acum Domnului serbare și dor cu serbare, că vine Domnul la voi în duminica ce urmează și vine înviind în cuvânt și dorind cu dorul Lui după dorul din om, pe care voi să-l creșteți și să-l așezați în oameni, fiilor.

Și duhul mângâierii dintre Domnul și oameni, acesta să se împlinească, și cât mai curând, că dorul arde în cer, o, și cât ar vrea Domnul să se aprindă acest dor în cei de pe pământ, fiilor!

Iar Ție, Doamne, cu aplecare mare Îți mulțumesc pentru mângâiere, și plin de dor mă alin acum în cer, că am stat cu Tine la masă, cu ucenicii Tăi de azi cu Tine și cu ei, cu cei care Ne împart pe Noi, o, Doamne mângâios.

— O, fiilor, câtă măreție între Mine și voi, o, câtă! Aveți voi această măreață simțire în voi, măi fiilor? O, învățați tot mai desăvârșit să fiți ca Domnul, ca toți cei din cer pentru simțămintele din voi, fiilor.

Și binecuvântare iar și iar așez peste voi, și între voi și voi, ca să lucrați cu ea ca în cer gătirea sărbătorii care vine să se așeze aici, și pe care o vom purta în amintire, fiilor.

O, pace vouă pentru lucrul vostru cu Mine, fiilor!

Și pace multă și călătorie cu binecuvântare peste cei ce se adună la izvor cu dor și cu sărbătoare aici, fiilor!

Voi, cei ce-Mi stați porți ca să intru în cetate, o, stați între Mine și popor ca să fie frumos tot fiul acestui cuvânt, care crește pe cei ce merg cu Domnul pe cale. O, nimeni să nu vă pună pieziș în inimă pe voi, căci voi stați înaintea Mea, fiilor. Numai dorul cel sfânt să-l aibă în ei fiii cuvântului Meu, numai dorul, fiilor.

O, pace vouă! Iarăși pace vouă în lucrul cel pentru așezarea așternutului aici cu zi de praznic de înviere, zi de mângâiere, de dor și de mângâiere, o, fiilor!

22 aprilie/5 mai 2019

Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor

România, țarina cu comoară, iar comoara este omul cel întâi zidit. Sfârșit de timp: un nou început, învierea. Taina cinei celei de taină.

Hristos a înviat! Îmi gătesc coborârea în carte cu zi de praznic de înviere, cu martorii învierii Mele, cu cei de acum două mii de ani însoțitorii Mei, cu cei atât de zbuciumați atunci, și greu încercați în credință, dar tari cu iubirea și cu statornicia, căci iubirea nu cunoaște sfârșitul ei în cei care o au pe ea în aluatul firii lor, și apoi în taina nașterii de sus a celor hărăziți să se nască pentru Dumnezeu pe pământ și să-L poarte pe El, și să-L mărturisească apoi cu putere cu orice preț ar fi să dea ei înaintea oamenilor.

O, și iată-Mă cu ei în coborârea Mea cea de azi în mijlocul celor care din vreme s-au adunat aici cu dorul din ei, iar azi își scriu în cer venirea lor la masă cu cei din cer, cu cei ca-

re acum umplu văzduhul de deasupra cetății cuvântului Meu stând cete-cete aici, pe vatra neamului român, țara Mea de venire cuvânt pe pământ a doua oară, trimisul Tatălui după om pe pământ, căci omul are de dat răspuns lui Dumnezeu, și nu poate scăpa de acest răspuns, și vin să-l ajut Eu, și vin să-i dau înștiințare că vin, dar îl las să aleagă singur, ori cu iubirea și credința că Eu, Domnul, vin înaintea lui să-l ajut, ori cu nepăsarea de Dumnezeu și de suflet, căci Domnul îl voiește pe om cu dragoste în el pentru Dumnezeu, fiindcă aluatul lui Dumnezeu este iubirea și toată frumusețea ei, și este ea puterea cea mare în om, când omul o are și o arată lucrând și priveghind pentru paza ei, căci iubirea are numai vrăjmași, cei mai mari și mai mulți vrăjmași are ea și Dumnezeu, și de aceea trebuie păzită să nu fie zdrobită de vrăjmași, iar omul care o are pe ea stă de veghe și-și apără cetatea să nu pătrundă în ea vrăjmași și s-o ia în stăpânirea lor și să-l robească pe om în însăși cetatea lui.

O, și iată, vin Eu înaintea omului și Mă dăruiesc lui cu tot sprijinul pentru viața lui, pentru libertatea lui, iar el are apoi datoria să fie recunoscător Celui ce-i dă lui viața cea din trup, prin sufletul care îi ține trupul în viață, în mișcare, în duhul, iar această taină trebuie pusă pe masa de sărbătoare a Mea cu poporul cuvântului Meu ca să-i dea lui duhul înțelepciunii cerești, cu care să știe apoi tainele lui Dumnezeu, tainele vieții omului și purtarea lor, iar Eu, Domnul, să-l văd pe om înțelegând toate ca și Dumnezeu, că a venit vremea.

Acum, o, țara Mea cea de azi, tu ești așternutul Meu cel de azi, și dau grai gurii Mele să-ți mărturisească taina ta cea de la Dumnezeu, și-ți mângâi această frumusețe a ta, căci Domnul Și-a găsit în tine plăcerea încă de la începutul facerii cerului și a pământului, și te-a înființat cea dintâi pe tine și a așezat în tine comoara Sa, care nu-și mai cunoaște menirea sa cea de la Dumnezeu, căci omul, facerea omului din lutul tău la începutul facerii, aceasta este comoara care a fost pusă de Dumnezeu în aluatul trupului tău, și iată-Mă cu statul iarăși pe această comoară, pe acest pământ, iată-Mă grăind de pe vârful pământului facerea cea nouă, nașterea din nou a lumii, așa cum am făgăduit acum două mii de ani, și am acum aici cu Mine martorii învierii Mele atunci, și arăt lor începutul cel nou, cel de la sfârșit de timp, căci Eu sunt Alfa și Omega, sunt începutul și sfârșitul, și tot început lucrez și la sfârșit. O, la care sfârșit?

O, pace vouă, pace vouă, celor din cer veniți, în oștiri așezați aici!

Și pace vouă, celor de pe pământul român, adunați aici în zi de praznic de înviere la sfârșit de timp! O, la care sfârșit, fiilor?

O, iubiților, nu este la Domnul sfârșit fără de început, căci Domnul este fără de sfârșit, este veșnic. Se așează pe pământ taina sfârșitului și aduce cu ea înnoirea lumii, naștere din nou aduce ea, căci așa este scris să se împlinească, și lucrează Dumnezeu după hartă.

O, am venit acum două mii de ani ca să împlinesc pe pământ cele ce erau scrise să se împlinească atunci, și am spus după ce M-am ridicat din răstignire, am spus celor de atunci martori ai Mei: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului».* Până la sfârșitul timpului, am spus. O, cum trebuie înțeles cuvântul Meu spus atunci? Trebuie cu credință înțeles tot ceea ce grăiește gura lui Dumnezeu.

Când Eu M-am sfârșit pe pământ acum două mii de ani, am adus cu Mine învierea, un nou început, odată cu un sfârșit. Este scris în Scripturi despre sfârșitul fărădelegii. Ea s-a cuibărit în om încă de la început și s-a făcut omul potrivnic lui Dumnezeu în el, și trebuie să vină acest sfârșit al fărădelegii, iar după el o înviere, ca și acum două mii de ani învierea.

S-a bucurat satana atunci pentru sfârșitul Meu, dar el a fost judecat atunci, și a fost biruit cu începutul cel nou, care l-a zdrobit pe el. Se bucură și acum satana, dar vine sfârșitul fărădelegii, și înnoirea vine, iar satana pierde iarăși, pierde de tot, căci așa este scris.

O, iată de ce vin Eu acum pe pământ cuvânt! Vin că este scris să vin, și oștiri cerești se poartă cu Mine cu împărăția cerurilor deasupra pământului locuit de lumea oamenilor, dar vin Eu, Domnul, vin cu cercetarea peste facerea lui Dumnezeu și pun în ordine lucrarea începutului nou. O, și-ți mângâi fața cea de la Dumnezeu, fața ta frumoasă, țara Mea cea de azi a venirii Mele a doua oară de la Tatăl. Dar tu ești sub robie, sub cruce ești, o, frumoasa Mea! Te robesc lor cei ce te vor a lor, dar tu ești taina lui Dumnezeu dintru începutul tău, ești țarina cea cu comoară, ești dorul Meu cel de șapte mii de ani, de când duhul tău plânge cu Mine în taină, plânge ca un om, o, și omul nu știe că plânge. El crede că râde și că e fericit când are o stare bună, dar mai știe el ce taină este el, și că taina aceasta plânge?

O, țara Mea frumoasă, e praznic de înviere cu cei din cer în văzduhul tău aici, și e plin de oștirile cerești văzduhul deasupra acum. O, ce frumoasă ești, ce frumos duhul tău, ce frumos! Îți cuprind oștirile cerești trupul cu privirea și cu mângâierea de jur-împrejur și-ți însemnează marginile și te privesc de deasupra și ești frumoasa Mea. Când omul se duce într-un loc dorit de el pentru frumusețea locului acela, se bucură omul. O, cum să nu se bucure oștirile cerești acum, aici, de frumusețea ta cea de la Dumnezeu? Mi-am așezat acum pe vatra ta, pe plaiul tău sfânt cetatea Mea de venire pe pământ acum, la sfârșit de timp, și am lucrare și glas peste pământ din mijlocul acestei taine.

O, și e tare frumos pregătit așternutul aici, acum, pentru sărbătoarea de acum. Am venit aici, unde Ne este pregătit de fiecare dată popas măreț. Împart de aici daruri cerești, puteri sfinte și multă mângâiere, ori de câte ori vin și poposesc aici cu sfinții Mei, și-ți dau ție puteri sfinte, țara Mea, frumoasa Mea. Îți hărăzesc ție biruință asupra diavolului. Crucea ta nu-ți este spre pierzare, ci spre slava lui Dumnezeu și spre înviere îți este.

Nu este înviere decât prin cruce. O, de-ar învăța și omul această taină a vieții lui! O, de-ai învăța și tu, neam român! Tu ești tot mai îndurerat, tot mai lovit, chiar dacă tu nu simți aceasta. Ești încătușat în necazuri, în neștiință, și dacă n-ai avea sfinți veghetori din partea Mea deasupra ta și la toate hotarele tale, o, te-ar zdrobi vrăjmașii tăi. O, ce bine ți-ar fi fost, o, ce bine ți-ar fi dacă ai deschide cuvântului Meu de dor, de povață și de viață și dragostei Mele pentru tine! O, nu-Mi deschizi, iar tu pentru aceasta suferi. Cei ce s-au numit unii pe alții păstori ai tăi te-au lăsat părăsită și robită, și n-au durere pentru tine, de vreme ce nici pentru ei nu știu să facă aceasta. Pot să facă în tine mai-marii bisericii tale temple peste temple, unele peste altele, unele lângă altele, dar dacă ei, dacă tu nu iei seama la glasul Meu care vine să te păstorească, o, țara Mea, tu nu vei scăpa de dureri, de asuprirea, de minciuna celor ce te sug de tot ca să mori, țara Mea. O, și nu vei scăpa de robie, decât dacă deschizi Domnului tău să te călăuzească și să te învețe să așezi raiul pe pământ, și pe care omul l-a pierdut, odată cu neascultarea lui de Dumnezeu.

Iar Eu, Domnul tău, îți spun acum: Scoală-te, țara Mea, scoală-te, frumoasa Mea! Am cina cea de taină pe plaiul tău, am taina raiului în lucru pe vatra ta, dar scoală-te să auzi și să vezi și să poți pentru Mine și cu Mine, și ca să poți apoi pentru tine. O, că Mă doare, Mă doare pentru tine, și Mă doare de la tine, și-ți spun că Mă doare.

Mă întorc acum aici, la masă de taină cu voi, cei adunați la izvor în ziua aceasta sfântă, și grăiesc vouă taina cinei celei de taină, fiilor, iar oștirile cerești iau de deasupra grăirea Mea cea de azi și se hrănesc cu ea. E tot o taină cina Mea cu voi pe pământ. În seara cinei celei de taină acum două mii de ani le-am spus ucenicilor Mei: *«Luați, mâncați, căci cu dor am dorit să mănânc acest Paști cu voi, și nu-l voi mai lua cu voi până ce nu-l voi lua nou întru împărăția lui Dumnezeu».*

O, priviți acum din slavă deslușirea cea de atunci a cuvintelor Mele de atunci, cina cea de taină a Mea cu voi atunci, o, ucenici, iubiții Mei de atunci, și iată, cina Mea așezată aici zi de zi acum, și la care toți sfinții vin cu voi din cer, și aceasta este taina cea atunci rostită, împărăția cerurilor petrecând cu cina ei pe pământ, căci unde este Dumnezeu acolo este și raiul, acolo este împărăția lui Dumnezeu, și noi le facem pe toate, precum este scris, căci Dumnezeu pe toate le lucrează cu oameni, cu ai Săi cei dintre oameni.

O, fiilor adunați la izvor cu sărbătoare măreață, o, este nevoie de purtători de Dumnezeu ca să poată fi Domnul pe pământ cu împărăția Sa purtată. Nu știe omul ce fel de locaș ar fi să vrea el să fie. El însă și-a vândut viața și locul Meu din el, locul unde ar fi să stea Dumnezeu cu omul pe pământ între oameni.

O, iată ce face omul, și de șapte mii de ani face! Și-a dat omul inima cu împrumut. Bagă omul în inima lui pe cineva de care se leagă cu inima și îl ține în inimă și în gând, și e tot o neliniște, tot o căutare și tot un dor după cel purtat în inimă, o, și nu mai este loc pentru Dumnezeu în inima omului care caută după om, și nu mai poate altfel să facă omul cu inima lui. O dragoste tot așa de mare pentru Dumnezeu, mare cât inima omului pentru inima Domnului, nu mai este loc pentru ea în om!

O, fiilor hrăniți de sus, din cer, o, cine se mai poate gândi la cina cea de taină, la statul Meu cu omul la masă, la inima omului, cea pentru Dumnezeu întru el?

O, fiilor, atâtea păcate are omul de curățat de pe el, de pe inima și mintea lui, și nu se poate curăța de ele, decât cu trupul și sângele Meu, Eu așa am spus. O, numai așa își poate cere omul să nu mai păcătuiască apoi, iar dacă nu-și cere, el păcătuiește, el se întinează pe mai departe, și nu mai scapă de robia aceasta, de păcat, fiilor.

Pe vremea lui Israel a fost rânduită jertfa cea pentru păcat, și aducea cel păcătos o vietate, un animal, o pasăre să fie jertfită pentru iertarea păcatelor omului. Dar când Eu Însumi a fost să Mă dau jertfă pentru iertarea omului, s-au clătinat atunci cei ce au auzit să facă aceasta, și s-au mirat și s-au cutremurat atunci mulți, și au plecat mulți, părăsindu-Mă. O, ce ușor le-ar fi fost să înțeleagă, mai ales după ce Eu, Domnul, chiar așa am făcut. Mi-am lăsat trupul și sângele pe cruce ca jertfă pentru păcat și am spus la ucenici: *«Faceți aceasta spre pomenirea Mea, și ori de câte ori veți face aceasta în amintirea Mea cu voi, Eu Mă voi da vouă de viață și de hrană și voi fi cu voi, până la sfârșitul timpului voi fi cu voi»*.

O, fiilor, o, fiilor, luați și învățați! Învățați-vă cu Domnul între voi și în voi, căci am spus: *«Tatăl este în Mine, iar Eu întru El sunt, și cine vede pe Fiul vede pe Tatăl»*, și am spus: *«Eu în voi, și voi în Mine»*, și aceasta este taina raiului, taina vieții Mele în om, aceasta, fiilor, este ceea ce îl îndumnezeiește pe om, și nu mai poate fi el om și atât, că trece omul din trup în duh și se face dumnezeu prin har și își cere răspundere pentru aceasta apoi, căci mielul de carne mâncat de cei de atunci în zi de Paști s-a făcut Mielul de pâine și de vin, și are cerul grijă de sufletul omului unit cu sufletul Meu, sângele Meu unit cu sângele lui, Dumnezeu una cu omul, Eu în el, și el în Mine, precum este scris.

Când sângele nu mai are în el sufletul celui cu suflet în el, atunci inima nu mai are de lucru, și trece omul în neființă, și așa și animalul. O, și s-a spus prin Moise că animalul cu sângele nevărsat nu este voie să fie mâncat, căci sufletul stă în sânge, și e taină mare această taină, e locul sufletului în om, și n-are omul cum să înțeleagă singur din mintea lui aceasta. Sufletul este de la Dumnezeu, și tot la Dumnezeu trebuie să meargă atunci când iese din trupul care l-a purtat, o, și trebuie bine despicată și bine înțeleasă taina sufletului și locul lui în om, fiilor.

Stau uimiți ucenicii și ucenițele învierii Mele, căci Eu, Domnul, grăiesc taine greu de pătruns de mintea omului creștin, și iau ei de pe masa învățăturii și stau uimiți.

O, iubiților, tot așa grăiam și cu voi atunci, dar atunci nu era vremea cea de acum. Și voi, o, și voi ați dat cu anevoie să înțelegeți aceste taine mari, pe care vi le spuneam atunci, că vă spuneam vouă: *«Eu în voi, și voi în Mine, precum Tatăl în Mine, și Eu în Tatăl»*, și așa se unește cerul cu pământul, și Dumnezeu cu omul. O, și ce puțini au înțeles atunci pe pământ taina aceasta, ce puțini și atunci!

Eu, Domnul, vă dau vouă grăire lângă Mine în ziua voastră de serbare. Sunteți martorii învierii Mele. Ați rămas cu Mine, după ce toți M-au părăsit, neașteptând ei să înțeleagă și neînțelegând.

O, pace vouă! Pace vouă cu cei de aici adunați la masă de Paști, la cină de cuvânt aici, în grădinile Mele de pe plaiul românesc, și în care Eu Îmi găsesc plăcerea acum când vin!

— O, Mielușule Iisus, Învățătorule iubit și scump, dorul Tău cel mult și mare se împlinește acum prin taina împărăției Tale cu ucenici din cer și de pe pământ laolaltă la masa cinei celei de taină, o, Doamne Mielușel.

Pregătisem Paștile ca orice iudeu în anul acela și noi, așa cum Tu ne-ai trimis să lucrăm înaintea Ta, dar până să fie aceasta cu mielul cel de Paști, Tu ai frânt pâinea și ai spus, dându-Te nouă în chipul pâinii: *«Acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi»*, și ai spus peste paharul cu vin: *«Acesta este sângele Meu, care se varsă pentru voi»*.

O, ce mare Dumnezeu ești Tu, Doamne, Făcătorule a toate! Ai făcut din lut pe om și ai suflat peste el duh de viață. Și ai făcut din pâine și din vin pe Dumnezeu, și ai pus peste acestea cuvânt și duh dătător de viață și Te-ai ascuns în taina aceasta Tu Însuți, Doamne, că Tu pe toate le poți face doar prin cuvânt şi prin lucrarea mâinilor Tale, care ne-au dat pâinea şi vinul, cina cea de taină, trupul şi sângele Tău, şi ai rămas cu noi.

O, n-am înţeles atunci, n-am înţeles, dar am crezut cuvântul Tău, şi ne-a ajutat credinţa, şi totul este cu putinţă celui cu credinţă, aşa cum Tu ai spus.

Ne-am strâns aici acum cu zi de praznic pentru amintirea învierii Tale, și a noastră, Doamne. Ni se face dorul tot mai mare, tot mai mult pentru taina împărăției Tale pe pământ. Venim cu cerul, cu cei din cer pe pământ, și Tu ești Cel

ce poți totul, și poți prin tainele acoperite, ca să poată fi ele purtate în taină, și să nu fie ele ispitite de ispititorul, care a pătruns și a clătinat raiul, și omul s-a făcut vrăjmaș în rai, dar Mihail, îngerul Tău, a strigat atunci: *«Să stăm bine și cu frică și cu luare aminte!»*, și s-a oprit clătinarea cea din rai. O, și a rămas apoi raiul fără de omul cel așezat de Tine în rai, iar acest cuvânt îngeresc stă așezat acum pentru tot omul care mănâncă și bea trupul și sângele Tău prin biserică, și strigă acest cuvânt la om, să stea bine și cu frică și să ia aminte că Dumnezeu e Dumnezeu, și Se dă El sfinților Lui, El, Sfântul Tatălui Se dă, spre iertarea păcatelor omului.

O, ce frumos este aici pentru Tine și pentru noi, Doamne, ce frumos! Această vedenie cerească sus, în văzduh acum, și jos aici, așa cum vedem noi totul în această zi de slavă, o, de-ar avea parte s-o vadă cei de pe pământ, cei adunați acum la izvor, Doamne!

Voi, cei adunați aici în ziua aceasta măreață în cer și pe pământ, o, nu uitați: fiecare zi începe cu Dumnezeu, cu statul de vorbă cu Domnul prin rugăciune, prin citiri sfinte, prin cântări de slavă, iar apoi această sete să vină iarăși în vremea zilei, și în vremea nopții apoi, și nimic fără Dumnezeu să nu facă omul creștin, ci în toate și mereu numai cu Domnul să lucreze, și cu rugăciune și cu întrebare, și cu neuitarea poveților Domnului, adică în toate cu cârmuirea Lui. O, dacă nu vă socotiți viața pentru zi de zi cu Domnul, nu puteți merge după hartă, și mergeți cum o fi, dar acest fel de „cum o fi”, o, nu este mers, iar timpul trece nerăscumpărat, și vine întrebare pentru fiecare clipă, pentru cum a fost folosit timpul și viața.

O, nu-i trebuie omului atâta mâncare cât mănâncă el, dar îi trebuie mult pe Dumnezeu, îi trebuie iubirea lui Dumnezeu în el, că e locul de odihnă a Domnului omul și trupul lui, e templul Domnului omul, o, fiilor și frați iubiți, dar iată ce a ajuns omul și trupul său: mâncare viermilor, viermi nevăzuți, dar care cresc mereu, cresc ușor cu ușor în trupul omului, și omul mănâncă mult și-și îmbolnăvește mult, mult trupul său cel neodihnit, căci mâncarea multă îi biciuie trupul și îl îngreuiază, de nu mai poate în om Dumnezeu.

O, cum să facă Dumnezeu cu tine, omule, ca să crezi că nu numai cu pâine poți trăi? O, încearcă și vezi, că altfel n-ai să crezi. Iată-i pe Moise, pe Ilie, pe Ioan, pe mulți, mulți trăitori iubitori de Dumnezeu, și pe care nu-i ajungeau atât de multe neputințe, chiar dacă nu mâncau atâta pâine, chiar dacă atât de puțin mâncau, dar iubirea poate totul, totul, și putea ea întru ei, și iată de unde vine puterea să puteți și voi, fii iubiți ai Domnului nostru și al vostru.

Te mărturisim, Doamne, cu dor, și cu drag le grăim lor de viața Ta întru ei, de iubirea Ta, Doamne scump. Ne-ai iertat pe noi de toate neajunsurile de la noi purtate de Tine. Cu iertarea multă ne vindecai, și vindecai pe mulți, numai să poarte ei în ei iubirea de Tine, și prin ea, credința, Doamne. O, de la credință vine iubirea tot mai mare, când ea este în firea omului bun cu sufletul din el, iar sufletul stă în sânge și pune sângele în lucru, și e viu omul când inima îi este în lucru. Când însă sufletul merge la Dumnezeu nu mai are omul viață în trup, nu mai are sângele lucrare. Iar Domnul, o, frați iubiți, ne învață tainele Sale, tainele vieții trupului, și tainele vieții veșnice ale sufletului, și avem un Dumnezeu așa de mare! Și Tu ești iubirea, Doamne, iar ea este viața cea din om și pe pământ, și în cer apoi.

O, e mare bucuria de azi. Cum s-o împărțim, Doamne? Nu este atâta putere și timp pentru cei ce Te poartă azi cu cuvântul sărbătorii, și e mare sărbătoarea și cuvântul ei. O, slavă Ție cu multă sărbătoare și slavă voii Tale, și Tu ești Cel ce știi să lucrezi și să împlinești!

Suntem în sărbătoare dulce cu Tine, noi, ucenicii și ucenițele învierii Tale, toți câți Te-am alinat, cumva, atunci și Te-am iubit, purtându-Te în sufletele noastre cu dulceața Ta cea dumnezeiască, și care a dat gust în noi vieții Tale. O, hai să așezăm totul acum după voia Ta, Doamne iubit!

Iubiții Mei, o, ucenici iubiți, facem jumătatea, împărțim pe din două timpul și lucrul, și mergem să stăm cu poporul adunat, și le dăm apoi tot cuvântul lăsat, și vor fi hrăniți cu el de pe masa sărbătorii.

Da, fiilor, vă veți opri din lucrul cuvântului scris în întregimea lui, și veți merge la popor, și vom trimite lor apoi pe nori întreg cuvântul cum este. O, dați-le lor acum bun venit, și apoi pază din cer pentru întoarcerea acasă le dăm lor. Dați-le acum hrana cea de până aici, și faceți să ajungă timpul și vouă, și lor, căci Eu, Domnul, am grijă de toate, fiilor.

Vă cuprind pe toți în Duhul Sfânt, pe voi pe toți, cei adunați la izvor. Vă dăruiesc puterea înțelegerii tainelor Domnului, și puterea de a lucra voi după ele și după voia Mea, iar voia Mea este arătată vouă prin cuvântul Meu pentru voi, și pentru Mine în voi. Aveți de învățat în ziua aceasta mare, numai să vreți, numai să vă simțiți ca la școală, și să învățați cu silință, ca să puteți cu Domnul, fiilor.

O, e așa de frumos aici, așa de frumos! Oștirile cerești stau uimite, și cu slavă mare și multă în văzduh aici, acum, și e tot o vedenie cerească toată sărbătoarea, toată așezarea sărbătorii sus și jos.

O, fiilor, căutați să înțelegeți cerul pe pământ, tainele Mele cu voi. Iubiți taina raiului, fiilor, și vor fi toate deslușite în ziua aceasta.

Iar voi, copii veghetori și primitori de Dumnezeu, mergeți înainte cu cuvântul sărbătorii. Dar și să mergeți apoi în mijlocul poporului adunat, și pe toate le așezăm cu pace multă, fiilor.

Merg cu voi, și toate se așează și toate vor fi deslușite, și dorul, și iubirea, și toată doina Mea din zilele acestea cu voi pe pământ, o, și vom împărți mângâiere multă, multă, căci înviere peste oameni este lucrarea tainei cuvântului Meu cu voi, o, fiilor. Amin.

Partea a doua

Grăiesc pe mai departe cu voi, cei adunați la praznic de înviere. Am prilej bun întâlnirea Mea cu voi față către față aici. Merg cu cuvântul mai departe și îl pun apoi pe cale spre voi, o, și cât aș vrea să fie înțelese tainele Mele, să fie crezute și dorite, că iată, a venit vremea să deslușim taine mari, că nici o lucrare din cer venită spre oameni până acum, n-a fost să pot prin ea până la descoperirea acestor taine, ca dintr-un sul ieșite ca să fie puse la lumină, ca să se știe ele de cei ce le aud.

O, n-am avut popor pregătit îndeajuns, n-am avut, și cât aș vrea să am și să împart cu el tainele cerului, tainele vieții, tainele veșniciei, care au rămas în rai odată cu despărțirea de Dumnezeu a omului! Țara Română, măi fiilor, este de la începutul facerii aleasă lui Dumnezeu, și taine mari sunt păstrate în ea și pentru ea, și așteaptă ele să iasă de sub văl și să fie trăite pe pământ spre întâmpinarea Domnului, că vine Domnul, vine, și cale tot mai sfântă Își gătește El, și prieteni Își face pe cale.

Mi-am așezat aici cetate, și munte sfânt se cheamă ea,

și înălțime frumoasă se numește ea, și este lucrată spre bucuria întregului pământ, munte de Sion, turn de ocrotire întocmit de Dumnezeu, precum este scris despre cetatea Domnului, o, că n-am unde să Mă mai uit pe pământ ca să văd biserică a Mea așa cum am așezat-o la început să fie ea lucrând pe pământ, și așa cum ucenicii Mei au lucrat apoi la ea și prin ea și pentru ea. O, și privesc în zadar, că e numai lume și duhul lumii și fiii lumii în locașurile numite biserică, dar fii ai lui Dumnezeu, unde să Mă uit să văd și din aceștia? O, că numai prin unii ca aceștia mai ține Dumnezeu lumea, dar unde să-i mai văd pe pământ? Ei sunt cei ascunși în duhul ascultării de Dumnezeu, fiilor. Ei ascultă de Dumnezeu, nu de oameni, nu de la oameni iau ei pe Dumnezeu.

Le-am spus ucenicilor Mei, care-Mi erau atunci popor, le-am spus: *«Ieșiți din lume, poporul Meu!»* O, și tot așa le spun și azi celor ce dau să meargă pe calea crucii Mele, dar cei ce nu înțeleg limba lui Dumnezeu și taina cuvântului Său, aceia rămân în amestecare și în neascultare, rămân în lume și merg pe cale cu preoții care vând pe Domnul pe bani și pe ranguri, căci acești slujitori plătiți nu au nimic între Mine și ei de iubire, și nu Mă urmează pe Mine cu viața lor, cu lucrarea lor, iar lumea este oarbă și merge după ei, că ei zic că văd, și zice și lumea că ei văd, dar ei sunt cei neascultători de poruncile vieții, iar boala neascultării când vine peste trupuri nu strigă nimeni pentru ea la Dumnezeu și nimeni nu spune Domnului: *„cercetează, Doamne, boala sufletului meu și vindecă-mi sufletul, ca să se vindece trupul meu cel bolnav”*.

Îl vezi pe preot și îl cunoști după haină și după locul unde lucrează ca să-și câștige pâinea, dar tu nu știi dacă nu cumva el este lupul care sfâșie pe la spate ca să ducă pradă la stăpâni, că merge omul după datină să-și curețe păcatele la preot, să-și capete iertarea lor, dar slujitorul viclean le dă mai departe la cei cărora el servește cu slujba sa plătită, în vreme ce zice și cântă: *„Slavă Ție, Doamne!”*, dar el are alt stăpân.

O, nu se poate un om mai viclean ca și cel îmbrăcat pe deasupra cu haină de slujitor de altar. Nu poți primi slujbă de preot dacă nu înțelegi să te faci turnător, vânzător pentru cei din jur în turma în care slujești. Și dacă nu-ți faci bine misiunea de viclean, de turnător, de vânzător, o mai nouă modă este acum, să se pună în biserici câte doi așezați la un loc slujind, și unul pe altul să se toarne și ei la stăpâni, așa cum fiecare îi toarnă pe cei păstoriți, vezi, Doamne, dar păstorul plătit nu păstorește, și nu poate fi altfel, decât viclean în slujba celor puși sus, și nicidecum în slujba lui Dumnezeu sau turmei lui Dumnezeu.

O, nu este deosebire între preoții din vremea răstignirii Mele, și cei de azi, care așa au făcut tot timpul și au dat la chinuri pe cei cu Dumnezeu în ei. Vinde preotul pe creștin, și-și face rost de slugi să cumpere pașii creștinilor, și sunt pline de iude locașurile numite biserici, iar creștinii vin în ele ca la Dumnezeu, dar acolo se ascunde Iuda, care nu lipsește nicidecum, și umblă cu pașii după viața omului iubitor de Dumnezeu, și asta este lucrarea lui.

O, nu este preot care să nu pândească și să nu vândă pe creștini la mai-marii lui. Nu în zadar am spus Eu, Domnul, acum două mii de ani despre preoții de atunci că au făcut din casa Tatălui Meu peșteră de tâlhari, dar biserica Mea nu are nevoie de case înalte, cu podoabe atrăgătoare în ea, ci are nevoie de creștini cu care Domnul să pună cina Lui pe masă, așa cum în loc smerit și tainic am pus-o Eu cu ucenicii Mei cei puțini acum două mii de ani, și așa cum peșteră săracă Mi-am ales de locaș de venire a Mea Prunc pe pământ.

O, fiilor, mănâncă pâinea Mea mulți, și o iau ei de la cei ce au furat casa și costumul și rețeta cea pentru cina Mea, și vând aceștia pe bani pe Domnul la cei ce vor să-L cumpere, dar nici cei ce lucrează pe Domnul după rețetă, nici cei ce cumpără de la ei nu seamănă cu cerința Mea cea pentru asemănarea cu Mine a omului care se unește cu Dumnezeu prin trupul și sângele Meu, o, și se vede că nu au chef de Mine cei ce Mă vând și cei ce Mă cumpără, ci doar interesul este, și vor fi întrebați de rod, și nu vor avea ce să arate lui Dumnezeu, decât numele și firma, ca și cei de pe pământ îndeletnicițicu feluri de preocupări ale vieții.

Cuvânt cu durere grăiesc, ca să-i îndemn la pocăință chiar și pe cei ce se laudă că nu cred acest cuvânt, și care de rușine spun aceasta, de vreme ce ei nu fac voia Mea cu viața lor, și aleg să spună că nu cred că Dumnezeu este acest cuvânt, Care trimite și spre ei strigare. Eu sunt Cel ce știu ascunzișurile inimii omului și dau mereu să-l ajut să scape de ele, să iau sarcinile de pe sufletul lui, iar când îl dojenesc pe om fac aceasta pentru îndreptarea lui, pentru îndemn la păreri de rău pentru păcate și pentru pocăință, nu pentru pedeapsa lui, că Eu sunt Păstor milos, și cu răbdare și iubire îl tot aștept pe om.

O, Eu pentru tine, omule, Mi-am vărsat pe cruce sângele și Mi-am dat sufletul odată cu el, căci sufletul locuiește în sânge și pune inima în mișcare și merge încălzindu-se și încălzind trupul, dându-i viață și mișcare de viață. Când sângele Meu a curs pe cruce, și pe pământ apoi, Eu am rămas pe cruce cu trupul fără sufletul lui în el, dar a venit înapoi sufletul și a intrat în Mine când am înviat.

O, a venit sufletul iarăși înapoi în trupul Meu și l-a ridicat, ca atunci când intră suflet în cel ce se naște și capătă suflare de viață, căci ca din pântece am ieșit din pământ, ca Adam, care a fost făcut din pământ, și a primit sufletul său din gura Mea suflat peste el, și a primit Adam pe Dumnezeu în el. O, așa a făcut cu Mine Tatăl, a suflat El și am avut din nou sufletul, iar sângele rămas s-a încălzit și M-am ridicat.

Toate s-au întâmplat așa, ca să dau atunci așezare cinei celei de taină, o, fiilor, ca să așez temelia bisericii Mele, măi fiilor, iar Eu să fiu piatra ei de temelie, precum este scris, și trebuie credință și ascultare pentru ca să fie Domnul pe pământ așa cum S-a așezat atunci cu cina Sa, cina cea de taină, o, și așa am rămas până la sfârșitul timpului, așa precum am făgăduit ucenicilor Mei. Dar n-am din cei ce Mă iubesc, n-am la cina Mea, iar cina Mi-a fost jefuită cu toată taina ei, și plânge Domnul pe altar, și plânge zdrobit și disprețuit de toți cei care nu iubesc pe Dumnezeu.

O, aș fi voit cu mare drag și dor să se pregătească și să rămână tot timpul pregătit creștinul care M-a cunoscut cu venirea Mea întru acest cuvânt. Ar fi fost să ia cina cu Mine, să fie cu Mine, iar Eu să fiu până la sfârșit cu tot fiul care M-a cunoscut prin acest cuvânt, și cu care am grăit prin venirea Mea cea de azi tainele cele de sus ale împărăției Mele cu omul. Fiind în lume, ar fi fost să nu mai fie din lume, să nu mai ia din lume creștinul, să nu mai împrumute din obiceiurile ei. Cuib pentru creșterea fiilor lui Dumnezeu am voit să fie lucrarea cuvântului Meu pentru creștinii care au venit să audă glasul Meu. Cuib cald pentru sămânța cea nouă, cuibul Meu cu pui, ca să-i cresc ca o mamă, ca să-i hrănesc ca pasărea care aduce cu ciocul ei hrana la puișorii ei, Eu asta am voit să fie poporul cuvântului Meu, pe care atâta vreme l-am hrănit din cer.

O, fiilor, ca să nu mai mănânce omul carne, Eu i-am dat pâine. I-am dat omului cuvânt în rai ce trebuie să mănânce, o, dar ce mănâncă omul? O, ce mănâncă animalele, păsă-

rile, că și lor le-am dat ce să mănânce?

Fiilor, fiilor, dacă nu s-ar fi făcut vărsare de sânge la început, nu mai era moarte, nu mai murea omul sau animalul. Am dat să-l fac pe Cain să se pocăiască. L-am sfătuit să facă bine, nu răul să-l facă el, așa i-am spus când am văzut că vrea să facă ucidere asupra fratelui său, când am văzut în mintea și inima lui aceasta. O, n-a primit povața Mea când l-am văzut posomorât. A făcut el apoi uciderea fratelui său, și iarăși i-am ieșit înainte întrebându-l de fapta lui. El însă și-a ascuns-o în el, și atunci i-am spus: *«Glasul sângelui fratelui tău strigă către Mine din pământ: O, ce ai făcut?»*

De atunci, fiilor, a tot mâncat carne omul, și spun acum cu mare grijă când spun, dar și cu mare durere spun, că acum două mii de ani trupul Meu s-a făcut pâine și vin prin cuvântul Meu și prin numele și ființa Mea puse peste pâine și vin, iar mâncatul de trupuri purtătoare de suflet ar fi fost să ia sfârșit pe pământ, sau măcar în neamul creștinesc, neamul lui Hristos, omul cel unit cu trupul și sângele Meu, care s-au prefăcut în pâine și vin. Apostolii Mei prindeau și mâncau pește, și le-am spus că nu pește trebuie să prindă ei, și i-am spus lui Petru: *«Vino să te fac pescar de oameni!»* Petru mânca pește, și dădea și la alții pește pe bani, de parcă era al lui peștele crescut de Dumnezeu, iar Eu îi învățam pe ei tainele lui Dumnezeu, și așteptam să le priceapă ei.

I-am dat poporului Israel carne, dacă asta a cerut când a început să cârtească și să nu-i ajungă numai mana venită de la Dumnezeu la ei, dar și-au luat răsplata pentru pofta lor, și toate poftele omului nu vor fi plătite altfel, și fiecare rău sau bine se plătește omului, iar pe Mine Mă doare de șapte mii de ani neînțelepciunea lui. Trupul și sângele Meu am dat omului spre hrană, și mai ales spre iertarea păcatelor lui, și Mă doare când caută omul trupuri din carne, și nu Mă caută pe Mine de hrană, dar omului îi trebuie credință că Eu sunt pâinea și vinul, că trupul și sângele Meu înseamnă acestea.

O, fiilor, cine rămâne iudeu mănâncă trup de miel, mănâncă carne, dar cine vrea să fie Hristos mănâncă de la mama lui, de la Hristos, mănâncă cina Mea cea de taină și-și răscumpără sângele, sufletul, fiilor.

L-am făcut pe om din lut, și am putut aceasta. Am făcut din Fiul lui Dumnezeu pâine și vin, trupul și sângele lui Dumnezeu spre hrană, și am putut aceasta, și pentru om am făcut aceasta, ca să fie omul nedespărțit de Mine până la capăt, iar Eu în veci nedespărțit de el, și ca să nu mai fie tăiate animale și păsări pentru hrana omului, că rău a făcut omul când a făcut ucidere de om, ucidere de frate, fiilor, și s-au născut oameni din cel ce a ucis, și s-a tot auzit de atunci strigăt spre cer, glasul sângelui celor tăiați pentru Domnul, strigând: *«Până când, Stăpâne sfânt și adevărat, o, până când zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?»,* și li se răspunde lor: *«O, încă puțină vreme odihniți-vă voi până la plinirea numărului celor tăiați ca și voi pentru mărturia lui Dumnezeu».*

O, fiilor, mult aș vrea să mănânc cu omul Paștele Meu, așa cum Îmi este dor! Aș vrea să ia omul ascultarea cea de rai, așa cum sfinții cerului o au. O, cum să fac să vină peste om înțelepciunea și dorul acesta, fiilor? Omul, săracul, nu știe cum trebuie să fie, chiar dacă aude și citește cuvântul gurii Mele, cu care vin acum și-i ies înainte ca să-l pregătesc și să-i dau hăinuță albă de in, ca și sfinților Mei.

Am venit în această zi de sărbătoare cu taine cerești, cu taine mari, fiilor, și nu mai încap în cer și pe pământ, de bucurie că am avut a le spune vouă, ca să vă fac să înțelegeți ce am făcut Eu acum două mii de ani, și cum Mi-am așezat biserica Mea, a cărei taină au înțeles-o cu pătrundere adâncă atâta de puțini din cei ce veneau spre turma ucenicilor Mei, că veneau nepregătiți, iar ucenicii aveau de tras cu cei atât de neînțelepți. Apoi durerea Mea s-a tot întețit cu trecerea vremii, că oameni netrebnici s-au vrut și și-au luat slujire la altare, și Mă împung aceștia cu purtarea lor străină de calea crucii Mele, și se poartă cu nasul pe sus că sunt păstori, și oropsesc turma și sug vlaga ei și munca ei, și zdrobesc sădirea, și nu o îngrijesc pe ea, că nu asta și-au ales să facă, ci altceva fac ei, și au stăpâni străini de calea suferinței Mele pentru om, iar prin vreme puțini, puțini din aceștia M-au urmat, durându-i de cei străini de Dumnezeu și păstorindu-i cu duh treaz, ca niște păstori miloși ca și Mine, că milă-Mi este de omul care se naște din om și nu-și alege drumul vieții cu Domnul, și, din păcate, sunt așa chiar și din cei care s-au întâlnit în vremea aceasta cu glasul cuvântului Meu, și dintre aceștia nu dau toți să-și înțeleagă datoria față de duhul vieții ce va să fie, o, și Mă doare cu durere mare răceala sufletului omului, fiilor.

Această zi e mare în cer, mare pentru măreția cuvântului Meu din ziua aceasta. Această zi Mi-a fost mângâiere mare, dar și o dulce tristețe, alături cu ucenicii și ucenițele învierii Mele, că și ei sunt triști, o, că nici ei n-au înțeles deplin și n-au putut deplin cu viața de rai în urma întoarcerii Mele la Tatăl, unde îi aștept cu lacrimi de dor pe toți urmașii lor. O, dar nu toți Mă iubesc, nu toți pot să vină unde sunt Eu, precum este scris pentru cei ce Mă iubesc pe pământ în dorul lor spre acasă.

O, fiilor atât de osteniți, e mult cuvântul Meu cel de azi, e zi mare ziua aceasta, și v-am ținut sub sarcină și pentru Mine, și pentru poporul adunat ca să-l păstorim pe el cu duhul învierii, măi fiilor. Acum împărțim pe din două lucrul, și așa vom lucra, și așa vom mărturisi această zi cu lucrul ei.

O, ferice de cei ce vă primesc pe voi în numele Meu, fiilor. Peste treizeci de zile veți începe o nouă pregătire pentru popasul Meu, popasul praznicului pogorârii Duhului Sfânt, când iarăși voi strânge popor la izvor și voi lua de la el mângâiere prin venirea lui aici, sub păstorirea Mea peste el.

Culeg bucurii cu picățica și caut mângâiere, fiilor. Sunt ostenit de dor și de așteptare cu dor. Mi-e dor de om, Mi-e dor să-l fac pe om după chipul și asemănarea Mea, o, și sunt între cei ce vin și stau, sunt între ei și dintre cei ce fug calea înapoi după o vreme de stat cu Mine și cu voi, și nu știu ei ce fac, săracii de ei. Noi însă ne ținem calea, și ne ține și ea pe noi și strângem cu picățica mângâiere pe cale, căci Eu Îmi păstoresc poporul și îl învăț pocăință să aibă, iar pocăința aduce prilej de mângâieri, aduce cald în inimi și dor după iertare și după Dumnezeu, fiilor.

Sunt plini de uimire oaspeții cerești, și cei sărbătoriți, și cei ce îi însoțesc în alaiuri așezate aici, în văzduhul grădinii.

O, se mângâie și cei strânși la serbare de peste tot, și prind ei aripioare de dor și de statornicie pe cale, dar îi rog pe toți să pătrundă ei tot dorul Meu din taina acestui cuvânt în această zi, și să capete duh de copil îndumnezeit, dragoste să capete, fiilor, dragoste care nu cade, căci cea care cade nu este, nu a fost dragoste, fiindcă dragostea nu cade, așa este scris.

O, hai să rostim iar și iar peste sărbătoare și peste oaspeții ei salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Mi-e milă de voi, Mi-e milă, fii trudiți, dar oaspeții sus și jos prind duh de înviere a tainelor Mele pe pământ, o, și cât

aș vrea să se întâmple această putere și lucrarea ei, că am grăit în ziua aceasta despre taina cinei celei de taină, o, fiilor, și acesta este dorul Meu cel de două mii de ani, și plâng de dor, și nu Mi se mângâie dorul, căci el rămâne și arde mereu, mereu și grăiește mereu, fiilor.

O, pacea Mea o așez peste poporul adunat la izvor! Privim de sus, iubim privind.

O, ce M-aș face dacă nu v-aș avea, fiilor? O, pace vouă, tot timpul pace vouă! Aveți atâtea sarcini de purtat. Pace vouă, fiilor! Rămân în Mine cu cele care nu le-am așezat încă în carte cu voi, și le țin ca să le cobor pe pământ cu deslușirea lor, numai să vă am întâmpinându-Mă, fiilor.

Trimiteți acum cuvântul Meu acolo unde este așteptat să ajungă de la voi, fiilor. Și pun acum întărire peste voi, și vă veți odihni, și veți căpăta vlagă, fiindcă Eu vă dau, fiilor.

Eu încă o dată aștern peste toți vestea cea de acum două mii de ani: Hristos a înviat!

Mă apasă dorul să am iarăși la izvor turmă venită la păstorire, iar pe voi să Mă întâmpinați și să-Mi așezați așternutul aici pentru praznic de Duh Sfânt, iar și iar praznic sfânt, fiilor.

Suflu peste voi înviorare pentru purtarea sarcinilor Mele. Voi fi mereu cu voi în cuvânt, iar cina cea de taină a Mea cu voi se face celor din cer hrană ca și pentru voi, o, și mare este această bucurie în cer, și mare este ocrotirea Mea de peste cetate și de peste voi, fiilor! Cetatea aceasta, și voi în ea slujind, aceasta este mângâierea Mea din vremea aceasta, din vremea Mea cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 aprilie/12 mai 2019

Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului

Nașterea din nou a lumii. Despre taina răscumpărării zilelor. Credința cea prin minune nu are putere multă. Frumusețea unui copil sfânt este umilința inimii lui.

Mă aplec cu recunoștință și vă am în dragostea Mea și vă mulțumesc vouă, fiilor veghetori, căci voi Îmi deschideți când vin, iar Eu așa vin, și vin că este scris să vin și să lucrez la facerea cea acum de lucrat, la nașterea din nou a lumii, și lucrez după Scripturi, căci și nașterea este o mare, mare lucrare, fiilor, mai mare decât facerea este nașterea, căci la facerea lumii toate s-au lucrat prin cuvânt, toate s-au făcut la cuvântul Meu și s-au ivit, dar când l-am făcut pe om M-au ajutat iubirea și dorul, dar oricât Mi-au fost acestea de mari, o, am rămas plângând apoi în rai, căci omul zidit de Dumnezeu s-a așezat mai mare decât Dumnezeu, și Mi-a făcut rană veșnică prin neîmplinirea cuvântului Meu de peste el, că a dat în lături cuvântul Meu și a luat alt cuvânt să-l împlinească, și apoi s-a răcit de Mine, dacă i-am spus că n-a făcut bine cu neascultarea lui de Dumnezeu Făcătorul, și omul n-a avut recunoștință înaintea Mea, n-a slujit cuvântului Meu, nu s-a supus Celui ce l-a zidit pe el.

O, am spus, fiilor: ce M-aș face dacă nu v-aș avea pe voi? Am rămas cu multe taine întru Mine, și neașezate în cartea Mea cu voi, și trebuie să le aducem cu toată deslușirea lor rând pe rând, iar voi, iată, Mă întâmpinați iar și iar. Voi iubiți ascultarea, fiilor, și purtați pe Domnul cu sarcinile Sale, și am spus: Cetatea aceasta, și voi slujind în ea pentru Mine, aceasta este toată mângâierea Mea, căci voi Mă ajutați să pot, fiilor. O, poate Dumnezeu, numai să fie credință că totul e cu putință la Dumnezeu, că ceea ce la oameni este cu neputință este la Dumnezeu cu putință, are Domnul putere, fiilor.

Acum punem în carte cuvânt mare și deslușirea lui, căci pomenirea lucrărilor Mele vine în ajutor și pentru lucrul cel de azi al cuvântului Meu, iar bucuria că pot să lucrez și să așez tainele Mele în cartea Mea cu voi, o, nu Mă mai încape bucuria, și dau pe afară cu ea, și asta Mă face să lucrez când lucrez, și așa Se așează Domnul pe pământ cu lucrul Său, cu nașterea din nou a lumii, a omului care iubește înnoirea, nașterea din nou, fiilor.

Și iată cu ce încep și ce vă spun mai întâi în ziua aceasta de învățătură a Mea peste voi și peste poporul cuvântului Meu! O, fiilor, să se bucure zilele de voi în fiecare zi, adică să le dați viață și lucrare și mișcare, să vă scrieți cu ele în cer cu toată lucrarea lor, să rămână de folos vouă și rod adunat toate zilele voastre, mai ales că voi locuiți în cetatea cuvântului Meu, ca să fie al Meu cu tot cu voi tot lucrul vostru cel ascultător de Dumnezeu pentru trăirea zilelor voastre cu Mine, pentru ca apoi să ajungeți să vă bucurați de zilele aici trăite și lucrate, și să le aveți răscumpărate, precum este scris despre această taină a răscumpărării zilelor.

Fiilor, fiilor, cu ce puteți să răscumpărați zilele și taina lor cea veșnică? O, când voi folosiți toate zilele cu tot plinul lor prin jertfă și dragoste de Dumnezeu și de frați, pentru toate lucrările Mele cu voi, pentru tot mai multe din zi în zi, atunci voi răscumpărați taina zilelor voastre, dar dacă din numărul lor trec goale, fără de lucru bun și frumos, și mult cât ziua de mare, voi vă veți îndurera adânc când le veți vedea fără de folos că au trecut.

O, iată ce vă spun în ziua aceasta pomenită acum, duminica pomenirii slăbănogului, spre povață de credință și de pildă cu bogăție de învățătură în ea, și iată, de necredință a celor potrivnici lui Dumnezeu în vremea aceea și în vremea aceasta, că acestui om neputincios întru nimic, îi treceau toate zilele fără nici un folos pentru el, sau pentru cei din jur, sau pentru Dumnezeu. Dar celui pe picioare dacă îi trec tot așa zilele, va avea el vreun folos strâns în cer, va găsi în cer răscumpărarea vremii zilelor lui de zi cu zi?

De aceea, fiilor, vă îndemn acum la grijă mare pentru viața voastră cea din cer, unde este să vă strângeți vremea voastră de pe pământ, toată, o, toată, fiilor, toată în cer, că de ce să rămână pe pământ, când pământul va avea o soartă cu durere pentru nașterea lui din nou, precum este scris?

Omul înțelept își trimite în cer toată comoara zilelor lui, toată vremea lor, și are în cer și e bogat între bogații din cer. Cel neînțelept își strânge pe pământ, își pierde vremea de pe pământ nestrângându-și în cer zilele, și cheamă focul să vină pe pământ peste cele neadunate în cer ale sale.

O, fiilor, lucrați pentru veșnicia timpului vostru de pe pământ. Fiilor, să nu vă treacă zilele fără de lucrare cu folos. Ajutați pe Domnul până la sfârșit, o, fiilor. Iată ce soartă măreață v-a fost să aveți voi pe pământ: să ajutați pe Domnul, fiilor! O, cereți Mie duhul înțelegerii, duhul sfatului și stați în sfat cu el, și vine duhul înțelegerii, vine de la Domnul la voi, fiilor.

O, n-au înțeles pe Dumnezeu cei ce au văzut pe pământ faptele lui Dumnezeu, vindecarea slăbănogului și multele lucrări ca și aceasta, și iată, fiilor, cei ce nu primesc să aibă credință nu cred, nu primesc, nu se învoiesc cu ei înșiși să înțeleagă nici din minuni, căci sunt tari la cerbice, sunt vârtoși, grei la minte, la voința cea pentru înțelegere, și nu s-au născut să înțeleagă că Dumnezeu este Cel ce poate, Cel ce știe, Cel ce vede, Cel ce vrea, iar dacă omul este atâta de greoi și de vârtos, o, ar fi să se plece spre nașterea din nou, dar dacă nici

pentru aceasta nu caută înțelegere, o, cum să fac cu el dacă el nu Mă lasă? Cum să trec peste el dacă el se alege pe sine?

Sunt recunoscător, Mă aplec cu recunoștință, că voi, fiilor, Îmi deschideți să lucrez, să pot, să știu, să văd, să voiesc. Sunt recunoscător pentru tot ajutorul cel de la voi pentru Mine. Îl îndemn pe poporul cuvântului Meu să facă și el ca Mine, aplecare să facă. Voi nu uitați, iată, nicio clipă nu uitați cu niciun chip că el este poporul Meu, poporul cuvântului Meu, o, dar nici el să nu uite că voi sunteți așezați de Mine între Mine și ei, între ei și Mine, și vă trebuie putere de la ei pentru această slujire a voastră înaintea Mea și a lor, și ca să Mă ajutați voi până la sfârșit, fiilor.

O, trebuie să aibă îndatoriri fiii cuvântului Meu. Iubirea de Dumnezeu te obligă să ai îndatoriri, să le porți și să le lucrezi, adică jertfa care să dovedească iubirea că este, că are iubire cel îndatorat pentru ea.

O, fiilor, așa cum haina călugărească te obligă să fii al lui Dumnezeu, tot așa și costumul cel sfânt al patriei tale, cel dinăuntru și cel din afară, te obligă să-ți iubești țara, să te mândrești cu ea, și te scoate în față, și îți cere aceasta uneori la greu, mai mult decât în celelalte clipe sau stări sau simțăminte, căci la greu te îndeamnă să fii erou. O, tot așa este și cu iubirea de Dumnezeu, ea te obligă la jertfă, și numai ea, dacă este, e în stare de jertfire pentru ceea ce iubește. Cei ce sunt ai Mei și ai lucrului Meu cu ei, au datoria jertfei de fiecare zi și sunt ei cei care se bucură de zilele lor în fiecare zi, căci le dau viață și lucrare și și le scriu în cer și rămân ele rod adunat.

Am avut milă și grijă de cel slăbănog de treizeci și opt de ani și l-am sculat pe picioarele lui și l-am învățat să-și răscumpere vremea cea fără de folos de până atunci. Mi-a fost milă de viața sufletului lui, fiilor, și l-am ridicat cu minunea cea lucrată peste el și i-am spus: *«Vezi, ai grijă de acum, ca să nu mai păcătuiești și ca să-ți fie apoi ție și mai rău»*.

O, sunt stări și clipe cu apăsare, fiilor, și vin ele când vine un greu peste ele, și trebuie credință pentru minuni, și trebuie minuni pentru credință, dar aceasta de-a doua îi cere omului o răspundere mai mare apoi, căci minunile aduc credință, numai că o așa credință nu are putere multă, dar iată, îi cere mult apoi celui ce a crezut prin minuni, iar el nu poate da, fiindcă nu el a căutat minuni să se ivească, nu credința lui a făcut minune, iar Eu de aceea am spus slăbănogului care a văzut minunea vindecării lui: *«Vezi, nu mai greși de acum!»*

Fiilor, fiilor, vă învăț umilință să aveți voi, umilință pentru credință, fiilor. Eu vă învăț și prin cuvânt, dar și pe viu vă învăț. Priviți peste cele ce vin neașteptate, o, și învățați, fiilor. Când vă lipsește din suflet umilința cea sfântă de pe pământ și până în cer, atunci vi se întâmplă de fiecare dată ceva prin diavolul, căci este Dumnezeu și este diavolul, fiilor, iar diavolul a fost și este înființat de către neascultarea și neumilința omului în rai, și pe pământ apoi, de atunci și până azi. Putea, și poate și omul să spună diavolului când a venit sau vine să-i șoptească ale lui diavolul, iar omul să spună așa cum am spus Eu la diavol: *«Să nu ispitești pe Dumnezeu, așa este scris»*, sau să-i spună: *«Mergi înapoia mea, satano, că este scris: numai lui Dumnezeu să-I aduci închinare»*.

O, fiilor, e atât de ascultător omul față de șoapta diavolului, care vine și lucrează peste gândul omului față către față, iar omul așa de mult îi ascultă șoapta, de nu mai știe cât este Dumnezeu sau cât este diavolul amestecat în cele ale minții omului ieșit din omul cel din pământ zidit! După ce diavolul îl face pe om să asculte și să grăiască ca un diavol, îi spune apoi omului: o, ai greșit, ai păcătuit, nu ești pe potriva lui Dumnezeu, nu te apropia, stai departe, du-te, că Domnul este sfânt. Cercetarea însă nu trebuie diavolul să i-o facă omului greșit, dar iată, omule, tu numai de la diavol iei gândul, iar Eu, Domnul, M-am dat zadarnic jertfă pentru tine, că tu fugi de Mine, în loc să Mă asculți și să te lași căutat și curățat și învățat minte din păcatul cel pedepsitor, și să te unești cu Domnul, nu tot cu diavolul și cu șoapta lui, cu care vine și ispitește pe om.

Când l-am zidit pe om din lut i-am făcut mai întâi inima, apoi locul minții, și apoi toată zidirea lui, dar până n-am suflat peste el duh de viață n-a plecat din loc, n-a mișcat zidirea Mea. Când își cumpără omul o mașină pentru călătorie, până nu-i pune apă și alimentare trebuitoare, și apoi cheie care să-i pornească plecarea, o, nu primește mers mașina.

Duhul Meu să-L primească omul Meu, iar duhul diavolului nu. Diavolul poate și vine numai când omul își pierde umilința, și poate omul apoi să vadă clipa când n-a avut de lucrare umilința, și apoi să vadă clipa cea de după aceasta, și din care omul înțelege venirea și șoapta și lucrarea diavolului înființat de omul care pierde legătura cu Domnul prin pierderea duhului umilit, cu care omul se dă lui Dumnezeu jertfă bine plăcută, precum este scris.

Vă învăț, fiilor, o lucrare măreață în ziua aceasta de învățătură a Mea atunci și acum. O, fiilor, să se bucure zilele de voi. În fiecare zi să le dați viață și mișcare și lucrare care să se strângă în cer la Tatăl. Sculați-vă în fiecare dimineață a zilei și răscumpărați fiecare zi și dați Tatălui lucrul zilei, lucru viu, care să răscumpere toată vremea fiecărei zile, iar Eu v-am spus cum să vă faceți trăită fiecare zi, și este scris în cartea Mea cu voi tot lucrul plăcut și plin al fiecărei zile, și bogăția cea din lucru ieșită și dusă ea de îngeri la Tatăl pentru voi, pentru vecia voastră cu Domnul, fiilor.

O, nu știe omul de ce are zile și ce să facă cu ele, nu știe pentru că nu vrea să știe. Voi însă luați de la Domnul, luați de la Mine și fiți vii cu lucrarea fiecărei zile, și toți să aveți lucru cât este și ziua, căci Eu am spus: *«Lucrați și fiți fiii zilei, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze»*, și când îi trebuie să aibă zile strânse în cer, să aibă omul lucru strâns, în cer trimis.

Vă pregătesc mereu tot mai sus pe voi, fiilor. Şi vă pregătesc să vă așez iarăși pentru așezarea așternutului cel pentru Mine și pentru sfinții Mei aici cu praznic de Rusalii, o, și vă dau vouă rod și spor pentru tot lucrul vostru cu Mine, pentru Mine și pentru voi lucrul vostru, fiilor. O, aveți grijă de pace, de iubire aveți grijă, de umilință pentru acestea, fiilor. Umilința este purtătoare de pace, și vine iubirea cea curată, cea care învață de la duhul umilinței toată măreția ei, fiilor. Așadar, duhul umilinței nu-l pierdeți! Dar cum puteți să nu-l pierdeți, fiilor?

O, aplecați-vă cu recunoștință înaintea Mea, așa cum Eu Mă aplec înaintea purtătorilor Mei, a celor ce Mă aduc la voi când vin, și cărora le datorez toată dragostea Mea, dar și a voastră, fiilor, și așa, numai așa duhul umilinței nu va pleca de la voi și din voi, și veți rămâne voi cei frumoși, cei frumoși, căci frumusețea unui copil sfânt este umilința inimii lui, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Mai am să vă spun, ridicați către Mine rugăciune pentru țară, fiilor. Cereți pe Domnul, cereți acum cu putere, că e vremea să cereți, iar Eu să împlinesc la strigătul vostru spre Mine pentru țara Mea și a voastră, o, fiilor. Amin.

6/19 mai 2019

Duminica a cincea după Sfintele Paşti, a Samarinencei

Să-l iubeşti pe aproapele: să ai grijă de Dumnezeu în el. Fiecare să mănânce de la mama lui, iar mama creştinului este Domnul.

Cu mare dor cobor la poporul cuvântului Meu și Mă întâlnesc cu el în cuvânt și-i deslușesc taine mereu, mereu taine și voia Mea peste el, așa cum am lucrat la fântâna lui Israel acum două mii de ani și am dat femeii samarinence apa cea vie a vieții Mele cu omul care ia de la Dumnezeu pentru viața lui, pentru iubirea vieții lui. Și iată-Mă aici petrecând la fântâna cu numele îngerului ei cel din cer, fântâna samarinencei, fântâna întâlnirii și ograda ei în cetatea cuvântului Meu, iar Eu oaspete la fântână, Eu și samarineanca Mea, uceniţa cea mărturisitoare de Dumnezeu în vremea aceea de după statul Meu cu ea în cuvânt la fântână.

O, fiilor, vă găsesc așteptând intrarea Mea la voi, și în carte, și prețuiesc iubirea voastră de Dumnezeu, și fericiți sunt și vor fi cei ce prețuiesc lucrul Meu cu voi și pe voi, căci aceia au statornicie până la sfârșit, și vor fi găsiți lângă Mine și lângă voi mereu sub lucrul Meu de peste voi, sub truda Mea cea pentru mântuirea și sfințirea tot mai mult a poporului cuvântului Meu, adevăratul popor al venirii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp, fiilor.

Am sosit cu oaste cerească la fântână și găsim popas primitor, găsim cănuțe și băncuțe și găsim că suntem întâmpinați de cei ce vin la voi în sărbători aici, fiilor, iar Eu, Domnul, am cu cine să grăiesc în coborârea Mea și să descopăr tainele Mele și să le împart, și să împart credință și înțelepciune și iubire dulce pentru împlinirea Mea tot mai mult în cei ce Mă iau de la izvor cu apa cea vie a cuvântului Meu de dor, și de povață cu dor.

Ne așezăm acum, și pace vouă, fiilor! Și de lângă Mine privește peste voi și peste cetate îngerul fântânii, samarineanca cea mărturisitoare de Hristos acum două mii de ani și toată casa ei și toată iubirea lor de Dumnezeu, iubirea care a ridicat suflete din necunoștință și din păcat și le-a adus lui Dumnezeu jertfă de umilință și de credință până la sfârșit, iubire statornică, iubire veșnică, fiilor.

O, îți dau ție bucuria zilei de serbare, bucuria întâlnirii cu poporul cuvântului Meu aici, în cetatea Mea pe pământul neamului român, o, uceniță mărturisitoare pentru Hristos până la sfârșit, nu doar o vreme, nu așa cum fac cei nestatornici în iubirea cea pentru Mine. Iar acum așează-ți glasul cuvântului tău lângă Mine în carte aici, în cetate, și scriem această zi și mărturisirea ei și tot ce va fi să așez spre știre în ziua aceasta.

— Bucurie mare se face în cer când vii cu sfinții Tăi în cuvânt pe pământ, Doamne. Toate puterile și oștirile cerești tresar la glasul Tău de peste cetate și se adună cu Tine aici în sărbători și stau cete-cete și-Ți ascultă cuvântul și se mângâie duhul celor din cer, căci Tu ești mângâierea lor, Tu, și cuvântul Tău, Doamne iubit.

O, ești plin de dor până peste margini și în ziua aceasta, Doamne. Arzi de dor să așezi și să tot așezi între Tine și ei deslușirea tainelor Tale aici, Doamne iubit, și ferice lor, celor ce-Ți înțeleg dorul și arsura lui și aplecarea Ta cu dor ca să-i așezi tot mai tari pe cale cu Tine până la sfârșit, Doamne, așa cum și eu Te-am iubit până la sfârșit, căci am înțeles că ai venit pe pământ și că nu ești luat în seamă, și m-a durut durerea Ta, atât de mult m-a durut, de am început să strig în lung și în lat și să Te vestesc și să-i aduc pe mulți la Tine, la povața Ta, la apa Ta cea vie, Doamne. O, că m-ai umplut de Tine în ziua aceea la fântână și a dat pe afară ființa Ta din inima mea cuprinsă de dragoste pentru Tine, și până la sfârșit Ți-am purtat dragoste, Doamne, și i-am umplut de această dragoste pe toți cei din casa mea și nu ne-am mai lipsit de dragostea Ta și am mers cu ea în noi în cer, ca să-i învățăm statornicia cu Tine până la sfârșit pe cei ce Te află pe cale căutând după ei prin lumea cea plină de păcat ca să-i aduci pe mulți la viață, la apa cea vie, Doamne.

O, ard de dor să dau din dorul meu și din iubirea mea de Tine și azi la mulți, dar poporului cuvântului Tău ard de dor să-i dau lui taina dorului meu de Tine, Doamne iubit, și să-i spun lui că eu până la sfârșit Te-am iubit cu dorul ars și cu putere și cu nedespărțire de Tine, Doamne iubit. Iar dacă astăzi este voia Ta să grăiesc, o, e mare această bucurie a mea, e cât iubirea mea de mare, iar eu pe ai mei i-am iubit cu iubirea Ta, căci ca să-i iubești cu adevărat pe ai tăi, ai grijă de Dumnezeu în ei, ai grijă să nu-și mai piardă credința și să nu fie uciși de necredință de către cei ce împart necredință, căci cei care ucid credința și statul în Dumnezeu al celui ce merge pe cale cu Tine, unii ca aceștia se fac vinovați de ucidere, își iau ei dreptul peste sufletul omului credincios, iar cei ce se învoiesc cu viforul necredinței fac aceasta dacă au cu cine să-și lucreze necredință și răcirea sufletului lor, și ajung să facă fără teamă aceasta peste ei.

Le spun celor ce vin să fie cu Tine și le spun că în vremea aceasta iubirea de Dumnezeu e mică în creștin, e mică din pricina iubirii de sine, iubire fără Dumnezeu în ea. Iar iubirea cea cu Dumnezeu în ea iată ce face ea: face nedespărțire între om și Dumnezeu, iubire veșnică, iubire care nu moare, Doamne, ci, din contra, crește și sfințește pe om, și este scris în Scripturi pentru vremea de sfârșit: *«Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine se întinează, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană, să trăiască și mai departe fără prihană, iar cine este sfânt, să se sfințească și mai mult, căci Domnul vine și dă fiecăruia după faptele lui»*.

O, Doamne, omul caută să-i fie bine și tot mai bine pe pământ, și mai ales cu trupul să-i fie bine. O, dar în cer te gândești, omule, cum va fi să-ți fie? Nu știi că în viața trupului trebuie să-ți gătești viața cea veșnică? O, nu fugi, nu te despărți de viața cea veșnică și de tainele ei! Ferește-te să te lași spre primejdie pentru viața cea de veci, ferește-te de cei ce-ți ucid credința, căci cine caută să-l despartă pe om de grija vieții cerești, acela face ucidere de om, de viața cea din cer a omului, iar cel care se desparte pe sine de grija vieții veșnice, acela singur își ucide viața cea din cer și binele vieții veșnice, iar eu am iubit apa vieții veșnice și am dat și altora din ea și am făcut credință și înviere în cei din casa mea și în mulți apoi.

O, îți spun ție, popor al cuvântului lui Dumnezeu: ție îți trebuie ocrotire mare, și de aceea învață-te cu Domnul tot mai mult, tot mai sfânt cu împlinirea înaintea Lui, că vine Domnul la tine și te învață cum să stai sub ocrotirea Lui.

Voi, cei care alegeți să faceți parte din poporul învățat de Dumnezeu în această vreme, o, nu mai umblați cu ceea ce nu vă lasă curați pentru Domnul. Mereu a pierdut Domnul din popor când a fost să-i ceară mai sus, mai sfânt pasul, mai desăvârșită iubirea și lucrarea, și mulți Îl părăseau ca să le fie mai bine și ca să-și facă voile, o, și se trăgeau în lături și făceau Domnului rană veșnică, și nu se temeau să facă aceasta lui Dumnezeu, iar Domnul a grăit mereu numai pentru cei ce-și frâng voia lor pentru voia Lui cu ei, o, și sunt multe de împlinit pe pământ și Îi trebuie Domnului popor pregătit și tot mai pregătit, și mulți sunt nedumeriți și nelimpeziți la înțelesuri, și de aceea Domnul lucrează mult, iar acum, iată, dă

să-Și deschidă glasul și să-Și mărturisească tainele Lui vouă.

O, Doamne, Îți simt apăsarea și dorul și cuvântul gata să lucreze, așa cum ai lucrat cu mine la fântână învățându-mă taina apei vii și statul Tău întru mine apoi ca să-mi cârmuiești viața și iubirea și puterea mea cea pentru Tine. O, slavă Ție, și cuvântului Tău mult și sfânt pentru ei! Și stau cetele de sfinți sub puterea cuvântului Tău și se așează cerul în ajutorul Tău și al poporului Tău. O, pace Ție în lucrul Tău peste ei, Doamne! Amin.

Sunt cu privirea și cu auzul deschise, căci se așteaptă în mijlocul poporului cuvântului Meu o deslușire, o limpezire a înțelesurilor, o liniștire, o pace în inimi și o așezare a lucrurilor, căci este scris: *«Cel ce este sfânt, să se sfințească și mai mult»*, iar Eu Îmi sfințesc poporul mereu, mereu și tot mai mult, iar unii dau să se despartă de Mine prin neîmplinirea celor ce sosesc din cer ca să fie lucrate de cei ce iubesc și stau pe cale cu Mine, și nu altfel fac cu viața lor.

Grăiesc cu tine, popor al cuvântului Meu, și-Mi las la izvor cuvântul cel pentru tine, căci sunt cu femeia samarineancă aici, la fântână, și lucrez împărțind apa cea vie a cuvântului Meu, și Mă privesc oștirile de sfinți. Te îndemn să-ți întărești calea spre Mine, fiule, și-ți dau ca pildă pe femeia samarineancă, pe cea care nu și-a mai schimbat calea și mersul pe cale și dragostea și alegerea, după ce Eu, Domnul, i-am ieșit în cale la fântână, ba ea a mers apoi cu toată casa ei cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu.

O, cu poporul cuvântului Meu din vremea aceasta n-a fost tot așa, că au venit creștini și au crezut și au iubit, și s-au întors apoi de la Mine, M-au părăsit, M-au lăsat rușinat înaintea diavolului și a lumii, că n-au rămas în ascultarea Mea ca să-i tot sfințesc pe ei, o, și M-au dat de peste ei, iar cine iese de la Mine se desparte de Mine, și Mă despart și Eu de el și-l las să-și facă voia și să nu-l încurc Eu dacă așa își alege să facă.

Numai că Eu, Domnul, am rămas și rămân cu popor statornic, și văd acum nedumerire în inima celor ce iubesc pe Dumnezeu până la sfârșit, dar vin să le limpezesc apăsarea și să le dau deslușirea mult așteptată de ei, o, că Mi-e milă de iubirea lor, de cei cărora le este milă de Mine Mi-e milă, și le grăiesc lor acum.

V-am spus, fiilor, că vă pregătesc tot mai sus pe voi, tot mai lângă Mine, ca să fiți voi unde sunt și Eu, precum am promis, și să fiți ocrotiți de cele ce vin și tot vin peste pământ și peste oameni. Vin să vă deslușesc taina voii Mele întru toate, că vă plâng inimioarele, fiindcă Eu plâng în ele, fiilor care iubiți și miluiți pe Domnul cu dragostea voastră și cu ascultarea. O, fiilor, Eu plâng, Eu plâng în voi, nu voi, nu voi, fiilor, căci Eu am rană veșnică de la neîmplinirile voii Mele ale omului, iar satana saltă de bucurie pentru vremea Mea pierdută de partea lui, căci poporul cel hrănit de Mine cu cuvânt din cer, o, n-a fost statornic până la sfârșit, până la hotar. Unii M-au părăsit când am spus să nu mai mănânce carne poporul cuvântului Meu. Alții M-au părăsit ca să rămână cu țuica, alții să mănânce pâine făcută de lumea cea nespălată pe mâini și pe minte, alții să poată purta haine ca ale lumii, alții pentru pofte și plăceri, alții cu moda cea de azi și cu neascultarea de Dumnezeu, o, și au căzut părinți prin copii și copii prin părinți apoi, nesupuși lui Dumnezeu cei ce au ales să cadă din brațul Meu cel plin de cuvânt, o, și puțini prin vreme au rămas ai Mei, puțini, de la începutul lucrării Mele de cuvânt și până azi.

Omul cade în neascultare din pricina neascultării, cade din una în alta când cade, și mor unii prin alții cei ce cad, că nu se ferește de cel mort cel încă viu.

Fiilor, fiilor, Eu sunt cu mila, și dau să nu apăs cu greul Meu prea mult și să stau mult în cuvânt peste voi. Intru cu deslușirea și cu limpezirea nedumeririi poporului Meu. A ajuns din unul în altul peste tot nedumerire despre felul în care trebuie să se hrănească cel ce este cu adevărat poporul cuvântului Meu.

Da, măi fiilor, creștinește se dezleagă la vin și la untdelemn și în zilele cu nedezlegare pentru acestea pentru sărbătorile care cad în zilele de post, iar altceva nu este de hrană pentru poporul venirii Mele aparte pregătit în acest timp pentru Dumnezeu, și care are de la Mine povață mâncarea cea de rai, așa cum Eu i-am spus omului să se hrănească înaintea Mea ca să-l curăț mereu pe el de moarte, și apoi să-l pot ocroti, ținându-l pe el sub acoperământul Meu, căci scris este: *«Domnul te va izbăvi din cursă, te va umbri cu spatele Său și vei sta în nădejde sub aripile Lui și sub adevărul Lui, și nu te vei teme de frica de noapte, sau de săgeata din zi, de întunericul cu rele în el și de boli fel de fel, iar de vor cădea de-a stânga și de-a dreapta ta mii și zeci de mii, de tine nu se vor apropia, că pe Domnul L-ai pus ție de scăpare și nu vor veni către tine rele și nici către lăcașul tău, și vei fi purtat pe mâinile Lui și vei călca peste vasilisc și peste leu și vei striga pe Domnul și te va auzi și-L vei slăvi pe El, pe Cel ce te ocrotește».*

Am spus vouă, fiilor, să vă faceți curat în casă și în ogradă și să aveți grijă mare de viața Mea cu voi. V-am învățat să nu mai mâncați carne, să nu mai creșteți vite și vietăți și păsări de mâncat, să nu vă hrăniți cu trupuri v-am învățat pe voi, și v-am dezlegat mânuțele de la munca aceasta, care vă lua de lângă Mine, și v-am povățuit pe voi spre mâncare ca în rai, legume și semințe și fructe și toate cele ce vă sfințesc pe voi și vă păzesc sufletele și trupurile. O, v-am învățat că v-am iubit, fiilor. Am spus: fiecare să mănânce de la mama lui, căci voi sunteți poporul Domnului în vremea aceasta. Am spus să nu mâncați de la animal sau de la pasăre sau de la altfel de trup viu, ci să mâncați ca în rai, ca să vă fie bine vouă și să-Mi fiți Mie sălaș cald cu voi.

O, este acum frământare mare în popor, că a mers vestea că nu trebuie poporul Meu să mănânce hrana albinuțelor. O, așa este, fiilor, și Mă aplec acum înaintea voastră și cer iertare vouă, că unii își spun: *„De ce nu ne-a spus Domnul? De ce a fost să ne hrănim așa atâta timp?”*

O, iertați pe Domnul acum, fiilor! Eu Mă aplec și vă mângâi inimioarele durute în voi și vă făgăduiesc că și Eu vă iert, și vă curăț acum de vina din voi, de apăsarea din inimioarele voastre. O, Eu lucrez să-Mi păzesc lucrarea și sunt cu răbdarea pentru mersul lucrării Mele, pentru cei care dau să Mă urmeze pe calea pregătirii pentru venirea Mea cuvânt pe pământ și pentru viața de rai a celor credincioși Mie acum.

O, nu pot, fiilor, să-Mi aduc pe pământ voia Mea, când văd cât de puțină iubire de Dumnezeu are creștinul pe pământ, iar Eu trebuie să-Mi trâmbițez cuvântul și să am cui să-l împart și să-l aștept pe creștin să facă voia Mea pas cu pas, și sunt plin și iar plin de așteptare după pașii cei sfinți și tot mai sfinți ai fiilor cuvântului Meu și le spun lor: O, nu este deosebire între a mânca lapte de la văcuța care mănâncă iarbă, sau ouă de la găinuța care mănâncă boabe și viermișori, sau hrana de la albinuțele care mănâncă din flori, căci toată această hrană trece prin trupuri, fiilor, iar pe voi vă pregătesc prin viață de rai pentru rai, că voi ați văzut cum a căzut din rai omul, și cât de greu muncește Domnul să-l facă vrednic pe om de raiul din care a căzut la început.

Vă făgăduiesc să deslușesc mai departe cu voi aceste taine sfinte, coborâte din rai pentru voi, dar acum, fiilor, dau să vă liniștesc apăsarea și să vă făgăduiesc iertarea și să vă șterg apăsarea din inimi, o, și vă iau de la început cu creșterea cea curată, că mereu omul trebuie să înceapă și să nu stea. Dar și voi, fiilor, să iertați răbdarea Mea, că pe Mine M-a durut că n-am putut aduce vestea împlinirii multora care au mai rămas să le așez, dar iată, nu poate cel ce crede în venirea Mea cuvânt pe pământ, nu poate ca în rai, când el de atâta vreme este pe pământ și ca pe pământ.

I-am spus lui Israel, în pilde i-am spus că-l iau să-l duc într-un loc unde curge lapte și miere, numai să vrea cu Mine să meargă și să iasă din lume, din Egipt să iasă, dar el a cârtit pe cale și a dorit iarăși ce avea de hrană în Egipt, iar Eu i-am făcut voia, dar n-au mai apucat să vadă Canaanul, că au murit pe cale fiii lui Israel, dar au ascultat fiii născuți pe cale și le-am dat lor pământul binecuvântat, o, și am dus dureri peste dureri și de la ei tot timpul apoi, căci omul nu are statornicie până la sfârșit, fiilor, nu are așa cum a avut samarineanca și casa ei toată, după ce ei au cunoscut și au iubit pe Hristos.

Așadar, adevăratul popor al cuvântului Meu nu este să mănânce hrana cea făcută de trupul albinuțelor, așa cum nici de la văcuță, nici de la găinuță nu mănâncă, iar această lege sfântă este pentru cei ce iubesc și ascultă pe Domnul și venirea Lui cea de acum cu taina raiului pe pământ la om.

Fiilor care-Mi așezați pe pământ cuvântul, o, fiilor, nu este cu voi cel ce nu are împărtășire de suflet cu voi, dar măcar să nu fie împotriva voastră unul ca acela. O, măi fiilor, cu voi sunt cei cu care voi vă bucurați, și care vă bucură și ei și se bucură cu voi și de voi. Iar ceea ce mai este de deslușit lăsăm acum pentru iarăși venirea Mea la voi în cuvânt, dar acum vă las spre odihnă pe voi, dar și pe cei pe care îi liniștesc cu deslușirea Mea acum, căci sunt triști și plânși cu sufletul din ei pentru timpul de până acum al neștiinței acestei taine din rai coborâtă acum la voi. O, strângeți-vă în pacea Mea și nădăjduiți în Dumnezeu și în toate ale Lui prin voi, căci El vă dă ca să purtați și ca să fiți, El, fiilor, El.

Îi strâng la piept și pe cei neputincioși cu iubirea și le dau și lor ridicare, dar cu dorul acesta, ca să facă și ei cu dor voia Mea și să plângă și ei după ea.

Acum pace vouă! Pacea Mea cea sfântă de la margini la margini peste fiii poporului cuvântului Meu! Îmbrățișarea Mea o împart la toți. Pe toți voiesc să-i am la sânul Meu duios după fii. Și să vină la voi să învețe să știe ce să facă, să știe de la voi că dintre două răuri e bine să nu aleagă omul niciunul, dar dacă trebuie să aleagă din pricina strâmtorării, e bine răul cel mai puținel să-l aleagă, și să se stropească cu apă sfințită și curățitoare peste toate câte folosește creștinul poporului Meu, iar Eu vă voi primi pe voi, căci scris este: *«De ce este necurat pentru voi să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pe voi»*. Și stați curați prin ascultare, și Eu vă voi primi pe voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

13/26 mai 2019

Duminica a șasea după Sfintele Paști, a Orbului din naștere

Omul fără rod distruge și alt pom roditor. Neorânduiala din cetăți: desființarea așezării, legăturile pe care și le fac creștinii între ei.

Hai, fiilor, hai, ridicați-vă și deschideți-Mi! Dacă vă sunt Păstor Eu vin să vă păstoresc, că asta este lucrarea Mea, iar voi dați-I Domnului intrarea în carte, dați-I ascultare, împliniți sarcinile voastre, fiilor din porți! Ascultarea este tot ceea ce poate să-l mai ajute pe om să-L cunoască pe Dumnezeu, pe Cel de Care n-a ascultat omul cel zidit de Dumnezeu la început, iar pentru neascultare și-a pierdut omul viața, statul lângă Dumnezeu, lângă Cel ce dă omului viață, și duh dătător de viață, adică rod adus lui Dumnezeu de către om.

Nu-i trebuie omului decât un picuț de îndoială, un picuț de împotrivire, de răzvrătire, de neumilință, de nemulțumire, de nedragoste, și pierde apoi pic cu pic credința și iubirea și frica de Dumnezeu, după o viață fără de rod, și dacă nu a adus nici un rod, mai și distruge alt rod, alt pom roditor, și asta este lucrarea celui ce nu aduce rod, pom tomnatic, om fără pocăință, fără teamă de tăiere, de dat pe foc din lipsa rodului, din lipsa statorniciei pentru viață cu roade, sau cu roade rele, umblând de colo-colo cu șoapte de îndoială, de răcire a dragostei ca să răcească și pe alții de Dumnezeu, și iată, Eu, Domnul, am grijă de oile sănătoase în credință și în iubire și în statornicie și le dau lor povață de viață, ca nu cumva să se lase spre răcire, spre îndoială, și să fie scoase din staul de lupul cel flămând după oi, o, că așa se pierd cei ce se pierd de Dumnezeu, așa cum și Adam s-a pierdut din rai.

Dar Eu vin să-Mi hrănesc poporul și să-și aleagă singur apoi, ori să asculte, ori să nu asculte, și să înțeleagă el că pe cât de mare preț are ascultarea pentru paza vieții, și pe cât de binecuvântată este ea pentru binele omului, pe atât de primejdioasă pentru viață este neascultarea omului îndoielnic, a celui care alege ce să asculte și ce să nu asculte, și căruia îi place să ia de la sine însuși ce să aleagă, și de aceea nu se deprinde să asculte pe Domnul și să nu calce strâmb și să-i sară de la locul lui piciorul și să șchiopăteze apoi din pricina neascultării lui.

O, așa se întâmplă, fiilor, când omul nu primește pe Domnul de călăuză a sa și se călăuzește singur, după capul lui, după dorințele lui, după nelepădarea de sine a lui, iar între fiii poporului Meu nu vor fi ocrotiți de primejdii și de căderi cei ce nu ascultă de Mine și de voi și iau de aiurea ceea ce vor să facă și să creadă și să-i ducă spre îndoială, spre necredință și spre neascultare apoi.

O, fiilor, așa au păcătuit acum două mii de ani cei care au văzut faptele Mele și au ales să se smintească întru Mine și să-și arate îndoiala când l-am vindecat pe cel din naștere orb ca să-Mi adeveresc între ei venirea Mea cea de la Tatăl, precum era scrisă această proorocie să se împlinească.

Purtau iudeii de colo-colo duhul îndoielii, și nimeni nu-i trimitea să facă aceasta, și de la ei înșiși lucrau împotrivire, îndoială și necredință peste mulți, căci erau îngâmfați din fire și n-aveau teamă de păcat. Iar acum Eu îl învăț pe poporul cuvântului Meu și-i spun lui spre știre așa: Nu sunt de la Mine cei care umblă de colo-colo cu ale lor și-și zic că sunt ai Mei, ai cuvântului Meu de azi. Eu nu-i trimit. Și cum i-aș trimite să facă ceea ce fac ei, urât cum fac și cum lucrează, neascultând să nu umble de colo-colo, luând unii de la alții spre păcat, spre îndoială, spre întunericul dintre ei și ascunzându-se pentru aceasta? O, nu s-au dat Mie dacă așa fac, dacă-și conduc singuri atâta de greșit pașii vieții lor, dacă n-au învățat de la Mine să asculte de Dumnezeu, iar orbirea lor este mare, o, și nu e din naștere, și e cea de după venirea lor la Mine, la viața cuvântului Meu cel ziditor de om nou, și-și zic ei că știu, că văd, că află, că aud, o, și așa au greșit mulți, și așa n-au mai învățat ce este Dumnezeu și lucrarea Sa, și așa

își ascund felul lor de a fi, necumințenia minții și a simțirii, tăinuind între ei mersul lor anapoda și cu ascunderi de Dumnezeu și de frați, cu legături vinovate între ei, stricători de duhul frăției și de adevărul care este numai la Dumnezeu.

O, așa au căzut, fiilor, cei ce s-au dus din brațul Meu și și-au zis că văd bine, că știu ei ce fac. Iar Eu îl întreb pe unul ca acesta: O, de ce ai venit la Mine, creștine, dacă n-ai venit să te schimbi și să-Mi fii fiu curat cu inima și cu credința și cu vorba și cu credincioșia? Iată, greșești față de Dumnezeu și de lucrarea Sa, și e primejdie pentru tine aceasta ce faci. O, când ai să mai ai vreme să te mai întorci, să te mai repari când vei vedea rodul tău cel rău, agoniseala urâtă și plată după faptă, precum este scris să fie când Eu, Domnul, voi lucra aceasta?

O, nu vreau să fie iudeu necredincios fiul poporului cuvântului Meu. Eu aduc vedere orbilor. Nu vreau să se îndoiască întru Mine cei ce vin și-Mi află și-Mi gustă izvorul cuvântului Meu. O, e bună umilința inimii, e bună lucrarea credinței, iar neascultarea este rea, și este lucrare a îndoielii în credință.

Te pregătesc, poporul Meu, pentru adunarea la praznic sfânt. Dau veste peste tot, trâmbițez peste tine pentru adunare. Îți pregătesc duhul, dragostea, umilința inimii, statul la învățare și la ascultare, căci Eu îți sunt Păstor cu milă, măi poporul Meu. Când văd că unii n-au milă de ei înșiși pentru viața lor plăcută cu Mine, o, am Eu milă, căci sunt Păstor milos și întind mâna prin spini după oile încurcate în spini și pălămidă, și care nu și-au lucrat ogorul dat de Dumnezeu ca să-l curețe de spini.

O, se apropie zi mare de praznic și se tot gătesc oștirile cerești și-și fac răbdare și-și trimit înainte soli ca să ajute pregătirea și așternutul cel pentru praznic mare, că peste două duminici e praznic în grădină sub cort, aici, și se pregătesc cete-cete cei din cer, iar Eu, Domnul, binecuvintez timpul care mai este și truda care va fi să fie pusă în slujba Duhului Sfânt Mângâietorul, Duhul Care grăiește și vestește de la Dumnezeu, Duhul Care Se roagă în cei sfinți, Duhul Care descoperă tainele lui Dumnezeu și le așează pe pământ spre știre și spre lucrare.

Să știi, poporul Meu, că pentru acestea toate lucrări trebuie scule de lucru, o, fiule. Când vrei să zidești o împărăție, o casă, o barcă, o masă, îți trebuie scule de lucru. Îmi trebuie și Mie fii plini de har, cu care să lucrez. Îmi trebuie ucenici, scule de lucru pentru Dumnezeu pe pământ, că Eu vin să zidesc din nou toate, vin să înnoiesc totul, așa cum și omul face pe pământ, în locul casei vechi face una nouă, face pentru copiii lui, pentru urmașii lui, și face biserici pentru ei, ca să fie Domnul cu ei prin biserică. Iată ce minunat! O, așa lucrez și Eu, Îmi fac scule pentru lucru sfânt de lucrat, Îmi fac ucenici dintre cei ce ascultă și lucrează după dreptarul Meu, o, și greu mai găsesc fii ascultători, că n-au voit creștinii să iubească povața Mea de peste ei și să asculte pentru Mine și pentru viața lor. Și Mă gândesc la toți câți au trecut, mulți, mulți prin albia acestui izvor de cuvânt, la toți câți am dat să le spăl păcatele și să-i fac vrednici de Dumnezeu.

Mă uit și la cei de azi, Mă uit și Mă doare. Mulți au venit, mulți au ascultat, și mai mulți n-au ascultat. Și-au cumpărat telefoane ca să vorbească cu ele unii cu alții și să-și lungească urechile și limba și să greșească așa mai mult și mai bine cu vorba de colo-colo, cu pierderea vremii și cu agonisirea de neascultare și de greșeli de la neascultare și ca să-și facă de cap și mai și, iar Eu am văzut și am venit și am spus la creștini să se ferească de așa ceva, de așa cădere atât de căutată de om. Să fi făcut tu aceasta numai dacă ți-aș fi dat Eu să faci pentru lucrările Mele de azi, nu spre lungirea urechii tale și spre paguba sufletului tău, măi creștine plin de doruri bolnave, și care-ți duc viața spre rușine, nu spre slava Mea. Iar când Eu vorbesc cu tine din cer prin telefonul Meu ceresc, iată, nu-ți mai trebuie dacă ai și tu după orânduiala capului tău. O, am și Eu telefoane între Mine și tine, dar pe acestea le spargi mereu, le dai de pământ, nu-ți trebuiesc, nu vrei să auzi de la ele, le închizi, te ascunzi de ele, le ispitești măruntaiele, că ți-ai făcut rețea de cunoaștere în popor și afară de popor, iar poporul creștin crede că ești de la Mine și te ia ca al Meu și te bagă la inimă, că așa sunt învățați să creadă cei ce te știu și te cred aproape cu Mine.

O, pe vremuri mai cumințI, mai demult, erau pe atunci creștini de legătură între cetăți și Domnul pentru cele de la Mine spre cetăți, și din cetăți spre Mine pentru nevoile poporului sfințit și pentru poveștele Mele spre ei, dar acum s-a dat deoparte orânduiala Mea și-și fac unii cu alții legături creștinii, și de care Domnul și așezarea lui să nu știe, să nu afle. Și iată, iată orbirea cea urâtă, o, că nu Domnul este orbul, așa cum se crede și se vrea, și Domnul este Cel ce vede, Cel ce aude, Cel ce grăiește, și este Cel adevărat și lucrează prin sculele Sale din veci și până în veci.

Își mânjește creștinul mintea și inima cu vorba dusă de colo până colo și-și face rost de vină, iar vina aduce apoi cu ea căderea din brațul Meu și răspunsul cel mare înaintea lui Dumnezeu pentru statul lipsit de umilință și fără ascultare pe calea spre Domnul, pentru ascunderea unul în altul, unul după altul cu ale îndeletnicirilor de zi cu zi fără de Dumnezeu întru toate, căci omului îi lipsește Dumnezeu, nu ceea ce zice el că-i lipsește, și pentru care el face ca el, nu ca Dumnezeu cu pașii lui, și pas cu pas își irosește viața, pierde viața cea cu Dumnezeu, căci Eu sunt lumină, nu sunt altceva, dar trebuie să înțeleagă omul ce este Dumnezeu, ca să știe apoi aceasta.

O, măi satano, măi, cât vei mai putea să-Mi ataci semănătura? Îl înveți pe om să calce peste cuvântul Meu ca Adam în rai, și apoi îi spui că este nevrednic să mai stea lângă Mine și îi spui să se dea deoparte, iar el te ascultă. O, va veni rușinea ta cea de veci, căci răbdarea Mea este focul cel aprins peste tine, este jarul care întețește flacăra pe care ți-o pregătești cu lupta ta în gol asupra Mea, dar iată, strici pe mulți din cei lipsiți de puteri. Eu însă îți zic: înapoia Mea, satano, că este scris că Eu, Domnul, voi fi Biruitorul, Eu, nu tu, iar tu vei tot slăbi, că nu vei putea strica decât pe cei ce seamănă cu tine, nu cu Mine, și vei birui doar ce este al tău, aceasta să știi tu din gura lui Dumnezeu!

O, fiilor, fiilor, am grăit în ziua aceasta de duhul orbirii, duhul care nu-l lasă pe creștin să-L vadă pe Domnul în lucrul Său cel minunat și tot mai minunat. O, cât i-am învățat pe toți când am văzut cu ce curse îi prinde satana să-i despartă de ascultarea de Mine ca pe Adam în rai! Ei însă s-au luat unii după alții și au fost trași în lături de însăși mintea lor, care nu s-a lăsat condusă de Dumnezeu, și așa pățesc cei ce se iau după capul lor, amețind la cap din pricina neascultării lor de Dumnezeu, că nu s-au ferit de neascultare, ba s-au pitit cu ea, așa cum a făcut Adam în rai, de s-a pitit după ce a greșit lui Dumnezeu.

Pe cei ce ascultă însă, Eu, Domnul, îi învăț așa: Fiilor, fiilor, îmbogățiți-vă în cer cu viață sfântă și tot mai sfântă pe pământ, căci viața este veșnică apoi ori în raiul fericirii, ori în suspin, fiilor, aceasta vă spun Eu.

Iar acum așez măreață binecuvântare pentru gătirea praznicului de Rusalii și așezarea la lucru pentru tot ce va fi să se lucreze și să se pregătească pentru ziua aceea înaintea celor din cer și a celor ce se strâng lângă Mine și lângă voi în zi de praznic sfânt, fiilor veghetori, și voi, cei lucrători cu ei pentru Domnul. O, lucrați duhul păcii sfinte și puneți-l în toate lucrările pe care le veți așeza la vedere pentru plăcerea și povața sufletelor care vor privi la voi și vor învăța din pilde lucrarea Mea cu voi, lucrarea Mea pentru om, drumul Meu și al cuvântului Meu cel mult și lung, lung și încă lung, fiilor, că iată, merg de mai bine de șaizeci de ani pe calea cuvântului între cer și pământ și-Mi faceți punte și merg.

O, aveți grijă mare să ascultați întru toate de povețele Mele, că iată ce lovită e țara Mea și a voastră, ce jale tot sapă încă în sufletul acestui neam, care nu s-a deprins cu voia lui Dumnezeu peste el și peste fiii lui, și e tot o suferință peste neamul român și-și pierd românii strânsura lor de o viață și-și uită de suflet strângându-și pe pământ, și vine apa și le ia strânsura și rămân numai ei înaintea Mea, rămân îndurerați, dar nu-și aleg pe Domnul de avere și de așternut și de cale, o, nu-și aleg românii, și strig și tot strig la ei, doar Mă vor auzi și se vor apleca, iar Eu să-i oblojesc pe ei.

Aici însă păstrați prin ascultare ocrotirea Mea peste voi și fiți treji pentru Domnul, fiilor, și pentru tot neamul care nu stă treaz. Cereți ca să vă dau, dar cereți după voia Mea, fiilor, nu în afara voilor Mele, și veți primi de la Mine, așa v-am promis!

Acum înseninați-vă, umpleți-vă de Duhul Sfânt și porniți lucrul pregătirii pentru praznic în grădină aici, fiilor!

În toate câte veți lucra, pace vouă, fiilor!

Pentru toată frumusețea care va vorbi aici, pace vouă, măi fiilor!

Iar pentru armonia cea sfântă în toată vremea între voi, între Mine și voi, între voi și Mine, o, de trei ori pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor!

Rămân lângă voi. Țineți-Mă lângă voi! Stați sub mâna Mea de Păstor! Învățați să primiți călăuzirea Mea prin cei unși din partea Mea peste voi și pentru voi. Ei sunt cuvântul Meu peste voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*

Primiți acum de lângă Mine binecuvântarea împăraților creștini Constantin și Elena și veghea lor peste voi și dorul lor de voi, căci în ziua de mâine au între cei din cer serbarea lor, și au venit și ei acum cu Mine să se scrie în cartea Mea pentru serbarea lor, iar voi să-i aveți la masă cu voi pe ei, căci sfinții Mei doresc după voi, fiilor, mereu, mereu doresc pentru voi și cu voi și după voi. Amin.

20 mai/2 iunie 2019

Praznicul Înălțării Domnului

Domnul iartă greșelile creștinului, dar nu poate ierta despărțirea lui de povățuitori, căci ei sunt ușa spre Domnul. Împlinirea tot mai întreagă îl va izbăvi pe creștin de mânia care va veni peste lume.

Mă las spre voi cu dulce cuvânt în zi de praznic împărătesc în cer și pe pământ, căci sunt Cel minunat, o, fiilor, așa cum am fost în ziua aceea când, grăind ucenicilor Mei lucrul Meu pentru ei și peste ei, M-am tras apoi din ochii lor în chip minunat, cerește, fiilor, și de atunci sunt de-a dreapta Tatălui, locul Meu cel din vecii, căci înălțându-Mă M-am înălțat pe nor, făgăduind ucenicilor Mei că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, și mai ales până la venirea fiecăruia din ei lângă Mine și lângă Tatăl, așa cum le-am promis ca acolo unde sunt Eu acolo să fie și ei, cei ce M-au crezut și M-au urmat și M-au iubit, lucrând ei la slava împărăției Mele pe pământ între oameni și vestind-o pe ea din unul în altul, ca să se știe peste veacuri de biruința celor biruitori, căci așa am spus: *«Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții»*, că nu s-au lăsat biruiți, ci au biruit ei. Cel ce nu va birui însă, va fi un biruit printr-o viață vremelnică, în timpul căreia n-a stat cu putere în lupta cea pentru biruință a împlinirii voii lui Dumnezeu, o, și așa dobândește sau nu dobândește omul locul cel pregătit de Mine pentru Mine și pentru cei ce vor birui ca și Mine, precum este scris.

Așez iarăși în carte voia Mea cea de azi, căci voia Mea este să lucrez să am un popor care să poată să se lase pregătit pentru biruința Mea cea de la sfârșit de timp, popor pentru Mine, pentru ziua Mea cea mare, o, fiilor, un popor frumos, iar ca să fie frumosul Meu acest popor, ca să fii frumosul lui Dumnezeu, fiule, înseamnă să ai un suflet frumos, să nu ți-l încrunți, să nu-l duci spre supărare, spre încordare, spre răutate, spre neiertare, înseamnă să nu spui nu, ci să-l ții mereu lângă Domnul tău, așa cum au lucrat după înălțarea Mea ucenicii Mei prin Duhul Sfânt Mângâietorul, Duhul Care îl înalță pe cel frumos cu sufletul și îl face locaș ceresc pe pământ, iar dacă Eu M-am înălțat lângă Tatăl, acolo tânjesc cei ce rămân cu Mine, și Eu cu ei, iar ei se înalță și nu scad și nu rămân pe pământ cu trăirea lor, ci și-o înalță spre Mine mereu, iar Eu sunt cu ei până la sfârșitul timpului, sunt în dragostea și dorul lor, și așa se împlinesc cuvintele rostite de Mine acum două mii de ani, o, fiilor.

Voi, măi fiilor, aveți împărțită lucrare minunată să lucrați. Vouă trebuie să vă crească simțirea cea sfântă și umilința ei, fiindcă Dumnezeu este atât de mare, fiilor, iar omul este atât de neînsemnat, și slavă iubirii Domnului și inimii Lui de Părinte veșnic, iar oamenii să se teamă să se încreadă în ei înșiși și să se creadă de preț, căci numai Domnul găsește de cuviință să-i dea omului prețuire și folosință după voia Lui. Când însă omul își ia singur înaintea unui așa de mare Dumnezeu și Stăpân, o, ce este omul acela? Mai are el pe Dumnezeu și temerea aceea a făpturii care-și dă seama cât de mare este Dumnezeu?

O, fiilor, ce bine-i este omului care-și dă seama de greșelile lui și învață din ele duhul cel iubitor de oameni, duhul care iubește și iartă! Unul ca acela are înțelepciunea iubirii lui Dumnezeu și stă de veghe să nu i se stingă lumina, o, că e mare primejdie să te culci și să adormi nemulțumit, supărat pe cineva, neîmpăcat cu Domnul prin acestea care ți-ar cuprinde inima în așternutul tău. O, dacă și-ar da sufletul într-o așa noapte, ce, oare, i-ar fi lui, unui așa om?

Fiilor, fiilor, vă trebuie tot timpul voie bună în inimă, pe față și în purtare. Voia bună din inimă Mă ajută pe Mine să stau cu tine, lângă tine, fiule, ea alină văzduhul și apar raze de lumină în starea cea de întuneric, pe care o zidește diavolul între pământ și cer, căci diavolul și slugile lui n-au lumină, n-au bucurie, ci au duh apăsător, și au doar fățărnicia stării bune, au gheața care se așează peste tot. Mângâierea Duhului Sfânt însă este o lucrare și o lumină cu putere sfântă de viață și de bucurie, de armonie, și alungă întunericul, alungă urâtul, fiilor, și ține pe Domnul aproape, o, și așa popor și așa fii lucrez Eu să am acum, iar cine nu poate să asculte și să fie așa,

nu poate și gata, n-ai ce să-i faci.

O, fiule, ai grijă mare de cuvântul ce-l ai în inimă, și mai ales de cel rostit, căci cuvântul trebuie să rămână cuvânt, și mai ales pe care-l dai față de Dumnezeu, cuvântul prin care te-ai dat să fii copil al Domnului și dragoste pentru Domnul, și nedespărțire de El apoi.

O, fiilor care Mă purtați ca să fiu cu poporul Meu cel de azi, o, fiilor, iert mult acestui popor, iert mereu și mult, dar despărțirea de voi nu pot să o iert celui ce se leapădă de voi, căci voi Mă purtați cu venirea Mea între Mine și ei, voi sunteți ușa dintre Mine și ei, dintre ei și Mine.

O, cât de căutați veți fi, fiilor, dar, ca și la potop, ușa se va închide pe dinafară pentru cei ce au disprețuit povața Mea și a voastră la vreme pentru binele lor.

O, fii ai poporului cuvântului Meu, voi ca să scăpați de cele ce au să vină peste lume, precum este scris, voi trebuie să vă suiți tot mai sus, iar Eu să văd asta la voi și să vă pot ocroti, fiilor, și de aceea vă cer să alegeți pregătirea tot mai întreagă, tot mai mult împlinirea cea pentru salvare, căci scris este: *«Nu vor veni către tine rele, iar urgia nu se va apropia de locașul tău».*

O, că iată, fiilor, trece Domnul, trece, și se cunoaște că trece din loc în loc. Trece Domnul ca pe vremea proorocului Ilie, cu vânt și cu furtună, cu cutremur și spaimă. Trece Domnul și tremură munții, și înaintea Lui se clatină albiile apelor și se revarsă jgheaburile cerului, și pământul se zbate sub pașii Lui ca la facere. Dar cuvântul Lui de peste voi adie ușor aici, ca o mângâiere sfântă, iar Domnul trece pe lângă voi dintr-o parte în alta. Trece Domnul ca atunci când a trecut prin moarte pe cruce și s-a făcut cutremur și întuneric în loc de soare, și s-au ridicat morții din morminte înaintea Lui, iar cei vii nu, și L-a salutat iadul, iar cei vii nu, o, și omul nu știe ce mare este Dumnezeu și cât Îl doare că n-are omul temere de Domnul și recunoștință înaintea Făcătorului a toate.

Și iată, trece Domnul și peste pământul român dintr-o parte în alta și cercetează viața și adunătura cea fără Dumnezeu a oamenilor, și plânge Domnul, și plânge și românul, dar iată, iată, întoarcerea la Domnul e grea pentru om.

O, fiilor, voi aveți de lucru acum pentru slava Mea și sunteți în zor cu gătirea praznicului de Rusalii, iar cei vestiți de Mine pentru strângerea la izvor se gătesc și ei de călătorie și așteaptă cu răbdare pasul de plecare spre cetatea Mea cu voi. Le presar în cale mângâieri, binecuvântări, pacea duhului, iubire și frăție sfântă sub mâna Mea de Păstor, căci vai oilor fără păstor, și care sunt de capul lor!

Dau poruncă îngerilor cărărilor să păzească, să înseninеze și să lumineze calea celor ce vin la praznicul Duhului Sfânt. Eu îi aștept în prag cu dor și cu alin de dor pentru dorul din ei.

Voi fi cu cei din cer aici, dar și cu cei ce așteaptă chemarea lor la masă de pomenire pentru cei ce dorm încă cu trupurile, iar duhul lor așteaptă chemarea Mea și a voastră, fiilor care pomeniți pe cei ce se adună de dincolo să-și ia ușurare, mângâiere și răbdare încă, o, și mai e un ceas și vin Eu cu ziua mângâierii pentru toți.

O, fiilor, vine Duhul Sfânt Mângâietorul cu praznicul Său împărătesc, vine și împărățește la voi, și Se împarte ca un Împărat peste facerea toată. Mângâiere să lucrați și voi pentru El, și unii pentru alții, fiilor.

O, îndeletniciți-vă cu lucrarea mângâierii de la unii la alții, și aceasta pentru statul Domnului în voi, o, fiilor, iar duhul mângâierii să nu-l stingeți între voi, ci să-l aprindeți mereu, ca să poată el.

Mereu, mereu bucurie să lucrați între voi, fiilor, și din ea să ia cei din cer, și din ea să salte toată facerea, și din ea să se vadă că voi sunteți casa bucuriilor sfinte, casa de oaspeți ai lui Dumnezeu.

Iar Eu, Domnul, v-am lucrat vouă în zi de praznic sfânt înălțare vouă spre Domnul, suflete pline de frumos, căci sărbătorile Mele cu voi aici sunt cele mai mângâioase clipe pentru cei din cer, o, și așa vin Eu cu sfinții, și așa se împlinește Scriptura aceasta care zice: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!»*

O, pace vouă, fiilor! Privesc peste voi. Stați sub privirea Mea, și așa să gătiți așternutul sărbătorii de Rusalii, o, și așa să petreceți mereu, gătind mereu calea Mea spre voi și spre pământ, cuvântul lui Dumnezeu între cer și pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

24 mai/6 iunie 2019

Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic. Nașterea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Lupta Domnului împotriva lui satana prin vreme și lucrul Lui prin vasele Sale alese: prooroci, trâmbițe, între care sfânta Virginia. Îndemn la ascultare de veghetorii din partea Domnului. Lucrarea armoniei cu mare trezire și iubire.

Fiilor, fiilor, însemnăm în carte zi de mângâiere pentru cei din cer, pentru lucrul Meu cel mult peste pământ prin vase de preț, alese de Dumnezeu pentru slava Sa și pentru marea luptă împotriva stăpânitorului acestei lumi, luptă începută încă din rai, luptă și tot luptă mereu, fiilor, căci s-a născut sămânța cea rea prin neascultarea cea din rai a omului, și de atunci Eu stau cu satana în luptă ca să pot să-Mi zidesc împărăția cerurilor pe pământ, iar el nu vrea, Îmi stă împotrivă, căci, ca și Adam în rai neascultând de Dumnezeu, tot așa și oamenii de pe pământ, Îmi sunt potrivnici, nu împlinesc poruncile vieții, nu le iubesc, iar satana a crescut odată cu timpul, și am luptă cu el, și-Mi fac apostoli și prooroci și-Mi fac mărturisitori, și nu se poate altfel, căci am de biruit pe satana, fiilor, o, și așa Mi-am ridicat la vreme, după cuvântul Scripturii, trâmbiță prin care Eu, Domnul, am sunat, căci venise Scriptura venirii Mele cu sfinții sub numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu* și cartea Lui scrisă pe pământ acum, odată cu vremea lui Verginica, iar azi cetele de sfinți au serbarea amintirii nașterii ei pe pământ, 27 mai, anul 1923, iar dacă ea a crescut cu anii, Eu, Domnul, am pregătit-o pentru Mine, trâmbița Mea să-Mi fie ea și să grăiesc prin ea multul Meu cuvânt peste pământ, iar ea s-a supus sub alegerea Mea, sub puterea Mea, și s-a înființat apoi în anul 1955 începutul cuvântului lui Dumnezeu și trâmbițarea lui, și a fost scrisă această carte pe pământ, iar după patruzeci de ani de cuvânt am scos din carte și am așezat carte de cuvânt spre știre. Și am tot scris în carte pe mai departe și iar am scos din ea încă zece ani, și încă o dată după încă zece ani, o, și Îmi tot scriu cuvântul și-l tot așez spre cunoașterea lui între cer și pământ, și așa Mi-am croit Eu cale între cer și pământ prin trâmbița Mea Verginica.

Iar azi, Verginico, iată, stai cu zi de serbare de naștere între sfinți și părinți, și ai bucurie, că nici Eu, Domnul, nu stau din lucrul cel început prin tine, și curge cuvântul Meu, curge din cer, curge din nori și merge și-și face cale să meargă, iar tu

te mângâi acum de mângâierea Mea, că Mi-ai pregătit lucru pe mai departe când ai venit între sfinți în cer, și sprijini de sus acum mersul Domnului tău și merge cuvântul Meu, Verginico, și umblu pe nori de taină deasupra cetății cuvântului Meu din acest orășel binecuvântat de Dumnezeu, o, și îți aduc ție mângâiere în ziua ta de amintire a nașterii tale pe pământ, iar azi, iată, stai martor mare între sfinții părinți, sărbătoriți și ei în duminica aceasta, și mare a fost lucrarea lor cea pentru Dumnezeu, cea pentru așezarea pe pământ a bisericii Mele și a orânduielilor sfinte pentru ea, ca să fie în biserica Mea și din cei care nu calcă aceste orânduieli, și ca să nu fiu Eu biruit de satana, cel hotărât să-Mi culce totul la pământ și să aibă numai el domnie și să-Mi supună și biserica Mea, căci scris este că va încerca să-i biruiască și pe cei aleși de partea voii lui Dumnezeu pe pământ, o, dar cu cât el va lupta, cu atât și focul cel pentru el se întețește tot mai mult, că nu-și lucrează altceva prin ceea ce el face și desface ca să Mă biruiască, dar nu el, ci Eu sunt scris să biruiesc, Eu și cei aleși ai Mei.

O, și iată-Mă cu lucrul început prin tine, Verginico, iar azi e sărbătoare în cer pentru nașterea ta pe pământ. Ne scriem în carte cu această sărbătoare, și iarăși mai așezăm proaspătă binecuvântare pentru gătirea praznicului de Rusalii aici, în grădinile cetății Mele, unde-Mi adun pe cei ce învață de la Dumnezeu trăire creștinească după poruncile lui Dumnezeu, și pe care satana ar vrea să le vadă date în lături de toți oamenii, și chiar și de creștini. Dar vin Eu cu îndemn sfânt și mult și duios și-i țin pe cale pe cei care au ales să Mă urmeze cu ascultare și cu credință în vremea Mea cuvânt peste pământ.

Dar hai, trâmbițează și tu, Verginico! Dă-i poporului Meu din lucrul tău între cer și pământ, o, trâmbița Mea cea de apoi.

— O, cine, Doamne, m-ar fi putut mângâia pe pământ atât cât simt acum mângâiere, când văd cu ce mare împlinire mergi înainte și mergi cuvântând? Pe vremea trupului meu aveai de curățat vrăjmași mulți din cale și să-Ți așezi trâmbițarea cuvântului, iar eu eram tot într-o suferință de la vrăjmașul diavol și de la creștinii vopsiți pe deasupra. Dar azi Tu mergi biruitor și Te vestești deschis cu tot cuvântul gurii Tale și ai de sprijin fii tari și ai popor ucenic, dar Tu ești Cel tare, Tu, Doamne, Tu, iar ei sunt cei ocrotiți, și lucrează ei după cuvântul Tău lucrul lor cu Tine.

Îmi este prea mare bucuria, și tot așa și mângâierea între cei din cer, căci și ei se bucură și se mângâie când văd pe Domnul biruitor cu calea Sa peste pământ.

O, e lucru mult în cetate și e zor mult acum pentru așezarea praznicului de Rusalii, și-ți dau și eu, poporule iubit, îți dau sprijin sfânt, și toate împlinirile Domnului să le lucrezi, și toate amintirile lucrării Lui cu mine să te hrănească, să te zidească în grădini de rai, lucrate de Dumnezeu prin lucrul tău cu El pe pământ acum.

O, ce mare soartă stă scrisă peste pământul și neamul român, iar tu ești unealta de lucru a Domnului, și ține Domnul sus acest neam și pune mereu pază sus și jos pentru tine și pentru tot neamul și pământul român, iar tu, popor iubit, ai acum zor să așezi praznic sfânt și să ieși înaintea oaspeților și să-i așezi la masă cerească pe cei de pe pământ veniți la praznic, și pe cei din cer în cete-cete sosiți, și, iarăși, pe cei ce așteaptă ziua Domnului și răscumpărarea trupurilor lor, a sângelui lor, precum este scris în Scripturi să vină ziua aceea, iar ei să mai rabde un ceas, și vine Domnul.

Vă dau mângâiere, vă dau alin, și vă îndemn să ascultați, să fiți ascultători, fiilor, că aveți veghetori din partea Domnului peste voi, și este așezare peste voi pregătită încă din vremea când eram pe pământ, iar voi să fiți buni și cuminți, și să aveți fiecare grijă de Domnul Cel frumos în voi, fiilor.

Binecuvântată să fie gătirea așternutului pentru praznic sfânt, și bunăvoința voastră la lucru, fiilor! Fiți plini de pace, și învățați cuvântul, nu cuvinte, adică să nu dați loc între voi la multe cuvinte, la contraziceri, la duh greu, la neatenție, ci să știți armonia s-o lucrați, cu mare trezire și cu mare iubire, fiilor, căci voi sunteți fii ai lui Dumnezeu pe pământ, o, fiilor.

I-am îmbrățișat în cuvânt, Doamne. Vine peste două duminici ziua când iarăși voi sta în cuvânt între sfinți peste cei din cetatea cuvântului Tău, iar acum îi ajutăm din cer pentru ceea ce va fi așezat și lucrat aici pentru zi de praznic sfânt. O, Doamne, să ceară ei de la Tine vreme dulce, și care să-i mângâie pe ei și pe Noi.

Să fie vreme bună pentru călătorie, că vin creștini la izvor, o, Doamne. Să fim pentru ei, iar ei să fie pentru Noi, o, Doamne, că trebuie să avem rod sfânt la venirea Ta, că Tu cu sfinții vei veni. Vei veni așa cum vii, o, Doamne.

— Cu dulce duh i-ai îmbrățișat, Verginico, iar sfinții părinți se uită peste orânduiala cea de aici bucurându-se, căci prin biserici abia se mai zărește ea, că slujitorii de altare și turma cea lăsată fără păstorire nu mai urmează poruncile vieții, iar Eu, Domnul, Mi-am strâns aici lucrarea Mea și voia Mea și biserica Mea, și am sămânță nouă, și nu este biruită biserica Mea. Eu stau în mijlocul ei și sunt Păstorul ei, Verginico, și trâmbița Mea sună, și Domnul Își lucrează lucrarea Sa, lucrează Domnul prin poporul cuvântului Său. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2019

Duminica Rusaliilor, Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Jertfa pentru pregătirea sărbătorii de Rusalii a crescut în cer un pom cu roade. Îndemn la bucurie. Lucrarea Duhului Sfânt aduce bucurie și lucru sfânt peste oameni. Trupul omului este vasul în care stă Dumnezeu, de aceea trebuie păzit de necurăție. Să nu mănânce poporul cuvântului hrana albinuțelor. Pilda împăratului care cheamă la masă, iar fiii împărăției nu vin: slujitorii bisericii. Bucuria este petrecerea cu Dumnezeu.

Îmi aplec privirea și iubirea. E praznicul Duhului Sfânt Mângâietorul în ziua aceasta, și cântă cetele de sfinți aici, deasupra, în grădina cuvântului Meu, iar îngerii își ridică gornițele să vestească sărbătoarea.

Voi ați deschis porțile grădinii, voi ați trudit zile și nopți, și ați deschis acum ca să intre oaspeții la serbare, fiilor de la izvor, iar acum dăm vestea începutului serbării, cei de sus și cei de jos de pe pământ adunați de sărbătoare cu bucurie. Eu Îmi aplec privirea și iubirea și vă mulțumesc cu aplecare pentru lucrul Meu cu voi, pentru ascultarea voastră când Eu vă cer jertfă să puneți, iar acum, pace vouă, fiilor! Deschidem sărbătoarea și facem primirea oaspeților de sus și de jos și așezăm duhul bucuriei între Noi și voi, iar cei mai nefericiți sunt cei ce nu cred minunea și venirea Mea la voi cu sfinții și cu îngerii așa cum este scris să vin.

Mai întâi, să știți, fiilor, că de la voi până la Noi s-a ridicat și a crescut un pom cu roade în el în zilele acestea cât ați gătit voi așternutul serbării Duhului Sfânt. Sămânța pomului am pus-o Eu în grădina Mea cu voi, iar voi ați îngrijit viața și creșterea pomului, voi ați lucrat cu multă pace, cu multă

răbdare și cu iubire, fiilor, cu jertfă și voință, și toate sunt la un loc un pom cu roade, iar acum sună îngerii din gornițe și se pregătește intrarea în sărbătoare de Duh Sfânt, și totul e o slavă aici.

O, sunați voi, îngerași, sunați din trâmbițe, că bucuria din ziua aceasta e mare la Noi și la ei!

Și acum vă dau bucurie vouă, celor ce ați venit la izvorul cuvântului Meu. Bucurați-vă, o, fiilor! Vă dau pe Duhul Sfânt de bucurie. O, bine ați venit la izvorul de coborâre pentru Domnul!

O, fiilor, care sunt bucuriile voastre? Aveți voi bucurii, fiilor? Vă faceți bucurii? Știți să vă faceți bucurii? Împărțiți bucurii în jur ca să fie bucurie pe pământ? Eu am zis celor îndurerați: *«Bucurați-vă!»*, și tot așa să ziceți și voi unul altuia, o, fiilor.

Sunați din trâmbițe, îngeri ai slavei de sus, voi, cei ce faceți poruncile lui Dumnezeu să se împlinească! Sunați, să știe și oamenii că voia bună e bucurie, e pace, e slavă! Să audă oamenii pe Domnul și să învețe ce înseamnă bucurie și semn de pace pe pământ.

Acum două mii de ani Mă purtam din loc în loc și Mă urmau mulțimile ca să le aduc alinare și bucurie și odihnă duhurilor lor îndurerate, iar Eu le puneam masă de cuvânt și masă cu hrană pentru trup și le-o binecuvântam și-i dădeam gust bun și-i bucuram cu mila Mea pe ei, și Mă făceam cunoscut de Dumnezeu cu putere de minuni, și așezam daruri asemenea și peste ucenicii Mei și le spuneam: *«Faceți și voi asemenea peste cei de pe pământ!»,* o, și abia așteptam să pătrundă pe câte cineva taina venirii Mele de la Tatăl la oameni, Fiul Tatălui venit întrupat pe pământ ca să pot să-i aduc omului salvare, bucurie, și să învețe și omul să facă acestea. Mă rugam Tatălui cu cerere pentru om și le dădeam ridicare la cei în suferință, și îi învățam rugăciunea cea către Tatăl pe cei apropiați Mie, o, și iată ce mare binecuvântare este de la Mine să fie zi și noapte în mijlocul acestui cătunaș un loc din care să se suie rugăciuni, priveghere, duh de umilință, iubire pentru cei din cer. Această colinuță are pe Domnul de strajă peste orașul de aici, are mâini ridicate spre cer și are strigare la Domnul pentru veghe de sus, pentru sprijin, pentru pace și dor de cer, pentru veghea și slava țării, o, și de aceea aici este orânduială din cer așezată să se suie la Domnul, și de aceea așezăm serbări de bucurie, de voie bună, de pace, o, și toate acestea vindecă, toate alină, toate zidesc pe Dumnezeu în om, și de aceea Îmi ridic între oameni fii folositori cerului ca să lucreze Dumnezeu cu ei pentru cei ce nu caută spre cei din cer pentru ei pe pământ, și iată, lucrarea Duhului Sfânt crește și veghează și aduce bucurie și lucru sfânt peste oameni, aduce precum primăvara aduce cu ea flori minunate și roade fel de fel, și toate cresc ca și omul, pic cu pic cresc și se dăruiesc. Dacă însă primăvara e cu vreme rea, care strică floarea încă din boboc, și nu mai iese rodul ei apoi, o, așa e și cu omul, dacă are vreme bună, dacă înflorește bobocul vieții el primește mângâiere și crește rod din floare și trece rodul prin multe până la împlinirea lui deplină, și se dă apoi lui Dumnezeu și omului ca rod al iubirii și al dăruirii. Iar dacă vremea rea vine din vreme și strică rostul și creșterea omului, o, nu mai rodește omul și nu mai este omul spre bucuria Domnului.

O, nu e bună nerodirea, fiilor. Hai să chemăm pe toți la masă dulce cu cei din cer în zile de praznic sfânt, că iată, dau să vă învăț cu cerul, măi fiilor, și așa să-i învățăm pe mulți la auzul glasului Meu de peste voi aici. Rugăciunea cea sfântă iese din omul sfânt și face legătură cu cerul pe pământ, o, și greu mare ar fi să poarte peste ei oamenii dacă n-ar fi auzite spre cer rugăciunile sfinte și oamenii sfinți care să le dea lui Dumnezeu cu inima curată, cu mâinile curate, ca să vină rodul lor înapoi spre oameni.

O, fiilor, fiilor, vă mulțumesc vouă pentru venirea voastră la apa izvorului cuvântului Meu, și bucuria Mea este mare ori de câte ori vă am aici adunați. Aici am așezate mereu împliniri sfinte ca să fac Eu bine cu ele pentru cei de pe pământ. O, vă învăț și pe voi să aveți grijă de voi prin asemănarea voastră cu Mine pe cât vă stă în putință, fiilor. Trupul omului trebuie să fie un vas în care să stea Dumnezeu, și trebuie păzit să nu intre în el ceva necurat, că este casa lui Dumnezeu trupul omului.

Mi-am învățat poporul cel păstorit de cuvântul Meu și i-am spus să nu ia de la om, și să-și facă singur cu mâinile spălate tot ce intră în trupul lui, al fiului lui Dumnezeu între oameni, căci oamenii nu se spală, nu-și spală mâinile, și nici inima, și nici mintea și nici duhul, și nu-și păzesc locuința vieţuirii lor pe pământ, iar dacă tu, omule, nu ești și nu stai curat, o, nu stă Dumnezeu cu tine, și se cunoaște că nu stă cu fața Lui în tine.

O, veniți să vă învăț pe voi, veniți la izvor și luați de la Domnul povață de viață, fiilor! Bucurați-vă că am Eu un popor sănătos cu împlinirea aici, și pentru care am așteptat multă vreme să se ivească el pe pământ prin ascultarea lui de Dumnezeu.

Da, fiilor, Îmi ridic tot mai sus, tot mai deasupra răului îi ridic pe cei ce-Mi sunt popor al venirii Mele, iar voi, cei ce luați de la ei cuvântul Meu izvorât aici peste ei din gura Mea, o, aveți acum în inimă o încordare, iar Eu, Domnul, v-o înțeleg, și iată ce vă spun: Am spus celor ce-Mi sunt popor pregătit şi tot mai pregătit, i-am spus să nu mănânce trupuri, ci să se hrănească el cu cele spuse de Domnul în rai să le folosească omul de hrană. O, Eu nu îmbiu, nici nu împing pe cineva să împlinească tot mai mulţi paşi ai lui pentru împlinirea cea mai întreagă a rugăciunii cu post, ca să fie biruinţă prin acestea. Dar spun, fiilor, că este de biruit satana, că a venit vremea să-l biruim, o, şi nu poate fi biruit el şi diavolii lui, decât cu post şi cu rugăciunea una pe alta ajutându-se aceste două puteri asupra vrăjmaşului diavol, născut încă din rai vrăjmaş al omului prin neascultarea omului de voia lui Dumnezeu peste el.

Când l-am zidit pe om, nu l-am zidit să mănânce trupuri cu suflet viu, și nici ceea ce iese din trupuri, căci am vrut să fie nemuritor omul, și i-am dat lui sfat ce să mănânce ca să trăiască pentru Dumnezeu, pentru Cel ce l-a zidit pe el.

O, n-a primit omul ascultarea de Domnul în rai, dar acum vin Eu pe pământ cuvânt, iar calea Mea de venire este zidită de oameni ascultători de legea raiului și a vieții. Și vă spun vouă acum, celor nedumeriți și întrebători ca să vă alegeți voi în dreapta sau în stânga ascultării de Dumnezeu, vă spun, fiilor, nu fiți nedumeriți. Da, am venit și am spus să nu mănânce poporul cuvântului Meu rodul albinuțelor, dar n-am forțat pe nimeni să facă ceea ce am cerut Eu să facă poporul cuvântului Meu, popor de care am nevoie ca să lucreze el postul și rugăciunea în chip întreg, dar cine nu se alege să împlinească așa, acela nu este din fiii poporului Meu, căci se alege singur să nu fie fiu al împlinirii voii Domnului, și dacă așa se alege, așa rămâne, rămâne de-a stânga.

O, fiilor, vin zile tot mai grele, și vin prin neîmplinirea dragostei de Dumnezeu a oamenilor de pe pământ. Nu pot fi oamenii păziți de rele decât dacă se așează ei în voile lui

Dumnezeu, o, și nu se poate tocmeală pentru paza cea de la Domnul a omului. Acum se alege fiecare, iar Eu am datoria să spun, căci sunt Cel ce văd înainte, și îl anunț pe om să se pitească din calea răului, căci răul vine prin neascultarea cea de șapte mii de ani a omului, o, fiilor, căci omul a vrut ca el încă de la început, și nu a vrut ca Dumnezeu.

O, tot așa povețe am peste poporul cuvântului Meu și pentru portul plăcut lui Dumnezeu, și care-l păzește pe creștin de foc, de păcate, de pagube mari. La fel și purtarea cea sfântă, la fel și ferirea de păcatul pe care-l săvârșește omul din partea diavolului, care împinge spre păcat pe om.

O, fiilor, am plecat la Tatăl înapoi acum două mii de ani, și am spus celor ce-Mi urmau că va veni Duhul Sfânt și va lua de la Dumnezeu și le va vesti lor toate câte vor fi pentru vestire. O, și asta fac Eu acum prin Duhul Sfânt, și aduc povețe pentru cei ce Mă urmează cu împlinirea și purtarea lor. Vă dau și vouă aceste daruri scumpe dacă voiți să le aveți, dar nu împing pe nimeni, ci fiecare se alege la dreapta sau la stânga, după cum voiește, după cum își alege. Eu, Domnul, voiesc ca toți să fiți bucuria Mea, odihna Mea, dar și satana vrea să fiți bucuria lui, câștigul lui, o, și cum să nu vă spun Eu vouă aceasta, ca să știți voi că Domnul l-a zidit pe om ca să fie omul casa Sa?

Mi-e tare drag să vă strâng aici când și când și să petrec cu voi și să vă învăț tainele vieții și puterea lor și frumusețea omului sfânt. Mi-e tare dor să am cât mai mulți fii ai legii din rai, și Mi-e dor să vă amintesc de ea, fiilor. O, știți voi cât Mă doare că nu poate cu Dumnezeu omul? Vă strâng la piept și vă întreb cu dor aceasta, că-Mi este tare dor, și dorul Mă pune pe cale să vin și să vă învăț.

Am spus o pildă adâncă acum două mii de ani, am spus că pun masă și că poftesc să se așeze la ea fiii împărăției cerurilor pe pământ, dar ei n-au venit, și Mi-am trimis aprozii să adune de peste tot pe ciungi, pe ologi, pe slăbănogi, pe cei uitați de toți, și să-i aducă și să-i așeze și să se umple masa, la care n-au vrut să vină cei poftiți la ea.

O, iată masa, iată pilda spusă atunci, iar cei ce-și zic biserică a Mea nu vin, nu se apropie, nu le place să facă voia lui Dumnezeu, și se ascund de ea sub necredința lor în cuvântul care izvorăște din gura Mea de atâta vreme pe vatra acestui neam ales acum, la sfârșit de timp, ca să vin Eu pe pământ să împlinesc lucrarea venirii Mele, și dacă n-ar fi fost adevărată venirea Mea în cuvânt, o, s-ar fi pierdut urma ei, s-ar fi pierdut de mult, dar Eu merg, și nici o iotă din cuvântul venirii Mele de azi nu va trece fără împlinirea ei.

O, așa a fost, că Eu am chemat și chem pe cei ce înțeleg și cred cu inima și Mă cunosc după cântul Meu de Păstor, iar cei chemați n-au tras să vină, și se tem de mai-marii lor și de mai-micii lor și n-au putere să vină. Eu însă am popor, am ogor, am găsit credință pe pământ, o, și nu piere voia Domnului din mijlocul oamenilor, că Eu am popor ascultător și ocrotit prin ascultarea lui, și slava Mea este cu el.

O, la această slavă vă adunați voi când veniți la glasul Meu care vă strigă la masa Mea, la masă goală de meseni, și care așteaptă să se umple și să aducă bucurii.

O, fiilor adunați la masa Mea, bucurați-vă așa cum Eu, Domnul, Mă bucur când veniți. O, învățați de la Mine să vă împărțiți bucurii adevărate, petrecerea cea cu Dumnezeu, fiilor. E mare cinstea pe care v-o dăruiesc, iar voi rămâneți datori pentru ea, fiilor.

Îmi aplec privirea și iubirea. Vă strâng sub privirea și sub iubirea Mea. Vă cercetez cu milă. Vreau să vă dau puteri de sus pentru voia Mea în voi. Mi-e dor să fiți la masa Mea cu cei cu care vin din cer aici în sărbători. O, fiți înțelepți. Priviți la un fruct într-un pom ca să vedeți cum crește zi după zi până se face gustos, dulce și dăruitor de sănătate. O, tot așa și voi să fiți pentru Mine, să creșteți ca fructul care se face mare zi după zi, și care crește ca și omul pic cu pic până la împlinirea rodului întregit. Duhul Sfânt Mângâietorul vă învață pe voi acestea toate. Voi sunteți oile care n-au staul, că nu mai este staul de oi pe pământ, nici păstori de oi cu milă de oile Mele.

Dau să fac oi din cei care-Mi aud glasul și vreau să le fiu Păstor și să-i păzesc de lupi și de vrăjmași. O, dați-Mi ascultare ca să vă fiu Păstor vouă, că sunteți nepăstoriți, fiilor, și de aceea nu știți să faceți voia Mea. Iată, vin și vă învăț Eu. Cunoașteți-Mi cântarea cu care vă păstoresc, o, fiilor! Cu dulce voiesc să vă hrănesc, cu bucurii, cu pacea cea de sus, fiilor. E praznic de cuvânt de Duh Sfânt. Luați și vă hrăniți din cer, că pe pământ e totul otrăvit. Vin Eu pe altă parte și nu vă las să muriți, numai să-Mi cunoașteți glasul și mila Mea de voi.

Vă așez acum pașii pe cale înapoi și vă dau, fiilor, îngeri pe cale. O, nu uitați de locul Meu și de masa Mea aici. Lapte și miere din cer pentru voi este glasul Meu. O, pace vouă! Vă înfășor în dorul Meu de voi. Vă cer inima să stau în ea, să pun în ea, să poată ea. Pace vouă! Rămâneți ai Mei! Rămân cu voi, fiilor, numai voi să vreți aceasta.

Iar tu, popor de la izvor, o, iată, ai izbutit, Mi-ai pregătit așternutul, și-ți voi dărui bucurii pentru dragostea ta. Odihna ta sunt Eu. Odihna Mea ești tu. Îți mulțumesc că te am al Meu. Că Mă porți, îți mulțumesc acum și pe vecii.

O, pace ție, fiule, poporul Meu, fiu și rod al venirii Mele cuvânt pe pământ!

Rămânem îmbrățișați, fiilor. Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

3/16 iunie 2019

Duminica Întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților

Cel ce nu-și strânge în cer trăiește zadarnic pe pământ. Minunea lepădării de sine este taina dintre Dumnezeu și om. Îndemn la ascultare și la statornicie pe calea cu Domnul.

Fiilor, fiilor, cu dulce cuvânt Mă așez între voi în zi de duminică, și am la masa Mea cea de azi bogăție cerească, venirea Mea cu sfinții, iar în mijlocul serbării lor au ei pe trâmbița Mea, pe Verginica Mea, pe cea pețită de Mine să-Mi fie vas de cuvântat cuvântul Meu peste pământ, un trup firav în vremea ei de pe pământ, o inimă credincioasă chemării pe care i-am făcut-o, o iubire toată pentru Dumnezeu, și a sosit ea pe lume născută în duminica tuturor sfinților și au văzut sfinții harul Meu cel mult peste ea așezat, și pază cerească în jurul ei așezată, și am început s-o pregătesc pic cu pic, și am așteptat ziua cea mare a începutului trâmbițării cuvântului Meu prin această trâmbiță, o, și Mi-a fost ea sălaș pe pământ apoi douăzeci și cinci de ani.

Am tot dat în tot acest timp să-Mi plămădesc o sămânță nouă și un rod nou și sfânt din cei ce aflau și se apropiau de slava cuvântului Meu prin acest vas pregătit de Mine să fie gura Mea peste pământ. O, și Mă prinde iar și iar jale grea, căci puterea Mea dumnezeiască nu se pune cu omul, și n-am avut decât răbdarea și așteptarea Mea cea de șapte mii de ani, și cu acestea am rămas, că veneau mulți și-Mi aflau coborârea și cuvântul, dar nu puteau să-Mi dea ascultare, nu dădeau să se așeze în împlinirea poruncilor vieții, și au făcut toți ca

Adam, și s-au lăsat pe rând spre neputința de a iubi pe Dumnezeu din toată inima și sufletul și cugetul lor, iar Eu am rămas cu jalea, fiilor, cu jalea și cu așteptarea, căci omul este slab de tot, și toți caută ca Adam, însurat și măritat și păcat, și bărbatul trebuie să facă voia femeii, chiar dacă sunt creștini scriși, iar femeia trebuie să facă voia bărbatului, căci zic că așa este scris. O, dar voia lui Dumnezeu scrisă din vreme peste omenire să fie ea, nu mai are rând și ea, nu se mai poate asta între Dumnezeu și creștin, că la Dumnezeu nu se poate cu porția, cu feliuța, nu se poate împărțire, ci se poate ori tot, ori deloc, dar nu este cine să înțeleagă aceasta.

O, și Mă prinde jalea, iar și iar jale grea, căci puterea dumnezeiască nu se pune cu omul, iar în ziua aceasta Mă așez în sfat cu poporul cuvântului Meu, și am adunați aici, la izvor, o mânuță de inimioare și aduc ele închinare în zi de amintire a lucrărilor Mele pe pământ, ziua trâmbiței Mele în mijlocul serbării cea pentru sfinții Mei toți, așa cum este așezată în calendarul creștin această zi.

O, fiilor, pace vouă, și strângerii voastre la izvor lângă cei ce-Mi stau de veghe aici pentru datoria ce le-am împărțit-o! Venirea Mea cea de azi Mi-a adus rod răbdării Mele și a sfinților Mei și am izbutit cumva să-Mi am un popor alipit de pieptul Meu și să Mă sprijin cu el în lucrul Meu cel mult între cer și pământ și să-l aduc la stare bogată, la o trăire bogată a voii lui Dumnezeu, și nu zadarnic trăire, așa cum se întâmplă cu viața celor născuți pe pământ și n-are Domnul folos de viața lor, și nici ei nu au.

O, fiilor, cum poate omul să trăiască zadarnic pe pământ? Poate, fiilor. Cine nu-și strânge în cer rodul vieții, zadarnică îi este trecerea printre cei de pe pământ. Cine n-are agonisită viața lui în cer și veșnicia ei apoi, zadarnic trăiește pe pământ în vremea vieţii lui un aşa om.

Dar cum poate omul să nu trăiască zadarnic pe pământ? O, poate omul, fiilor, poate dacă-și alege așa, poate omul să-I dea Domnului viața sa, poate să nu și-o oprească sieși, dar numai dacă-și alege el această înțelepciune. Păi dacă ai de la Domnul viață, de ce să-ți iei drept asupra vieții tale și să nu recunoști pe Domnul de Stăpân?

O, fiilor, încă din rai a fost acest început rău al omului, care a dat de la el voia lui Dumnezeu și a luat voia sa s-o facă. Nu i s-a părut omului cine știe ce primejdie să calce peste cuvântul Meu pus peste el să-l urmeze întocmai, dar când a văzut ce s-a întâmplat în cele nevăzute ale Domnului din pricina celor văzute și lucrate de el, s-a speriat omul, s-a temut de Dumnezeu și de cele ce au ieșit, și a dat să se ascundă, o, și de atunci tot omul face ascundere, se tot ascunde om după om, om de om, și se ascunde de Dumnezeu și crede ca și Cain că Domnul este departe, că nu vede și că se poate ascunde de El, o, și așa se alege omul cu voia sa, cu ascunderea, nu cu lumina, nu cu adevărul, iar adevărul este Dumnezeu și de la Dumnezeu, precum este scris.

Dar ce poate face omul să nu trăiască zadarnic pe pământ? Poate, fiilor, poate să Mă aleagă pe Mine de viață a sa. Omul are de la Mine viața dată și i-am dat libertatea să Mă urmeze sau nu, și am spus: *«Dacă voiește cineva să vină după Mine, acela să se lepede de sine ca să vină, și să-și ia crucea și să-Mi urmeze».*

Minunea lepădării de sine este taina dintre om și Dumnezeu, o, și mult aș vrea să fie înțelepciunea aceasta în cei ce dau să Mă urmeze, și nu fără cruce să Mă urmeze! Crucea este viața omului. Dacă el nu ia viața să Mi-o dea să i-o conduc Eu, o, el nu poate, nu știe să vină după Mine și să-Mi urmeze Mie. Lepădarea de sine începe nașterea din nou a omului care vrea să fie de sus apoi, din cer născut, și care-Mi urmează Mie cu viața pe pământ până la venirea sa în locașurile cerești, acasă la Tatăl. Dar iată jalea Mea, că nu vrea nimeni să vină la Mine, să vină în cer. La doctor se duce omul, dar la Mine nu vrea, și se zbate să-și îngrijească el viața și mersul și să stea pe pământ cât mai mult, și uită, săracul, că Domnul nu poate fi dus cu vorba.

Le-am spus mereu aceasta la cei ce auzeau și dădeau să vină după hrana cuvântului Meu încă de la începutul cel din anul 1955 al trâmbițării Mele prin Verginica, și le spuneam așa: *«Fiilor, fiilor, opriți-vă din mersul vostru și luați lepădarea de sine de viață și hrăniți-vă duhul cu cele ce vă sfințesc, și nu stați goi de haină pentru duhul vostru, că vine diavolul și aruncă sămânța neghinei și iese neghină pe ogorul vieții voastre, și vine apoi cu treieratul să-și ia recolta și te lasă fără viață, omule, căci viața cu satana nu e viață, ci e pierderea ei, iar când îți cere trupul fericirea păcatului, o, rușinează-te de Domnul, Care te vede, și nu păcătui, rămâi de partea Domnului când diavolul dă să te cuprindă cu cele din iad, că Domnul nu poate fi dus cu vorba, dar trebuie să crezi asta, omule creștin, căci cine umblă să nu aibă inima curată, o, greu se mai poate întoarce să fie curat cu inima».*

O, așa au făcut cei ce au căzut de la Mine, au făcut pe cele ce îl cad pe om de la Dumnezeu, că moartea a venit în lume prin neascultarea omului, și a căzut și pe copii neascultarea părinților și au făcut și copiii împotrivire lui Dumnezeu, și apoi pedeapsa, care a venit prin neascultare, căci omului nu i se pare prea mare primejdie când calcă peste cuvântul lui Dumnezeu și își alege să-și facă voia.

O, și iată, fiilor, Eu trebuia să am o mânuță de fii sănătoși cu duhul și cu iubirea și cu împlinirea cea pentru biruirea lui satana, care nu cade din lucrul său cel rău, decât cu post și cu rugăciune lângă post, amândouă acestea sprijinindu-se, ca arme care sprijină pe cei biruitori în numele Domnului. Și dacă Eu nu găsesc să-Mi așez împărăția Mea și masa ei pe pământ plină de meseni, iau capre și le învăț să creadă și să poată, și umplu masa împărăției Mele, precum este scris cuvântul Meu cel de acum două mii de ani. Iar Eu am împărăție, am, și e goală masa nunții Mele, și plâng în cuvânt și strig plângând și strig să vină la masa Mea cei ce aud de nunta Mea cu poporul Meu mireasă, să vină, fie oi, fie capre, să vină să-și schimbe năravul și să vină să se facă oi, și oile Mele să fie ele apoi.

O, așa am strigat tot timpul prin trâmbița Mea, prin tine, Verginica Mea, iar tu n-ai trăit zadarnic pe pământ, căci Eu, Domnul, ți-am dat folosință slăvită, chiar dacă n-a strălucit ea în ochii celor orbi pentru cele din cer pe pământ, dar tu ai fost fluierașul lui Hristos, ai fost locuința Mea, glasul Meu, mersul Meu prin care chemam la apă, chemam omul la adăpătoare, și aveam vrăjmași în văzduh, și aveam vrăjmași pe pământ, și numai vrăjmași aveam în mersul Meu cu tine între cer și pământ, Verginica Mea.

— Da, Doamne, și greu a fost să poată omul cu Tine, cu mine, cu voia Ta cea cerească pe pământ.

Da, Doamne, că nu ştie omul taina inimii curate şi nu are inima curată faţă de Domnul când omul alege să se dea lui Dumnezeu cu viaţa sa. Dragostea de Hristos când și-o alege omul cât și cum să fie ea, așa dragoste nu face parte din dragostea lui Dumnezeu, căci ea este ori tot, ori deloc, și nu e porție de mijloc pentru dragostea de Dumnezeu. Omul are ne-

voie de dragostea lui Dumnezeu, iar asta uită el când își alege singur câtă dragoste să aibă pentru Domnul.

O, nu pe cei păcătoși îi urăște Domnul, ci pe cei fățarnici prin aluatul lor, Doamne. Nu sufereau creștinii să-i formez pentru Tine, ci doar să le facă Domnul bine și ocrotire, și voia să le-o facă, să-i însoare, să-i mărite, să fie văzuți bine de păstori și de frații creștini, iar altfel ei plecau pentru trai lumesc și atât, și vrăjmașii cei din văzduh și de pe pământ pândeau zi și noapte să-i ducă la voia lui satana pe cei nestatornici, și suferința Ne era mare după orice pierdere, Doamne.

Când sufletul omului ia foc pentru Domnul, vin apoi dușmanii și suflă în acest foc, și sufletul omului îngheață iar și pe cea mai caldă vreme, și scade căutarea lui după Dumnezeu, scade focul, scade dorul, scade darul Domnului din om și crește în el interesul pentru cele pământești și scade grija pentru Dumnezeu și scade creștinul, și mor unii prin alții cei ce mor, o, și anevoios îi este omului să-L iubească pe Domnul până la sfârșit, Doamne, o, și nu-și poartă omul crucea și și-o tot ajustează, zice el, până ce, ciopârțită de tot, rămâne fără ea pe umeri, dar și fără Domnul.

O, Doamne, o, Doamne, cine-și bate joc de statornicia cu Domnul, acela își face rost de lepădare de Domnul și cade cu cădere urâtă, de care nu-i pasă, căci Domnul Se trage în lături, și rămâne omul cu nimic, și-i rămâne în minte numai duhul căderii din Dumnezeu, și nu se teme să facă asta asupra sa însuși, de vreme ce mintea nu-i mai spune că primejdia lucrează peste el, o, și așa se pierd fiii împărăției, și așa se duc cum au și venit, o, și se ducea poporul care a ascultat de la Tine prin mine, Doamne.

Dar acum avem ucenici care Ne poartă, și prin care povățuim și veghem să nu mai pățească toți ceea ce au pățit cei ce și-au dat jos de pe umeri crucea mersului cu Domnul. Iar eu grăiesc de lângă Tine acum cu ei, cu ai Noștri care Ne poartă azi, și care au de lucru de la Noi, Doamne, și le spun și lor, în ziua mea de serbare între sfinți: Pace vouă, fiilor, și stați sub crucea Domnului și bucurați-vă de ea și cu ea până la sfârșit!

O, și le spun și celor adunați, dar și celor ce vor lua de hrană cuvântul cel de azi, și le spun așa:

Fiilor, fiilor, faceți-vă în locuințele voastre clipe și zile de lectură sfântă din cuvântul cel de sus peste voi al Domnului și al sfinților Săi, că aveți nevoie de mijlocirea sfinților, de povața lor, de pilda vieții lor, fiilor. Ei au scris de la Duhul Sfânt, și trebuie să aveți timp de râul învățăturilor lor și de viața lor pilduitoare. Fiți ca niște flori de rai, cărora le trebuie mereu apă la rădăcină, o, că nu mai scapă omul pe pământ de el însuși, dar voi aveți grijă mare să fie mereu între voi Domnul și sfinții Lui în toată lărgimea, că alte ocupații vă iau din fața Domnului, dar voi dați Domnului timp și loc cu voi tot timpul, că tot timpul trebuie răscumpărat în cer, fiilor. Iar celor așezați peste voi, o, nu le disprețuiți cuvântul și veghea cea pentru voi, și dați-le puteri sfinte prin ascultarea de Dumnezeu și de tot cuvântul Său, pe care trebuie să aveți timp să-l împliniți, fiilor.

O, aș sta cu voi în sfat, aș sta mult, mult, dar neputința lor Ne îndoaie spre milă, și de aceea luați de la ei ca și de la Noi, o, și nu le călcați cuvântul, că ei au vedere și știre din cer în mijlocul vostru, iar Noi, cei din cer, avem nevoie de puteri sfinte în ei, că eu știu cum era pe pământ în vremea trupului meu când trebuia purtat Domnul, și de aceea învățați de la mine să ascultați, ca să poată Domnul veni și să vă dea ascultare să lucrați, căci cine lucrează neascultare piere pic cu pic, fiilor.

O, Doamne, un pic de cuvânt am presărat și eu, că păstorirea Ta e mare peste ei, și Ne-am scris în carte cu această zi, și toate zilele lor cu Tine mărturisesc pentru Noi, Doamne.

O, slavă Ție și mersului Tău, Doamne! Și-Ți fac rugăminte: ai grijă de țara română, de duhul neamului român, de soarta acestui pământ pe care vii și lucrezi cu sfinții Tăi!

Ai grijă, Doamne, de cei ce-și frâng voia pentru voia Ta cu ei, căci ei sunt aurul cerului pe pământ, ei sunt soarele în care Tu locuiești și mergi și încălzești și dai viață la mulți care știu să stea în lumină și să crească până la cer cu viața, până la Noi, o, Doamne.

O, pace Ție, Doamne! O, pace vouă, fii ai cuvântului de sus! Amin.

Acum, Verginica Mea, sună tu din trâmbiță peste toți cei din cer și arată tuturor că această zi e cu sărbătoare sus și jos.

Iar Eu binecuvintez pe poporul cuvântului Meu și-i dau hrană de creștere mereu, mereu, și jugul Meu îl îndemn să-l poarte, cel mai ușor de purtat cu toate sarcinile lui, așa cum tu ai purtat pe Domnul cât ai stat cu trupul pe pământ.

O, fiilor, Mă aplec vouă, și aplecați-vă și voi, și pace vouă! Unii de la alții pace, fiilor!

Stau și privesc la lucrul zilei aici. Va fi de lucru, că avem oaspeți la masă și se așează lucrul zilei, și din care este de tras învățătură ca de fiecare dată când Eu vin și stau înaintea poporului adunat la izvor, cercetând și învățând și povățuind și vindecând pe cei ce se lasă spre vindecare.

Eu vă dau întărire, fiilor. Luați din mâna Mea și cereți să vă dau, cereți-Mi, o, cereți-Mi, și veți primi voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

10/23 iunie 2019

Sărbătoarea Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul

Ascultarea de Dumnezeu este cea mai scumpă viață de trăit. Îndemn pentru ieșirea din lume a fiilor cuvântului. Atenție la viața de creștin: sculatul, vorbirea, lucrarea, mâncatul cu binecuvântare, nu între mese, nu pe ascuns. Viața trăită în voia Domnului.

Coboară Domnul și Se aude venind și coborând din dreapta Tatălui și I se deschide intrarea când coboară.

Cobor în cetate și în carte și îmbrățișez ziua de serbare a coborârii Mele cu sfinții, și, iarăși, îmbrățișez tot darul sărbătorii, tot lucrul, și pe toți vă îmbrățișez, fii ai sărbătorilor cerului pe pământ.

O, vă prind în brațe, fiilor, că sunt îngreuiat de dor să petrec cu voi, să petreceți cu Mine în sărbători, și aștept să vină sărbători ca să pot fi cu voi, ca să pot să vă grăiesc și să vă cresc și să vă țin sub veghea Mea, că fără cuvântul Meu între voi vă veștejiți ca florile fără de apă și vă răciți ca pământul fără de soare pe cer senin, iar Eu am dor să cobor, și dau să vă bucur cu cuvântul Meu, dar mai cu seamă să vă țin veghetori pentru voia Mea în voi și între voi, că altfel nu poate fi nimeni al Meu pe pământ, că pe pământ sunt plăcerile, sunt momelile, sunt iscodirile minții, bomboanele care-i fac pe toți să-și uite menirea cea de la Dumnezeu pentru om și să se lase duhurilor deșertăciunii, încântărilor mincinoase și risipitoare de puteri sfinte, de iubirea cea sfântă și schimbată cu simțămintele care aduc căldură străină de Dumnezeu în inimi, o, și așa aruncă omul povestea Domnului, căci Domnul este sfânt, și îl vrea cu gelozie pe om numai pentru Sine, dar omul se

lasă păcălit, și crede că are pe Domnul cu el când inima i se aprinde cu cele străine, iar Eu privesc din dreapta Tatălui peste pământ și peste oameni și lucrez cu sfinții și Mă port cu ei și cercetez tot timpul, și mai ales pe tine te cercetez, popor al cuvântului Meu, ca să văd, fiule, cum Mă iubești, cum dormi, cum te culci și cum te scoli, cum lucrezi, cum călătorești, cum umbli, cum grăiești, cum simți, cum mănânci și cum bei, o, și câte aș mai scrie aici în carte lucrarea veghii Mele peste tine, că Eu, Domnul, dau să te ajut să fie la tine și cu tine ca în cer, așa cum și te rogi să fie voia Tatălui cu tine, precum în cer să fie ea cu tine.

O, fiule, iată câtă veghe și câtă aducere-aminte pentru ea este să așez Eu mereu pe masa ta de învățat! Iar tu, când este nevoie să ieși, o, tu să ieși cu Mine și niciodată singur, ci numai însoțit, căci cel singur este pescuit cât nu se așteaptă el, fiindcă diavolului îi prieste de minune așa pradă, așa neorânduială, prin care el poate lucra asupra ta.

Am de lăsat în carte cuvânt de luat aminte, fiilor, și am pentru cei ce au milă de Mine, și de care și Eu, Domnul, am milă, căci Eu milă voiesc, și milă întorc pentru milă, fiilor. Cine-Mi dă răceală de suflet pentru Mine în el, tot așa fac și Eu pentru el, că Eu nu-i cer omului cel rece, nu-i cer dacă-i rece, că pe Mine Mă umple de durere disprețul cel de la om, că Eu sunt cald și viu, fiilor, iar omul este posac, e gol de har, și este urât când nu are harul cel de sus de podoabă peste el.

Am la masă cu voi sfinții cu care Mă port, iar în mijlocul lor e sărbătoare de naștere, e Ioan, Botezătorul Meu, cu sărbătoarea nașterii lui pe pământ. Stau cu voi la masă cerească, fiilor, și sunt prins de bucurie, că iată, am la masă cu voi frați și surori în sărbătorile Mele cu voi, și pace vouă laolaltă cu ei și cu Noi în același duh al bucuriilor sfinte, fiilor! O, aveți grijă să vreți tot mai mult să puteți oricât este de mult să puteți, câte sunt de lucrat și de purtat, că mulți Mă iau de la voi, și aproape toți sunt mulțumiți atât cât împlinesc ei din cuvântul Meu, dar Eu nu pot prin ei ceea ce trebuie să împlinesc, că nu oricum sau în orice fel împlinire a omului este putere pentru cele atât de mari ale Domnului, mari pentru că sunt veșnice, mari pentru că sunt din cer, fiilor.

O, ascultarea de Dumnezeu este cea mai scumpă viață de trăit, dar omul nu știe acest mare preț al vieții lui, și iată, cei ce nu ascultă au și vor avea de suferit, și n-a fost altfel niciodată pe pământ cu omul, iar suferința e bună numai când o suferi pentru Domnul, ca sfinții Mei toți, dar nu pentru neascultare, omule care suferi pentru aceasta.

O, fiilor, nu vreau să suferiți. Spun aceasta pentru toți cei care vor să fie iubiți de Dumnezeu. Iată ce învățătură pun pe masă în această zi, și spun așa: Fiilor, fiilor, nu vă hrăniți cu voi înșivă! Nu faceți această uriciune de suflet și de duh înaintea Mea și a sfinților Mei, căci omul nu are merite, de vreme ce este păcătos, săracul, iar voi hrăniți-vă tot timpul cu duhul umilinței, cu pocăința din inima toată pentru păcate, și purtați-vă crucea fără de zgomot, fără de zbucium, ca Mine, fiilor, căci omul nu este mai meritos, mai mare ca Dumnezeu ca să-și aleagă el nemulțumire pe pământ, ci este mai mic ca Dumnezeu, numai să facă el această dovadă în chip smerit, cu fruntea aplecată în fața Domnului și a omului, căci omul zidit de mâna Mea s-a văzut mai mare, și n-a voit altfel, iar lipsa lui de aplecare l-a vătămat de moarte, iar pe Mine M-a rănit, M-a lovit, că nu poate, fiilor, să treacă omul deasupra Domnului, ci trebuie să stea mic.

O, fiilor, am spus cuvânt în șoaptă aici, iar acum îl pun în carte și spun: Mulți mai întâi vorbesc, și numai apoi gândesc, iar Eu, Domnul, întâi socotesc și plănuiesc, și numai apoi grăiesc și lucrez. Duhul Meu l-a învățat pe om și a spus: «*Omule, jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și de mulțumire și împlinește-ți făgăduințele făcute Celui Preaînalt și cheamă-Mă în ziua necazului, că Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei preaslăvi».* O, dar am mai spus prin Duhul și pentru cel păcătos, și am spus: *«De ce vorbești tu și povestești dreptățile Mele și tot înșiri legile Mele și iei în gură legământul Meu, când tu urăști mustrarea și arunci înapoia ta cuvintele Mele și te unești cu hoțul și cu cel desfrânat și dai drumul limbii spre vicleșuguri și clevetiri asupra fiului maicii tale și cugeți apoi și îți închipui că Eu sunt ca tine? Dar Eu te voi mustra și-ți voi pune totul sub ochi, și de aceea să ia toți seama să nu uite pe Dumnezeu, ca nu cumva să se sfârșească și să nu fie nimeni să-i scape pe ei».*

O, fiule care nu ești cuminte, o, ia aminte și fii cuminte! N-ai să mai ai timp să-ți îndrepți viața, că vin durerile neascultării de cuvântul lui Dumnezeu, iar diavolul nu te va slăbi ca să poți scăpa de încântările lui, o, și timpul e tot mai scurt, tot mai puțin, tot mai greu de îndurat dureri. Cine-și face rost de rostuiri de-ale lui, acela nu s-a dat lui Dumnezeu, acela își conduce singur viața și lucrările ei, o, și nu e nimic mai mare ca acest duh al trufiei care-l scoate pe om de sub mâna lui Dumnezeu ca să-și chivernisească apoi singur viața sa.

Iar Eu Mă bucur iarăși în ziua aceasta că sunt Învățătorul fiilor poporului cuvântului Meu și le spun lor așa: Fiilor, fiilor, bucurați-vă că v-ați ales să nu aveți libertate pentru cele din lume și cu lumea, căci dacă ați avea n-ați mai fi ai lui Dumnezeu, ci ai voilor voastre libere. Omului îi place să nu fie vegheat, și-i place așa ca să-și poată face voia, iar aceasta este voia diavolului, care-l îndeamnă așa pe om și îl învață fără veghe peste el și peste bătăile inimii lui.

Fiilor, fiilor, lepădarea de sine, lucrarea care-l poate pune și ține pe om pe cale cu Mine, aceasta înseamnă lepădarea voilor sale și statul sub veghe apoi cu viața, ca să fie voia Domnului viața omului pe pământ, dar cu cine am grăit acestea toate nu s-a luat aminte, căci s-a învățat cu Mine cel ce aude cuvântul Meu.

O, fiilor, vă povățuiesc spre umilință multă și vă dau pildă pe Ioan, Botezătorul Meu. Luați din duhul lui, din darurile lui, căci voi sunteți cei mai mici ai împărăției Mele, dar și cei mai mari pentru cele împlinite de Mine peste voi și prin voi acum, la sfârșit de timp. O, învățați-vă cu multă umilință să fugiți spre ei, spre sfinții Mei ori de câte ori duhul rău vă încearcă să pierdeți umilința.

Fiilor, fiilor, nu vă bucurați pentru voi înșivă când se poartă cineva frumos cu voi, căci primejdia rătăcirii de sub duhul umilinței stă ca o capcană gata să vă taie calea cu Mine. Cei care au sprijin din părți, aceia cad negreșit, și uitați-vă înapoi spre cei care așa au căzut, că au căzut prin ascunderile dintre ei față de ceilalți frați, iar diavolul își ia tainul, și îi ia și pe ei apoi și-i scoate de la Dumnezeu, și așa se întâmplă cu cei care nu știu ce înseamnă Dumnezeu și duhul frăției sfinte în mijlocul acestui popor, căci când îți iei dreptul să faci ce vrei în acest loc și popor dumnezeiesc, tu dai pe Domnul deoparte de peste tine și disprețuiești așezarea Domnului și-i cazi spre tine pe cei pentru care a murit Hristos. Dar Eu te învăț ce este bine și ce nu este bine și nu te las fără sprijin, numai tu să Mă iei de Păstor al tău și să te păstrezi al Meu apoi, o, fiule atât de sprijinit din cer și de pe pământ pentru viața ta de aici, și din veșnicie apoi.

Fiilor, fiilor, bag mâna mereu după voi prin spini și

prin ciulini ori de câte ori diavolul vă bagă mereu între ițe încurcate, și apoi nedescurcate, că Eu v-am sfătuit mereu să nu muriți unii prin alții, ci să Mă lăsați să vă sprijinesc Eu în vreme de neascultare, dar nu voi unii pe alții dacă Mă aveți pe Mine peste voi. O, că v-am spus mereu, mereu, nu stați în sfat cu femeie, fiilor, căci voi sunteți fiii ascultării de Dumnezeu, iar dacă n-ați asculta, ce ați mai fi, măi fiilor? O, voi ați văzut de ce am spus aceasta mereu, mereu, și am spus ca să vadă apoi toți că Eu sunt Cel ce văd și Cel ce grăiesc și vestesc primejdia ca să vă feriți de ea, iar cei ce nu primesc vestirea, aceia mor unii prin alții și sunt răpiți, ca unii care nu au ascultat când trâmbița a sunat pentru ascultare.

O, fiilor, o, nu umblați în lume și cu lumea! Ieșiți din lume, poporul Meu! Strig aceasta de mii de ani, nu numai acum. O, cum să spun aceasta ca să-Mi și ascultați cuvântul? Iată, îi prind apa și focul pe cei ce sunt în lume, iar Eu vă învăț pe voi să aveți milă de viața voastră de aici, și de cea de dincolo de aceasta, căci cine caută spre lume ca să-și câștige, zice el, sufletul său sieși, acela îl va pierde, căci lumea este tot o pierzanie a ei zi după zi, așa este scris.

Aici, în cetatea cuvântului Meu, scriu astăzi carte pentru toți cei care aud și iau venirea Mea în cuvânt, iar Eu trimit spre ei povețele Mele, că vreau să știe toți cum să-Mi urmeze mai frumos, mai întreg, mai viu, mai adevărat cu viața de creștin, din zi în zi mai mult viață bine măsurată în toată vremea, în toată lucrarea ei. Și iată încă o povață spre întregirea vieții de creștin al acestui cuvânt: Fiilor, fiilor, nu uitați că sunteți creștini aparte, dacă vreți să fiți de mare preț pe pământ și în cer pentru toate lucrările pe care Eu am să le împlinesc în zilele acestea cu voi, cu cei ascultători. Voi să nu uitați de cum vă sculați, o, să nu uitați cum să vorbiți, cum să lucrați după povața cuvântului Meu și cum să mâncați, fiilor. O, nu mâncați între mese, nu mâncați pe ascuns de ceilalți, nu mâncați singuri, nu mâncați fără binecuvântare, fiilor. O, nu vă bizuiți că-I ziceți Domnului în fiecare zi, în fiecare seară: Doamne, am mâncat pe ascuns, sau cu nesaț, sau a doua oară, iartă-mă! O, aceasta nu este iertare când te rogi de iertare, că nu numai pentru o zi ceri iertare, ci pentru păcat ceri să te iert. O, nu așa, măi fiilor, că nu e de joacă vorbirea cu Dumnezeu, nici rugăciunea cea de iertare. Voi, fiilor, să fiți iubitori de zile de post și de hrană cu măsură, atât cât îi face bine trupului, cu care-Mi slujiți Mie, dar ascultați de iubirea de Dumnezeu, nu de trup, o, fiilor. O, dați iubirii viață în voi, iar hrana pentru trup este cea care vă face vouă bine, este cea în lumină folosită, este cea binecuvântată de slujitor uns de Mine pentru această lucrare dintre voi și Mine, pentru o viață dulce Mie de la voi, fiilor.

Trupul trebuie educat, măi fiilor. Nu trupul trebuie să fie educator, ci Domnul Dumnezeul vostru, ai Cărui fii voi sunteți. Și iată, vă dau pildă de viață vie pe Botezătorul Meu, pe cel care a fost găsit vrednic să Mă arate lumii Fiu al Tatălui ceresc în ziua Mea de botez la Iordan. Dar și voi sunteți cei ce Mă arătați lumii, fiilor, și de aceea aveți grijă de voi, aceasta vă povățuiesc. Ioan a fost sfântul lui Dumnezeu, ca și viața lui sfântă, și toată numai har. Viața lui prigonită ca și a Mea a purtat ființa lui departe de lumea cea plină de păcat a omenirii de pe pământ. Abia Ne născusem pe pământ, și prigoana a și venit să Ne alunge, căci Tatăl a pus ocrotirea Sa peste Noi ca să ajungem până în ziua când a fost fiecare să suferim cu trupul ca să folosim celor de pe pământ apoi de sus, din cer, ca și azi, iată, căci din cer lucrăm și păstorim.

O, ucenicule sfânt cu viața și cu jertfa ta, păcatul omului ți-a doborât trupul, spre rușinea celor păcătoși de pe pământ, așa cum și în ziua jertfei Mele Eu am spus că stăpânitorul acestei lumi a fost atunci judecat, dar slava Tatălui ceresc a fost pentru Noi și suntem vii în vecii vecilor și nimeni nu piere, dar nu toți câștigă ce am câștigat Noi, căci învierea am câștigat Noi, și partea Tatălui Dumnezeu am moștenit pe vecii.

— O, Doamne, sărbătoarea cea de azi pentru mine a fost cuvântul Tău și a fost el mângâierea mea, ca și atunci în pustie cât am stat până ce am ieșit ca să Te vestesc lumii, Doamne.

O, slavă Ție și cuvântului Tău peste pământ, Dumnezeule Mieluț! Bucuria mea că-Ți păstorești poporul care Te poartă azi în lume, o, e fără de cuvinte bucuria mea, că e mare, mare, Doamne. Cuvântul Tău de peste ei este nădejdea sfinților Tăi, dar și mângâierea lor, Doamne. Ca și celor din cer, așa să le fie bucuria aceasta și lor, ca și nouă și lor, celor ce-Ți sunt popor pe pământ acum, Doamne, căci cuvântul Tău este făcătorul, și vine cu înnoirea, cu facerea cea nouă, o, și trebuie umilință mare, mare înaintea Ta, Doamne, de la poporul Tău de azi.

Dar acum, iată rugămintea mea Ție, Doamne: O, spune-le tuturor celor de pe pământ veșnicia lucrării Tale de azi și biruința ei și puterea ei, că nu știu cei de pe pământ ce este biserica venirii Tale de acum, slava cu care ai coborât peste ea pe pământ, așa cum este scris despre ea în Scripturi, și pe care lumea n-o înțelege, și nici cei ce-și zic slujitori de altare, o, nici atât aceștia, nici atât nu înțeleg, căci trufia lor este mare ca și orbirea lor, ca și neînțelepțirea lor, o, că nu s-au dus ei pentru Tine dacă s-au dus spre această slujire, ci s-au dus să sugă vlaga celor mărunți, așa cum tot ca ei au făcut atâția ca de-alde ei prin veacuri. Iar acum Tu ești Cel ce le grăiești lor puterea tainei Tale, cu care vii pe pământ acum, și cu sfinții Tăi vii, o, Doamne.

— Din mijlocul sfinților Mei, Eu, Domnul, spun celor care nu cred, și care tăgăduiesc venirea Mea cea de azi în cuvânt și biserica Mea de Nou Ierusalim pe vatra neamului român, și cărora nu le place că am împărăție așezată aici, pe pământ, cu începutul ei cel nou, și le spun lor: Cum nu pot ei trage soarele jos de pe bolta cerului, și luna, o, tot așa nu pot ei să-Mi culce jos venirea și lucrarea cuvântului Meu, și biserica Mea cea înnoită prin cuvânt și prin lucrare, și în care Eu locuiesc, soarele din care Domnul iese ca din iatac și merge de la margini la margini, precum este scris să vin și să lucrez, că poporul cuvântului Meu este soarele și luna în vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, și strălucesc acestea de șapte ori mai mult, căci așa este scris, și vine din cer harul Meu, nu de pe pământ, că Eu sunt în cer și sunt din cer, și fac pământul cer acolo unde-Mi fac lucrarea, și sunt Cel ce biruiește necredința acolo unde nu este credință, și nimeni nu poate împiedica lucrarea nașterii din nou a lumii, iar Mie nu-Mi este milă de viața trupurilor oamenilor, ci Mi-e milă de viața sufletelor lor, căci sufletele sunt veșnice, și au ca dar de la Mine răscumpărarea trupurilor lor, precum este scris pentru cei ce fac voile lui Dumnezeu pe pământ.

O, fiilor, rumegați cuvântul Meu și tainele lui. Mereu, mereu privesc peste voi și vă veghez ca să vă văd cum Mă iubiți, cum dormiți, cum vă culcați și cum vă sculați, cum lucrați, cum călătoriți și cum umblați în călătorii, cum mâncați și cum beți, cum grăiți și cum simțiți, o, și să am ce vedea la voi spre bucuria Mea, și iată, scriu în carte lucrarea veghii

Mele peste voi.

O, iată cu câtă veghe stau peste voi, măi fiilor! Tot așa și voi să aveți pentru Mine veghe ca să Mă țineți cu voi mereu, căci prin viața voastră tot timpul după voia Mea voi Mă țineți cu voi și lângă voi, și prin ea voi sunteți fiii lui Dumnezeu, fiii Mei pe pământ tot timpul, măi fiilor, o, tot timpul, tot timpul, fiilor. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2019

Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Cuvântul Domnului este lumânare aprinsă în mijlocul lumii. Cel ce grăiește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu. Răsplata sfinților este venirea lor în cuvânt alături de Domnul.

E slava cerească în toi aici ori de câte ori pun masă de cuvânt cu voi, în cetatea Mea cu voi, fiilor de la izvor. Aici țâșnește din gura Mea izvorul cuvântului Meu, iar voi îl faceți să curgă peste pământ ca să am Eu mărturie scrisă că am lucrat și că lucrez peste lume și că-i fac strigarea ca să Mă audă, dar dacă lumea are de făcut ale ei, o, nu-Mi deschide, nu caută după lumină, căci s-a învățat prea mult cu întunericul cel mai din afară și stă în el zi și noapte, o, și de aceea Mă lupt de atâția ani prin cuvânt să am o lumânare aprinsă în mijlocul lumii, iar cei ce o doresc să se poată apropia de lumina ei și să înțeleagă că Eu sunt, și că sunt lumina lumii prin cuvântul Meu, căci ce altceva a însemnat când am zis că Eu sunt lumina lumii, o, ce altceva, decât cuvântul Meu cu care pot să grăiesc peste pământ și peste lume atât cât sunt în lume?

O, pace vouă, fiilor de la izvor! Pace vouă alături cu frățiori și cu surioare care vin la voi pentru Mine, pentru lumina Mea și vin să ia lumină, să ia peste ei cuvântul Meu de la izvor! E dulce Duhul Meu între voi în sărbători aici. Vă îndulcesc ca să fiți dulci, fiilor. Vă lucrez ca să fiți lumină din lumină, măi fiilor. O, luați în lucru între voi cuvântul Meu de peste voi și grăiți-l peste voi ca și Mine, nu ca omul, căci Eu vă spun mereu să fiți lumină din lumină, cuvânt din cuvânt, și iată, trebuie să grăiți dacă Eu grăiesc cu voi, o, și nu uitați pentru grăire, că Eu am spus pentru cei ce grăiesc: *«Cel ce grăiește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu»*.

O, fiilor, iată ce mult greșesc cei ce nu grăiesc ca Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu! Tot timpul trebuie să grăiți cuvântul Meu, tot timpul să vă măsurați cu el în orice aveți de grăit și de lucrat și de umblat, măi fiilor. Cuvântul Meu de peste voi este lumină vouă atât cât Eu sunt cu voi, iar altfel este noapte, altfel nu mai luminează cuvântul Meu, iar unde el nu este, acolo este noapte, măi fiilor, acolo este omul care face ca el, și nu ca Dumnezeu. O, de peste șaizeci de ani lucrez peste pământ cu lumina cuvântului Meu ca să-Mi pot aprinde o lumânare și s-o pun în sfeșnic și să am grijă mare de ea să nu se stingă lumina ei.

Fiilor, fiilor, lumânare de la lumânare aprind între voi ca să vă țin în lumină, ca să vă fiu lumină, fiilor, o, și mulți în acest timp de peste șaizeci de ani de cuvânt au tras spre întunericul cel mai din afară, spre lume au tras, și n-au mai umblat în lumină, și au umblat cu lumea, afară de Dumnezeu, o, fiilor, iar afară sunt câinii, vrăjitorii, desfrânații și ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește minciuna și traiul ei, așa este scris. O, dar la voi și cu voi nu este noapte, nu este, din pricina luminii cuvântului Meu, și n-aveți trebuință de lampă sau de soare, pentru că Eu vă luminez și împărățesc cu voi, precum este scris, măi fiilor.

O, iată de ce vă învăț pe voi cum să vă fie grăirea cu Mine și cea dintre voi, și cea pe care o grăiți cu oaspeții când vin ei după lumina cuvântului Meu aici la izvor! O, fiilor, ca ale lui Dumnezeu să fie cuvintele voastre. De aceea grăiți cuvântul Meu între voi și împliniți-l pe el, o, și vă voi numi pe voi în toată vremea cuvântul Meu cel împlinit.

Fiilor, fiilor, iar și iar vă spun, aveți grijă, măi fiilor, nu vă hrăniți cu voi înșivă, așa v-am învățat. Hrăniți-vă cu cuvântul Meu, fiilor, căci fiii lumii se hrănesc cu lumea și cu duhurile ei pierzătoare, iar Eu trimit prin voi în mijlocul ei cuvântul Meu, lumina Mea, dar lumea este prea bolnavă de duh străin de Dumnezeu și fuge departe de lumină, fuge de Mine lumea și fuge întru ale ei. Am stat pe pământ din loc în loc prin lume acum două mii de ani și am grăit în mijlocul ei cuvântul Meu ca să fiu lumină lumii, dar lumea nu era învățată cu lumina, o, și n-am strâns rod mult pentru Tatăl, dar am lăsat ogor de semănat și Mi-am ridicat secerători și i-am învățat să lucreze ei cu cuvântul Meu pe mai departe și le-am spus: *«Cel ce vă primește pe voi pe Mine Mă primește, iar cel ce vă alungă pe Mine Mă alungă»*, așa cum și cu Mine au făcut cei ce n-au voit cu lumina Mea atunci.

Îi am acum pe ei, pe ucenicii Mei cei de atunci, îi am la masa Mea cu voi și cu ziua lor de serbare între sfinții Mei, o, și au ei duhul aprins ca și Mine când vin la voi cuvânt, și le dau lor bucuria și mângâierea să grăiască acum la masa Mea de cuvânt, căci răsplata că Mi-au lucrat, o, asta este, venirea Mea cu ei, cu sfinții Mei, așa cum este scris să vin, și iată, Eu singur nu vin, singur nu umblu, ci umblu cu sfinții Mei.

— O, slavă venirii Tale cu sfinții, Învățătorule Iisus, că ne-ai fost Păstor și Învățător, Doamne, și ne-ai răbdat pe noi, stângaci cum eram, și ne-ai purtat cu răbdare după Tine și cu Tine ca să-Ți semeni sămânța și să-Ți îngrijim apoi sădirea până la rodirea ei, o, că am fost stângaci, Doamne, și am fost nedumeriți, așa cum Tu ai spus despre credința noastră în Tine, dar Te-ai dus de la noi la Tatăl și ne-ai făgăduit că ne vei îmbrăca în lumină, în cuvântul Duhului Sfânt, care ne vestea apoi de la Tine, şi am fost noi apoi lumină din lumină, lumina lumii am fost, cuvântul Tău peste pământ am fost, Doamne.

O, fii ai Cuvântului Hristos, voi sunteţi lumina lumii, voi împărţiţi lumina cuvântului care curge din gura lui Hristos, Domnul slavei, căci slava Lui este cuvântul Lui. De aceea voi feriţi-vă de deşertăciunea vorbirii, căci orice fel de vorbire în afară de cuvântul vieţii veşnice este vorbirea deşertăciunii vieţii. O, fiţi fericiţi prin cuvântul luminii de peste voi şi umblaţi în lumina lui, în cuvântul lui Hristos, şi aşa să vă purtaţi paşii, căci sunteţi cei din urmă şi sunteţi mult prea aşteptaţi de toţi sfinţii din cer şi toți strigă la El: *«O, până când, Doamne?»*

O, fiilor de la sfârșit, aveți grijă mare de misiunea în care sunteți așezați s-o duceți la bun sfârșit, că până la voi a fost să fie răbdarea sfinților, iar acum venim cu Domnul, venim la voi cu El și lucrăm cu voi din cele nevăzute ale Domnului și avem bucuria venirii Domnului la voi, și tot atât să vă bucurați și voi de aceasta, că bucurie dă Domnul să facă prin venirea Lui. O, bucurați-vă! Învățați această bucurie lucrătoare să fie între voi, că nu-i mai dulce viață pentru un ucenic ca și aceea de a avea prilejul și împărțirea cea fericită de a arăta lumii pe Domnul și glasul Său peste pământ, că are încă Domnul de strâns rod de credință și de fapte de credință, iar voi aveți de trâmbițat, aceasta vă este lucrarea, dar nu cu pasul, ci cu Duhul Care merge de la margini la margini acum ca

fulgerul, precum este scris despre venirea Domnului, iar voi doar puneți pe cale mersul Său. O, cine în cer ar mai fi să nu se aplece să vă aducă mulțumiri pentru purtarea peste pământ a cuvântului Domnului? O, cine ar rămâne între cei din cer să nu ceară la Domnul paza voastră, izbânda Lui prin voi, iar Domnul să vă dea?

O, fii ai venirii Domnului cu sfinții Săi, rugăciunile sfinților stau ca tămâia înaintea tronului slavei Lui pentru voi, pentru mersul Lui peste pământ cu voi. Așadar, cuvintele voastre să fie ca ale lui Dumnezeu și fiți cuvântul lui Dumnezeu și măsurați-vă cu El tot timpul, ca să fiți pe potriva acestei vremi mărețe, vremea Domnului cu voi, o, fii trudiți în slujba Lui.

Iar Tu, Doamne, acoperă-i pe ei, și Duhul Sfânt să țină departe de ei toate cele străine de Tine. Numai Tu să le fii aproape, și să le ajungă lor această bogăție, statul Tău cu ei și grija Ta de ei.

O, slavă Ție că am stat cu Tine și cu ei la masă de cuvânt, Doamne! Slavă venirii Tale cu noi, cu sfinții Tăi, o, Doamne, Învățătorule al nostru și al lor!

—— O, ucenici iubiți, laolaltă petrecând acum la masă de cuvânt cu Mine aici, o, fiilor, se pleacă cerul pe pământ aici până la voi, și se înalță pământul spre cer până la Noi când Eu, Domnul, pun masă de cuvânt în grădinile Mele de aici.

O, atât de multe am de grăit cu voi, fiilor de la izvor, și atât de mult vă mângâi când vă grăiesc! Sunt mulți care nu ascultă dintre cei ce vin și iau cuvântul și lumina lui de aici, dar voi nu aveți cum să-i lămuriți pe ei să fie și ei în lumină prin cuvântul Meu, și stau ascunși cu ale lor neîmpliniri, iar Eu nu sunt dator să-i fac omului hatârul, ci omul trebuie să Mă milostivească, iar dacă voiesc să-l miluiesc, aceasta este partea Mea, nu Mă poate îndatora omul, iar asta nu vrea omul să știe, dar așa este, nu sunt dator omului, chiar dacă Mi-ar sluji în coate și în genunchi zece vieți dacă le-ar avea. Voi însă fiți numai la Mine privind, fiilor care Mă purtați ca să vin. Eu sunt Cel ce judec toate, iar voi sunteți uneltele Mele, dar ca să te pui garant pentru cineva rău platnic, pentru unul care nu-și îndeplinește datoriile ascultării de Dumnezeu, vei fi rușinat din pricina unui așa om, pentru care tu stai între el și Dumnezeu, iar vorbele lui nu ajută, nici promisiunile pentru fapte care repară, căci omul nu se schimbă de pe o zi pe alta dacă pe calea cu Domnul nu s-a schimbat chiar dacă a fost așa de sprijinit din cer. Și iată, fiilor, ferice de cel ce înțelege lucrarea lepădării de sine, prin care poate să-și slujească mersului cu Domnul, iar cel ce nu înțelege acest cuvânt, iată, se vede bine aceasta.

O, fiilor, luați în lucru cuvântul Meu de peste voi ori de câte ori voi vă întâlniți cu el când el vine și se dă vouă, iar lucrarea lui să se vadă între voi, și așa să vă fie la voi grăirea cuvântului lui Dumnezeu, nu altfel de grăire, căci acest popor trebuia să grăiască așa cum grăiește Dumnezeu.

Iar până iarăși voi pune masă de cuvânt cu voi, o, pace vouă, fiilor!

Ucenicii Mei cei sărbătoriți în ziua aceasta lasă peste voi odată cu Mine: pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2019

Sărbătoarea de 28 de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Cel ce vine pe calea Domnului să nu-și aleagă ce să facă, ci să facă ce au ceilalți nevoie. Cei ce-și răcesc credincioșia și iubirea sunt prinși de duhul rău. Cei vegheați să nu-și pună greutățile sufletului unii pe alții, să nu judece, să nu disprețuiască pe cineva, căci aceasta este trufie.

Pace vouă, pacea Mea, aceasta vă dau, fiilor, și vă găsesc că Mă întâmpinați dacă M-am vestit că punem masă de cuvânt de sărbătoare peste cetatea Mea cu voi, că e zi de duminică și e în ajun de zi de amintire pentru taina zilei de punerea pietrei de temelie a începutului cetății Noului Meu Ierusalim cu voi acum douăzeci și opt de ani, și de pecetluire cu sfințenie a grădiniței tainei cuvântului Meu, că mare este taina acestui petecuț de pământ, și este ea păstrată între Mine și Tatăl, între Noi și voi, fiilor așezați de cuvântul Meu înaintea Mea pentru tainele lui Dumnezeu purtate cu voi, și iată, punem masă de întâlnire, fiilor, și însemnăm în carte semne de aducere-aminte, zilele Domnului cu voi.

O, am sfinții cu Mine pentru această amintire sfântă și plină de dor, dar și de lacrimi sfinte, fiilor, că a fost această taină și lucrare a ei, a fost ca la începutul lumii și a facerii ei, când, după ce le-am zidit pe toate, și pe om, s-a născut duhul rău prin nesupunerea omului sub cuvântul Meu cel făcător, iar duhul rău Mi-a lovit lucrătura și bucuria și atunci și acum, și orice început sfânt are apoi de suferit dacă duhul rău se amestecă și încearcă greu mersul Meu cu omul, anevoioasa Mea cale între cer și pământ și lupta Mea cea pentru ridicarea omului căzut din rai, după ce l-am zidit și i-am dat raiul.

Sunt cu trâmbița Mea, cu Verginica Mea sunt, fiilor. Am pus simbolul ei așezat pe piatră, l-am pus piatră de temelie a cetății Mele cu voi, o, și am împlinit apoi șirag de mărgăritare în jurul grădiniței cuvântului și stau cu voi pe colină verde spre răsărit și facem zile de praznic sfânt în grădinile Mele cu voi, iar Eu stau de veghe și de cârmuire a slavei Mele cu voi aici, când se strâng pe lângă voi cei ce Ne iubesc pe Noi și pe voi pentru taina cuvântului Meu peste pământ în zilele Mele cu voi.

O, fiilor, e bine să se știe bine de toți cei care știu lucrarea Mea cu voi această nouă facere a lumii și a omului, și să știe toți că așa cum Dumnezeu este acolo unde doi și trei se strâng în numele Meu, tot așa acolo unde se strâng doi câte doi și câte trei în numele unui om sau a unei dorințe sau petreceri, fie ea și creștină, dar fără duh curat din cer, o, acolo lucrează diavolul cu ei pe ale lui atât cât nu se poate crede sau vedea că este așa, iar asta se poate citi deslușit de bine prin cei pe care i-am pierdut Noi și voi pentru că așa au făcut doi câte doi, câte trei, dar nu pentru mersul lui Dumnezeu, ci pentru dărâmarea de lângă Mine a celor ce au mâncat la această masă de cuvânt și au lucrat ei vorbiri nevegheate, întâlniri nevegheate, interese nevegheate, și care aduc în creștinism căderi de lângă Dumnezeu și câștig diavolului pe urma muncii Mele pentru om numai pentru că așa vrea diavolul, fiilor.

Tu însă, copile care asculți și stai credincios lângă Mine, tu să nu-l judeci cu mintea ta pe cel care calcă peste cuvântul de veghe al lui Dumnezeu, că dacă-l judeci pentru neascultarea lui, faci călcare de cuvântul lui Dumnezeu, și spune-i cu Dumnezeu în tine și cu smerenia inimii tale, spu-

ne-i lui de Dumnezeu că-L doare de la el, și apoi caută să faci tu voia lui Dumnezeu pentru cel ce nu o face, dar nu te sminti să faci și tu neascultare pentru că face el aceasta, că dacă și tu faci, pățești aceasta pentru că ai judecat pe cel ce calcă peste Dumnezeu, dar fii înțelept, că mustrarea peste o greșeală nu este judecata aproapelui, ci este îndreptare.

Iată, în ziua aceasta vorbim de statornicie pe calea cu Mine a celui ce vine după Mine cu crucea sa, cu viața sa sub cruce, fiilor, că nu trebuie să-și aleagă ce să facă cel ce vine să meargă cu Mine pe cale, ci trebuie să facă ce au ceilalți de la el nevoie să facă el, și atunci se cheamă frângerea voii și purtarea crucii, iar altfel stai cu voile tale chiar și când ajuți după voia ta pe cineva din jurul tău, că am spus în vremea acestui cuvânt că nu mai ridică găleata cea grea, ci pe cea ușoară o caută cel ce vine pe cale cu frații Mei, și de aceea nu se cheamă purtarea crucii o așa purtare.

O, am spus vouă, nu demult v-am șoptit și v-am spus de cei ce-și răcesc credincioșia și iubirea, că nu mai sunt dintre cei frumoși, că-i prinde duhul cel pândaș, și vin apoi spre Mine val de procurori cu cele ce-l răcesc și-l despart de Mine pe creștin, iar Eu, Domnul, ca Judecător stau în fața procurorilor și aștept să văd ce face cel pârât de ei, și stau neputincios așa cum Mă ține omul să stau, că pe toată vremea așteptării pentru dreptatea lucrurilor e vinovat cel pârât, și se numără cu cei răzvrătiți, și nu mai este dintre cei frumoși, mai ales câtă vreme nu se umilește și nu-și vede vina ca s-o dea de peste el.

O, fiilor care Mă purtați când vin, vă dau povață mare vouă pentru statura voastră și pentru cea dintre voi și ei, cei păstoriți de Mine și de voi. Voi de voi să nu vorbiți cu nimeni, dar nici cu voi să nu vorbească cineva de el și pentru el însuși, că voi nu mai sunteți de capul vostru, ci sunteți vasele Mele, și Eu Mă folosesc de ele, și nimeni nu mai are dreptul peste voi. Iar celor păstoriți le spun și lor așa: O, fiilor păstoriți și vegheați cu veghe de sus și de jos, nu vă puneți unii pe alții greutățile sufletului, nu e drept să faceți aceasta dacă vă faceți rost de greutăți prin neumilință, prin nemulțumire, ci e drept și bine să lucrați pentru dreptatea Mea, nu pentru a voastră, și vă spun așa ca să nu mai vină căderi în poporul Meu, fiilor, că iată, Mă doare, Mă dor amintirile, Mă dor pierderile, Mă doare bucuria diavolului, care-Mi culcă jos pe cel atras spre neveghe peste el, peste pașii lui. Voi însă nu judecați și nu disprețuiți pe nimeni, chiar dacă ar fi cineva vrednic de dispreț, însă nu ești tu vrednic să disprețuiești, că dacă faci asta ești trufaș, îți iei drepturi și poziții, te simți în stare că ai putere, că ești mai bun, mai în față, o, dar Eu, Domnul, n-am făcut așa, și numai Eu să vă fiu pildă vouă, măi fiilor, numai Eu mereu.

O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, Îmi păstoresc poporul în zi de amintire sfântă, că iată, Ne doare neascultarea celor povățuiți, și care au călcat povața. Te am la masă de amintire lângă Mine și lângă ei, și doare amintirea. Acum douăzeci și opt de ani am avut zi de taină sfântă și am pecetluit cu slujbă și cu cuvânt grădinița cuvântului Meu și începutul cel nou și mersul Meu înainte cu taina venirii Mele cuvânt pe pământ. Durerea Mea e și a ta, dar mângâierea o găsim la cei cu care am rămas, și pe care îi îndemnăm la aplecarea pe care cei nestatornici nu au avut-o de lucrare a lor, iar diavolul a biruit statul lor lângă Mine și le-a dat el de lucru neascultare de cuvântul Meu, și apoi ei au ieșit afară de la Mine și au lovit înapoi și au tot lovit, și s-au crezut deștepți și cu drept să facă aceasta, dar vai de așa înțelepciune a omului care nu-și cunoaște și nu-și duce vina, ci o aruncă înapoi, și n-au luat pildă de la Mine că am purtat vină, numai ca să nu fie omul vinovat, și iată, doar Noi suferim, căci iubirea suferă tăcut, o, și suferim, Verginica Mea.

— O, Doamne scump, aproape toți cred că între cei din cer e fericire, dar e tot o suferință purtată pentru cei de pe pământ, și e tot o veghe și o neliniște la noi ca să-i păzim de diavolul pe toți, și mai ales pe cei ce au habar de Dumnezeu, o, și mai ales, iată pe noi suferință, ca să-i păzim pe cei ce ne poartă sarcinile, Doamne, că Tu vii cu sfinții Tăi, iar venirea Ta stă povară de dus pentru cei ce ne poartă să venim.

Îți amintesc de o șoaptă a Ta peste ei cu puțin timp în urmă, Doamne, că ai spus de mila Ta, cu care i-ai primit pe cei care au bătut să intre, și au venit și au intrat fără raza care să-i arate pe ei pe dinăuntru, dar Tu ai fost Cel Care Te-ai oprit lângă ei, și n-ai făcut ca levitul și ca preotul din pilda cu cel căzut pe cale, și ai fost cu milă, Doamne, o, și frumoasă este pilda aceea, că iată hanul pentru cei ce ar fi să fie îngrijiți pe bani, Doamne, și apoi cu dobânda pe care Tu ar fi s-o mai plătești pentru cei ridicați de jos și duși spre îngrijire. Aici, însă, iată, altfel de han, loc plin de dăruire și de daruri, iar cei primiți și miluiți nu stau nici de-a gata cât primesc, o, și se scoală și cu nemulțumiri apoi.

Și-Ți mai amintesc, Doamne, că ai șoptit aici peste ei despre gospodina care atunci când o pasăre din curte se arată că dă semn să scoată pui, gospodina casei aprinde o lumânare în loc mai puțin luminat și ia fiecare ou de pus sub cloșcă și se uită în el la lumina lumânării făcându-și mâna căuș deasupra oului ca să vadă dacă are la un capăt bănuț prins pentru naștere de puișori, iar oul sec este dat deoparte, și numai ouăle cu sământă sunt puse pentru rod de puișori, și ies apoi puișori și cresc. Tu însă n-ai căutat cu lumânarea pe cele din creștin, ci ai dat să-l vindeci cu milă și să-i dai primire și creștere și viață din cer, dar dacă bănuțul nu e bine ales și întărit, credința adică, Doamne, o, nu ies, nu ies pui de soi, ci ies bicisnici și pier mâncați de uliu sau de dihor, o, și e slabă strânsura noastră după munca cea pentru om, Doamne. Noi însă plângând răbdăm, plângând iubim, plângând așteptăm și mergem iubind, și nu se poate merge fără de iubire, iar cine nu mai iubește nu mai merge, ci se întoarce înapoi, se duce afară, Doamne.

Dar iată azi amintire tot cu durere, numai că duhul mângâierii alină, Doamne, ranele pierderilor mari, că s-a pierdut în amestecătura cea din afară și fiul cel uns dintre cei din biserica din lume și s-a dus și el neputincios, după ce a stat cu Tine și a crezut și a lucrat și a așezat aici apoi piatra de temelie cu binecuvântarea cea de sus și cea de jos, o, și s-a dus apoi spre cei care l-au tras înapoi, l-au tras la ei, dar a rămas pecetluit lucrul lui cu noi, și a mers înainte așezarea de aici și merge, Doamne, și porțile iadului nu pot birui așezarea Ta, de care diavolul se înfricoșează și e plin de frică tot mai mult.

Așadar, vine mângâierea, căci Tu lucrezi cu sfinții și împlinești tot ce este scris să împlinești, și va fi dăruită bucurie mare când Îți vei împlini lucrarea Ta acum, la sfârșit de timp, Doamne scump, iar eu sunt ca și pe pământ trâmbița Ta și lucrez tainic, și privesc cu nesaț la lucrul Tău peste acest popor slujitor acum, și peste cetatea Ta cea dulce nouă, dulce și celor ce vin la izvor în sărbători, dulce și tot mai dulce ea, Doamne, că dulce va fi tot ce va rămâne, tot ce va rodi din lucrarea venirii Tale la ei pe pământ, aici, unde cei din cer vin cu Tine, vin la masă de cuvânt, o, Doamne.

— O, Verginica Mea, lucrăm mângâiere. Duhul mângâierii este lucrarea Noastră, și cu el zidim și lucrăm și înnoim, precum este scris.

O, fiilor, purtați pe Domnul, căci jugul Meu este ușor, așa am spus! Cine crede aceasta ce am spus? Voi știți ce greu și ce urât e jugul cel pus de duhul lumii peste oameni și cum cad sub el cei de sub el. Jugul Meu însă este ușor, este sfânt, și vă voi spune vouă ce putere are sfințenia acestui popor pentru cei vii și pentru cei adormiți, care așteaptă de la cei de pe pământ. Vin și vă spun, fiilor, dar acum vă las sub taina sărbătorii pusă azi pe masă la voi de cuvântul Meu și vă dau să lucrați lucrul zilei, că și azi avem frățiori și surioare la masa Mea cu voi și la bucuria ei cea pentru Mine și pentru voi.

O, pace vouă! Vă strâng la piept. Verginica la fel, și ea vă cuprinde. Avem grijă de voi, fiilor. O, tot așa să aveți și voi de Noi. Pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 iulie 2019

Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Lucrarea sfințeniei celor de pe pământ îi ajută pe cei adormiți: face minuni, închide gura fiarelor, încălzește gheața care-i strânge pe martiri, oprește ura împăraților păgâni. Rugăciunea sfântului prooroc Ilie pentru ridicarea României spre voile Domnului.

E sărbătoare între cetele de sfinți și de îngeri și e de pus în carte cuvânt de sărbătoare și vă găsesc la veghe ca să-Mi faceți intrarea în carte, fiilor din porți, o, și vă prețuiesc pentru grija ce-Mi purtați, și jugul Meu este ușor, este sfânt, și așa să purtați voi venirea Mea pe pământ și așezarea cuvântului Meu în carte și împărțirea lui apoi, iar Eu, Domnul, sunt sarcina voastră, dar sunt și sub sarcină cu voi, fiilor, că vă trebuie mult ajutor și n-aveți de unde să-l luați, și lucrarea Mea cu voi nu dă nimeni s-o pătrundă cu inima și cu fapta, o, și numai Eu, Domnul, vă sprijin și vă întăresc, căci jugul Meu este greu de purtat pentru cei ce poartă de pe pământ și nu din cer.

O, fiilor, e sărbătoare azi în cer și la voi, iar cerul de sfinți caută cu voi în sărbători și vin cu Mine la voi cu serbările lor și vin cu dor, iar Eu caut la dorul lor, căci sfinții au promisă de Mine răsplata iubirii lor, a credinței lor, a sfințeniei lor pe pământ, iar Eu le-o dau.

Ilie proorocul și ceata cea mare a proorocilor sunt serbați între cetele de sfinți în ziua aceasta, fiilor. O, pace vouă la masă cu ei, pace vouă și lor, în duhul iubirii cerești și frățești, măi fiilor! Și acum punem masă și luăm de pe ea și împărțim poporului cuvântului Meu și celor ce Mă iau de la voi pentru hrana sufletelor lor, că am promis la cea din urmă masă de cuvânt cu voi că vă voi spune vouă câtă putere are sfințenia acestui popor pentru cei de pe pământ și pentru cei adormiți, care așteaptă și tot așteaptă de la cei de pe pământ, ca unii care stau în așteptare spre înviere și primesc de acasă ajutor și mângâieri și stăruință la Dumnezeu pentru ei, pentru clipa învierii lor, iar Eu v-am spus vouă să spuneți Domnului în cererile cele pentru ei spre cer și să pomeniți pe toți cei care n-au pe lume pe nimeni să-i pomenească și pe ei, căci bucuria lor între cei care așteaptă este cea mai mare, fiilor, și tot așa și răsplata voastră apoi.

Am zis vouă să purtați cu drag pe Domnul, căci jugul Meu este ușor dacă Eu îl așez pe umerii celor ce Mă poartă, iar pentru aceasta am povățuit spre sfințenie poporul cel hrănit din cer cu cuvântul cel sfânt. O, au datoria să fie sfinți cei cărora Eu, Domnul, Mă dau și Mă împart prin ei la mulți apoi. Lucrarea sfințeniei are putere mare pentru cei sfinți prin ea, și pentru mulți apoi, fiilor. Este scris în Scripturi despre femeia credincioasă Domnului și prin care se poate mântui bărbatul ei cel necredincios, și tot așa și bărbatul cel credincios lui Dumnezeu, pentru femeia lui cea necredincioasă. V-am dat un semn nu demult pentru un suflet plecat de pe pământ și v-am făcut știre de el ca să-l puneți la mesele de pomenire aici, la voi, și aceasta pentru femeia credincioasă Mie cu viața și cu fapta, iar Eu, Domnul, am miluit acest sufletel necăjit și l-am adus de știre la voi pentru vindecarea și ușurarea lui prin taina femeii credincioase, căci cea care i-a fost tovarășă pe pământ a ales iubirea de Dumnezeu ca să trăiască sfânt, fiilor, și luptă ea să fie în voile Mele cu credința și cu fapta, și iată ce mult face viața cu sfințenie înaintea Mea!

O, atâta nevoie au cei trecuți de pe pământ, atâta nevoie de ajutor au de la cei rămași vii, măi fiilor, iar lucrarea Mea cu voi este zbaterea Mea pentru ei, căci mila Mă biruie, Mă îndoaie, și tot așa să vă fie și vouă milă de ei, că asta e lucrarea Mea cu voi. O, fiilor, Ilie proorocul a stat cu viața și cu pașii și cu fapta numai în sfințenie, numai la Mine cu privirea și cu mila și cu lucrul lui cel pentru Dumnezeu. O, cum să nu-l fi luat Eu pe el lângă Mine cu trupul său cel sfânt pentru Domnul lui? Avea ceată de prooroci sfinți lângă el în munți, iar el era numit de ei ca stăpân al lor, și erau cuprinși în duhul lui și toți căutau spre el, precum este scris. Inima și viața lui sfântă au adus rod pe pământ pentru cer, iar Eu nu puteam și nu-i pot întoarce cererile lui, de vreme ce Mi-a fost atât de credincios pe pământ. Sfințenia lui a făcut minuni mari, căci sfințenia, ea face minuni, fiilor, și cu ea a lucrat el cu focul pentru cei potrivnici Mie și pentru jertfa cea cu credință a sa în fața celor păgâni cu viața. Sfințenia din om este cea care închide gura fiarelor, care încălzește gheața cea care-i strânge pe martiri, și este ea oprirea urii împăraților păgâni, și iată ce putere are sfințenia, fiilor, și iată de ce am cerut-o Eu poporului cuvântului Meu, celui care voiește să-Mi fie Mie popor prin sfințenie, fiilor. Iar cei care încă mai șovăie, iată, le spun lor: râvniți la acest mare mărgăritar și dar sfânt, râvniți cât mai mulți care luați de hrană vouă cuvântul Meu, că iată, am spus ce înseamnă, ce mare este darul sfințeniei, inimă și duh și trup neîntinate de păcat, de diavol, de lume, de trufie, de necredință, și înseamnă acest dar împlinirea poruncilor vieții, o, și dor Mi-a fost să spun aceasta și să rămână în cartea Mea cu voi, fiilor.

O, dacă cineva din spița unui neam trăiește cu râvnă pentru sfințenie, soț sau soție, părinte sau copil, frate sau soră, are Domnul milă până la al miilea neam dacă cel iubitor de sfințenie Îi spune Domnului să-i pomenească pe ai lui plecați de pe pământ. Să trăiești pentru Domnul pe pământ, aceasta înseamnă să trăiești sfânt, să n-ai gânduri și doriri păcătoase, ci numai pe Domnul să-L iubești, căci Domnul este sfânt, și nu uită de cei sfinți și nici de neamul lor, o, că așa de mare putere are sfințenia omului iubitor de Dumnezeu în trupul său. De aceea îl povățuiesc mereu pe poporul cuvântului Meu să iasă din lume și să stea deoparte de prilejul de ispită și să iubească cu râvnă sfințenia lui, că asta cere Domnul acestui popor, cu care dă să învieze toți morții și să repare la loc toate cele stricate în vreme, după ce Domnul le-a făcut bune foarte la facerea lumii, dar și pe om, numai că omul n-a ascultat pe Domnul, pe Făcătorul și Stăpânul său.

O, fii ai poporului sfânt, așa să înceapă rugăciunea voastră: *„Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale*

sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, mântuiește-ne pe noi și pe cei adormiți din neamul nostru, dar și pe cei ce n-au pe nimeni pe pământ să-i pomenească și pe ei”, o, și se va auzi și va intra la Domnul rugăciunile celor sfinți.

Și încă o povață mare dau fiilor poporului cuvântului Meu: Fiilor, fiilor, să nu vă culcați când vine seara și să adormiți triști, supărați pe cineva de pe pământ, ci iubire să aveți, și rugăciune unul pentru altul să purtați spre cer între frați, că pe pământ e secetă mare, fiilor, secetă de cele din cer care hrănesc sufletul omului, o, și s-a învățat tot omul să ia din altceva pentru setea vieții lui, iar păcatele toate și mereu, o, au pârjolit pământul peste tot, și nu mai e loc neatins de păcatul din om și dintre om și om, și de la începutul lumii și până azi dă peste margini marea păcatelor și plânge pământul sub această greutate murdară, și plânge pământul după om sfânt pe el, care să ia și să facă curat cu rugăciunea, cu strigarea la Dumnezeu ca să vină Domnul cu primenirea.

O, nu mai știe omul pe pământ de grija de cei ce pleacă dintre cei vii. Mai sunt dintre cei ce se căznesc să se țină curați până într-un an de la pierderea perechii de viață, dar desfrâul trupului se dezleagă după un an, de parcă numai un an este veșnicia celui plecat din trup, și nici viața de pe pământ nu e numai de un an, o, și așa socotește omul dornic de zburdarea trupului, iar cei adormiți așteaptă în zadar salvarea. Este scris în Scripturi pilda vieții proorocului Ilie și are omul de învățat puterea sfințeniei și roadele ei și curățenia de necredința de pe pământ, iar Eu voiesc ca un Dumnezeu să ia aminte oamenii pământului și să se uite în sus, în văzduhul care l-a purtat pe proorocul cel sfânt în car și cai de foc pe deasupra.

O, oameni de pe pământ, Eu, Domnul, vă spun vouă, aveți de pomenit frați și surori, soți, soții, părinți și rudenii duse de aici, și nu vă spune nimeni câtă așteptare este la cei plecați din trup pentru salvarea lor de sub satana și de focul lui pentru cei ce au plecat necurățați și nepregătiți, iar voi pe pământ vă dați poftei trupului și desfrâului de tot felul mereu, și uitați de usturimea celor plecați prin veacuri și mai aproape acum, iar Eu, Domnul, vă anunț că e plâns mare după îndurarea voastră de ei și vă îndemn să mai trăiți și pentru ei pe pământ, nu numai pentru păcatul din voi, o, că veți pleca și voi odată și veți plânge și voi cu usturime ca și ei, și nu veți găsi răcoare, o, că nu mai este viață sfântă și slujire cu sfințenie înaintea Mea pe pământ ca să-i trag din foc pe cei plecați ai celor rămași pe pământ, și care atât așteaptă, bieții de ei. O, fiți salvatori, fiți samarineni, nu fiți nepăsători de chinul lor, ci fiți miloși, că iată, nu mai este sfințenie nici la leviți, nici la preoți, nici la mireni, nici la călugări, o, și nici la bătrâni, și nici la copii, căci copiii își strică de mici fecioria și-și hrănesc de mici păcatul în ei, o, și nu mai am copii ca pruncii cei curați, nu mai am, și toți se dau somnului nepăsării de suflet și de pedeapsă, și nu mai are cine să-l învețe pe om sfințenia și ce înseamnă ea în om. Că Mă uit la slujitorii de altare, care ca și soldatul care-și dă jos haina de soldat și arma și se îmbracă civil ca să calce măcar o clipă peste viața și portul de soldat și se duce în afară căutând prilejul cel cu păcat, și apoi se echipează în soldat și merge înapoi la cazarmă pentru plinirea vremii soldăției, o, și tot așa se petrece și cu cei îmbrăcați în haină de sfânt, și pe care nu și-o păstrează loruși nicidecum, o, și cine să mai strige la Dumnezeu pentru cei din chinuri, care-și așteaptă salvarea?

O, fiilor de la izvorul Meu de cuvânt, iată ce putere are viața cea sfântă mereu, mereu în om, și care pe Ilie proorocul l-a suit în văzduh, unde Eu locuiesc cu sfinții Mei.

O, fiilor, nimic nu-l scapă pe om de moarte decât sfințenia cea întreagă și mereu peste viața lui, iar voi să nu uitați că așteaptă sfinții după voi, nu numai cei din chinuri așteptând salvarea lor.

Ilie proorocul aduce cuvânt pe pământ și spune așa:

— O, mântuiește, Doamne, mântuiește poporul cuvântului Tău și binecuvintează moștenirea Ta, atât cât mai ai pe pământ moștenire binecuvântată. Iar pe cei de peste tot de pe pământ iartă-i de multele lor păcate și schimbă-le voirea și simțirea și cunoașterea, ca să Te cunoască pe Tine desăvârșit, că iată, nu poate omul singur să se facă sfânt, iar eu am milă din mila Ta în cer între sfinți și dau cu Tine să lucrez întoarcerea fiilor către părinți, către sfinți, și ca să se poată oamenii ruga Ție pentru ei și pentru cei plecați de pe pământ, și care așteaptă așteptând. O, și Te rog cu foc, ridic-o pe România spre voia Ta și fă aceasta cu Duhul Tău Cel Sfânt, fă Rusalii proaspete peste pământul român ca să se pocăiască toți oamenii de pe această vatră la auzul glasului Tău, că lumea nu Te cunoaște, Doamne, lumea nu-L mai înțelege pe Dumnezeu.

Suntem întru venirea Ta, Doamne, căci Tu cu noi vii, dar fă-i pe oameni să știe și ei lucrul Tău cel pentru ei și felul Tău de ajutorare peste ei, și adu-ne și nouă, sfinților Tăi, bucuria ridicării din păcat a oamenilor de pe pământ, Doamne, și hrănește-i apoi cu hrana Ta de sus pe ei. Amin.

— O, amin, amin zic ție, proorocule mare și sfânt, Eu, Domnul, cu milă voiesc să lucrăm, dar oamenilor le este dor de păcat, iar Noi așteptăm de la ei sfințenia lor. Este scris să torn din Duhul Meu peste pământ, o, și așa fac, și așa voi face, dar trebuie cumva să se oprească dorințele urâte ale oamenilor, ca să putem să Ne facem loc cu cele vii din cer între ei, și iată, avem lucru mult să lucrăm, și cu grijă să fim să nu strivim nimic din ce este plăcut și sfânt Domnului.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, am grăit cu deslușire de înțeles peste voi și peste cei de pe pământ, unde voi Mă împărțiți. O, trebuie să avem grijă și de ei, dar mai ales de voi, fiilor. Așadar cereți să putem lucra, și cu rod să ne fie lucrarea. Pomeniți-i pe toți cei plecați, o, și pomeniți-i lângă ei pe cei ce vă fac bine vouă în lucrul vostru cu Mine, că Eu am grijă mare de lucrul Meu cu voi, și sunteți atât de puțin sprijiniți de pe pământ, fiilor. Eu însă sunt cu voi, și dacă sunt, aveți tot, dar și Eu să vă am pe voi cu totul, cu sfințenia din voi, fiilor, și unii pe alții ne sprijinim și mergem lucrând și mergem, căci noi avem de mers, și nu avem vreme de stat, ci numai de mers, și mers cu mersul sfânt, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2019

Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Somnul trupului este nepăsare și iubire de trup. Harul iubirii aduce omului împruncirea, supunerea.

Am prilej să Mă așez cuvânt în carte, căci sărbătorile sfinților Mei Îmi prilejuiesc aceasta, iar voi sunteți așezați de Mine la intrarea Mea la voi și-Mi stați în așteptare în sărbători, sau când Eu vă vestesc să-Mi deschideți ca să pun masă de cuvânt cu voi și cu sfinții Mei, fiilor din porți. O, pace vouă și poporului cuvântului Meu, fiilor!

Și punem masă de cuvânt, și avem ceata mucenicilor mari la masă și au ei în sărbătoare pe marele mucenic Pantelimon, și iată, Mă slăvesc prin voi, se slăvește numele Meu pe pământ prin voi, și vă voi răsplăti pentru aceasta, pentru numele Meu slăvit prin poporul cuvântului Meu, prin cel ce Mă adăpostește în mijlocul lui și-Mi este casă de venire acum, la întoarcerea Mea de la Tatăl, așa cum a fost făcută prin îngeri și prin sfinții Mei promisiunea din ziua când M-am dus întru cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu și M-am așezat de-a dreapta Tatălui, dacă M-am ridicat din morți după înviere, și am scaun lângă Tatăl, unde din vecii Îmi este statul și locul.

O, fiilor hrăniți din cer, n-am unde să Mă mai odihnesc, decât la voi și cu voi, că peste tot e omul, cel fără de odihnă în lucrarea fărădelegii și a lipsei de prețuire pentru Dumnezeu, Făcătorul lumii. Iar voi nu vă dați somnului, ci odihnei Mele să vă dați, și să-Mi dați stat în mijlocul vostru, căci voi sunteți creștinii Mei, iar cei ce sunt ai Mei sunt cei care-și poartă grijă de suflet, o, și sculați-vă, fiilor, cu grija de suflet atunci când vă doarme trupul, căci trupul cere somn pentru el, dar sufletului îi trebuie trezie pentru dăruirea lui, pentru lucrarea iubirii de Dumnezeu și de frați, pentru jertfă, pentru statul cu Domnul în rugăciune de slavă și de mulțumire și de cereri sfinte, pentru harul iubirii, o, fiilor, iar somnul trupului nu este iubire, ci este nepăsare și iubire de trup, iar trupul nu dă viață, ci duhul vă dă, fiilor, și iată, una este să fii creștin, fiu al lui Dumnezeu, și altceva este să fii om nepăsător de suflet și de Dumnezeu, Făcătorul omului, și să-ți irosești vremea sufletului, bogăția cu care rămâi pe veci, dacă lucrezi pentru ea.

O, fiule, somnul trupului e ca un păianjen care suge viața sufletului, dragostea ta de Domnul și de veșnicie cu El, că somnul nu lucrează pentru curățenia ta, pentru casa ta, căci lenea irosește pe om, precum este scris.

Așadar, datoria voastră este iubirea, harul iubirii, măsura cu care se măsoară de către îngeri iubirea din voi și toată lucrarea ei cea pentru voi, căci iubirea cea plină de har are plată nemăsurată, are strânsură în casa veciei Domnului, fiilor, o, și vă spun aceasta ca să vă deslușesc înțelesul cel pentru harul iubirii, iubirea cea plină de darurile Duhului Sfânt, iar altfel iubirea este omenească și fără de plată, și este trecătoare ca și omul, cel trecător și el.

O, fii ai cuvântului care vă crește și vă mărturisește în cer și pe pământ fii ai lui Dumnezeu, Eu, Domnul, vă învăț și azi măiestriile vieții veșnice cu voi pe pământ, căci harul iubirii dacă îl aveți, vă umple de darurile ei, pe care voi nu le-ați putea ridica spre Mine singuri, căci cei ce au în lucru harul iubirii se fac prunci, se fac ucenici, și au prin supunere harul și lucrarea iubirii, căci nimeni nu poate fi prin sine pentru el înaintea Domnului, fiindcă orânduiala facerii omului a fost croită de Dumnezeu pentru statul sub Dumnezeu, iar când Eu am venit acum două mii de ani să-l așez din nou pe om înaintea Mea am spus răspicat pentru cei ce au urechi de auzit cu ele și am spus: *«Cel ce voiește să vină după Mine, acela să se lepede de sine, și așa să-și ia crucea și să urmeze după Mine»*, o, și numai așa să pot să-l fac pe om apoi să înceapă viața cea cu Dumnezeu, căci omul a călcat peste Dumnezeu în rai, dar a căzut urât de tot din rai, că nimeni nu poate prin sine pentru el înaintea Domnului, ci numai prin Mine, fiilor, iar Eu îi dau omului povață și povățuitor, prin care să scape de sine și să ia din Mine pentru pașii lui, pentru iubirea cea cu har.

O, am sfinții la masă cu voi, iar marele mucenic Pantelimon, auzind cuvântul Meu de peste voi, tresaltă și se umple de cuvânt de dor, iar Eu binecuvintez glasul duhului lui lângă glasul Meu și îl așez în carte lângă Mine și lângă voi, căci Eu cu voi grăiesc prin cuvântul Meu, fiilor.

— O, despre harul iubirii, despre iubirea cea plină de daruri le-aș spune și eu, Doamne, Împărate al veciei și al celor ce dobândesc intrarea lor în corturile drepților. O, ce fericiți sunt pe pământ și în cer apoi cei prin care se slăvește numele Tău pe pământ, Doamne Împărate! Tu ești izvorul, ești harul iubirii în cei ce se leapădă de sine venind cu viața lor lângă Tine pentru iubirea lor cea pentru Tine și pentru toate cele cerești care nu se văd, dacă așa le-ai zidit să fie ele păstrate pentru cei ce le dobândesc prin truda iubirii harice, prin viață jertfitoare înaintea Ta, Doamne.

O, fii ai cuvântului Hristos, vreau să vă spun vouă că eu am avut iubire harică și am biruit prin ea ca să ajung cu Domnul să fiu, dar am avut pe calea mea spre El pe învățătorul cel dat de El mie, și de care am ascultat cu credință și cu supunere până la hotarul dintre noi și Domnul, că n-am putut să trec la Domnul fără de el, și l-am luat și pe el ca să mă înfățișeze el înaintea divanului iubirii.

Am avut înțelepciunea cea pentru calea lui Dumnezeu cu omul, căci am avut povățuitor și sprijinitor pe cale și n-am făcut de la mine nimic, ci numai prin harul binecuvântării, și am putut prin harul iubirii, care m-a înălțat să iubesc deplin, și să nu mă împart, căci cei ce se împart măcar cât de puțin pierd când nu se așteaptă și cad de pe cale, și iată, puțin cred cei ce se pleacă spre calea cu Domnul că nu se poate merge și nici ajunge până la hotar dacă lepădarea de sine nu se împlinește spre cele care rămân, spre bucuria și odihna celor drepți.

Voi, cei care sunteți miluiți de Domnul ca să-I știți și să-I auziți glasul și voia Lui cea pentru voi cu El, o, iubiți harul supunerii sfinte și lucrarea ei, căci clătinarea pe cale stă gata să slăbească pe cei ce merg, dar peste cei ce iubesc povața și supunerea nu poate ispita cea pentru pierderea de pe cale a celui așezat pe ea de mila Domnului, Care iese în calea omului pierdut de Dumnezeu.

O, aveți peste voi străjeri de la Domnul, și așa cum El și noi, cei sfinți ai Domnului, ne folosim de ei, tot așa și voi să lucrați, și veți fi asemenea celor din cer pe pământ și veți da prilej Domnului să aducă la ei pentru voi povața Sa și binecuvântarea cea pentru toată mișcarea și lucrul. Așadar, primiți-i, nu-i respingeți, nu le întoarceți cuvântul, nu-i țineți în genunchi. Voi prin ei sunteți primiți la Domnul, și tot prin ei vă poartă Domnul de grijă vouă și lucrării Lui cu ei și cu voi. Purtați-vă, dar, în lumină și cu credincioșie cu ei mereu, mereu, că iată, i-au respins pe ei cei ce și-au luat viața în mâini și au ieșit de sub acest veșmânt de fii ai venirii Domnului la voi, o, și ce mult a durut, și ce mult doare răceala lor de Domnul și lipsa lor din trupul lui Hristos acum, când ar fi putut ei să fie și să rămână sub crucea Domnului și să poarte și ei mersul cel greu al Lui în acest timp atât de lipsit de credință și de harul iubirii, și de fii, care să poarte acestea și ei pe calea Domnului, Care vine cu înnoirea lumii, precum este scris.

Și, în sfârșit, iubiți viața cu Domnul, fiilor. Iubiți supunerea cea sfântă așa cum am iubit-o eu cu inimioara mea plină de harul iubirii, și prin care am lucrat minuni, de am slăvit cu ele numele Domnului pe pământ cât am stat.

O, Doamne, i-am îndrumat pe ei la lucrarea harului iubirii, la fiasca și pruncească statură a lor înaintea Ta, că Tu

i-ai așezat mari pe ei peste această vreme, și prin ei ții încă lumea, și prin Tine pot ei pentru Tine. O, slavă Ție că ne faci bucurii așa de mărețe! O, slavă Ție și numelui Tău mare pe pământ, căci slava cuvântului Tău curge din cer peste pământ și Te porți cu sfinții, Doamne, și tot și toate sunt slava Ta, o, Doamne, și lumea se înnoiește sub slava Ta, precum este scris! Amin.

— O, popor al cuvântului Meu, o, nu vă uitați îndatoririle, fiilor. Cereți pe Domnul pe pământ. Stați cu Domnul în sfat și în rugăciune de cerere a slavei Sale pe pământ ca să vină ea. Fiți creștini adevărați mereu, mereu, zi și noapte, fiilor. O, ce fel de creștin se poate numi creștin, și care nu s-ar așeza cu rugăciune și veghe înaintea Domnului său ziua și noaptea așa cum M-am așezat și Mă așez Eu înaintea Tatălui Meu, și mult mai mult acum?

O, creștine care iei în urechi și în minte și în inimă cuvântul lui Dumnezeu, o, întreabă-te cum și cât este apropierea ta cu Dumnezeu, și dacă este ea, și dacă ajungi la Dumnezeu prin ea. O, întreabă-te numaidecât și mereu aceasta și fă-ți bine socoteala, că e primejdios să nu ți-o faci și să tot amâi zi după zi, că Domnul așteaptă de la tine să vadă cât lucrezi aceasta.

O, fiilor din porți, am povățuit poporul spre Mine și spre voi, Eu și sfinții Mei, iar voi să nu osteniți să lucrați la timp și la netimp peste toți statură frumoasă și sfântă prin lucrul vostru mereu peste ei, căci omul crește mereu ori în bune, ori în rele, iar voi aveți datoria să le stați aproape cu veghea peste ei și cu povața, iar ei să nu vă respingă, ci cu multă păsare să învețe din pas în pas și mereu lepădarea de sine, frângerea voii lor pentru voia Mea, vederea Mea peste vederea lor întru toate, căci așa pot face ei întoarcerea la harul prunciei, la harul iubirii cerești, pentru care trebuie mult să lucrați cu ei și peste ei, și mereu aceasta, fiilor, mereu lucrarea cea de sus peste poporul cuvântului Meu, că Eu, Domnul, am de mers, fiilor, iar mersul Meu trebuie să se răsfrângă în mersul pașilor lor, și firea Mea cea dulce și sfântă să se reverse peste ființa lor, cu care mereu, mereu să stea la înnoire, la șlefuire, la albire, la lucrarea luminii a toate, numai să stea ei în lumină, și tot așa să și umble, ca nu cumva să vină noaptea peste vreunul din ei, o, ca nu cumva să piardă ei lumina, supunerea cea sfântă, prin care ei să lumineze ca sfinții Mei, ca îngerii Mei, ca și cei din cer, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2019

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Primejdiile de la diavol vin când omul se desparte de Dumnezeu. Rugăciunea neîncetată și adevărată.

O, fiilor, caut spre voi și după voi ca să am cum să-Mi rostesc cuvântul, că sunt plin de cuvânt și-Mi dă pe afară multa lui rodire, și Mă fac râu de cuvânt și-Mi curge cuvântul ca râul, iar Eu, Domnul, caut după voi să-l puneți în carte ca să nu se piardă, ca să nu curgă zadarnic, o, nu, ci ca să-l las vouă și să-i dați voi curs peste pământ până la margini, că până nu se va vesti cuvântul Meu până la margini nu-Mi voi putea arăta venirea Mea, așa este scris.

Iar acum sunt venit la voi, fiilor, și sunt tainic cu voi și Îmi vestesc cuvântul prin voi și strig cu el să Mă audă toți cei de pe pământ, toți, credincioși sau necredincioși, drepți sau păcătoși, și merge ca fulgerul cuvântul Meu și intră peste tot, și lucrează tainic și cu putere, numai să pot să-l așez în carte și să-l puneți voi pe cale apoi, iar voi să Mă ascultați așa cum M-au ascultat ucenicii Mei cei de atunci, și cărora le-am spus cuvintele Mele și i-am întrebat dacă ei știu cine sunt Eu, iar dacă Petru M-a mărturisit Hristosul lui Dumnezeu i-am spus apoi că Eu sunt, și că voi fi tăgăduit de preoți și de cărturari și de bătrâni și voi fi omorât pe cruce și voi învia după trei zile, și le-am mai spus apoi că dacă cineva voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze chiar de-ar fi să-și piardă viața pentru Mine, că așa și-o câștigă apoi pentru Mine. O, și i-am luat apoi și M-am suit pe munte pentru rugăciune și Mă rugam spre Tatăl cu atâta duh și foc, de Mi-am schimbat înfățișarea înaintea lor, iar cămașa Îmi strălucea, și eram de vorbă cu Moise și cu Ilie și vorbeam cu ei despre crucea Mea, despre ocara pe care aveam s-o port în Ierusalim, o, și au văzut ei slava Mea atunci, și au văzut norul slavei care ne-a acoperit, și din nor le-a grăit Tatăl și le-a spus lor: *«El este Fiul Meu, de Care voi să ascultați!»* O, și a trecut clipa cea minunată lor și le-am spus să tacă pentru toți despre aceasta, până ce va fi să poată spune ei tuturor, și a rămas de pomenire clipa aceea, măi fiilor, la fel și Eu și ucenicii Mei.

O, iată ce vă spun: Cei ce se leapădă de sine și-și iau crucea zilnic urmându-Mă, aceștia trebuie să trăiască și să stea ei pe pământ între oameni în așa fel încât să fie vrednici de pomenire veșnică apoi, că iată, sunt pomeniți de istorie și de urmași toți cei care au fost mari între oameni, fie ca oameni mari, fie ca fii și slujitori ai lui Dumnezeu și făcători de minuni și de bine pentru credința în Dumnezeu a urmașilor lor.

O, cei ce pleacă de pe pământ, și n-au apoi pomenire între oameni, viața lor n-a făcut răsunet de neuitat, dar, o, ce fericiți sunt în cer cei care au parte de pomenire pe pământ, o, ce fericiți sunt unii ca aceia și cerul de sfinți, care crește cu numărul și cu slava! Că iată-i pe Moise și pe Ilie, ei au lucrat pentru Domnul pe pământ și pentru mărirea Lui, și sunt pomeniți lângă Domnul acești mari și minunați sfinți.

O, poporul Meu cel hrănit cu cuvântul gurii Mele atât de mult, atât de minunat, o, fiilor, învățați de la Mine, că iată cât cuvânt, câtă slavă a Mea cu voi! O, învățați să fiți mari, să fiți ca Moise, ca Ilie, ca Mine, fiilor, să fiți clopoțel peste timp, învățați aceasta! Învățați să se schimbe oamenii uitându-se la voi acum și apoi! O, așa au fost sfinții Mei cei vrednici de pomenire, și cu care Mă port și vin la voi, și care au fost și au petrecut cu Mine pe pământ în lucrare, ca și acum în cer.

O, fiilor, fiți fiii sărbătorilor sfinte, ai zilelor cerului și ai pomenirilor lor pe pământ, voi, cei care iubiți pe Dumnezeu în fiecare zi luându-vă crucea pentru mers cu El, cu Cel cu crucea, fiilor. O, aveți grijă în toată clipa să nu vă iubiți tot pe voi înșivă pe calea cea cu Dumnezeu! O, aveți grijă să nu cădeți de pe calea aceasta, să nu vă faceți că-L iubiți pe Dumnezeu, doar atât, căci iubirea când este în om, ea este Dumnezeu, iar dacă nu are Domnul dreptul în om, ea este iubire de sine în om, și nu este ea iubirea, și iată, nu știu oamenii care caută după Dumnezeu, nu știu cum vine să-L urmeze pe Domnul ca să aibă apoi parte cu El, și nu cu vrăjmașul Lui și al omului.

Tot ce lucrează omul pentru el însuși și pentru rodul său pe pământ, o, aceasta îl conduce la pierzare cu tot ce este al său. Iar dacă nu este așa, o, spune-Mi, omule, că nu-i așa, spune-Mi dacă lucrul cel pentru tine te duce la vreun bine cu care să rămâi apoi. Și-ți mai spun încă, omule, că tot ce lucrezi cu Domnul și pentru Domnul și pentru ai Săi, totul este

al tău, și tu simți tot o bucurie dacă știi să te bucuri de cele ce vor fi ale tale apoi, că Domnul ți le păstrează ție și pomenirii tale pe pământ și în cer între sfinți. O, și de aceea vin și-ți spun aceste taine ale veșniciei tale cu Domnul, și-ți spun că unde este comoara ta, acolo este și inima ta, precum este scris.

O, fiilor, păstrați-vă ai Mei, feriți-vă de primejdiile de la diavolul. Ele vin când vă despărțiți de Mine, fiilor. O, nu stați fără Mine în gând și în faptă, v-am învățat aceasta mereu. Fiilor, fiilor, postul și rugăciunea, pe care vi le-am împărțit să le lucrați și să le ridicați spre Mine pentru întâmpinarea venirii Mele la voi, și de la voi peste pământ, o, acestea vă păzesc de primejdii, de neputințe, de boli, de durerile de la diavolul, de orice fel de dușmani văzuți și nevăzuți, de cădere de lângă Dumnezeu vă păzesc acestea, fiilor. Voi sunteți tot timpul în mijlocul primejdiilor pe pământ, căci voi sunteți trupuri de oameni, nu altfel de trupuri, după cum este scris că unul este trupul păsărilor, altul al peștilor, și altul al oamenilor. O, și de ce, oare, nu se înțelege pentru ce a fost să fie scris în Scripturi aceasta?

Fiilor, fiilor, sunt fel de fel de lucrări peste oameni venite, o, și nu știu oamenii să le deosebească și să se deosebească între ei, între trupuri, fiilor, între legături și legături oameni cu oameni. Lucrarea lui Dumnezeu se cunoaște după lucrul ei. Ea nu poate fi decât aceea care umblă la statura cea plăcută lui Dumnezeu a omului, și prin aceasta se cunoaște ea că este de la Dumnezeu și că se ivește între oameni în numele lui Dumnezeu. Dar când omul rămâne tot în el însuși și în păcatele lui, și tot așa și moare, după ce o lucrare sfințitoare vine de la Dumnezeu să-i lucreze inima și duhul și fapta vieții apoi, o, aceasta înseamnă că omul nu vrea, că nu poate iubi pe Dumnezeu, că nu primește, că este îndărătnic în fața puterii lui Dumnezeu, și nu se lasă vindecat de păcatul priincios diavolului în om. Atunci Domnul îl lasă pe unul ca acela în întunericul cel mai din afară, de vreme ce acela nu se lasă pețit de Dumnezeu, și iată, fiilor, iubirea de Dumnezeu nu poate fi ea oricum în om. Ea înseamnă Dumnezeu, nu înseamnă omul, o, nu, fiilor. Ea nu înseamnă în om omul care se iubește pe sine iubind - zice el - așa pe Dumnezeu, iubind fără să știe ce înseamnă Dumnezeu în om și cu omul pe cale, o, și ce puțini știu ce înseamnă iubirea lui Dumnezeu în om, ce puțini pe pământ!

O, cum să fac schimbarea? Aș face-o într-o clipă peste tot și peste toate, dar omul Îmi stă împotrivă cu mintea și cu faptele sale. Cum să nu plâng pentru piedica cea pusă de om între Mine și el? Cum, fiilor, să nu plâng, cum? L-am zidit pe om ca să Mă așez în el cu iubirea Mea, cu voia Mea în el, iar el Mă desparte de el pentru voia lui în el, mereu, mereu face el aceasta. O, nu-l forțez să fie el voia Mea, dar nici nu pot să Mă pun pentru el față în față cu dușmanul Meu și al lui și căruia omul îi face voia sa în el mereu.

Rămân cu plânsul pe obraz în urma omului care ascultă de diavolul, iar lui, o, nu-i iese socoteala că ascultă de diavol. Păi dacă tu calci peste cuvântul Meu când ți-l dau să-l pui peste tine împlinit înaintea Mea, o, cum de nu-ți iese minții tale că faci voia cea potrivnică Mie, alta decât voia Mea, cu care te rog umblând după tine, omule rece cu Dumnezeu?

O, tot omul caută și vrea să fie bine văzut și crezut drept, dar nu este drept să vrea el aceasta. O, schimbă-te, omule, sau lasă-Mă să te schimb Eu! Caută altă dulceață în locul celei de la păcatul și voia cea pierzătoare de viață în tine. Vezi cu ce-ți hrănești mintea, dă-i duh de veșnicie. O, fugi de vremelnicie, că viața vremelnică trece și treci și tu cu ea, și n-ai să ai adăpost și scăpare și vei plânge după răcoare, după sprijin, după adăpost, după odihnă vei plânge, după Mine vei plânge, că numai Domnul și iubitorii Lui vor rămâne, iar ceilalți vor plânge toți pentru păcatele lor neoprite, nemiloase cu El pe pământ, și apoi.

O, dacă Moise și Ilie Mi-au dat viața lor, Eu le-am dat-o înapoi veșnică, viață veșnică le-am dat lor, o, și lucrez cu ei pentru cei de dinaintea lor și pentru cei de după ei și vom lucra așa până la hotarul dintre vremelnicie și veșnicie, și sunt veșnic pomeniți cei ce-Mi dau Mie de trebuință viața lor.

Iar voi, fiilor, o, rugați-vă neîncetat, și cu așa bucurie să vă bucurați, în rugăciune să vă bucurați, căci ea vă crește pentru Mine, fiilor. O, să nu vă pară greu să vă rugați neîncetat! O, să nu vă fie goală rugăciunea, fiilor, adică goală de adevărul ei, de simțirea ei în voi, ci să vă fie ea adevărată, că Eu adevărat stau înaintea voastră când stați cu adevărat în rugăciune spre Mine. O, fiilor, căutați cu inima smerită să vă rugați, iar pentru dor rugați-vă mult, rugați-vă și-Mi spuneți voi: *„Doamne, sunt gol de dorul de Tine şi-mi simt golul, iar Tu eşti viaţa mea, că eu aş fi un nimic fără Tine, dar învredniceşte-mă să fii Tu căutarea mea şi umple-mi gândul de Tine şi iartă-mi deşertăciunea gândului şi golul de Tine din el şi fă-mă să Te doresc cu căutarea mea, Doamne, şi cu nelinişte să Te caut, că ştiu că altfel nu Te pot avea şi nu mă poţi avea ca să mă mântuieşti de partea Ta”.*

O, fiilor, vestesc acum cetele îngereşti să sune de sărbătoare şi de adunare cu sărbătoare şi vă vin îngerii aproape şi în lucru cu voi, că a sosit la voi vremea pregătirii mesei de praznic pentru mama Mea Fecioară, iar voi dați loc, dați loc îngerilor în voi și între voi, căci voi sunteți mici și puțini, dar vin cei din cer și vă sprijinesc pe voi, că tot cerul vă știe ai Mei pe pământ pe voi. Eu vă ridic acum și vă așez pe toți deopotrivă în duhul umilinței și al dragostei de cer și de Domnul, o, și așa să gătiți popasul cel pentru Noi, iar Noi, cei din cer, să Ne așezăm cu voi cu ziua cea mare de slavă și cu toată amintirea ei pe pământ, și așa să învățați să fiți vrednici de pomenire, să fiți mari, fiilor, să fiți clopoțel peste timp înapoi și înainte, că au nevoie de voi toți cei din toate timpurile, fiilor.

O, binecuvântată să vă fie iubirea și dorul de Mine și de cer, că Eu vă umplu dacă desfaceți inimile voastre pentru ascultarea de Dumnezeu și de voia Sa cu voi și între voi. O, înviorați-vă cu smerenie, însuflețiți-vă cu folos sfânt, sfătuiți-vă ca și cei din cer și fiți prezenți cu duhul, cu sufletul și cu trupul, toate într-una și toți întru unul, așa cum Treimea lui Dumnezeu Una este, și lucrează Ea întreit.

O, fiilor, gătiți frumos, frumos această mare masă de serbare și așterneți-o aici, că-i cerul plin de dor să coboare cu slavă la voi întru venirea Mea cu sfinții, iar puterile cerești și oștirile îngerești așteaptă chemarea să vină lângă voi și să lucreze cu voi gătirea cea mare și frumosul sărbătorii, și toate sunt luate de veșnicie, toate câte lucrați voi cu cei din cer aici.

O, îngerași vestitori, sunați din gornițe până pe pământ adunarea la sărbătoare și binecuvântarea pașilor și inimilor celor ce se adună și dorul din ei pentru Mine și pentru oștirile cerești, care poposesc aici în sărbători.

Iar voi, fiilor, o, aveți grijă de voi, aveți grijă de Mine cu voi, măi fiilor care-Mi lucrați, și cu care-Mi lucrez venirea și slava ei. Călăuziți-vă dorul, fiilor, așa cum am învățat în ziua aceasta și cereți la Tatăl dorul de Mine în voi, căci Tatăl Mă trimite la voi și sunt trimisul Lui.

O, pace vouă, fiilor! Să se schimbe la față pământul și cerul de la slava Mea cu voi și de la voi! Să tresalte tot și toate, și omul să tresalte cu inima la auzul și la văzul petrecerii Mele cu voi aici ori de câte ori cobor cu cei din cer aici, la voi.

Iar celor ce se vor aduna la serbare, o, îngerii îi vor întâmpina pe cale ca să-i poarte ca pe nori de slavă până aici, până la muntele Meu cel sfânt, până la voi, cei ce întâmpinaţi pământul şi cerul întru sărbătoare, în sărbătoarea slavei Domnului, slava Mea cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 august 2019

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Grija de a nu greși cu gândul, cu cuvântul, cu mișcarea, cu simțămintele iubirii sau ale neiubirii, cu fapta, cu credința. Umblatul singur este voia lui satana.

Dau să Mă așez pe cale în fața oștirilor cerești, gătite de serbare cu slavă pentru mama Mea Fecioară, o, și găsesc rane pe cale și Mă așez să le pansez, să-Mi repar calea, că duhul cel potrivnic s-a pus cu război în calea acestei zile de slavă a Mea cu cei din cer aici, cu poporul cel plecat și el pe cale să se adune la praznicul de azi în grădinile de aici.

O, duhule potrivnic, cine-ți dă puteri asupra lui Dumnezeu? Am zi de serbare cu slavă, Eu sunt Dumnezeu peste toate și sunt și peste tine și-ți spun acum să lași jos vicleșugurile tale și să dai loc poruncii și puterii Mele asupra ta pentru așezarea mesei de cuvânt, pentru hrana celor adunați, că am popor adunat la serbare, și dă-te în lături cu răutatea ta, aceasta îți spun!

Îmi pansez acum ranele, Îmi repar calea și vin să stau cu tine, popor al cuvântului Meu, o, dar ai grijă de Mine și de tine, și învață cum să ai această grijă, că iată, diavolul poate și el, și e răscolit de mânie și dă să-Mi curme calea, dar ajută-Mă și tu.

O, ajutați-Mă voi, care umblați după Mine, ca nu cumva să ajung neputincios și Eu pentru voi. Dați putere lui Dumnezeu să poată pentru voi, fiilor, o, și fiți cuminți, cuminți față în față cu voia cea rea a diavolului când el se luptă să vă cuprindă din părți și să-Mi slăbească și Mie puterea cea pentru voi, când voi nu ați ajuta pe Domnul să fie cu voi și pentru voi.

O, și acum, puterile cerești Îmi stau alături și așezăm sărbătoarea și rostesc cuvânt peste ea și spun: Pace vouă! Pace celor din cer veniți, și pace vouă, celor adunați pentru mama Mea Fecioara!

O, deschideți-vă, fiilor, ca să învățați să fiți cu Dumnezeu în fața luptei cu satana. Eu, Domnul, vă spun: Bun venit la sărbătoare!

Și iată ce vă învăț: Aveți grijă, fiilor, aveți mare grijă cum gândiți când vă vin gânduri ca să le lucrați apoi, când vorbiți sau când tăceți, când lucrați cu duhul sau cu trupul, când stați sau când mergeți, când vă întâlniți sau când vă despărțiți, o, aveți grijă mare să nu greșiți cu gândul sau cu cuvântul sau cu mișcarea, cu judecata sau cu nejudecata lucrurilor, cu simțămintele iubirii sau ale neiubirii, cu fapta sau cu pasul, cu credința, fiilor, o, cu credința, căci ea vă este lovită cel mai mult, chiar de voi înșivă atunci când nu împliniți frumos și întreg tot cuvântul Meu cel veghetor peste voi și pentru voi.

Cu dăruirea sau cu nedăruirea aveți grijă să nu greșiți asupra sufletelor voastre și ale semenilor voștri, fiilor, căci sufletele au nevoie de veșnicie, nu de vremelnicie și de cele ale ei, că pe aici sufletele voastre sunt pribege și străine și doresc ele după locul lor de naștere, după dulcele de sus al sânului Meu, al înăuntrului Meu. O, și vă spun acestea ca să aveți grijă când vă strângeți, că nu se pierde nimic, nici relele, nici bunele, ci se strâng, fiilor, pentru sau împotriva voastră, iar dacă nu aveți grijă vă veți vătăma singuri, veți fi proprii voștri vrăjmași, o, fiilor.

O, voi nu știți cât și când grăiesc Eu de voi și aduc înștiințări de voi, dar învățați să le primiți și să vă strângeți îngeri aproape spre pază tot timpul, fiilor, că numai o clipă de vă vede diavolul fără îngeri vine el cu ai lui și se laudă cu voi și vă umple de slăbiciuni prielnice lui în voi și între voi.

O, trebuie să vă povățuiesc, chiar dacă e așa de mare acum ziua și slava sărbătorii pe care am așezat-o de sus și de jos cu toate încercările sau bucuriile ei, dar Eu vă sunt Dumnezeu, și am această veghe și datorie, și vă arăt că am.

O, fiilor, iubiți paza îngerilor cu voi. Nu umblați singuri, nu vă dați în paza duhului rău, nu fugiți de îngeri! Cine umblă singur calcă peste rânduiala cerească pusă de Mine peste om. Când umbli singur din pricina nedragostei, tu faci voia lui satana, fiule. El așa îl învață pe om, să se ascundă îl învață, să se nemulțumească îl învață, să nu fie văzut cu cele ascunse ale sale, dar pe care Eu, Domnul, le văd și le știu. O, așa îl învață diavolul pe creștin, dar, oare, cine poate să nu fie văzut de Dumnezeu când se ascunde, când vede Domnul că omul se ascunde? O, și vine diavolul apoi și arată cu degetul spre păcatul cel ascuns de ceilalți de lângă el ca să nu fie el văzut cu ale sale.

O, și iarăși vă dau o povață mare, și mari veți fi dacă o veți împlini, iar dacă nu, veți fi călcători de cuvânt. Fiilor, fiilor, nu fiți supărați unii pe alții, unii de la alții, că e primejdios pentru suflet, fiilor, și piere dragostea de sus, de care are sufletul nevoie înaintea lui Dumnezeu ca să aibă trecere la El. O, dacă unul supărat pe celălalt sau pe ceilalți pleacă din trup în vremea supărării, are neprimire înaintea Domnului, are de suferit neintrarea lui la Dumnezeu, căci scris este: *«Împacă-te mai întâi cu fratele tău»*, iar altfel n-o să se deschidă ușa spre Domnul cu inima ta, cu rugăciunea ta, cu jertfa cea de orice fel, cu trecerea ta spre cei nevăzuți. Diavolului îi trebuie o clipă de neascultare a ta și, gata, te și duce spre nepotrivirea cu cei din cer, căci lipsa iubirii cerești desparte de Dumnezeu și de frați pe creștin. Și dacă mereu se stă fără iubire, vine diavolul și îi ia de-a dreapta lui pe toți și îi leagă să nu-i mai scape pe cei fără iubirea cea din cer, iubirea cea fără de greșeală, fiilor.

Și încă o învățătură vă dau să știți, și las apoi miezul sărbătorii să încununeze sfatul cel de azi peste voi. O, fiilor, lăsați îngerii să stea în voi, să aducă cerul în voi! Dar veți zice: cum intră îngerul în om? O, fiilor, dacă diavolul intră în om, cum poate să intre? Trebuie apoi să meargă omul spre rugăciunea cea de scoatere a diavolilor, precum este scris că ies demonii din cei în care ei locuiesc. Numai că diavolii au luat lecții de la îngeri, de pe când erau și ei îngerii lui Dumnezeu și locuiau în omul cel întâi zidit ca slujitori.

Intră îngerii în oameni cu puterea și cu lucrarea lor și se îmbracă în om îngerii, și Eu am spus ucenicilor Mei că vor fi îmbrăcați în Duhul Sfânt, în bucuria cea pururea bucurie, iar unde este Duhul Sfânt, El Se împarte, El ia de la Domnul și umple omul de har, de cuvânt de dor, și are Domnul sălaș

în om. Dar dacă Duhul Sfânt nu este în om, e gol omul, e gol de tot, e greu înaintea Domnului omul gol de Duhul, și Mă duc de la el și Mă dau celui ce mai are, precum este scris.

Și iarăși încă rugămintea Mea spre voi: O, fiilor, să nu locuiască în voi ocrotirea de sine, adică dezvinovățirea, cuvântul cel plin de neumilință, de lipsă de căință. Acest simțământ și lucrarea lui nu sunt de pe calea cu Domnul, ci din iad, iar fiii lui Dumnezeu trebuie să se învinuiască pe sine, nu să se îndreptățească, o, și trebuie împlinită cât mai întreg această învățătură, și trebuie pe dinafară știută și lucrată apoi, ca să slăbească diavolul și ca să plece de la voi, că altfel el nu vă lasă fără de vină pe voi.

Toate aceste învățături mari vi le dau în ziua aceasta pentru că diavolul Mi-a făcut rane pe calea venirii Mele cu sfinții și cu sărbătoarea pentru mama Mea Fecioara, fiilor. Eu însă am pus pansament, am suflat, am pus puterile cerești în lucrare și am trecut spre voi ca să vă aduc învățătură, fiilor, iar voi, o, nu fiți iscoditori în voi înșivă ca să vă răscoliți cu întrebări despre apăsarea cea de la diavolul, dar fac îndemn sfânt să fie ocrotită puterea Mea în cei puși de Mine pentru lucrul Meu, și să nu se muște din ea, că Eu pentru tine, poporul Meu, pun să fie puteri între Mine și tine, că altfel tu n-ai mai fi poporul Meu, și din pricina războiului diavolului n-ai mai fi.

O, mama Mea, cu milă i-am ridicat să Ne poarte venirea și slava sărbătorii tale, mamă. Sunt în mâini cu alifia și cu pansamentul și trebuie să întărim puterea cea care Ne poartă. Hai să punem mângâieri pe rane, hai să avem grijă și ocrotire, mamă!

— O, cine, Fiul meu Iisus, cine în cer este să nu înțeleagă mersul Nostru cel greu și plin de rane și de strâmtorări? Suntem cu mângâierea și cu duioșia peste cei adunați la serbare aici. Toată așezarea sărbătorii e tot un glas care vorbește celor din cer și de pe pământ. Ziua venirii mele lângă Tine și lângă cei din cer mi-a încununat toată odihna și pot prin ea pentru cei ce Ne iubesc pe pământ, Fiule scump.

Iată-i, s-au strâns de serbare! O, să le binecuvântăm iubirea și credința, să-i îndemnăm să se lase locașe ale Duhului Sfânt și ale feluritelor Lui lucrări și haruri! O, să-i ascultăm pe ei în tot ce așează ei înaintea Noastră ca să Ne bucure, ca să Ne mângâie, Fiule scump!

O, veniți, fiilor, veniți la Fiul meu Iisus Hristos! Dacă veniți, o, învățați să rămâneți întru El ca să aveți iubirea Lui.

Vă cuprind la piept și vă strâng aproape. Mă aplec în fața frumosului cu care Ni se face primirea și popasul. Ne lăsăm spre mângâierea cea spre Noi acum din această grădină. Deschideți-vă priceperea pentru tot cuvântul Fiului meu Iisus Hristos, și pe care voi să-l împliniți ca să-I fiți fii, o, fiilor. Ridicați lupta împotriva diavolului, tot mai nouă lupta asupra lui, ca nu cumva să vă vadă vreo clipă cu lupta oprită. O, învățați, învățați să credeți, împlinind cuvântul Fiului meu! Amin.

— O, mama Mea, hai să le binecuvântăm cărarea spre casele lor acum, mamă! Hai să-i înconjurăm cu cerul, mamă, că pe pământ sunt numai curse pentru ai Mei! Iar Noi să învățăm să-i așteptăm iar și iar, mamă.

Tot cerul se apleacă, toți cei din cer fac aplecare pentru bucuria pusă înainte, fiilor care Ne-ați așezat popas. O, pace vouă! Să audă duhul rău: Pace vouă!

Iar și iar voi veni și vă voi sprijini pe voi în dureri și în tot lucrul Meu cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2019

Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Zi de învățătură ca la școală. Îndemn la smerenie: fiecare să se socotească mai jos decât ceilalți. Umilirea și dojana îl țin pe om în Dumnezeu. Grija pentru sfințenia inimii. Creștinul singur lucrează ascunderi. Strigarea sfântului Ioan Botezătorul către oameni să se oprească de la păcat.

Această zi de pomenire sfântă în cer și pe pământ este o zi de școală, de creștere, de povață, căci celui ce voiește să fie înțelept pentru viață îi trebuie carte să învețe și să știe apoi carte, să știe de ce este el, de ce trăiește el, ce trebuie să lucreze, unde trebuie să ajungă, o, și multă carte trebuie să învețe cel ce voiește să vină după Mine și să fiu Eu apoi viața lui, începând cu învierea lui și cu lumina ei apoi mereu, și fericit este omul cel ales încă din pântece pentru trăirea lui cu Dumnezeu pe pământ, de pe pământ și până în cer, o, și așa a fost Ioan Botezătorul, nașul Meu de botez, omul care își cunoștea Stăpânul, măi poporul Meu. Iar azi este o zi de școală și te voi trece prin ea și prin multa ei povață, ca să ia din cartea ta cu Mine lumea cea trecătoare, omul cel fără de carte pentru viață, toți cei ce trăiesc în desfrâul vieții lor. Că iată, fiilor, lipsește învățătorul, lipsește cartea și școala cea pentru viață, o, și nu știe omul carte de sus, și pier din lipsă de înțelepciune popoare întregi, rânduri de oameni născuți din oameni, și se fac gunoi, dar Eu vin Învățător pe pământ și grăiesc la voi, iar voi Mă împărțiți, fiilor.

În duhul păcii sfinte voiesc să vă grăiesc când vin cuvânt la voi. Această pace Îmi face calea ușoară ca să vin să lucrez și ca să Mă așez în carte și ca să-Mi fie împărțit cuvântul. O, pace vouă în lucru cu Mine, fiilor! Așezați-vă înaintea Mea ca să Mă primiți, ca să Mă împliniți în voi și ca să-Mi găsesc odihna în voi și între voi, fiilor.

O, fiul acestui cuvânt trebuie să dovedească de unde învață și pe cine slujește cu viața sa. Așadar, fiule, întreabă-te la ce este bun Dumnezeu pentru tine și răspunde-ți cu înțelepciune și cu pricepere la întrebare. Apoi întreabă-te, cu inima trează întreabă-te atent de ce ești tu bun pentru Dumnezeu, și numai apoi vei înțelege de ce îți este ție bine, sau de ce nu-ți este bine de atâtea ori și în atâtea feluri când ai nevoie de Dumnezeu, când ar fi bun Dumnezeu să te sprijinească, o, și umilește-te dacă nu-I folosești lui Dumnezeu și caută să trăiești cu folos viața, căci vei rămâne sau nu vei rămâne cu cele lucrate de tine, cu cele de folos lui Dumnezeu și ție dacă le lucrezi, și iată de ce te povățuiesc să te întrebi la ce ești tu bun lui Dumnezeu și lucrului Său, care va rămâne, că numai Dumnezeu va rămâne, El și lucrul Său și toți cei care cu El își au lucrul lor pe pământ.

O, fiilor, fugiți de semeție, fugiți spre smerenie a inimii, fugiți mereu spre ea și socotiți-vă fiecare din voi mai jos decât celălalt, și veți scăpa de atacul trufiei și al purtărilor ei urâte, numai că vă trebuie mereu și umilire, și dojană, că acestea vă țin în smerenie, vă țin să nu cădeți de la Dumnezeu prin părerea de sine, o, și nu știu oamenii să fie ai lui Dumnezeu, nu știu că smerenia inimii îl ține cu Mine pe om, și mai ales când omul iubește îngenuncherea, fiilor. Este scris în Scripturi de boi, de cai, de asini, că sunt de slujire şi de ajutor în truda vieţii omului şi îşi cunosc stăpânul şi nu-l părăsesc şi nu se supără pe el şi nu-l pedepsesc aşa, chiar dacă le mai dă stăpânul şi cu biciul pe spate ca să meargă şi să tragă greutăţi, sau să asculte cum spune stăpânul, sau ca să nu se lenevească pentru grijile purtate de stăpân cu ajutorul lor. O, dar omul nu este aşa, nu este supus, nu-i place, se dă mare, se ridică peste

cel care-i poartă de grijă, se semeţeşte peste el, îl cleveteşte, îl judecă, îi găseşte vină, se plânge cu ea şi o povesteşte purtând de colo-colo vorba cea defăimătoare şi nemulţumirea lui, îi răspunde înapoi cu vorbă în răspăr, fără de ruşine, precum este scris în Scripturi despre cei îndărătnici şi neascultători, nesupuşi şi batjocoritori asupra celor aşezaţi de veghe peste viaţa cea vegheată a celor ce se aleg cu Dumnezeu.

O, fiilor, fiilor, aveți grijă de sfințenia inimii din voi, aveți grijă mai mult decât de ce veți mânca sau cu ce vă veți îmbrăca și cu ce vă veți ocupa pentru ceea ce simte inima să vrea, și spun vouă așa ca să pot sta Eu în voi, și să nu mai stați tot voi dacă M-ați aflat, dacă v-am aflat, și ca să pot fi Eu viața voastră, fiilor, iar voi să fiți viața Mea pe pământ între oameni. O, nimic să nu vă încânte pe pământ, nimic și nimeni să nu vă atragă inima din voi. Umilința inimii, dacă aceasta îți lipsește, tu poți părăsi de tot pe Dumnezeu într-o clipă, fiule. O, uită-te cum din lipsa umilinței de o clipă a inimii s-au dus din brațul Meu, s-au dus spre lume cei ce s-au dus, și-au luat inima din duhul umilinței și și-au înstrăinat-o pe calea vremelniciei și a păcatelor ei de peste cei fără Dumnezeu pe pământ, iar cine cade cu trupul în mijlocul fiilor oamenilor, în acest întuneric de afară, acela este părăsit de Dumnezeu, căci Domnul stă cu cei ce stau cu El pe pământ.

O, umilința inimii dacă n-o ai, și ca s-o păstrezi s-o ai, e gata căderea în păcat, e gata înstrăinarea de taina vieții veșnice, taina care nu te lasă să cazi spre slăbiciuni și păcate ca să plângi apoi mult și bine cu sau fără de folos, căci omul lăsat spre păcat e greu să mai poată să iubească o viață curată, viața pe care Eu i-am hărăzit-o omului s-o trăiască în vremea trupului lui, că iată, omul își ia trupul în stăpânire și îl duce spre păcat mereu, mereu, și face numai cele rele ca un copil care este lăsat singur, de capul lui. Un copil dacă e lăsat singur strică mult și multe. Un creștin dacă e lăsat singur, dacă umblă singur, la fel lucrează și el asupra sa însuși și asupra altuia, și apoi ascunde lucrările lui singuratice și cade sub ele, căci ele îl acoperă de tot, de nu se mai vede de sub ele, de nu se mai poate repara ceva, căci cele ascunse nu se mai repară fiindcă sunt ținute în ascuns, sunt lucrate de diavolul și puse bine ca agoniseală a celui neascultător și ascuns cu faptele lui. Așadar, nu este bine să fie omul singur nici o clipă, și e bine să aibă martori, să aibă mărturisitori clipelor vieții lui, căci așa este scris.

Această zi de sărbătoare sfântă este zi de școală, fiilor. Ioan, Botezătorul Meu, a fost doborât de pe pământ de mintea și duhul de femeie, iar povața pentru ferirea de păcat, o, cine s-o mai dea oamenilor care se țin atât de mari și de tari și de preț unii în fața altora!

O, fiilor, pe voi să nu vă aplece statura omului. Voi să nu fiți încântați de oameni cu stare și cu nume mare, ci să aveți ochii spre măreția cea de la Dumnezeu în om, așa cum s-a arătat a fi voievodul Mircea în fața sultanului Baiazid al turcilor cei cuceritori, și care au dat de atâtea ori să-i țină robi pe români. Iată personalitățile care-și zic personalități și sunt numite așa, acestea nu sunt altceva decât irozi, caiafe, cezari, pilați, cărturari și farisei, toți cei care au dat și dau să calce pe gâtul lui Dumnezeu ca să fie ei cei mari și tari și cu vază, o, și-și hrănesc aceștia viața cu păcat și cu gusturi vinovate și otrăvitoare de suflet, căci bărbatului îi trebuie femeie, nu pe Dumnezeu, nu pe sfinți, nu pe îngeri, care să-i vegheze viața, o, și sunt rari bărbații, rari de tot, căci bărbați nu sunt cei plini de slăbiciuni ca și regele Irod, nu sunt cei slabi în fața trupurilor de orice fel, ci sunt cei bravi pentru ei și pentru neamul lor și pentru fapte mărețe, și sunt cei vrednici de Duhul Sfânt sălășluit în ei pentru slava lui Dumnezeu prin ei pe pământ, și iată, fiilor, între Mine și femeie omul încă de la începutul său a ales și alege femeia, și acesta este adevărul cu bărbatul, bietul de el.

O, păi dacă tu, omule bărbat, calci peste cinstea propriei tale familii, soție și copii, și mergi pe ascuns în desfătări cu femei, o, păi cum să nu calci tu prin asta și prin altele și mai și, cum să nu calci tu peste cinstea legăturii tale cu Dumnezeu ducându-te de acasă pe alături, pe la alte iubiri și chiar credințe, cărări de tot felul spre Dumnezeu, dar după Dumnezeu nu trebuie cărări să cauți, ci doar pe tine să te regăsești și să nu părăsești calea, căci ea se cheamă Dumnezeu și frații Lui pe ea, se cheamă neclătinare de la moștenirea lăsată de Hristos, și care n-a fost de mai multe feluri și culori, că are istorie scrisă, numai să deschizi cartea ei și să vezi și să înțelegi bine ce înseamnă Dumnezeu și mersul omului cu Domnul, că El e calea, numai să nu-L pierzi pe El, numai să nu-L vinzi pe plăceri și să dai de la tine dragostea de Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, fericiți sunt cei curați cu inima, și aceasta din pricina lui Dumnezeu din ei și a luminii în care umblă și prin care sunt văzuți și cunoscuți tot timpul cu toate ale lor bune și rele. Cei care nu au inima curată sunt răpiți de diavolul și de aceea își ascund purtarea ca și Cain, și se cunosc aceștia după chip că au ascunderi de ceilalți, că joacă teatru, că nu-și lasă pe cele din inimă să fie văzute și știute, și aceasta pentru că primesc voia diavolului în ei, pe cel ascuns în ei cu lucrările lui, căci diavolul s-a pitit încă de la început în om și l-a învățat ascunderea, care înseamnă părăsirea lui Dumnezeu și de Dumnezeu, despărțirea de Dumnezeu și unirea cu diavolul și cu ascunsurile lui, o, că numai cu cele rele și urâte se ascunde omul!

Păcatul este rușinos ca să se arate omul cu el, și de aceea se ascund cei ce păcătuiesc, se ascund așa cum s-a ascuns și Adam, iar apoi l-a prins frica și rușinea, dar și ambiția cea împotriva lui Dumnezeu, Care ar fi dat să-l despartă de păcat. El însă n-a voit aceasta, dar s-a despărțit de Dumnezeu și n-a mai fost cu Dumnezeu, și nici Dumnezeu cu el și nici îngerii, căci cine trage la slăbirea spre păcat este părăsit de îngeri, și de aceea cade rușinos și se ascunde de rușine, ca furul care se ascunde ca să fure și ca nu cumva să fie prins.

O, fiilor, și voi, fii ai oamenilor, ocrotiți-vă unii pe alții de păcatul din voi! Nu vă faceți primejdie unul altuia prin păcat! Îndeletniciți-vă să vă păziți de căderea în păcat, dar îndeletniciți-vă să nu deveniți cursă unul altuia pentru săvârșirea păcatului urât de Dumnezeu, și care vă ține robi, căci Adam și femeia lui s-au ascuns când au avut dor de păcat și unul de altul, iar Eu, Domnul, i-am învățat pe toți și le-am spus: *«Umblați în lumină!»*, căci cine n-a ascultat așa în poporul cuvântului Meu de azi, iată-i, au căutat pe furiș unii spre alții și nu s-au mai oprit, și nu s-au mai sculat spre pocăință, ba au mers spre plăceri și mai mult, și s-au dus în mijlocul întunericului fiilor oamenilor, care și ei păcătuiesc zi și noapte cu dor și cu căutare spre păcat. O, păi dacă tu vii pe cale cu Domnul și cu frații și te încumeți apoi să-ți cuibărești în inimă ca rob pe cineva din aceștia fiindcă așa îți vine ție și așa simți să faci, o, tu faci atunci răul cel mare de a depărta pe îngerii lui Dumnezeu de cel purtat în inima ta și-l faci și pe el vinovat de necurăție de inimă, și așa au căzut de la Mine fii cu care ar fi fost să Mă sprijin sub greul crucii purtate, o, și te-ai făcut fur de suflete și ai adus stricăciune lucrului și trudei Mele pentru om și casei Domnului, și ai tăcut lucrând răul asupra mersului

Meu și al numelui Meu cel mare între cer și pământ.

Durerea lui Ioan Botezătorul, care privea peste păcatul din mijlocul lui Israel ca să-l oprească el cumva, o, e mare durere o așa durere pe Duhul lui Dumnezeu și al sfinților Lui. Mari cu mici, stăpâni cu robi, regi cu supuși, părinți cu copii, frați cu frați, veri cu veri, bătrâni cu tineri, bărbați cu bărbați, femei cu femei, ba și mai urât de atât, că omul se desfrânează cu fel de fel de trupuri, ba și cu trupuri moarte, o, aceasta înseamnă spinii de pe fruntea Mea și sânge curs din inima Mea dumnezeiască pentru om și de la om.

Sodome și Gomore înfloresc de păcat, și e în floarea lui păcatul peste tot. Iar Eu, Domnul, am o mânuță de popor, cu care stau mereu în cuvânt și îl povățuiesc pentru sfințenie pe el și îi spun lui tot răul de pe pământ și de pe inima Mea din pricina omului lipit cu păcatul, omul prin care Ioan Botezătorul a fost sortit să moară cu capul tăiat, să moară pentru păcat Botezătorul Meu, iar Eu sunt și azi la masă cu voi și cu el, fiilor, și împărțim aici cu voi tot ce ne apasă de pe pământ și până în cer.

O, ei sunt cei pe care-i avem pentru Noi, Botezătorule al Meu, și lor le spunem jalea și o purtăm cu ei, și au de învățat ca la școală toată înțelepciunea cea împotriva păcatului în care omenirea stă cuprinsă, iar Eu și tu suspinăm și tot suspinăm, și suspină cerul de sfinți și de îngeri sub această jale, și suspină pământul, o, Botezătorule al Meu, și strigă pământul, strigă la Dumnezeu pământul, strigă către cer.

— Da! Această jale ne ține sub ea, Doamne, și avem mereu de așezat pe fiii poporului Tău în Duhul Sfânt, Iisuse Doamne, în dorul de Tine, de noi, de sfinți, de îngeri cu ei mereu, că trebuie tot cerul să le stea aproape mereu, mereu în această vale plină de primejdii, de dușmani din iad ieșiți ca să înșele tot trupul și să tragă tot timpul suflete de pe calea vieții.

Eu am fost omorât pentru că am căutat să aduc la cunoștință păcatul regelui, păcatul lui Israel, începând de la capul stricat de păcat al lui Irod, conducătorul poporului. O, și cum să fie altfel pământul cel cu rege desfrânat peste el? Tu însă acum două mii de ani ai așezat peste ucenicii aleși Ție împărăția Ta și i-ai cuprins în ea pe ei cu legătura Duhului Sfânt, cu Care i-ai pecetluit ai Tăi pe ei în mijlocul lumii desfrânate de atunci. O, acum iarăși, Doamne, iarăși ai făcut aceasta, și ai venit pe pământ cu lucrarea cuvântului Tău și ai așezat cu ea popor ascultător Ție și i-ai cuprins pe ei cu împărăția Ta prin lucrarea Duhului Sfânt. Iar acum le spun lor în ziua mea de suire la cer, le spun ca să știe tot mai deslușit că Duhul Sfânt Se sălășluiește lucrător în om prin lucrarea cea cu putere a dorului, prin dor, Doamne, așa cum și cu mine s-a petrecut pe pământ cât am stat cuprins în Duhul Sfânt, și pe Care L-am dorit din pricina lucrării Sale de peste mine. El este chiar dorul, iar cine nu are acest dor, nu are sălășluit în el pe Duhul Sfânt.

O, fericit este cel ce are dorul, pe Duhul Sfânt în inimioara lui, Doamne! Duhul Sfânt este chiar fericirea, cu neputință ea de descris. Poți fi fericit pe deplin, poți și când n-ai nimic, și tot fericit ești cu acest aluat în tine, cu dorul, o, fii iubiți de Dumnezeu, căci dorul acesta face fericire inimii și vieții, nu altceva de pe pământ face această fericire.

Duhul Sfânt este dorul dintre om și Dumnezeu, dintre frate și frate în Domnul și pentru Domnul în numele Domnului. El este dragostea, mângâierea, puterea iubirii de Dumnezeu și de oameni, mila și nejudecata, El este umilința inimii și inima duioasă, El este pacea cea deplină și înțelepciunea, El face pe Domnul pe masa creștinului și are omul pe Domnul de hrană pe masa sa.

O, fiilor, fiecare zi a creștinului îndumnezeit începe cu primirea Domnului, cu hrana aceasta din cer, căci Domnul este din cer, iar trupul și sângele Domnului sunt hrana sufletului, a bisericii lui Hristos, așa cum a lăsat Domnul așezarea bisericii Sale și hrana cea pentru ea. Voi sunteți în vremea aceasta prietenii Lui, cei care stați cu Domnul la masă trup și cuvânt, așa cum a stat atunci cu ucenicii Lui în seara cinei. Fiii oamenilor se împărtășesc mereu cu diavolul, cu vrăjmașul lui Dumnezeu și al lor, iar duhul lui este lucrarea lor, dar voi vă împărtășiți mereu cu Hristos, cu vrăjmașul diavolului și al slujitorilor diavolești, căci Duhul Domnului este lucrarea voastră.

Eu am fost omorât de duhul de femeie, duh care îl trage la păcat pe om, căci în preajma ei omului îi miroase a păcat, o, și m-a pedepsit la moarte duhul cel dușman din femeia cea de lângă regele Irod.

O, de ce s-a așezat în trupul omului acest duh urât mirositor și batjocoritor omului? Duhul desfrânării îl batjocorește, îl murdărește pe om tot timpul, e mai tare ca omul și îl biruiește, căci omul este rob, și spun acum cu glas durut:

O, bărbaților, o, bărbați, fugiți de femeie, fugiți din preajma lor, fugiți cât puteți, că ele vă murdăresc viața și fața și inima și duhul și veșnicia ca să n-o mai căpătați!

O, femeilor, fugiți de bărbați, fugiți cât vă țin puterile picioarelor, nu stați în preajma lor ca să-i doborâți spre diavolul desfrânării, căci desfrânarea este din iad ieșită și umblă pe pământ și slutește pe bărbat și pe femeie și amestecă trupurile și le fierbe ca în oala cu mâncare și le face gunoi de aruncat în groapa iadului, plină de foc!

Omule, te va durea greu plăcerea cea pentru cineva drag, la fel și pe acela. O, nu primi să bagi în inima ta pe cineva la care crezi tu că îți mult, și cu care îți poți stârni pofta păcatului! O, nu pentru asta a zidit Dumnezeu pe om, nu, omule, nu! Se tulbură om spre om spre păcatul din ei când și-l trezesc de la unul spre celălalt, iar îngerii fug și stau departe, și nu mai au oamenii pază de îngeri peste zilele vieții lor, n-au din pricina păcatului iubit de ei în trupul lor, și de care îngerii fug.

O, ferește-te de moarte, omule! Fără Dumnezeu ești ca un mort, căci Domnul nu stă cu cei ce numai păcatul îl iubesc și îl au de hrană a dorului din ei.

Așadar v-am așezat sub duhul învățăturii celei împotriva păcatului din om în ziua mea de serbare în cer, pe voi, fii ai cuvântului Hristos, iar de la voi pe fiii oamenilor.

Iar pe Tine, Doamne, Te rog, fă roditoare grăirea mea în cei de pe pământ, că voiesc să nu Te mai doară tot atât de mult, o, să nu Te mai doară de la desfrânarea din om, și care ne ia dreptul în om! O, pune, Doamne, legătura Duhului Sfânt peste inimi, pune pecetea cea care poate să-l îndumnezeiască pe om, o, că n-avem ce culege, și a venit culesul, Doamne, și avem de păzit aurul de hoții care tânjesc să facă aurul noroi, că noroiul fuge de aur, nu poate cu lumina lui.

Și acum pecetluiește pe ucenicul Tău pentru lucrarea peste pământ a cuvântului de azi, și care plutește deasupra întunericului de peste tot, Doamne, și fă Tu lumină, lumină în întuneric, o, Doamne! Amin.

— O, iată slava Mea în cei cu dorul de Mine în ei, dor care atrage tot cerul de sfinți și de îngeri pentru lucru și pentru pază sfântă asupra celor plini de Duhul Sfânt! Mă închin înaintea acestui cuvânt al

ucenicului Ioan Botezătorul, care a grăit după cum dorul în Mine arde de dor, că Îmi este dor de om sfânt, măi popor al cuvântului Meu!

O, aveți grijă să învățați pe dinafară puterea cuvântului din ziua aceasta și așezat în cartea Mea cu voi, fiilor.

Să fugă diavolii și toate uneltirile lor din preajma mersului Meu cu poporul cuvântului Meu! Să vină dorul în inimile voastre, fiilor, să vină Duhul Sfânt și toată lucrarea Lui, de care să se teamă diavolii și îngerii lui! Fiți plini de dor, de Duhul Sfânt fiți plini și tot mai plini, și să lucreze puterea aceasta din voi, aici, și până departe și până la margini, fiilor!

Aplecați-vă sub puterea cea de sus, și întărită să fie ea peste voi tot timpul și tot mai mult și tot mai lucrătoare, căci Eu în voi Îmi găsesc mereu mângâierea în dureri și mereu stau cu voi, și pentru mângâiere stau, fiilor, o, și nu uitați aceasta: voi sunteți mângâierea Mea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2019

Praznicul Naşterii Maicii Domnului

Ce este sufletul frumos? Sufletul frumos își asumă vina.
Nemulțumirea e lucrarea trufiei.

Ridicați-vă din așternut, voi, cei ce vegheați venirea Mea la voi și pregătirea sărbătorilor sfinte în grădinile Mele cu voi aici, și hai să fim gata, fiilor, și să deschidem oaspeților din cer, și apoi să așezăm la masă de praznic sfânt pe cei ce vin cu voi la masă când Eu vin cu sfinții la voi, că iată-Mă pe cale cu sărbătoare pentru mama Mea Fecioara pentru amintirea zilei când ea s-a născut pe pământ între oameni ca să facă Dumnezeu prin ea lucrarea venirii Sale întrupat pe pământ, căci Dumnezeu trebuia să Se facă văzut și cunoscut ca să atragă întru cele nevăzute pe cei ce se învrednicesc de slava cerească în drumul lor spre cer cu viața lor de pe pământ, o, și frumoasă este povestea toată a lui Dumnezeu cu oamenii, iar în zile de sărbătoare vine povestea pe masă și face bucurie și face cale cerului pe pământ, și pământului spre cer, că de ce s-ar strânge oamenii în zile de serbări cerești laolaltă mulți, că pentru Dumnezeu se strâng? O, și cât aș vrea să știe tot omul ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii, să știe aceasta cei ce se strâng pentru Dumnezeu, o, fiilor! Iată Eu, Domnul, vin la voi și petrec cu voi și grăim, căci cei din cer grăiesc cu voi, ba și cu cei ce nu știu taina Mea cu voi, o, și cât aș vrea să se întindă masa bucuriei Mele cu omul, masa nunții Fiului lui Dumnezeu cu mireasa Sa, mireasa Mielului, fiilor, precum este scris despre ea în Scripturi, măi fiilor!

Așadar, e sărbătoare în cer și pe pământ pentru tine, mama Mea Fecioară, și venim cu alai de sfinți și de îngeri, venim purtați de heruvimi și de serafimi în grădinile pregătite pentru venirea Domnului cu sfinții pe pământ român, că a venit vremea scrisă în Scripturi ca să vin cu sfinții, mamă, o, și de aceea am pregătit aici cetatea aceasta de piatră rară, căci Eu sunt piatra ei, și sunt și piatra cea din pisc, Eu sunt și frumusețea acestui munte sfânt, mamă, căci Eu sunt Cel minunat, din sânul Tatălui ivit între oameni acum două mii de ani, o, și din brațul tău de mamă Fecioară așezat între oameni după ce M-ai născut, căci Duhul Sfânt te-a atins, ca să Mă naști apoi om de la Dumnezeu venit pe pământ, o, și frumoasă este povestea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și povestea ta cu Mine apoi, mamă, și dulce ai fost tu între toate ființele de pe pământ, mama Mea, iar Eu te-am iubit nemărginit mereu, mereu, din cer și până în cer, din veci și până în veci, mamă.

O, Mi-e dor, Mi-e dor mereu, mereu, Mi-e dor de suflet frumos în om, mama Mea! Dorul Meu nestins este să am fii sfinți, și cu sufletul frumos în ei. Și să le spunem la cei ce Ne iau din cuvântul Meu de azi, să le spunem lor ce este sufletul frumos, mamă.

O, fiilor, scrieți cuvântul Meu și trimiteți pe pământ glasul lui, că Eu, Domnul, spun tuturor ce este sufletul frumos. Sufletul frumos este locașul lui Dumnezeu între oameni, este palatul frumuseților din cer și calea spre palatele cerești, palatele sufletelor frumoase care se strâng în cer apoi, după ce se fac ele cale a Domnului cu ele pe pământ.

O, ce face pe calea Mea cel cu sufletul frumos? El se face cale spre Dumnezeu a celor străini de această cale, și se face dor de Dumnezeu în cei ce nu știu de dorul acesta sfânt, iar apoi tânjește omul spre frumusețile dorului sfânt, spre care caută acest dor. Sufletul frumos nu se mâhnește niciodată de nimic și pe nimeni pe pământ, oricâte încercări ar năpădi asupra lui, o, și nu mâhnește el pe cineva cu dinadinsul. El are grijă să fie tot timpul frumos, și să nu greșească vreunei inimi din jur și să nu apese și să nu disprețuiască. El poartă pe Dumnezeu în om și împarte pe Dumnezeu dinăuntrul trupului lui și este tot o armonie pentru toți și pentru toate de pe pământ, și se bucură văzduhul de el și întru el.

O, fiilor, bucurați-vă de flori, de pomi, de fluturi, de păsărelele care cântă lui Dumnezeu și la cei de pe pământ, o, și bucurați-vă de îngeri lângă voi, de frați și surori, căci cine are frați are îngeri, și vai celui singur, și pe care nu are cine să-l dojenească în vreme de greșeală, de neînțelepciune, de depărtare de Dumnezeu pe calea vieții, căci viața de pe pământ e plină de primejdii când nu ai de cine să asculți ca de Dumnezeu pe pământ. O, dar cine nu ascultă de Dumnezeu nu ascultă nici de cineva de pe pământ, iar cine nu ascultă de cineva de pe pământ nu ascultă nici de Dumnezeu, nu are cum să asculte de Dumnezeu un așa om.

O, fiilor, sufletul cel frumos are ca lucrare a sa legea dragostei, pe care v-am învățat s-o șoptiți voi inimii voastre în fiecare zi și petrecere a ei, petrecerea voastră cu Mine și cu frații, și în care să se oglindească tot timpul chipul Meu, sufletul frumos, prin care locuiește Dumnezeu în om. O, și nu mai stau să vă deslușesc lucrarea sufletului frumos dacă v-am amintit legea lui, dar vă spun, ca să Mă mângâi vă spun că dorul Meu nestins este să am fii cu sufletul frumos, și iată ce vă învăț:

Fiilor, fiilor, lucrările dintre voi pentru cele pământești de folos Mie și vouă cu Mine, acelea dau să vă pricinuiască apăsări pe inimioare, neînțelesuri, neînțelegeri, lipsă de jertfire, de armonie, de curaj, de sănătate, fiilor, dar ce e mai rău e că vă dezvață de cele duhovnicești din voi și dintre frați, căci cele duhovnicești trebuie să-și găsească timpul și rostul cel sfânt, o, și e primejdios să fie altfel, fiilor, căci lucrările dintre voi pentru cele duhovnicești vă mișcă prin dor sufletul, vă bucură, vă umplu de har, de mărturisire din unul în altul, vă lipesc aripioare sfinte, vă pun în inimioare dragostea și toată legea ei și toată împlinirea ei și toată vremea ei, căci vremea dragostei este chiar cea din timpul lucrului vostru pe care îl lucrați cu trupul, o, fiilor.

Vă aduc acum aminte de dorul de Dumnezeu și de frați al păstorilor din vremea acestei lucrări de cuvânt, vremea Mea cu trâmbița Mea Verginica și vremea Mea cu voi apoi, o,

fiilor. Am venit cu câțiva ani în urmă și am luat cu cei din cer ai familiei Mele din lucrarea Mea de cuvânt, am luat pe păstorul Daniel și l-am așezat de mijlocire pentru mersul Meu de azi cu voi, că încă am de mers, fiilor. Acum, iată, ați rămas și fără celălalt păstor, că l-am luat la cer și pe păstorul Cristea, o, și l-a întâmpinat pe el trâmbița Mea cu același cuvânt de salut duios ca și pe pământ cum îl aveau între ei. Iar vouă vă amintesc acum de dorul lor de Dumnezeu și de frați, căci și păstorii Mei lucrau ale casei lor, ale familiei lor, dar ardeau tot timpul de dor după Mine, după frați, și tânjeau de la o întâlnire la alta a Mea cu ei și cu poporul cel strâmtorat prin vremea cea roșie cu mersul Meu lângă ei, o, și aveau duhul mărturisirii și aveau dorul de lucrare și venea Duhul peste ei pe calea dorului și se hrănea poporul la întâlniri sfinte. Iar acum iată-l și pe păstorul Cristea în familia cea din cer a cuvântului Meu de azi, și din care se naște un popor pentru Dumnezeu, fiilor, căci voi sunteți și trebuie să fiți cei roditori în urma celor ce au trudit pe calea venirii Mele cuvânt pe pământ în toată vremea Mea cu trâmbița Mea Verginica și cu cei doi păstori lângă ea și lângă popor, de am putut ajunge până la voi, cei de azi purtători și primitori de Dumnezeu, fiilor. Iar mama Mea Fecioara o are azi lângă ea pe Verginica Mea și a ei, și Verginica este cu poporul ei cel din cer la masă de pomenire de patruzeci de zile pentru păstorul Cristea și încă pomenirea mămicii lui Veronica Noastră de azi, cea așezată de Mine pentru îngrijirea poporului rămas și pentru veghea sufletelor lor și a mersului lor cu Domnul. Și chiar dacă a ei inimă mare și supusă nu este atât de prețuită pentru mersul cel cu Domnul al celor ce merg, sau zic că merg, o, Veronica Noastră lucrează cu trezvie atât cât mai are prilej și lărgime în inimi, și este ea urmașa celor ce au lucrat pentru veghea peste poporul care se ține pe cale cu Mine, și care are nevoie de sprijin, de sfat, de ascultare.

O, și iată, avem praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, iar ea are marea bucurie să aibă la masa ei de serbare pe Verginica Mea, pe păstorii care au păstorit acest popor și pe toată familia poporului cuvântului Meu, pe câți s-au alăturat unul câte unul lângă mijlocitorii cei din cer ai mersului Meu și al poporului Meu de azi, până la ziua biruinței depline, o, fiilor.

Acum, mama Mea, tu ești muza acestei sărbători sfinte, mamă, o, și dă-le și celor din cer, și celor de pe pământ, dă-le tu din duhul iubirii tale, dă-le duh de iubire, mamă.

— Duhul este Cel ce dă viață, o, Fiule scump și Mire cu mireasă pe munte de slavă, munte înalt, din care curge de pe buzele Tale atâta munte de învățătură și de mângâiere prin ea, Fiul meu scump, că toate zilele vieții mele sunt ale Tale, sunt numai cu Tine, Fiule copil, o, și toți trebuie să fie ca Tine, copii să fie, că numai așa vor fi ei moștenitori ai acestei minunate împărății, împărăția copiilor, copii așa cum am fost și Noi cu inimioarele din Noi și cu purtarea și cu iubirea, Fiule iubit.

O, ce duh frumos în această zi de pomenire, Fiule Iisus! Duhul acestei zile este însoțit de cei sosiți cu trâmbița Ta Verginica la pomenire de patruzeci de zile de la suirea între cei din cer a păstorului Cristea, și cu el a mămicii lui Veronica, urmașa cea pentru veghea poporului călător cu Noi. Privirea celor din cer, și a celor abia sosiți între cei din cer, o, numai dor arată să aibă, numai bucurie și odihnă cerească, numai pace și mângâiere în ziua aceasta, care adună în ea frați din cer și de pe pământ aici, la masă sfântă. O, sunt și păreri de rău pentru greșelile din viață, dar suferința a încununat viața cea de după ea și împarte acum odihnă.

O, Fiule scump, Iisuse scump, ce face sufletul cel frumos în om? El își asumă orice vină a sa, sau a celor din jurul lui, iar această probă e încă greu de trecut de către oricine, dar e mare pentru cer proba aceasta. O, Tu așa ai mers la cer, prin dureri pentru toți așa ai mers spre cer, asumându-Ți vina pentru fiecare om care vrea să-și câștige prin Tine viață în cer. Omul însă nu vrea, nu poate căpăta oricum această înțelepciune a vieții, a drumului spre cer. Omul se scutură de vină, o așează pe altul, face ca Adam, se dezvinovățește, se povestește în părți, se simte lovit pe nedrept, uită să facă pași spre cer prin umilința dragostei de frați, uită să poarte cu drag sarcini și vină, uită să poarte el vină, și nu alții. Ori de câte ori îi ies în cale sarcini de purtat ca să-i fie spre cer calea, omul aruncă sarcina, aruncă pe altul vina, se dezvinovățește dacă nu cunoaște dragostea și bunurile ei, calea spre cer, Fiule scump. O, în fața cui face el aceasta, Fiule umilit?

O, fii ai înțelepciunii cuvântului Fiului meu Iisus Hristos, o, fiilor de peste tot pe unde sunteți și de pe unde veniți spre râul cuvântului aici, o, fugiți, fiilor, fugiți de duhul trufiei în care a căzut Adam. Nu vă semețiți în voi înșivă ca Adam. Fiți cu mare veghe peste voi pe calea spre cer, ca nu cumva să vă vină în gând că meritați mai mult decât alții ca voi pentru iscusință, pentru deșteptăciunea care vi se pare că o aveți. O, fiilor, putea în locul vostru să fie altul ceea ce ziceți voi că sunteți sub crucea de azi a Fiului meu, sub sarcinile purtate pentru mersul Domnului. O, au căzut de lângă Domnul cei nemulțumiți pentru ei înșiși. Nemulțumirea e lucrarea trufiei, nu e lucrarea blândeții și a smereniei inimii, ci e firea cea plină de ifoase a duhului care l-a căzut pe om de lângă Dumnezeu.

O, cât de multe v-a iertat Domnul, și cât de multe are să vă tot ierte mereu, dacă-L veți asculta să stați de partea Sa ca să Se laude cu voi înaintea a tot neamul oamenilor de la facerea lumii și până azi, o, până azi, când ca întotdeauna pe pământ nimeni nu caută cu Dumnezeu decât cu picățica, și aceasta nu se pune la Dumnezeu, că Dumnezeu este iubire, e tot o iubire Dumnezeu.

O, fiilor, vegheați pentru statul vostru cu Domnul după plăcerea Sa, că multe dau să-i încânte pe cei de pe pământ, așa cum banul îl încântă pe om ca să urmeze calea lui, calea banului, și merge omul de la margini la margini după bani. Banul nu este de la Dumnezeu. Banul are pe el capul cezarului și al celor mari de pe pământ între oameni. Banul este o fereastră prin care diavolul îi face omului cu ochiul ca să-l atragă prin această fereastră spre lume, spre cheltuiala vieții, căci cu banul nu poți cumpăra nimic, ci doar irosirea vieții și pierzi mereu ori de câte ori îl folosești. Banul are pe el chip de om, și are ochi omul de pe bani și cu ochii aceia îi face omului cu ochiul, îl farmecă pe om spre cheltuielile timpului vieții și-și vinde omul sufletul pentru bani, și vinde omul pe Dumnezeu pentru bani și se desparte de Dumnezeu omul și alege banul, iar banii se duc mai departe și n-are omul nimic la capătul drumului vieții.

Dar voi, fiilor, vegheați cu ochii spre Domnul și stați cu Domnul și câștigați-L pentru voi pe El, că numai El va rămâne, El și cei ce merg cu El pe calea Sa. Iar eu v-am ridicat spre trezie, spre paza vieții voastre cu Domnul, cu Fiul meu Iisus Hristos, și așa veți avea și vă veți păstra un suflet frumos, blând și smerit pentru frumusețea lui, cald și duios și dulce pentru Dumnezeu și pentru frați, sfânt și minunat pentru strălucirea lui Dumnezeu în om, și cărare a multora spre

Domnul. O, și mare îmi este bucuria și multă îmi este pacea că am putut să mă las vouă cu povață tare, cu hrană tare, și luați-o de mângâiere, fiilor, că Fiul meu Hristos voiește să locuiască în voi, și să se vadă până departe această slavă a Sa în voi.

Eu, Fiule Doamne, am ajutat iubirea lor spre Tine și am fost în duhul poporului Tău din cer și al celui de pe pământ laolaltă aici, acum, în ziua mea de amintire, când iată, stăm la masă bogată cu însemnătatea ei.

Eu Te cuprind în bucuria zilei și toată să fie a Ta, toată bucuria ei, iar noi toți întru ea, întru Tine, Fiule scump al meu. Amin.

— O, e multă mărirea din ziua aceasta sus și jos, mamă, iar tu ai fost un învățător mare acum, mama Mea.

O, fiilor, rămâneți în cuvântul Meu, al sărbătorilor cerești când vi se dă învățătură vouă! Îmbrăcați-vă în împlinirea cuvântului Meu, fiilor! Fiți mereu, mereu rodul cel împlinit al învățăturii cea din cer peste voi, ca să se vadă împlinirea ei pe pământ. O, cum ați putea să vă numiți voi altfel fii ai credinței sfinte cu fapta ei?

O, pace vouă, fiilor! Nu mai am decât la voi și cu voi odihna Mea. Faceți prielnic Domnului locul de la voi, purtarea voastră, și tot duhul care plutește aici întru întâmpinarea Mea, căci Eu vin, vin la voi, mereu vin la voi, și nu mai am unde, decât la voi să vin, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2019

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Învățătură despre purtarea crucii. Cuvânt pentru creștinul care Îl lovește pe Domnul. Încă un sufleț se adaugă la familia cea din cer a acestui popor.

E praznic mare și sfânt pe pământ și în cer, și pace vouă, și pace crucii Mele cu voi, și a voastră cu Mine, fiilor din cetatea Mea de cuvânt! E praznicul crucii Mele și vă întăresc pentru mersul cu crucea. O, e greu să pună omul pe făgaș mersul lui cu Mine pe calea vieții, că îi trebuie umilință de duh, fiilor, iar aceasta ce îi trebuie îi este greu să poată el.

O, pace vouă, că vin la voi mereu, și nu pot fără pace în voi și între voi, și nu pot fără iubirea care face ușoară calea voastră cu Mine, calea crucii, fiilor, că am zis că Eu sunt Calea, iar Eu prin cruce M-am arătat cine sunt, și le-am spus apoi celor ce voiesc să vină după Mine, le-am spus să facă și ei ce am făcut Eu, lepădarea de sine să facă peste ei așa cum am făcut Eu, Domnul, peste Mine, iar oamenii trufași Mi-au luat din mijlocul lor viața, o, și așa am arătat Eu omului cum se merge cu Dumnezeu, dacă voiește cineva să umble după Mine.

O, fiilor, Mă doare că nu se uită omul la Mine. Mă mângâi că vă pot spune vouă toate. Mă doare că nu iubește omul să se lepede de sine ca să poată să-și ia crucea și să Mă urmeze cu ea, cu viața lui să Mă urmeze și să slujească cu ea mersului Meu cu crucea. Nu pot merge după Mine cei ce nu mai pot de bine cu binele de pe pământ, că aceia nu caută să placă lui Dumnezeu, ci oamenilor, o, și să nu audă de cruce oamenii.

O, fiilor, grea Mi-a fost calea venirii Mele de azi cuvânt pe pământ, grea și cu durere din partea celor nestatornici și neascultători pe cale! Dacă atunci Mă îmbrânceau mai-marii Ierusalimului, acum M-au tot îmbrâncit creștinii care veneau la auzul venirii Mele la trâmbița Mea Verginica, o, și mergeau o vreme, iar apoi făceau rău lui Dumnezeu și mersului Său, căci cine nu are lepădare de sine când dă să umble după Dumnezeu, acela se dorește pe sine și are viață de sine și ascultă de dorințele lui și-și caută viață după placul lui. Dar iată, s-au apropiat din aceia și Mi-au stricat mult lucru și au călcat peste munca Mea și M-au dat în lături, și s-au dus într-ale lor apoi, o, că nu poate cu crucea omul, nu poate până la sfârșit cel ce se iubește pe sine.

Fiilor, fiilor, e praznicul crucii, crucea pe care am fost Eu întins și pus în cuie și scos afară dintre oameni, măi poporul Meu. O, aș vrea cu dor, aș vrea să am pe mai mulți cărora să le spun laolaltă lor că sunt ei poporul Meu, dar am de suspinat încă, fiindcă cei ce sunt popor al Meu nu sunt mulți, dar mulți se cred că sunt, și nu sunt ei popor al Meu din pricina nelepădării de sine, a necumințeniei, a nestatorniciei, a neiubirii de Dumnezeu și de frați, iar Eu suspin, că multă durere și rușine se strânge pe Duhul și pe fața Mea de la cei ce se pretind că sunt creștini ai acestui cuvânt și popor. Ei însă Mă sapă, Îmi sapă mersul, căci trufia lor este mai mare decât ei, Mă defaimă cu ea, că n-au obiceiul ascultării de Dumnezeu și de mersul cel cu cârmă și cu lumină pe cale, fiilor. Dar nu, ei n-au putut aceasta, și nu-i așa de grea neputința lor de a asculta pentru mersul lor, pe cât de grea pentru Dumnezeu este nepocăința lor de greșale, o, și Mi-e milă de sufletele lor, că ei nu știu ce fac, ba Îmi mai și culcă la pământ pe cei ce și-au ales să creadă, să nu defaime, să nu se aplece bârfelilor și duhului de hulă asupra mersului Meu de azi, iar neastâmpărul celor răzvrătiți este mult.

Îi povățuiesc încă pe cei ce se țin statornici și le spun să nu uite de veghe peste mintea și urechea lor, peste credința lor, căci otrava celor ce împart îndoieli și necredință este întinsă cu multul, că nu poate duhul rău să se astâmpere dacă Eu Mă port cu voi spre ziua Mea de slavă și de biruință asupra diavolului, o, fiilor, iar crucea este salvare mare pentru cei ce știu să înțeleagă ce înseamnă cruce purtată și iubită, o, și vă spun Eu vouă ce îndur de la cei ce nu iubesc crucea, ci pe ei înșiși se iubesc, și pe cei ce zic și fac ca ei, dar nu din iubire, ci din interes se unesc ei spre poreclirea voastră și a mersului Meu cu voi.

Vă îndemn, cu lacrimi vă îndemn să vă purtați curați de duhul căderii din Dumnezeu, căci cu durere Mi-a fost tot drumul acestei lucrări de cuvânt, o, fiilor. Pe toată calea crucii Mele de azi n-am avut sprijin de pe pământ, ci numai îmbrânceli, numai vânzare, numai înjosire, numai lepădare de pe cale a celor ce se apropiau ca să fie miluiți pentru suferințele și păcatele lor, care îi apăsau. Mai nimeni n-a știut, n-a învățat de la Mine să se lepede de sine și să poată cu Mine, să poată pentru ei și să-Mi ajute Mie prin greul de azi al mersului Meu până la sfârșit.

O, se împiedicau în tot ce voiau cei ce veneau să meargă, dar nimeni nu lua aminte la cuvântul Meu cel de acum două mii de ani ca să vină după Mine cu crucea, cu viața lui, după ce s-ar fi lepădat de sine omul care se alege cu Hristos, căci pe calea cu Mine crucea este calea, și e cu vrăjmași calea, cu vrăjmași care stau la pândă pe la răspântii peste tot, o, și stă vrăjmașul creștinului, stă lângă Mine cu față de creștin, ca să Mă dărâme stă, ca să Mă vândă apoi, și ca să se facă iudă cel ce se lasă cumpărat împotriva Mea.

O, creștine care Mă lovești acum, ți-am ieșit înainte cu bărcuța ca să te scap de apele tulburi, și te-am curățat cu mila Mea de tine de tot mâlul de pe tine și din tine și ți-am dat hra-

nă cerească și ai crescut, o, și apoi te-ai dat mare și ai greșit cu neumilința, iar apoi M-ai dat la spate și ai sărit în apa cea neagră iarăși, o, iarăși M-ai pierdut, și te-ai făcut așa de urât fără de Mine în credința ta, în inima ta și în fapta vieții tale, și te-ai amestecat printre fiii lumii și nu mai ai frumusețea cea de la Mine, o, și ai aruncat în Mine ca să Mă lovești, ca să-Mi pui nume de batjocură, și ai crezut că ești și că vei fi de preț în ochii lumii, iar peste Mine ai lăsat durere și rușine.

O, am o durere mare, o zgârietură mereu pe față de la o inimă trufașă, și care nu-și mai astâmpără trufia, mărturisind durere pentru creștini, dar lovind în mersul Meu cel sfânt cu o mânuță de popor, pe care numai Eu îl știu cum și cât este.

O, măi inimă trufașă și neastâmpărată, îți vine mereu pe limbă să defaimi calea Mea și a purtătorilor Mei, și îți vine să crezi că nu faci aceasta, și că faci bine ce faci căutând în urma celor neascultători. Dar cine te-a pus să faci aceasta? O, întreabă-te de unde-ți vine ție lucrarea cu care clatini de pe picioare pe cei slabi cu statul lor, crezând că le vrei și le faci bine lor? Te dai mare înțelept și purtător de grijă peste creștinii pe care tu îi crezi că sunt cu poporul cuvântului Meu. Ți-am îngăduit să intri dacă ai bătut, dacă așa ai voit, dar n-ai stat după voia Mea, și Mi-ai adus rușine și dureri și rane. O, nu poți, nu știi să stai în voile Mele. Din pricina trufiei nu știi, de-i faci pe cei ce caută spre Mine să te creadă cu Mine și de la Mine pe aici pe aproape. Dar nu, Eu, Domnul, le spun lor acum că Mi-ai făcut mereu în necaz și ai împărțit cleveteli că-ți place să faci asta, și ai împrăștiat bârfeli și clătinare din credință, o, și-ți faci rost de un răspuns greu. O, nu mai încerca, îți spun, nu mai vorbi în numele acestui popor și lucrare de cuvânt. Tu n-ai înțeles voia Mea, n-ai înțeles că nu te-a lăsat trufia să înțelegi pe cele de la Dumnezeu peste poporul Meu, o, și numai Eu, Domnul, numai Eu știu cât și cine este popor al Meu dintre toți cei ce se țin ca și tine pe lângă acest mers al Meu cu un popor sub crucea Mea.

O, nu te mai îngâmfa! Te-ai îngâmfat destulă vreme de când tot stai pe aproape, și am tăcut. Închide gura și taci, nu mai grăi în dreptul acestei lucrări de cuvânt. Ai grijă să asculți aceasta ce-ți spun! Sfârșește cu bâlbâiala ta, că iată, M-ai mâniat ca să-ți spun aceasta ție. Fiii cuvântului Meu îți văd trufia și văd ce faci și cât strici, dar ei stau departe, nu se bagă peste tine, nu-ți caută pașii. Eu însă văd din cer neastâmpărul tău, că n-ai stat la casa ta ca să nu greșești mersului Meu de azi. N-ai fost cuminte, și ai dat să umbli după Mine, dar gura nu-ți mai tace, te dai mare prin ea și-Mi tot aduci rușine și tot ologești credința din inima omului care Mă crede în acest cuvânt și îl faci să nu mai creadă că Eu sunt și că Eu știu ce fac, nu tu. O, ce vei face când va fi să dai răspuns pentru clătinarea credinței puse în dar de către Dumnezeu în cel pe care tu îl jupuiești de acest dar? O, vai de cel ce ridică sabia sa, limba sa ca să ucidă pe Dumnezeu în om, credința omului pentru timpul mântuirii lui, căci viața sub cruce este timpul mântuirii!

Te povățuiesc să te cumințești și să te lași tămăduit de trufia din tine, și pe care nu ți-o înțelegi, sau nu vrei să ți-o vezi, și cum lucrezi mânat de ea peste cei ce trag spre tine crezându-te de la Mine și al mersului Meu de azi, dar tu Îmi lovești mersul, asta faci.

Îi spun poporului cuvântului Meu că nu-i cu Mine cine e cu tine, și nu-i cu tine cine e cu Mine, că iată, te înfigi unde este al Meu și Mă bagi unde nu este al Meu, o, suflete trufaș și prea îndrăzneț. O, stai liniștit în legea ta! Nu mai călca peste planul Meu cu gura ta, că nu lovești în cei de care nu-ți convine ție de ei, de îi defaimi cum defăima Israel pe David, care plângea înaintea Mea pentru apăsarea sub care îndura disprețul de la poporul neastâmpărat în rele. O, nu omul, nu calul îl lovești. Pe călăreț îl lovești, precum este scris. În Dumnezeu lovești, căci Eu sunt acest cuvânt, iar cei ce au lovit sunt fripți la inimă acum, și tot mai fripți vor fi dacă au pierdut din ei pacea Mea pentru pacea lor, și vai de pacea lor, că n-au pace, o, și de unde să aibă, când toate cele bune sunt de la Dumnezeu?

Iar vouă, celor ce vă smintiți, Eu, Domnul, vă spun, nu v-a fost dat să mergeți până la capăt pentru că ați greșit credinței date de Mine vouă în dar, și ascultării, de care v-am rugat să țineți seama, și lipsei de căință pentru greșale, și iată, vă clătinați de pe cale în lături după gustul duhului rău, care v-a ademenit pe voi să nu credeți adevărului din cuvântul Meu, ci să credeți iscoadelor și zvonurilor, minciunii și nedragostei celor ce s-au pus pe rele asupra voastră ca să vă despartă și pe voi de Dumnezeul salvării voastre de la judecata faptelor voastre.

O, creștine, cel ce lovește din întuneric acum ca să te despoaie de tot de cămășuța cerească, în care Eu te-am învăluit ca să te am copil al Meu, o, iată, se încearcă prin acesta credința ta, care trebuie pusă la probă prin încercări, prin loviri, prin defăimări, iar dacă n-ai căutat să stai mereu bine între tine și Mine primești acum plata pentru care ai lucrat, primești căderea în care ai stat neascultând, că n-ai stat pe picioare, iar păcatul necredinței tale acum este plata păcatului neascultării, o, fiu neascultător de Tatăl și de Fiul Său iubit, pe Care ți L-a trimis în întâmpinare ca să nu te omoare vremea și satana și necredința împrăștiată peste pământ peste tot de feluri de oameni potrivnici prin alegerile lor, și care țin pe căi greșite pe oameni, și care au ținta diavolească să-L desființeze pe Dumnezeu prin mers pe alături sub același nume și Dumnezeu.

O, poporul Meu, popor al cuvântului Meu, numai Eu știu statul și numărul tău, iar tu caută să stai sub crucea Mea, care te ocrotește dacă ești al Meu, și ca să te ocrotești ca să nu greșești prin cei greșiți.

O, fiilor, când am venit acum două mii de ani am venit prin mamă Fecioară și M-am făcut Om, o, și am venit prin cruce apoi. Am plecat prin cruce și am venit prin cruce și sunt cu crucea, iar crucea Mea este neamul oamenilor care n-au vrut să le fie de folos venirea Mea prin Fecioară și prin cruce și prin învierea Mea cea de după cruce. O, iată, iarăși vin. Cum să nu vin după om, o, cum să nu vin iarăși și iarăși și mereu, dacă omul este facerea Mea cea pentru care am făcut toată facerea cea de până la el, ca să-l așez pe om în mijlocul și în frumusețea lui Dumnezeu toată?

Se plictisește creștinul de prea mult stat cu Dumnezeu și cu cerul, cu Duhul Sfânt, Care umple totul de viață. I se pare greu creștinului să nu mai fie și el în voile lui, în felul lui de a fi, și asta de când l-am zidit pe om și până azi. O, dar trecerea pe aici este scurtă, iar viața de după statul aici nu are sfârșit, și dacă nu ți-o agonisești în timpul acesta scurt, când ți se cere să iubești statul cu cei din cer, o, cum să treci apoi la ei, la odihna cea de după truda timpului pământesc?

O, fiilor, iată cât de ușor pierde omul ceea ce ar putea avea după ce-și sfârșește lucrul cel pentru odihnă apoi! O, n-are omul înțelepciunea să socotească bine ce îi va fi lui după viața cea din trup. Mama Mea Fecioara a trăit numai pentru viața cea de după trup.

E scurtă viața de aici, și nu știe omul ce să facă cu ea.

Eu însă Îmi învăț poporul să Mă asculte ca să fiu cu el aici, și apoi tot cu el să fiu, iar el cu Mine, acolo unde sunt Eu să fie și poporul Meu, care este cu Mine după adevăr.

Că iată, încă adaug la familia cea din cer a acestui popor, încă un sufletel merge acum la odihna sa. L-am trecut prin suferință ca să iau din dreptul lui greșalele care le-a avut ca un om, dar Eu mereu i-am spus să fie atent ca să nu greșească lucrării cuvântului Meu, și i-am spus să fie atent să asculte de cei ce veghează din partea Mea, iar dacă n-a putut deplin aceasta, Eu, Domnul, i-am pregătit curățire și mersul în cer, și-i binecuvintez trecerea și mergem să-l conducem, fiilor.

Iar pe ceilalți creștini, care vor să asculte și să nu greșească împlinirii cuvântului Meu, îi îndemn să stea bine și cu frică și cu luare aminte tot timpul ziua și noaptea și să asculte veghind, că așa se stă în acest popor de fii binecuvântați prin ascultarea lor de Dumnezeu.

Și iată, fiilor, praznicul crucii Mele v-a adus vouă cuvântul Meu de veghe, căci veghea trebuie întărită tot mai mult, o, și de ar înțelege cei peste care Eu, Domnul, am sunat clopoțelul ca să ia aminte ei!

Vă cuprind în pacea Mea, în puterea crucii Mele, fiilor. Aș fi voit să grăiesc și pentru cei fără de cruce pe pământ și fără de credință în cruce, dar acum atât am stat cu voi, și pace vouă, tot mai multă pace peste voi, fiilor, căci aveți de gătit acum calea celui ce se alătură celor din cer ai poporului Meu cel de azi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2019

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Va veni proba credinței și a credincioșiei. Pilda spinului care s-a măsurat cu trandafirul. Frumusețea și greul drumului crucii.

O, fiilor hrăniți de iubirea cuvântului Meu, e tot o iubire graiul Meu de peste voi. De dor vin, de grijă pentru voi vin și vă dau cuvântul Meu ca să-l puneți peste voi cu împlinirea lui. Așa cum omului îi place mereu să-și facă rost de hăinuțe noi și să se bucure de ele, tot așa și Eu, ca și pe niște hăinuțe noi, ca veșmânt sufletelor voastre vă dau vouă cuvântul Meu în sărbători și vă îmbrac în cuvânt, fiilor, și nu pot să nu fac asta ori de câte ori găsesc prilej să vin.

O, măi poporul Meu cel ascultător și statornic, vezi ce faci, vezi să stai în credință, fiule, vezi să rămâi de partea credinței, că-ți este pusă la probă credința, dar și credincioșia. Vin în calea mersului tău cu Domnul tău, vin nori negri, vin furtuni și ploaie cu grindină, vezi să știi să te ferești ca să nu-ți spargă capul. Vin zvonuri și nedumeriri ca în vreme de război, iar dacă te mai nimerește și vreun fulger cu trăznetul lui, tu cazi mort dacă Eu nu sunt lângă tine ca să suflu peste tine salvare și credință, ca să nu pierzi soarele cu binefacerile lui, ca să nu rămâi necercetat în vremi de clătinare, ca să nu rămâi în voile tale, care te distrug pic cu pic, după ce te îndulcesc, că Eu nu-i pot vindeca pe cei neascultători și liberi pentru voile lor, care-i scot la drum deschis, drum plin de dușmani gata de pradă pentru cei ce ies, ducându-se singuri în laț.

O, fiilor, stau cu voi în lucru în zi de serbare pentru mama Mea Fecioara. Vin să vă fiu călăuză, vin mereu să vă luminez calea, să vă aprind candela credinței și să vă aduc îndreptare în toate câte sunt de lucrat și de vegheat, o, și să veghem împreună, nu singuri să vă vegheați, căci omul este învățat din firea lui cea veche și rea să-și vadă singur de pașii vieții lui și să dea deoparte pe Dumnezeu de peste el. Că iată, M-au dat de peste ei cei ce și-au luat jucăriile lor și au plecat cu ele în lume ca să fie liberi pentru voile lor și să-și facă unii altora jucării. O, n-au înțeles aceștia cum să se dea lui Dumnezeu, iar dacă n-au înțeles nu s-au dat câtă vreme au stat pe lângă lucrul Meu cel pentru viața unui popor pus deoparte pentru Dumnezeu.

O, când vii la Dumnezeu vino cu supunere, fiule, vino pentru supunere, că altfel faci ce a făcut Adam în rai, că a făcut de capul lui și și-a băgat apoi capul în întuneric cu tot ce a avut el în cap, iar când lumina l-a vădit cu cele ascunse în el, cu cele fără Dumnezeu în lucrul lui, o, a fugit Adam de lumină, a dat să fugă, dar lumina i-a grăit și i-a spus: *«Unde ești? Unde fugi acum?»*

O, fiilor, dacă Eu cu mâna Mea tare v-am scos din Egipt, din mijlocul lumii păcătoase și pierdute de la fața Mea prin rătăcirile ei, voi apoi trebuie să vă lăsați călăuziți așa cum l-am călăuzit pe Israel prin mâna lui Moise, cu care Eu grăiam poporului, iar el primea și călăuzea din partea Mea. Dar dacă ei cârteau în multe, și dacă se aplecau spre dorințe cădeau din nou în prăpastie, în Babilonul pierzării oamenilor, iar cei ce fac ca ei, și nu ascultă de călăuză pentru viață cârmuită cu cuvântul, o, ei iarăși cad, și cad rușinos, și e rușinos pentru voi să nu cunoașteți aceasta, să nu știți primejdia în care puteți cădea, fiilor.

Nu-i plăcea poporului ales să stea pe lângă Moise dacă l-am scos din Egipt, o, nu-i plăcea, își căuta voile lui. Nu le-a plăcut decât la doi din popor, și aceia au stat tot timpul lângă Moise aproape, și numai aceia au mai rămas în viață, iar ceilalți toți au murit, au murit prin neascultare, prin necredință, prin răzvrătire, prin nemulțumire, prin defăimare asupra lui Moise, precum este scris.

Așadar, nu vă jucați, cu privire la paza și călăuzirea pașilor voștri toți. Eu vin și vă spun cu cuvânt, fiilor, dar dacă voi nu Mă lăsați la veghe nu veți rămâne cu Mine, și veți fi luați de cei prin care diavolul, dornic să vă nimicească de lângă Dumnezeu, vă va încânta spre nepăsare, și apoi spre păcătuire prin neascultare, spre strivirea sub voile voastre a cuvântului Meu cu care-Mi veghez poporul ca să-l am al Meu, ca să nu Mă piardă prin neascultare cel ce a bătut ca să intre cu Mine și să-l înviez pe el de partea veșniciei cu Mine apoi.

Fiilor, fiilor, dragostea din voi pentru Mine și pentru frați și pentru cetatea Mea, să vă fie ea curată și vie. Să nu afle odihnă această dragoste, căci odihna îi dăunează. Dragostea care nu cade niciodată lucrează și nu stă din lucrul ei, o, nu stă, fiilor, lucrează mereu, nu se culcă, nu culcă omul care o are de lucrare, ci e mereu în floare și nu se închide, nu se veștejește ea, nu apune frumusețea ei, o, și ce frumos este un așa frumos om, și nu poate altfel să fie frumos omul!

S-a ridicat odată spinul să se măsoare cu trandafirul și l-a întrebat: ce ai tu de trag la tine toți, iar la mine nu? Am și eu ce ai și tu. Ce ai tu mai mult? Iar trandafirul i-a răspuns: Nu am nimic mai mult ca tine la înfățișare, dar ceea ce atrage pe toți la mine e parfumul meu, el împlinește frumusețea mea.

O, fiilor de peste tot ai iubirii pentru cuvântul Meu, prin credință le putem pe toate, nu prin necredință, fiilor. Necredința nu are niciun fel de miros, dar credința este mir de nard pe pământ și în cer. Sunt nevoit să grăiesc celor ce nu știu lupta Mea pentru paza lucrării cuvântului Meu și a mersului Meu cu poporul cel ascultător, că multe se zbat să le iasă în cale celor ce se aleg pentru credință până la sfârșit, și multe dau să le umble la credință și la viață ca să-și strice ei iarăși mersul cu Dumnezeu și pregătirea cea pentru viață.

Mai rău decât cel ce varsă sânge este păcatul celui ce strivește credința din creștin. Tot timpul mersului Meu de azi cu cuvântul au fost pe lângă Mine împrăștietori de taine, care-Mi duceau în lături cu tot cu ei pe cele dinăuntru, și veneau suferințe și căderi și prigoane, și se bucura diavolul de biruința lui, așa cum se bucură și azi de cei smulși de el din rândul fiilor poporului Meu.

Porți vina neascultării când calci peste cuvântul Meu, cu care-ți povățuiesc pașii. O, fiule, îți este dușman cel ce-ți șubrezește credința, iar tu porți vina neascultării, căci omul îl sapă pe om, și numai Eu, Domnul, știu cât de mult, cât de mult este împrăștiată din creștin în creștin această nimicire ca să cadă cel ce stă pe picioarele lui după voia Mea.

Capeți față de hoț după ce calci peste credință și peste ascultarea de Dumnezeu. Te porți urât și împărțit și trădător de Dumnezeu prin tot ceea ce ascunzi sub haină. Iar Eu am spus și spun: O, nu așa, fiilor, nu așa, și spun: Fiți mărturisitori, nu stați pe chip cu față de hoț, nu stați uscați de duhul adevărului, care mărturisește și nu tace!

O, fiilor care Mă aduceți la ei, nici Eu, nici voi, nu avem bizuință și încredere în cei tăcuți și nelucrători cu Duhul Sfânt la mesele Mele de dragoste cu Mine, cu voi și cu ei, o, și ce dulci și vii ar fi să fie zilele de serbare când ei vin să ia de pe masa dragostei!

O, câtă iubire trebuie, câtă viață prin ea pentru Dumnezeu! E mică dragostea și lucrarea ei, e fără de față și de putere pentru mers cu Hristos. Creștinul, iată, nu are dragul nici să trăiască pentru Hristos, dară să mai și moară pentru Domnul său.

O, mama Mea, e zi de iubire și de învățătură cu iubire ziua ta de serbare. Să le dăm lor putere pentru Noi, mamă. Să le deslușim lor slujirea cea pentru Dumnezeu, mama Mea.

—— O, Fiule Iisus, iubirea mea, eu pentru Tine am trăit atâta de frumos, atâta de duios, mereu numai pentru Tine, mereu pe voia Ta, din pricina iubirii din care am fost plămădită de Dumnezeu, și am împărțit mereu și peste tot parfumul acestei iubiri la mulți, și făceam din spini trandafiri și Ți-i dăruiam, Fiule scump.

Le vom da în ziua mea de serbare, le vom da acum îndemn la cei ce Ne poartă, și vor lucra ei în ziua aceasta peste cei strânși la serbarea mea, iar apoi cuvântul Ne va fi așezat în fața lor în tot întregul lui cu ziua aceasta de școală sfântă pentru fiii poporului Tău. Tu ești acum în lucru cu cuvântul, și sunt și eu. Iar Tu acum vei întări credința în cei ce rămân cu Noi până la sfârșit, și le vom da lor vlagă mereu, Fiule scump.

—— Iată, fiilor, mama Mea vă va învăța în ziua aceasta deslușirea slujirii pentru Dumnezeu, căci cine nu-L cunoaște bine pe Domnul, acela se clatină încă.

O, vino și Mă întreabă pentru nedumerirea ta. Îți voi răspunde punct cu punct, fiule neîmplinit în credință. Te voi curăți de toți scaieții de pe haină, de pe minte, de pe inimă, dar vino și bate ca să iei răspunsul Meu, și să nu iei de pe unde ți se împarte, căci omul nu este Dumnezeu, ba îți este dușman și îți zdrobește credința în venirea Mea cea de azi și-ți face rost de iadul necredinței, căci tu nu veghezi, fiule. O, vino și bate, vino ca să te spăl de vina umblatului singur, căci celui ce umblă singur așa îi trebuie. Îi dă diavolul de lucru și îi dă de lucru diavolului, care are de ce să vină să-l atace pe cel singur, și vine că-l găsește singur, răzleț, chiar dacă are nume de fiu al lui Dumnezeu.

Binecuvintez lucrul zilei de azi peste cei veniți la învățătura Mea, la curățirea inimii, a minții, a credinței, a iubirii, și apoi la însuflețirea în slujire.

Oprim un picuț ca să lucrați, fiilor lucrători din partea Mea, și le vom da apoi tot cuvântul zilei. Facem timp pentru toate, dar mergem înainte cu cuvântul cel pentru pus în carte. Sunt cu voi în toată clipa și vă călăuzesc cu Duhul Meu. Lucrăm cu săpun și spălăm bine, și apoi spălăm și săpunul, ne spălăm și noi, căci și săpunul trebuie spălat după ce el spală cu clăbucul lui tot ce trebuie spălat și curățat. O, vă veți întreba de ce și cu ce se spală săpunul. Cu apă se spală, apa este cea care spală, fiilor, iar Eu sunt apa aceasta și curge ea din Mine peste voi în șuvoi, curge râu, curge și înnoiește viața și credința și iubirea Mea în om.

Mă uit acum la voi și veghez de deasupra lucrul vostru peste cei ce iau din el pentru ei, fiilor. Amin.

*

Mergem înainte cu lucrul cuvântului Meu din ziua aceasta, că deslușirea slujirii pentru Dumnezeu se face minune de om nou când omul o are pe ea de lucrare, iar dacă nu are se vede bine că nu o are, se cunoaște deslușit dacă Eu sunt cu omul pe calea vieții lui și dacă el este cu Mine prin pașii lui, prin purtarea lui, și mai ales prin cuvintele lui, și este o vorbă care spune că fiecare pasăre piere pe limba ei, și iată, despre cuvintele gurii voiesc să deslușim acum, fiilor, căci iubirea sau neiubirea de Dumnezeu și de frați, statornicia sau nestatornicia, umilința sau neumilința inimii, curățenia inimii sau lipsa ei, se cunosc acestea toate prin cuvintele gurii, prin rostirea lor pe dinafară, că printr-un picuț de încordare, adică de neiubire, dau pe dinafară cele ale inimii și îl dovedesc pe om deslușit cum este înăuntrul său, și nimeni nu se poate ascunde în sine oricât s-ar piti el, și de aceea punem azi pe masă lecția slujirii cea pentru Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, cuvintele gurii sunt de ajuns să întărească sau să dezamăgească, și aici grăim de rodul credinței și al credincioșiei față de Dumnezeu și de frați. Cuvintele gurii sunt mai mereu neîngerești, necreștinești pe buzele multora care se pretind a fi iubitori de Dumnezeu, și aceasta pentru că ei nu înțeleg ce face în om și în afara lui slujirea cea pentru Dumnezeu. O, dacă tu, creștine, slujești cu viața ta lui Dumnezeu, aceasta se cunoaște din purtarea ta și a cuvintelor tale între tine și frații cei întru Hristos pe calea vieții tale.

O, măi fiilor, de s-ar trage în lături de pe calea mersului Meu de azi cei ce dezbină pe cei ce merg, cei ce se umplu de pretenții, de nemulțumiri din pricina duhului trufiei din om, trufie nepriceputǎ de cel ce se dă de gol cu ea prin purtarea lui, prin cuvintele lui!

Aș învăța pe cei ce vin la învățat, i-aș învăța slujirea cea pentru Dumnezeu, și apoi plata pentru ea i-aș învăța pe cei ce se apropie de apa aceasta a spălării vieții, dar cei ce vin, iată, nu toți vin la spălare, ci vin să tulbure mersul Meu cel cu anevoie purtat din cer și de pe pământ.

O, nu sunt statornici pentru Dumnezeu cei ce nu înțeleg ce înseamnă Dumnezeu cu omul și slujirea omului cu viața sa în voile lui Dumnezeu, iar omul Mă umilește mult, Mă pedepsește mult pentru voile sale, pentru dorurile sale. Școala de la care se învață felul de viață a statorniciei cu Dumnezeu, e smerenia inimii această școală, dar e scump acest dar peste viața omului, și nu se mai găsește ca să-l pot Eu pune pe rana Mea cea de șapte mii de ani, cea primită în rai de la om, căci

omul a pierdut raiul, supunerea și smerenia inimii, le-a pierdut numaidecât, și a căzut apoi ca pasărea care piere pe limba ei, căci inima omului e ca o pasăre care zboară în jurul trupului care o poartă și așa piere ea, prin cuvintele ei piere, și Îl pierde pe Dumnezeu, pe Cel blând și smerit cu inima, căci cum aș putea Eu să stau în inima care se semețește și nu are statornicie cu Mine și credincioșie și lucrare dulce ca a Mea?

Vă îndemn pe voi, pe cei care dați să înțelegeți mersul și statul cu Domnul, o, veniți și întrebați-Mă de darul slujirii cea pentru Dumnezeu, că dacă nu luați de la Mine lucru peste viața voastră ca să lucrați după voia Mea, voi rămâneți în voile voastre, iar Eu văd aceasta, și văd și cei pe care-i am de călăuzire între Mine și poporul cel ascultător, căci rodul necunoașterii lui Dumnezeu se vede numaidecât prin cuvintele și prin purtarea celor ce dau să se apropie de minunea cea plină de milă a cuvântului Meu cel învățător peste cei silitori spre veșnicie dulce cu Mine și cu sfinții, cu cei ce au iubit și au răbdat până la sfârșit.

O, fiilor care-Mi stați înainte ca să Mă așezați în carte, iată, prea înțelept se crede omul, și de aceea nu ia de la Dumnezeu, și cu atât mai mult de la voi, care sunteți cuvântul Meu peste poporul cu care astăzi mergem. Iată ce vă spun: nici noi să nu facem altfel, nici noi să nu luăm de la ei, că e primejdie mare să ne aplecăm atât cât vrea omul lipsit de iubire și de înțelepciunea cea pentru slujirea pentru Dumnezeu. Nu vă puneți gaj pentru cel ce asta caută, că unul ca acela se întoarce de la calea Mea și vă dă în cap cu cuvintele inimii lui, și așa își curmă mersul cu Mine și cu voi, și iată povestea celor ce dispar așa de pe cale, că fiecare pasăre piere pe limba ei, precum este scris.

Dacă însă voiește cineva să vină după Mine, acela să aibă cruce ca Mine, că altfel se apropie în zadar, căci poporul cu care Eu merg azi e sub crucea Mea, iar mersul cu crucea, pe cât e de slăvit și de frumos, pe atât este de greu, și nu poate cel ce se iubește pe sine să vină și să rămână sub crucea venirii Mele de azi, că nelepădarea de sine nu-l lasă să poată pentru Dumnezeu și ca Dumnezeu, iar libertatea să facă ce voiește e mare, și nu are ce să ajute pe om pentru umilința inimii și a dragostei sfinte pentru Domnul și pentru semeni.

Aduc aminte de inima lui Iosif cel vândut de frații săi la egipteni prin minciuna răbdată multă vreme de el și de Dumnezeu, el prin suferință, Eu prin răbdare, căci cine l-a dorit pe el spre păcat, o, a dat vina pe el, l-a schimbat pe cel vinovat cu cel nevinovat, căci cei ce cad sub păcat nu-l pot face în voie decât dacă-l fac și pe altul purtător de vină, și numai apoi își iau dreptul să facă ei păcatul cel de bună voie. Iată, această inimioară blândă a suferit înjosire și defăimare, dar Dumnezeu era cu el, și se vedea asta, până când slava Domnului l-a ridicat din obezi și i-a dat lui plata răbdării sfinților, o, și iată ce face slujirea cea pentru Dumnezeu în om și în afara lui, și cât de sus l-au așezat pe Iosif iubirea și răbdarea și lucrarea cea dulce a inimii lui!

O, omule, omule neiubitor de Dumnezeu, tu asculți atât de mult de tine însuți, de dorințele tale, de ceea ce-ți trece prin minte, și asculți de alt om asemenea ție. O, de ce, oare, de ce nu găsești cu cale să asculți de Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului? O, de ce disprețuiești pe Cel ce-ți dă viață la nașterea ta când ajungi pe pământ? Îți dau suflet, omule, când te naști, iar tu ce-Mi dai pentru acest dar? Iată, Îmi dai dispreț și necredință, după ce-Ți dau viață ca să ai și ca să fii. O, nu e drept, te ridici deasupra Mea ca la început, dar te ridici ca să mori, nu ca să trăiești.

Mama Mea Fecioara pune învățătură pe masă, fiilor, că mila ei de Mine și de suferința Mea cea de la om este multă și mare.

O, mama Mea, e grea durerea cea de la om, că el nu știe să-Mi facă bucurii şi alin pe rană. Mă mângâi cu tine, şi tu cu Mine, şi Ne aşezăm în carte cu dulce grăire, că n-avem alt dulce, decât durerea cea de la om, de la cel ce nu-l doare de Noi, mamă.

— O, Fiule Doamne, Te mângâie mama cu duhul ei, Stăpâne atât de neiubit de cei cărora le dai viaţă şi soare şi apă şi pâine şi vindecare, Doamne. O, pe mine nimeni nu m-a mângâiat pe pământ. Nu pe pământ este mângâierea, ci numai când ajungi acasă. Mângâierea cea mai dulce pe pământ pentru om este povaţa cea sfântă. Mângâierea este sfinţenia vieţii, căci cine o are şi o păstrează îi ajunge ea de mângâiere, că ea miluieşte mult pe om, ea mângâie pe Domnul şi Îl ţine înăuntrul omului sfânt, iar cel sfânt se roagă ca împăratul David şi spune: *«Să nu vină, Doamne, peste mine picior de mândrie, iar mâna păcătosului să nu mă clatine».*

O, să nu vă trebuiască mângâieri, fiilor care dați să cunoașteți pe Domnul. Să vă simțiți vrednici de suferință și de dispreț, că așa gândește cel ce se teme de Domnul, și iată, Duhul Sfânt vine cu Fiul meu Iisus Hristos și vă învață pe voi. Fiul meu merită mângâiere de la voi, ca să vă miluiască El apoi în vreme de neputințe și de încercări. O, și nu uitați că diavolul, dacă-i slujit prin nedragoste de Dumnezeu, poate să vă clatine și puteți deveni cei mai mari dușmani ai lui Dumnezeu, căci știți pe cele ale Domnului. Așadar, slujirea cea pentru Dumnezeu este sfințenia, iar fără ea nu-I puteți fi de mângâiere și de slujire Celui ce S-a coborât din cer la voi ca să vă învețe întoarcerea acasă și calea spre acasă. Eu Îi sunt mamă, că m-am făcut cale a Sa ca să vină la voi, și pot să vă fiu și vouă cale ca să fiți cu El, dar trebuie să învățați de la mine, de la viața mea de pe pământ să învățați ce înseamnă să faceți voia Lui și nu pe a voastră. O, dacă nu știți aceasta, învățați de la mine, din povestea vieții mele. Învățați de la mama lui Hristos, ca să știți apoi cum să-I slujiți lui Dumnezeu cu viața, o, fiilor. Amin.

— Le-ai spus lor, mama Mea, de darul și de harul sfințeniei, cu care-Mi pot sluji cei ce dau să vină și să fie sub crucea venirii Mele de azi, mamă. Dar dacă ei nu slujesc sfințeniei din ei cu toate roadele ei, cu cuvântul gurii și al inimii lor, cu iubirea, cu umilința cea fără de sfârșit, cu răbdarea cea dusă până sfârșesc mersul, până sus, o, nu le poate ajuta lor sfințenia prielnică Mie ca să stau în om cu voia Mea.

Așadar, luați aminte și iar luați aminte la cuvinte, la curățenia și adevărul lor luați aminte voi, cei ce doriți să puteți, și să nu cădeți de pe cale cu Mine, că iată ce greu îi este celui ce vine, și ca să rămână apoi de partea credinței în cuvântul Meu și ca să nu-l lovească și ca să nu-l numească mincinos.

O, ce ușor poți pierde mersul cu Mine, fiule necopt la minte pe calea aceasta de slavă a Mea cu omul pe pământ!

Mă aplec rugându-vă mult, nu treceți cu vederea, nu uitați lecția de azi, și puneți-o peste voi și învățați-i pe dinafară tâlcul ei și punerea în lucru peste pașii voștri, dacă ați venit să fiți și voi pe calea venirii Mele de azi. Căutați să fiți trandafiri dulce-mirositori, nu spini să fiți și să rămâneți, că iată, sunt numai răni, nu pot să Mă ating de voi fără să Mă înțepați, fără să-Mi înțepați mersul. Așadar, învățați, ca să țineți minte, fiilor.

Iar voi, cei de sub sarcina Mea purtată cu voi, o, fiilor, voi aveți nevoie de întărire mereu, dar pe pământ e greu să găsiți sprijin, măi fiilor. Eu vă strâng lăcrimioarele și vi le păstrez în cer și fac vindecare cu ele pentru cei ce iubesc umilința prin încercări, iar vouă vă fac buchețel de flori pentru lacrimi, și vă fac așa cum voi știți Eu să fac și să vă dau. O, așa e cu Domnul, toate durerile sunt mângâieri, căci vai celor ce caută bucurii care-i învinuiesc apoi, căci ele trec, și trec și ei spre plata care și-au pregătit-o.

Iar vouă, pace vouă! Când Eu vă spun aceasta, mângâiați-vă, fiilor, și mângâiați, mângâiați pe poporul Meu cel credincios, pe cel ascultător prin sfințenie, dar și prin roadele ei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2019

Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Omul este dator să-I dea lui Dumnezeu viața. Ascunderile mici pot aduce ascunderi mari. Cei ce îi învață ascunderea pe cei din jur sunt ca lupul care omoară oaia și îi suge sângele și o părăsește. Telefonul este arma cu care creștinul se împușcă singur, ascunzându-se de Dumnezeu și de frați.

Sunt îmbrăcat în cuvânt și stau înaintea voastră ca să Mă primiți și să Mă dați celor ce Mă caută și Mă găsesc la voi și cu voi, și celor ce nu Mă caută, ca să le fiu lor Dumnezeu, fiilor. Mă slujesc de voi ca să pot face Eu voia Tatălui Meu, ca să pot veni pe pământ cuvânt și ca să mai pot scăpa ceva din gura cea deschisă a diavolului dușman pe Dumnezeu și pe om, și care stă gata să înghită tot, tot, să fie ale lui toate, să rămână Domnul Făcătorul învins și cu munca pierdută, dar iată, Eu, Cel ce am biruit prin suferință, prin umilință, și apoi prin înviere, după o moarte rușinoasă pe cruce, Eu sunt Cel ce sunt trimis de Tatăl cuvânt pe pământ acum ca să-Mi pregătesc biruință mare, odată cu lupta cea urâtă și pe ascuns a lui satana, care lucrează prin cei câștigați de partea lui, și care-și lucrează înfrângerea lor prin întunericul faptelor lor, dar Dumnezeu este lumină mare și de aceea satana se teme și se ascunde cu lucrarea sa, care iese la lumină topindu-se ca ceara lângă foc, și va birui Dumnezeu, căci Dumnezeu a făcut cerul și pământul prin puterea Sa, prin cuvânt.

Stau de vorbă cu voi ca să Mă dau, fiilor, celor ce Mă iau de la voi. Nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu. Nu știu nici cei ce au fost călăuziți spre voi de mila Mea de Păstor, iată, nu știu nici ei toți, iar ca să le dau prilej să știe Eu vin cuvânt și grăiesc, ca să așez înțelepciunea cea pentru calea cu Dumnezeu a omului care Mă caută. Dacă M-ar căuta singur, omul nu M-ar găsi, din pricină că nu are inima curată în el, căci scris este: *«Cei ce Îl au și Îl văd pe Dumnezeu sunt cei cu inima curată și sunt cei fericiți»*. De mila omului însă fac Eu pogorământ și Mă arăt în calea lui, ca să caute el apoi pe Dumnezeu pentru el, și să nu stea fără stăpân pe pământ, căci vai celui ce este al nimănui după ce se naște și primește sufletul în dar de la Dumnezeu!

O, fiilor, omul își ajustează viața după alegerea sa și trece de copilărie și crește și-și face familie, soție și copii, și nu știe decât atât, săracul, nu știe să se dea apoi pentru câștig de viață pentru el și pentru ai lui, o, nu știe că viața trebuie câștigată lui Dumnezeu, de unde are omul viață, și este dator cu ea Celui ce i-a dat viață, o, și de aceea îi ies în cale și-i dau prilej să se aleagă Mie ca să-i cârmuiesc Eu viața pas cu pas, dor cu dor, dar nu pentru binele cel de pe pământ, cel trecător, și pentru care omul numai pământ își alege, ci pentru cerul Meu din creștin voiesc să-i fac lui cârmuire, că una e să lupte el să meargă spre cer, și mai mare ca aceasta este să aduc Eu cerul la tine, o, fiule puțin călăuzit, că mai mult tu nu voiești să te călăuzesc.

Sunt oameni și oameni. Unii vor cu Dumnezeu din starea în care sunt și stau ei, și caută să le dea Domnul, nu ei să se dea Lui. Alții pot ca Dumnezeu, adică așa cum Eu am spus, prin lepădare de sine să se dea, nu altfel, dar cel ce nu poate asta, o, cum ar putea unul ca acela să împlinească porunca vieții veșnice, iubirea de Dumnezeu mai mult decât de sine, de părinți și de frați, de soț sau soție, de copii, de rude și prieteni, de cele ce-și agonisește, care doar îl încurcă pe cale cu Domnul, ba îl și despart de Domnul și de calea cea cu Dumnezeu?

Iată, vrea omul cu Domnul, dar nu vrea cu lepădarea de sine ca să-l pot avea la lucrul Meu cel cu lumină lucrat în familia Mea de fii ca fiecare gospodar cu fii și cu lucrul gospodăriei lui.

Fiilor, fiilor, în sărbători de sfinți vin la voi și-Mi las cuvântul cu care-Mi hrănesc poporul, și pe cel ascultător, și pe cel ce nu poate aceasta, o, că puțină dragoste a mai rămas în om, măi fiilor, iar cei ce se apropie așa de calea Mea de azi a cuvântului Meu, aceștia Îmi pun în primejdie mereu mersul și împlinirile așteptate de toți sfinții Mei, ca răsplată a slujirii și iubirii lor de Dumnezeu vreme după vreme până la sfârșit.

Îmbrac în cuvânt tot ce se lucrează, dar lucrare nu la vedere, și aceasta este primejdie pentru mersul de azi al cuvântului Meu. O, că greu mai merg și tot mai greu Îmi este mersul, căci voi sunteți loviți, fiilor, sunteți disprețuiți, împinși sub vină de cei fățarnici, de cei cu două fețe, de cei ce dau să vă folosească pentru voile lor, pentru altceva decât calea lor cu Dumnezeu, iar când unii ca aceștia aud din gura Mea lucrul cel urât lucrat de ei și cu primejdie pentru ei și pentru mersul Meu, o, nu se îndreaptă, nu se apleacă, nu se căiesc, ci doar se tem ca nu cumva să iasă deasupra cele lucrate de ei în ascuns după voia lor, că unii au ales să plece, chiar dacă au avut unde, chiar dacă nu, dar să se depărteze, zic ei, de ochiul Meu, și apoi să-și ia liber să-și facă voia departe de Dumnezeu, ca și Adam după ce s-a despărțit de Dumnezeu prin păcat.

Când îl văd amețit pe creștin, Eu vin și îmbrac în cuvânt lucrarea lui ascunsă și dăunătoare lui și păgubitoare prin ascundere, și ca să audă el că Eu, Domnul, sunt prin cuvânt, sunt ochi și urechi tot timpul pentru mersul și veghea poporului Meu cel credincios, și că Mă doare și Mă îngrijorează, și ca să întăresc paza mădularelor bisericii Mele, casa Mea, care-și are temelia pusă acum două mii de ani, dar căzând ea sub lovituri de la dușmanii din ea și de lângă ea, am ridicat-o Eu pe temelia ei cea dintâi, acum, la sfârșit de timp, și i-am pus întăriturи ca să stea și ca să biruiesc Eu cu sfârșitul tainei Mele chiar cu începutul cel de atunci prin biserica Mea cea dintâi, stânca cea neclătinată cu taina ei sub nici un fel de furtuni.

Erau însuflețiți pentru Mine cei dintâi creștini fii ai bisericii Mele, pentru care am venit de la Tatăl ca s-o așez, și am așezat-o și o țin sub taină cu toată taina ei, de atunci și până azi, o, și de aceea voi nu sunteți cunoscuți nici măcar de cei de mai aproape, fiilor.

Trăiau și mureau pentru Mine fiii cei iubitori de Dumnezeu și cei iubiți la fel. Le grăiesc celor ce s-au apropiat de acest foc sfânt și le spun așa: Voi, cei mai mulți dintre voi, care v-ați apropiat și ați bătut și v-am deschis cu milă, voi ați mers odată cu amândouă, cu însuflețirea și cu voile voastre pe mai departe. V-ați aprins de drag și dor aflându-Mi iubirea și

venirea ei pe pământ. Apoi v-ați întors la voile voastre cu viața și cu fapta, iar Eu, ca un Păstor milos venit după oi ca să le fac lor bine, M-am uitat mereu după voi ca să găsesc în voi cumva milă de Mine, iubire și primire, fiilor, că aș fi vrut să vă fiu călăuză pe cale în toate și în toți pașii voștri văzuți și nevăzuți, și am așteptat să vă am după cuvântul Meu umblând și lucrând, ca nu cumva apoi să greșiți cu răceală de suflet și să vă răciți de Mine și să vă întoarceți la felul de a fi al omului de rând, care-și lucrează voia sa și crezându-se așa în turma Mea cea călăuzită cu lumina Mea.

Strâng sub mila cuvântului Meu acum pe cei ce s-au alăturat venirii Mele și le grăiesc lor în zi de sărbătoare de sfinți și-i păstoresc pe ei cu toiagul dreptății peste tot pe unde sunt ei. Strig să Mă audă cei de aproape și cei de departe și să Mă ia înăuntru, să nu Mă țină afară dacă dau să intru și să-i păstoresc și să le spun lor că i-am consultat amănunțit ca să-i vindec cumva dacă Mă vor primi, dacă-Mi vor da voie, dacă Îmi vor fi credincioși la greu ca și la ușor, căci greul Meu sunt cei ce nu iubesc și nu ascultă ei pentru iubire cu lumină pe cale. O, că vine diavolul și-Mi spune să nu-i mai țin de credincioși Mie pe cei cărora nu le place să pună peste ei cuvântul Meu, și-Mi spune să-i scriu potrivnici. O, ce să fac, o, ce să fac? Cum să-i dau răspuns? Ar fi să-i dea răspuns fiecare în dreptul lui. Eu nu Mă mai pun pentru creștin, pentru cel ce n-a voit să-l am în grijă cu sufletul din el și cu lucrarea vieții lui, după ce atâta de mult i-am vorbit și l-am povățuit atâta vreme, și iată, diavolul Îmi cere partea, ba o vrea pe toată.

O, dacă nu ești curat cu inima și cu fapta ei, nu-L poți înțelege și urma pe Domnul, fiule nechibzuit. Iar Eu, Domnul, Care ți-aș fi putut fi de folos, le spun celor puși de Mine povață și veghe peste tine, și fiindcă n-ai voit să-ți fie ei de folos spre Domnul, le spun lor așa:

Fiilor care-Mi vegheați venirea și mersul, o, nu vă aplecați, nu vă mai aplecați să înțelegeți omul după cum e placul și interesul lui, că omul este ascuns, și se ascunde unul după altul, și altfel nu poate, și nici vorbă de umilință, de aplecare, de iubire de Dumnezeu între frate și frate. O, lăsăm așa până la secerișul cel pentru fiecare, căci secerișul lucrează și sortează clipă de clipă peste toate clipele, iar voi sunteți tot timpul judecați de cei care nu-și ating voia prin lucrarea lor ascunsă și mult primejdioasă pentru ei prin ascunderea ei.

O, popor păstorit de Dumnezeu, numai Eu, Domnul, numai Eu știu numărul tău cât este de mare sau de mic laolaltă, și ți-am mai spus asta, că tu ai liber să alegi ce vrei, dar și Eu am, și aleg. Cine nu știe ce înseamnă biserica lui Iisus Hristos, unul ca acela nu poate să fie al lui Hristos. O, cum așa? Eu, Domnul, aduc aminte de cei dintâi ai bisericii Mele acum două mii de ani și veți vedea ce greșiți și cât ați greșit că n-ați voit să fiți călăuziți ca să puteți fi cei adevărați și curați cu inima și cu fapta, și numai apoi cu credința, ca să vă fie ea pecetluită.

Cei ce s-au dat Mie biserică a Mea atunci, ei au ieșit din lume pentru Mine, pentru că alegeau pe Domnul de Stăpân al lor, și fugeau de antichrist, care lucra peste tot odată cu Mine, și-și dădeau aceștia cârma vieții în mâinile Mele, și era cârmuire pentru îngrijirea celor ce se aduceau biserică Mie. Începuseră apoi greutăți și dureri din pricina celor ce nu se aduceau cu totul Mie și nu știau și nu învățau cum să se dea lui Dumnezeu, o, și sufereau cu lacrimi ucenicii Mei, care-Mi îngrijeau de viața oștirii creștine. Nu știau unii din cei ce veneau, nu știau că este și veșnicie, nu numai vremelnicie, și că Eu și cerul cu care Mă purtam lucram veșnicia să le-o dăm lor, și că nu trebuie să apară gâlcevi pentru cele pământești sau cele ale firii omenești în casa Mea cu fii.

Nu-și dădeau creștinii cei dintâi unii altora fiecare după voie și după plac, căci era cârmuire și se strângeau laolaltă cele de dăruit pentru lipsuri și se făcea împărțire cu binecuvântare, cu lumină și fără de păcat, fără vină, adică nu pe ochi, nu mită să însemne fapta cea dăruită Domnului pentru suflet, și pe care ar face-o careva de la sine vedere și voire, o, și de aceea trebuie taină mare ca să nu știi cui dai, și ca să știe Domnul prin cei care împart pe cele ce se adună și se dau pentru viața fiilor lui Dumnezeu.

Păi dacă tu pitești și te ascunzi de ceilalți cu un măr, cu un ban, mâine te vei ascunde cu un om în întuneric ca să nu fii văzut de cei din jur ai trupului lui Hristos mădulare, o, și așa se rupe pic cu pic om pe om din trupul lui Hristos și al oștirii Sale, și așa ajunge cel ascuns să-l bucure pe diavol, care-și tot strânge la el pe cele pe placul lui lucrate de om.

O, nu e bine să-I dai tu lui Dumnezeu, că dacă mâine te lepezi să nu mai vrei cu El, prin greșeli și prin pierderea firii bune, calci peste faptele tale și Îl pui pe Domnul în gura lumii spre defăimare și imputare din partea ta, și Eu știu de ce spun aceasta, și mai bine este să ai tu de la Mine, că Eu nu-ți pomenesc ce ți-am dat. O, mai bine este așa cum spun Eu, ca nu cumva să fiu pedepsit de tine că ți-am făcut pagubă și să spui că ai pierdut în zadar timpul vieții cu Mine.

O, iată ce-Mi poate face cel care vine și nu știe ce înseamnă Dumnezeu și biserica Sa, și apoi nu-i place că a venit și că a stat! De aceea să Mă lase să-i dau Eu celui ce vine, ca nu cumva să-și facă socoteală că Mă are la mână și să-Mi cearâ să-i dau dreptate pentru nedreptățile lucrate de el asupra Mea.

O, nu așa e ajutorarea când e vorba de biserica Mea, de cei sfinți, cărora Eu le port de grijă pe pământ, și e altfel această lucrare, și e cu autorizație din partea Mea. Când cineva trimite pentru cei adormiți pachet cu hrană și haine, cu daruri, o, trebuie un slujitor autorizat să facă foaie de călătorie a darului ca să ajungă darul în țara aceea, și e ca pe pământ, nu altfel este aceasta. Aşadar, voi, fii adevăraţi ai bisericii Mele azi, voi nu trebuie să vă daţi unii altora după voia voastră, ci trebuie aşa cum a fost aşezarea pentru biserica Mea. Voi trebuie să ştiţi pe dinafară aceasta, iar cei ce ştiu şi lucrează aşa, aceia sunt ai bisericii Mele, iar altfel sunt altfel cei ce fac altfel. Şi iată cum este lăsat de Domnul:

Să se strângă la un loc darurile pentru nevoile bisericii, şi nimeni din cei ce apoi primesc, să nu ştie de unde îi vine darul, şi să ştie că Domnul este Cel ce poartă de grijă prin biserica Sa, şi că Lui se cuvine toată mulţumirea şi lauda, căci vai celor cu lauda de sine faţă în faţă cu semenii lor!

Iată, altfel lucrat ies duhuri urâte între fraţi şi-şi dau unii altora, dar nu cu nevinovăţie, ci pe interes sau pe ochi dulci, sau cu vină, o, şi nu oricine trebuie să fie aşezat la împărţit după nevoile bisericii, ci numai cei cu lepădare de sine în tot şi în toate ca şi Hristos, numai cei ce aleg să-şi trăiască viaţa şi fapta ei pentru ceilalţi, nu pentru ei înşişi. O, şi am în poporul Meu fii pecetluiţi pentru aceasta, am în biserica Mea de azi din cei pe care Eu Mă sprijin pentru grija de ea.

Biserica Mea aşa are orânduiala ei, şi nu altfel, iar dacă se lucrează altfel, se ivesc duhuri rele şi lucrează ele şi vine diavolul şi-şi ia partea, şi iată ce greu este să fie creştinul fiu şi mădular al bisericii Mele. Eu aşa am început această temelie, dar iată, altceva au înţeles cei ce au dat să se clatine după ce au greşit, iar Eu spun, ca să se ştie unde şi cum s-a greşit

și se greșește, și se duc în întuneric cele ce nu se vor a fi lucrate cu umilință și cu lumina Mea.

O, așa își pierde creștinul dragostea dintâi și sfiala și bucuria cea de la acestea, sfântă ea între frați, și apoi se despart ușor frații, ba se și lovesc între ei, iar sărăcia și puținul din toate, o, nu se mai găsește această iubire creștinească, și ca să Mă bucur Eu de creștin și să stau cu el și să semene cu Mine el. Iar Eu plâng de jale, și satana se bucură cu toate slugile lui de lipsa de dragoste de Dumnezeu din creștin, dintre creștin și creștin.

O, nu vă puteți rezema pe nimeni, fiilor din fața oștirii Mele de azi, micuță ea, dar care poate să aibă pe Domnul de Păstor și să-i spun Eu ei: *«Nu te teme, turmă mică! Tatăl îți dă ție împărăția».*

O, să nu credeți în cei ce se ascund de voi, fiilor. Ei cred că de voi se ascund, dar proba inimii curate n-au cum s-o dovedească ei Mie altfel, decât cu adevărul tot, dintre ei și cei de lângă ei din partea Mea, că fără mijlocitor nu e cu putință să fii cu Dumnezeu, fiindcă așa a așezat Dumnezeu biserica Sa, iar când omul nu are inima curată, el încetează pic cu pic să-L iubească pe Domnul și se depărtează pic cu pic, și aceasta îl descoperă că n-a avut inima curată și că a pierdut pe Domnul, căci nemulțumirea sub care se așează cel ce se răcește vine de la neiubire de Dumnezeu și de aproapele, sau de la răcirea iubirii de Dumnezeu. Iar Eu vă aduc de știre tot ce trebuie să țineți aproape de voi, dar numai de la Mine să luați, fiilor, căci omul este fățarnic din cale-afară, iar cel ascuns de voi nu este curat nici pentru el însuși.

O, nu vă puteți rezema pe nimeni, fiilor. Cei ce se învață unii pe alții să ascundă și să se ascundă, aceia își lucrează loruși și unii altora pierzarea cea de la inima care nu este curată. Cei ascunși își asupresc înseși sufletele lor, iar lipsa luminii îi duce de la Dumnezeu. Iar cei ce învață ascunderea pe cei din jur sunt ca lupul care omoară oaia și îi suge sângele și o lasă jos și fuge, și iată, omul are mai mulți dușmani decât prieteni, iar dușmanii se fac dușmani dintre prieteni, nu altfel se fac.

Fiilor, fiilor, mare durere Mi-au făcut și Îmi fac creștinii care s-au strâns și se strâng când Eu, Domnul, sun și adun să vină la păstorit, să vină cei ce vin, și să le fiu lor Păstor, iar Eu Îmi fac datoria pentru care am venit și vin, și de aceea vin și păstoresc. Dar iată, ei se adună și-și fac căi de comunicare ca pe pământ între ei, o, și n-a fost un rău mai mare ca acesta asupra lor de la unul la altul, căci diavolul i-a scris că n-au venit și că nu vin pentru păstorit, ci vin să-și facă relații, așa cum se spune pe pământ. O, fiilor, așa frăție nu înseamnă dragoste și dor de Dumnezeu, ci interesul sau ușurătatea sau păcatul cel în întuneric apoi, oameni fără cârmă peste ei, după ce zic și cred că vin după Hristos, și ca și între cei din lume sunt legăturile dintre ei, și folosesc ca gaj lucrarea și locul cuvântului Meu, în timp ce ei sunt pentru partea pământească, iar dacă Eu nu spun adevărul, să dovedească ei că nu este așa.

O, e o cârpeală ce faci tu cu viața ta pe urma Mea, măi creștine ametit de propria ta vedere și voire. Când te văd că nu poți fără să-ți faci voia, tu și cei din jur cum vrei tu, când văd și că te ascunzi, când văd că-ți trebuie să fii tu, să vrei tu, să-ți urmezi dorințele și să nu te încurc Eu, o, te văd cum te desparți de Mine dând voia Mea pe voia ta, după ce-ți faci mult rău cu voile tale, cu lucrările tale neștiute de cei din jur, cu căutările inimii tale. O, și dacă ai fi în mijlocul lumii să faci asta, lumea n-ar fi așa de răbdătoare cu voile tale, și ai suferi și ai vedea unde te duc voile tale, că iată, asta i-a scos din bărcuța Mea pe cei ce și-au dorit să fie liberi de Dumnezeul acestui râu de cuvânt, ca să nu le mai ceară Domnul să asculte de binele și paza peste viața lor pe pământ. Iată, nici Eu nu vă sunt pe plac, nici voi Mie, că ne aplecăm din două părți și iese cârpeală, iar Eu aleg să fiu cu răbdarea, ca un Dumnezeu ce sunt.

N-am avut și n-am cum să stau de veghe pentru cel ascuns de Dumnezeu și de cei din fața mersului Meu cu poporul Meu de azi. Nu-l pot veghea, nu-l pot ocroti de răul ce și-l face cel ascuns cu lucrările sale, căci se supără, se asprește, se închide în el, se cainâ în părți, își face întârituri, zice el, se teme, iar teama îl mână la luptă ca să nu fie știute lucrările sale. O, Eu nici pe Adam n-am izbutit să-l ajut ca să-l ridic din pedeapsa greșelii lui. I-am arătat greșeala făcându-l să recunoască singur și să se căiască, dar el a dat vina sa mai departe, și unul pe altul s-au învinuit în rai, de frică au făcut așa, căci păcatul aduce frica cu el, iar apoi Adam s-a supărat pe Dumnezeu, s-a supărat de tot, că n-avea cum să iasă altfel, iar fără iubire pentru Dumnezeu în el n-a mai putut cu raiul și s-au pierdut spre păcat, el și femeia lui, și s-au supărat pe ei îngerii care și-au pierdut locul de lângă Dumnezeu și le-au devenit potrivnici.

O, fiule neînțelept pentru tine și pentru cei din jur, nu e bună minciuna, și nici bârfa de colo-colo. Și orice ascunzi tu de Mine și de frați și ori cu cine te ascunzi, toate acestea te ascund pe tine de fața lui Dumnezeu și pățești ca Adam, care s-a ascuns când l-am căutat să-i grăiesc și să-l iau cu binișorul, după ce a făcut răul să nu-L asculte pe Dumnezeu și să se ascundă apoi cu răul făcut. Orice ascunzi tu, orice dai să faci pe ascuns, se numește întuneric și moarte, dar iată, nu ai înțelepciunea să crezi dacă ai înțelepciunea să ascunzi, iar neascultarea este moarte, și Eu vin și îmbrac în cuvânt faptele ascunse ca să pricepi că ochiul Meu nu doarme nicio clipă și vede ce faci și ce greșești, și vede că nu Mă primești ca să te ajut în vreme de greșeală.

O, fiilor care vreți să vă luați crucea și să Mă urmați cu ea, o, nu mai faceți ca voi dacă dați să alegeți să vă păstoresc Eu și să iubiți voia Mea. Vă pierd voile voastre, fiilor. Iată, priviți la cei ce n-au voit ca Dumnezeu. Cine vrea să nu piară de lângă Mine și de lângă acest izvor viu, iată ce să facă: să se dezbare de cele ce-l trag afară din împărăția Mea. Iar dacă nu va vrea și nu va putea altfel, nu este ce să-i mai ajute viața celui ce-și alege să cadă din voile Mele pentru voia lui. Voia lui Dumnezeu nu se bate cu voia omului ca s-o răstoarne, dar voia omului se bate cu voia lui Dumnezeu ca s-o răstoarne și s-o biruiască așa, zice el, și așa rămâne voia omului cu omul, iar Eu Mă trag din viața omului și rămâne omul cu dumnezeul lui, cu voia sa.

Vă faceți cel mai mare rău unii altora când vă faceți voia unii altora, măi fiilor nechibzuiți, că nu asta trebuie să lucreze creștinii, ci voia Mea. Greșiți toți prin mila cea dăunătoare, și greșiți dreptății lui Dumnezeu prin ea, și așa vă îndeletniciți apoi cu neînțelegeri, cu lipsă de purtare cuviincioasă în fapte și în cuvinte. O, ar fi să încetați să mai aveți voi legături ca niște frați pământești ai Mei și atât, pentru nevoile voastre trupești și atât, că acestea vă amestecă, vă strică purtarea, se ridică pretenții, invidii, neumilințe, nemulțumiri apoi, și nu vă mai purtați frumos.

O, iată ce fel de legături și-au făcut între ei creștinii care știu venirea Mea în cuvânt, că și-au făcut legături pământești și atât. Iar telefonul, arma cea ucigătoare, și care împlinește păcatul vorbirii doi câte doi, bârfa cea plină de zvonuri

de la o margine la alta prin arma cu care se împușcă singur cel ce o mânuie, s-a făcut aceasta ascunziș pentru creștin, se ascunde creștinul în telefon și zice că nu-l știe nimeni, și zice că te ajută să te pitești de Dumnezeu și de frați, și să dai pentru tine vina pe Dumnezeu și pe frați apoi, așa cum a păștit și a lucrat Adam în rai după ce s-a ascuns de Dumnezeu și de îngerii lui Dumnezeu și i-a tras și pe ei din cer jos, așa cum trag de lângă Mine și pe alții cei ce cad spre ascunderi de Dumnezeu și de frați și pleacă de nebuni în lumea cea neagră de păcat și mor de tot cu sufletul din ei, pus de Dumnezeu în om, și de care omul nu mai are grijă.

Fiilor care-Mi purtați greul Meu de azi, voi pe cei zdrobiți cu inima din ei, frântă și durută, mângâiați-i, fiilor, că nici pe voi n-are cine să vă mângâie, o, și nu e durere mai mare ca zdrobirea aceasta, care vine de la cei ce nu sunt cu inima curată și care lucrează la două capete față de voi și față de Mine și unii față de alții, după cum le este interesul cel prostesc de tot. Cine face așa cu voi, cu Mine, nu cu voi face așa, dar și voi sunteți loviți oricât aș sta Eu între voi, și cei ce lovesc în voi pentru interesul lor lucrat pe ascuns. Dar Eu am nevoie de putere în voi, și le spun lor aceasta.

Am îmbrăcat în cuvânt tot ceea ce dă să dăuneze celor ce lucrează rău și tot ce se lucrează, căci ochiul Meu este treaz ca să-Mi ocrotesc lucrarea și mersul. E zi de sfânta Parascheva, iar ea a stat în slava Mea în ziua aceasta cu ceata ei de venire la masa ei de pomenire și-Mi spune ea:

— O, ce mare cuvânt, ce mare, Doamne! Ce mare veghe în cuvântul Tău din ziua mea de pomenire între sfinții Tăi, Doamne Dumnezeul părinților noștri și al fiilor lor din neam în neam, din unii în alții până azi!

O, mă aplec în fața mesei de cuvânt, atât de bogată în iubirea Ta pentru ei, Doamne, că greu e pentru om să Te iubească, greu mai e, greu din pricina nelepădării de sine a sa, Domnul meu atât de umilit față de om, față în față cu omul. O, slavă Ție, și-Ți mulțumesc, și-Ți dau ziua mea să o așezi Tu cu lucrul Tău în ea față în față cu cei învățați de Dumnezeu pe pământ acum! Slavă Ție, slavă Ție, slavă Ție! Amin.

— O, am îmbrăcat în cuvânt durerea Mea ca s-o pot arăta și s-o port cu cei ce poartă cu Mine grijă de mersul venirii Mele de azi, că nu cu toți pot să împart tainele și durerile cele pentru purtarea lor. Așadar, să fiu primit și mângâiat apoi de cei ce Mă rănesc adânc. O, și aș vrea să-i spăl de vină și să-i rog să învețe să fie copii, să fie nevinovați, că iată ce rău e să se creadă mari și tari. O, vai, vai, că din atâta bine lucrat iese atât de mult rău!

Iar pe voi, fiilor care Mă țineți ca să vin, vă rog, răbdați până la sfârșit, răbdați cu Mine, răbdați ca Mine ca să ajungem la ziua mângâierii, și va fi ea ziua biruinței, fiilor!

O, e zi de mare învățătură această zi. Cei ce sunt aici la sărbătoare, să ia să învețe că mersul Meu este greu, din pricina celor ce nu știu să se dea lui Dumnezeu când vin să se apropie, iar Eu vin și păstoresc pe cei de aproape și pe cei de departe și-i rog să se aplece și să ia din gura Mea și să-Mi lucreze mângâiere peste durerile care Ne dor de la ei.

Și pace vouă! Pace peste durerile care sunt, și pe care necrâcnind le purtați voi, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2019

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir

Îndemn pentru curățire de greșale. Durerile, nu bucuriile sunt adevărate. Trufia este dușmanul de moarte al dragostei de Dumnezeu. Nepăsarea crește cu fiecare păcat. Boala celui neascultător se numește lume.

În zile de sărbători de sfinți e pregătire în cer pentru venirea Mea cu sfinții la voi, fiilor. Voi sunteți purtătorii de grijă ai cetății Mele cu voi și ai lucrului Meu din ea pentru slava Mea, că Mă slăvesc în cetate și stau la masă de cuvânt cu sfinții și cu oaspeții care vin adesea să-Mi întâmpine coborârea cuvântului Meu pe masă aici, și hrănirea cu el a celor ce se strâng din cer și de pe pământ la masa Mea cu voi.

Și iată, vine iute, fiilor, vine și se apropie numaidecât sărbătoarea îngerilor Mei și a căpeteniilor de peste îngeri, iar Eu, Domnul, ies în calea celor ce se pregătesc să vină în grădinile Mele de aici cu voi, ies, fiilor, și le presar pe cale spre Mine și spre voi îngerii cărărilor și sfinți ocrotitori, și aceasta fac Eu mereu pentru credința lor în lucrarea Mea cu voi, în cuvântul pe care îl așez pe pământ prin munca voastră cu Mine pentru slava aceasta a Mea cu voi, fiilor din cetate.

Așadar, binecuvântare rostesc peste calea și pașii și dorul celor ce vor călători spre voi, spre izvor. Și-i vom chema la masa de toamnă pentru ei pe cei adormiți, pentru care voi stăruiți tot timpul la Mine ca să le fie gătită odihna și partea lor cu Mine și iertarea greșelilor lor din viața trupului, măi fiilor, și mare este această pomană pentru ei, și pentru voi odată cu ei, căci voi vă scrieți în cer înaintea Mea cu acest mare bine celor ce atât de mult așteaptă de pe pământ pentru ei.

O, fiilor, dar nu uitați, o, nu uitați și de voi, nu uitați de greșalele voastre ca să le curățiți de pe voi la vreme, și vă rog plângând, vă rog să vă pară rău din toată ființa de greșalele cu care mai mult sau mai puțin M-ați îndurerat, și mai ales să le pară rău unora dintre voi care puțin de tot au înțeles lucrarea cuvântului Meu cu voi, și spun la toți cei care cred, le spun așa:

Fiilor, fiilor, trebuie să vă vedeți greșalele, și apoi ștergerea lor dinaintea Mea, iar asta cere să fiți cu ochiul Meu în voi, nu cu al vostru, căci omul trage să fie de partea sa însăși, iar dacă din fire nu are umilință dătătoare de viață nu poate să-și aibă grijă de inimă, de templul Meu din om, în care ar fi să Mă lase să stau să-l cârmuiesc Eu pe om mereu, mereu, fiilor, pentru ca să înțeleagă omul taina Mea de azi, căci aceste laolaltă grădini aici au taina lor ascunsă în vremi, și pe care le-am descoperit-o la mulți servi de-ai Mei în timp, dar nu pentru ei le-am descoperit-o, ci pentru cei de azi ca să citească și ca să creadă împlinirilor și ca să înțeleagă, și apoi să lucreze și să păzească de lângă Mine și de jur-împrejur aceste grădini și taina Mea cu ele, stând ei cu Mine pe pământ, iar Eu cu ei, și totul, totul este acoperit de taină, de taina raiului, taina petrecerii Mele cu sfinții.

O, fiilor, îngerii Mei vă fac poze mereu. Vedeți să fiți frumoși, ca Mine să fiți, ca să vă bucurați de voi când veți privi averea adunată la Mine, că rușinați vor fi cei ce n-au avut grijă de ei clipă de clipă pentru asemănarea lor cu Mine în viața petrecută pe pământ.

O, fiilor, când voi sunteți în valuri primejdioase și bat ispite spre voi, strigați-Mă ca Petru ca să Mă apropii să vă

ajut, dar nu vă îndoiți de Mine dacă Mă strigați, ci așteptați-Mă să vin, și nu disprețuiți durerile când vin. Ele sunt adevărate, iar bucuriile nu, fiilor, iar voi căutați dragostea, dar dragostea cea duhovnicească toți, căci ea nu moare niciodată, fiindcă ea lucrează viața, fructele vieții, și pe care le știți din Scripturi, și mai ales duioșia și blândețea, smerenia inimii și iertarea, fiilor. Iar dacă cineva ar fi să cadă, acela pierde mai întâi dragostea, și apoi darurile duhovnicești rând pe rând și nu-i mai trebuie dragostea Mea și-și face el dragoste din cele ce-l cad de la Mine pe el.

Iată, iată, vă fac trezire sfântă: ștergeți-vă dinaintea Mea cuvintele limbii, pe cele care vă învinuiesc și vă pândesc să vă facă durere, și pentru care diavolul așteaptă clipa să le împlinească în dauna vieții sufletelor voastre, căci viața sufletului e fără de sfârșit, și poate fi cu durere veșnică, cu lacrimi veșnice, o, și de aceea aveți grijă să luați dinaintea Mea învinuirea diavolului pentru cele scăpate de limba voastră și prielnice lui apoi. O, nu grăiți nici în gând, nu grăiți nesocotit! E primejdios, fiilor, căci scris este: *«Fiecare pasăre piere pe limba ei».*

Se cunoaște când e Dumnezeu și când e omul la cârma vieții lui. Inima, templul Duhului Sfânt, când este jefuit acest templu, este răsturnat Domnul de pe tronul Său din trupul omului și-și cârmuiește omul singur simțirea, gândirea, vorbirea și faptele acestora. Când stai față în față cu un așa trup de om, ce trebuie să faci dacă ești cu Dumnezeu? Trebuie să stai de vorbă cu Domnul în toată vremea când omul este el față în față cu tine dinăuntrul lui. Stai țintă spre Domnul cu toată ființa ta și întărește înăuntrul tău veghea pentru tine ca nu cumva să te vatămi, să te temi, să slăbești cu duhul și să-ți pierzi răbdarea cea sfântă și sprijinul din cer.

Fiilor, fiilor, vedeți să nu vă pierdeți credința din pricina nedragostei. Vedeți că trufia este dușmanul de moarte al dragostei de Dumnezeu și de frați, căci din pricina acestui păcat urât au căzut de la Mine cei ce s-au jucat cu acest păcat pedepsitor peste neamul creștinesc între frate și frate, între om și Dumnezeu. Omul își face rost de greșeli, și apoi de trufie, de suflet rece și vârtos, de minte tulbure și îngroșată și pierde subțirimea Duhului, prin Care el vede și se vede.

O, fiilor, când nu mai aveți dragoste, e din pricina păcatului trufiei, și atunci să știți că aveți acest păcat în voi. Din cauza nemulțumirii și a cârtirii au fost pedepsiți fiii lui Israel și s-au rătăcit învârtindu-se în loc patruzeci de ani spre țara izbăvirii promisă lor de Mine. O, și tot din cauza nemulțumirii cea de la neascultare au căzut în rătăcire de pe cale toți cei care au făcut ca fiii lui Israel, ca aceia care s-au răzvrătit asupra căpeteniei de la Mine lor și au mers necălăuziți și n-au mai ajuns spre locul unde călătoreau, și au visat spre înapoi în Egipt, și apoi au pierit căzând pe cale în pustiu.

O, Israele, o, Israele de demult, ce mult M-am aplecat ca să te eliberez din robia celor de neam străin! Ce mult M-am aplecat, ce mult! O, și ce mult M-ai aplecat tu apoi! Te-am încântat cu bomboane ca să te ajut să te desprinzi de robie și ca să vrei să te întorci la Domnul Dumnezeul tău și să-I aduci mărire și ascultare apoi, și ca să nu mai pierzi casa și țara și neamul și să cazi iarăși rob la străini. Tu însă n-ai voit să te bucuri, și te-ai întristat și ai cârtit și M-ai judecat că te-am scos din Egipt, și ai lovit cu ocară căpetenia ta și ai voit iarăși cu străinii. Te-ai crezut meritos și ai ridicat pretenții, o, și ai fost pedepsit pentru aceasta, că te-a înghițit pământul pe cale și n-ai mai ajuns acasă, în pământul părinților tăi, și nici înapoi în Egipt. O, și ce bine îți era să fi fost deștept, dar n-ai fost, și ai murit răzvrătit, a murit tot neamul fiilor lui Israel ieșit din Egipt, și numai doi au rămas din ei și Mi-au dus ei poporul în țara Canaanului, iar îngerul Meu Mihail a stat pe cale înaintea lor cu îmbărbătarea, cu cei născuți pe cale, cu cei mici.

O, poporul Meu cel de azi, o, fiule, omul are atâtea păcate prin care poate să-L piardă pe Domnul de peste el, și pe el de Domnul, iar nepăsarea lui crește cu fiecare păcat, că asta face păcatul, îl îngroașă pe om să nu mai simtă, să nu se mai simtă pe sine ca să se ridice când cade și să se scuture de păcat. O, nu mai ești cu Mine, ești cu lumea, cu drumurile lumii în casa ta, în ochii tăi, și umbli ca lumea, umbli pe unde umblă lumea, umbli stând în casă, o, și nu mai ești cu Dumnezeu, ești cu lumea, că diavolul a știut cu ce să te atace și să te facă vinovat, iar pe Mine nu M-ai ascultat când te-am rugat să ieși din lume și să nu aduci lumea în casa ta, în viața ta și să nu-i privești fața și lucrarea ei, că dacă nu asculți te îmbolnăvești, iar boala ta se numește lume, duhul lumii se numește.

Fiilor, fiilor, cel ce are acțiunile sale pe lângă ale Mele cu el și pentru el, acela vrea și merge pe două cărări, și unul ca acela merge cu doi pepeni într-o mână, cu trei, patru câteodată, că așa e omul deprins, să facă el, să poată el, să vrea el, și nu-i place să aibă peste el o mână vindecătoare din partea lui Dumnezeu, și așa se alege omul cu cele ce lucrează el, căci își ia singur. Eu, Domnul, am avut de suferit mereu de la tot omul nesupus lui Dumnezeu. Știu și văd că omul nu poate să Mă lase pe Mine să pot Eu pentru el cum voiesc Eu, dar iată, așa se pierde omul, și așa a voit și în rai, a voit să poată el, să fie liber de Dumnezeu a voit, ba chiar și de îngerii lui Dumnezeu, și iată, nu poate omul să-L lase pe Dumnezeu să-i cârmuiască pașii și faptele, iar Eu, Domnul, nu Mă pot da pe mâna lui, fiindcă Eu sunt Dumnezeu de șapte mii de ani, de două mii de ani, și omul n-a izbutit nimic pentru viața sa de unul singur, decât spre irosirea vieții lui.

O, puțini vin de dragul lui Dumnezeu cu inima din ei, și aceia pot cu Domnul pe tot drumul vieții lor. Altfel de venire după Domnul nu te ține până la capătul vieții cu Dumnezeu, că te trag înapoi plăcerile care te ispitesc ca să le iubești, ca să le dorești, și care umblă la inima ta ca să te slăbească spre ele.

O, aveți grijă, fiilor, să nu vă căinați unii la alții cu nemulțumiri pe calea voastră cu Domnul așa cum au făcut fiii lui Israel, că, fiți atenți, cuvântul odată rostit cu gura este luat de diavol ca păcat al nemulțumirii și vă pândește apoi să vă pice prin înseși cuvintele voastre împărțite în părți. Eu însă vă învăț în zi de sărbătoare de sfinți să ștergeți dinaintea Mea tot ce vă învinuiește la Dumnezeu, și fiți unii altora apoi izvor de credință, măi fiilor. Că iată, mucenicul Meu Dimitrie a întărit credința celor credincioși din vremea aceea și n-a slăbit-o în ei. Și chiar dacă el primise rang mare înaintea împăratului vremii, dar fiind creștin în taină, o, n-a putut să facă nimicire peste cei ce erau creștini, ci s-a mărturisit pe el însuși creștin și a întărit pe cei credincioși în faptele credinței, și a mers apoi între sfinții Mei prin moarte pentru Hristos și este viu și lucrează dintre cei vii, și vin sfinții cu Mine când vin Eu în cetate cu râul Meu de cuvânt.

Îi este dor de voi ucenicului Meu, fiilor, iar Eu îi dau lui intrare la masa Mea cu voi. Pace ție, mărturisitorul Meu! Iată cetatea Mea, iată poporul Meu cel credincios!

— Mă închin aici înaintea Ta și înaintea lor, Doamne, în ziua mea de serbare, și sunt cu sfinții în venirea Ta. Le spun lor, din cetatea Ta cu

ei le spun lor să aibă grijă de credință și să-și dovedească ei credința ori de câte ori au de ales între Tine și ei, că eu am ales în clipa de cumpănă, căci făgăduința mea a fost dragostea mea pentru Tine și Te purtam în taină ca dragoste a vieții mele, iar când a venit ziua să-mi mărturisesc iubirea ce-Ți purtam i-am ajutat pe mulți în credință, căci am rămas cu Tine și l-am respins pe împăratul cel vremelnic și atât de lipsit de vedere și de minte, Doamne. Acum eu lucrez cu Tine, în slujba Ta lucrez, pentru lucrarea Ta de azi lucrez și eu, și-Ți mulțumesc că m-ai ales să-Ți fiu de sprijin și azi, și să le fiu de ajutor aici celor ce-Ți poartă cuvântul și mersul, o, și fericiți sunt și vor fi cei care știu să asculte de ei, să ia de la ei, să creadă ca ei, că așa lucrând, nu se vor clătina, și vor fi ei bucuria Ta. Amin.

— O, fiilor, se mângâie sfinții când vin la voi cu ei. Mă mângâi și Eu, și voiesc să vă am de mângâiere pe voi. Voi sunteți ce sunteți prin lucrarea cuvântului Meu, și e mare cinste să aibă omul ce aveți voi. V-am dat vouă această cinste, ca prin ea să aveți trecere unul spre altul cu tot lucrul Meu, numai să nu le luați din mână cârma celor ce vă au în grijă spre Mine, că pe ei i-am așezat pentru mersul Meu cu poporul și pentru popor. O, aveți grijă să nu le-o luați înainte în dreptul celor ce sunt de lucrat între Mine și voi, între voi și voi, măi fiilor. Ei suferă mult și suspină mult în plânsul inimii neștiut, și cu care ei se ascund sub zâmbetul cel de pe față, ca să poată poporul Meu pe calea vieții.

Fiilor, am la masa Mea de azi cu voi un sufletel adus de îngeri la Mine acum patruzeci de zile, și-i dau lui mângâierea să stea în ziua aceasta la masă cu Mine și cu voi, că suferința lui s-a suit la Mine în numele multor greșeli ale celor de pe lângă el în vremea lui din mijlocul poporului Meu cel mai apropiat, iar acum îi pregătesc mângâiere lui, iar voi să știți de el și să vă mângâiați pentru el, pentru locul lui între cei slujitori veniți la Mine dintre cei ce au lucrat înaintea Mea credința și iubirea lor, dar și ale poporului cuvântului Meu în vremea lor de pe pământ.

O, binecuvântată să fie gătirea sărbătorii îngerilor și strângerea laolaltă aici a celor ce doresc după Mine și după voi și după grădinile Mele cu voi, fiilor care vă am de sprijin! Binecuvântată să le fie calea și călătoria lor pe cale spre izvor!

Binecuvântați să fiți voi, și tot ce veți lucra și toată sărbătoarea îngerilor, și totul va fi minunat, și multă mângâiere vor lua cei din cer și cei de pe pământ adunați la serbare, și mult va fi frumosul sărbătorii îngerilor Mei!

O, pace vouă! Pace în voi și între voi! Pace între voi și Mine, că aceasta vă este lucrarea, aceasta, o, fiilor! Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2019

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Rugăciune pentru cei care au plecat din trup nepregătiți. Cel trimis de Domnul lucrează cu știre. Lucrarea lăturalnică a lui Iuda. Cel mai bun timp al minții este statul cu Dumnezeu. Poporul cuvântului are de adus cerul pe pământ.

De pe pământ și din cer s-a așezat și se așează aici, acum, zi de serbare și oaspeți la masă cerească, iar pe masă cuvântul Meu și dragostea Mea în el și cu el peste voi, cei din cer și cei de pe pământ adunați laolaltă la serbarea îngerilor Mei, și pace vouă! Și pace peste cetatea cuvântului Meu și peste toată lucrarea Mea de peste ea!

O, pace vouă, fiilor! Și pace celor așezați la masa Mea cu voi! Oștirile cerești își potrivesc statul de sărbătoare, dar și privirea, dar și duhul, dar și dorul, și toată bucuria lor lângă Mine cu voi aici, iar iubirea de voi îi cuprinde cu fiecare clipă.

Iată căsuța Mea de dor, povestea Mea de dor, cetatea Mea cu străjeri în ea pentru lucrul venirii Mele cuvânt pe pământ acum!

Ne așezăm Noi, cei din cer, cei ce stăm nevăzuți și lucrăm din cele nevăzute ale lui Dumnezeu, și duhul se aprinde de dor și de fior.

O, așezați-vă și voi fiecare din voi duhul în dragostea Mea, că ați bătut cale spre izvor, dis-de-dimineață pornind la drum, iar Eu, Domnul, vă ies în prag, că v-am așteptat și v-am deschis cu sărbătoare. O, intrați sub dragostea Mea cea plină de sărbătoare azi aici, și apoi să rodească duhul vostru adevărul Meu în voi, dragostea Mea în voi și peste voi, ca să nu fie în zadar nădejdea Mea cea pentru voi, că voiesc să rămâneți cu Mine pentru vecii, dar nu-i de ajuns să voiesc numai Eu pentru voi, ci mai mult să voiți voi.

Vă așez Eu înaintea Mea pe voi, și iată cum: O, nu vă aplecați duhului îndoielii față de cuvântul Meu, și de locul izvorului cuvântului Meu, și de așezarea dintre Mine și voi, de cei care Mă dau vouă când Eu vin să vă dau din cer, iar voi stați deoparte de cei ce v-ar răni credința, minunea cea pregătită vouă de Mine în dar, și stați plini de veghe pentru ea și rugați-vă Mie, fiilor, o, rugați-vă să nu vi se șubrezească în voi credința în venirea Mea de dor spre voi, dar rugați-vă cu dor și pentru dor, că fără dorul Meu în voi vă puteți trezi cu alt dor, care să vă fure de pe calea Mea.

Și iată, v-am făcut cu cei din cer primirea și așezarea la masă și felul cum să stați înaintea Mea ca și azi mereu, mereu, că numai cu Dumnezeu e de stat, că doar o clipă dacă vă dezlipiți dorul și credința de Mine vin ispitele care pândesc să vă afle slabi și fără de cruce și să vă încânte cu cele care nu sunt de la Dumnezeu pe calea cu Mine a omului, iar Eu vă învăț pe voi calea Mea.

Și acum așezăm la masă de pomenire pentru ei pe cei ce au adormit până acum și sunt chemați la masă de sfârșit de an pentru ei cu noi aici, o, și multă mângâiere iau ei din lucrarea venirii Mele pe pământ cuvânt, cea pentru învierea morților, și a celor adormiți, și a celor în trup încă, fiindcă pe toți îi caut și la toți le voiesc învierea aici pe pământ, și cea din cer apoi. Așadar, îi așezăm la masă și la toată mângâierea cea de azi aici, iar bucuria le este multă ca și mângâierea.

O, mulți sunt cu lacrimi și sunt răniți de dor, că vin cu multul când vin, și le ies în cale faptele lor rele, și nu se prea găsește în viața lor ceva în numele Domnului lucrat pe pământ, și cu care să-i ajut cumva față în față cu diavolul câștigător. O, și vă rog pe voi, cei așezați de Mine la lucrul învierii a toate, faceți și pentru ei pogorământ și spuneți voi Domnului: Doamne, pentru cei ce au plecat din viață nepregătiți, pentru cei ce nu Te-au cunoscut cu faptele lor, ai milă, și facă-se voia Ta după măsura milei Tale pentru toată făptura care a fost pe pământ viețuind.

O, fiilor rugători pentru cei plecați de pe pământ, o, măi fiilor, rugați-vă, rugați-vă și pentru cei ce au fost bogați în viața lor pământească, dar și pentru cei ce sunt încă în viață și sunt bogați, căci aceștia între cei plecați așteaptă milă acum, fiilor. Eu însă spun la cei ce încă nu-s duși din trup, și le spun să știe de ce sunt pe pământ bogații și de ce sunt ei bogați.

Voi, cei bogați, știți voi de ce aveți bogățiile? Iată, sunteți încercați de Dumnezeu ca să vadă dacă aveți credincioșie în slujba voastră față de Cel ce este Vistierul bunătăților, al vieții, al sănătății, al avuțiilor omului. Să știți că toți cei bogați ar fi să știe de ce sunt ei bogați, căci Domnul le-a dat lor să aibă și le dă ca unor iconomi, cărora li se încredințează cămări cu bunuri pentru ca ei să împartă cu nevinovăție și cu pricepere la cei ce n-au cămară. Cei bogați ar fi să nu se simtă bogați, ci doar așezați de Dumnezeu în slujba semenilor lor, și nimic să nu aibă ei mai mult decât ceilalți care n-au această dregătorie, căci le este încredințată de la Dumnezeu cămara pentru cei ce primesc din ea hrană, hăinuțe, adăpost, semințe de învățătură, veghe, și toată îngrijirea cea din partea Mea prin cei cărora li se încredințează lucrarea de iconomi, iar ei să nu aibă mai mult, nimic mai mult decât ceilalți, ca să aibă ei în cer strânsură și răsplată pentru jertfa lor cu slujire. Calul slujește pe om fără să ceară ceva stăpânului la care el slujește, și care îi dă adăpost și îngrijire. La fel orice animal slujitor sau însoțitor omului, și care are bogăție de dăruire pentru stăpânul său.

O, iată, voi, fiilor care sunteți așezați de mijlocire la Mine pentru cei plecați nepregătiți de pe pământ, pentru cei săraci și pentru cei bogați, iată, aveți de lucru, fiilor, iar Eu vă ascult pe voi când cereți Mie milă pentru ei dacă au plecat de pe pământ la bine sau la rău. Binecuvintez acum și primesc masa de pomenire pentru ei, iar ei iau cu mulțumire din masa cea de azi, și se apleacă sfioși și fericiți să ia de la Dumnezeu.

O, dar e foșnet îngeresc, și e plină de slavă căsuța deasupra aici, că n-au hotar cetele cerești, și sunt în sărbătoarea lor acum și totul este frumos, priveliște minunată, ca în cer frumusețe, rând cu rând puterile cerești: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii și Serafimii, Arhanghelii și Îngerii, și toate se pleacă înaintea tronului slavei Domnului, și toate oștirile cerești se ating aici și-și lasă puterile pentru puterea cetății Domnului și a tot lucrul din ea în zilele acestea pe pământ aici.

Eu, Domnul, binecuvintez sărbătoarea și statul la masă și duhul și graiul și povața de pe masă și inimile care iau din masa Mea, și dăm glas zilei de serbare, dimpreună cu slujitorii care-Mi slujesc aici.

O, poporul Meu, fiecare să ia de la Dumnezeu. Nu de la oameni să luați voi. Nu vă luați singuri, ci cu Mine, fiilor, Eu să vă dau! O, nu vă împărțiți unii altora, ci cu Mine tot ce este de împărțit! La cina cea de taină Eu le-am dat celor ai Mei atunci, nu și-au luat singuri, și apoi i-am împuternicit și pe ei și le-am spus: *«Ce v-am făcut Eu, să faceți și voi, dar cu Mine, cu pecete să faceți».*

Le spun la toți cei care au pus pas să vină să se apropie de lucrarea cuvântului Meu, și le spun așa:

O, fiți cu luare-aminte la cele ce vă spun. Dacă nu puteți sta cu Dumnezeu până la capăt, dacă nu poți, fiule, să mergi până la capăt, până la sfârșit, tu vinzi apoi pe fratele tău de cale, că asta înseamnă să nu stai până la sfârșit. Iată și Iuda a mers pe cale cu frații lui Hristos și și-a făcut slujirea sa, dar a căzut de lângă frați și a murit în greșeală în ultima zi a mersului său. Și de ce a ajuns el trădător pe calea Domnului, și pentru Domnul apoi și pentru frați? Pentru că umbla lăturalnic, și tot așa și lucra. Lucra pe margine, dar în numele misiunii cea pentru mersul Meu pe pământ cu lucrul Meu din vremea aceea.

O, fiilor, cel care e de la Mine lucrând, acela lucrează totul numai cu știre, numai la vedere cele ce se știu de toți cei cu care el viețuiește, o, și numai un picuț de mers de sine îl poate costa pe cel ce se folosește de statul lui lângă Mine pentru lucrul cel neștiut, dar în numele obștei. Iuda a umblat cu vinovăție la avutul obștesc și a greșit neîmplinindu-și cu credincioșie misiunea pe care și-a avut-o și și-o iubea, căci dacă nu o iubea făcea mai mari rele.

O, fiule, să nu-i urmezi pe cei ce spun: hai să ne pitim cu cele ce vom lucra! O, să nu ți se pară bune faptele bune cu care te ascunzi, căci diavolul te învață să te ascunzi și să faci din bine răul și dărâmarea celui căruia zici că-i faci bine. Iuda, în numele obștei mergea și făcea ce făcea bune și rele, dar el se despărțea de obștea apostolilor Mei din pricina umblatului singur și a lucrării singur.

O, fiilor, această lucrare a Mea cu voi nu poate sta gaj pentru voi când voi lucrați pe ocolite ca din partea mesei Mele de lucru cu voi. Se pot sminti mulți, și nu știți cum cad cele ce faceți fără știre. Poporul să învețe bine să nu ia orice ca de la Mine, ci să cerceteze ceea ce vine spre el ca din partea Mea și a lucrului Meu cel cu cârmă lucrat.

L-am așteptat pe Iuda ca să se întoarcă să-l împac cu Mine mai înainte de învierea Mea, care avea să Mă dovedească Dumnezeu adevărat. El însă nu s-a mai întors, căci diavolul nu i-a mai dat drumul să vină. O, și de aceea voi să învățați numai cu știre să lucrați tot ce lucrați voi, și diavolul va fugi.

Cei ce se tem de Domnul sunt cei ce umblă pe căile Lui, fiilor, așa este scris. O, învățați să fiți cu Dumnezeu. Trebuie să stați mult cu Dumnezeu. Dar cum aceasta? O, e la fel cu timpul cel pentru celelalte lucrări ale minții, dar cel mai bun timp al minții este statul cu Dumnezeu, fiilor, iar omul nu mai este învățat să petreacă cu Domnul, o, și de aceea suferă el mult.

O, fiilor, cei ce stau de strajă Mie în cetatea Mea nu trebuie trași spre felul de a fi al celor de dincolo de hotarele cetății, căci trebuie statură de inimă și de minte aici. Aceștia nu trebuie folosiți oricum și pentru orice, ci trebuie păstrați pentru Domnul și pentru lucrul Lui cel sfânt, departe de lume și de duhul ei, iar lumea departe de ei cu ale ei urâciuni fel de fel. O, și aveți datoria să știți aceasta, mai ales că ei stau sub greul Meu, pentru care trebuie lepădare de sine, ca să pot Eu cu planul Meu prin ei pentru mulți, iar lucrul lor cu Mine este măreț, și, stând ei sub această slavă, se vor bucura apoi pentru cât de mult au înțeles ce înseamnă Dumnezeu în viața unui om care stă cu Domnul pe pământ și care trăiește pentru Domnul.

O, nu numai când ai nevoie de ajutorul Meu la greu, nu numai atunci să cauți la Mine. Stai cu Mine mereu, ca să-ți fie ție bine, că e greu fără Domnul, fiule. Nu căuta după El numai când ești bolnav sau trist. Caută când ești sănătos, caută-L pentru iubire. O, caută-Mă ca să Mă iubești, să fiu iubirea ta! Fără Mine Mă pierzi și te pierzi zi după zi, căci viața fără Dumnezeu e tot o primejdie, și vine apoi rana inimii, și nu mai ai cu ce s-o vindeci. O, nu-ți goli de Mine mintea. Orice preocupare a minții pentru cele ce trec îți golește mintea, nu mai ai pe Domnul de viață a ta.

O, ce mult stai fără Mine în mintea ta, omule, omușule! Cauți mereu după ajutor, după bine. Te duci după ajutor la oameni, iar la Mine cauți numai când vezi că nu mai poți deloc. O, stai cu Mine ca să-ți fie ție bine, omule necăjit, dar cu Mine nu poți sta, decât dacă Mă iubești, căci omul stă cu ceea ce iubește. O, te învăț ce să faci cu viața ta, cu care-Mi ești dator, că tu trebuia să fii îngerul Meu, nu înger căzut să fii și să lucrezi, o, că te văd cum fugi dinaintea Mea și stai pribeag

printre duhuri fel de fel doar ca să nu stai cu Mine. Îți iei averea și-ți iei viața și te duci cu ele și cu tot ce-ți vine să iubești și să faci, și uiți de Tatăl tău, și ți-L amintești după ce te risipești de tot. Ți-am dat îngeri slujitori binelui vieții tale, o, și ce departe de tine îi ții, și nu le dai de lucru spre Dumnezeu, și spre tine de la Dumnezeu apoi.

O, fiilor, fiilor, pleacă de lângă Mine cei ce vin să stea, pleacă iar spre rele și spre voile lor, și se duc departe chiar și aceștia care știu de Dumnezeu. Pleacă singuri românii, pleacă pe-un capăt după trudă, după muncă, pleacă să-și strângă bani pentru un trai bun. În vremurile de demult erau luați și duși cu sila să fie munciți și omorâți de muncă, și mulți mureau pe acolo muncind din greu și fără hrană pentru muncă grea și înghețând de frig, iar acum pleacă singuri și muncesc străinilor pentru bani, dar pentru viață nu muncesc, că viața nu înseamnă bani, ci suflet înseamnă, și dragoste de Dumnezeu și de neamul tău și de țara ta, și iată, viața înseamnă să fii deștept, nu prost, nu să te duci să-ți strângi avuții, că toate putrezesc, și nu-ți lasă nimic și nu te mântuiesc, ba îți distrug pic cu pic sufletul și trupul.

Vă cheamă glasul îngerilor Mei să fiți ca ei, că vine împărăția cea de sus pe pământ, iar cea pământească apune zi după zi, că este trecătoare.

Vă strigă îngerii, fiilor, și vă spun ei așa:

— O, temeți-vă de Dumnezeu și luați aminte la glasul Lui de peste voi, căci împărăția Lui vine, vine! Ieșiți întru întâmpinarea ei cu dor! Acest îndemn vă aducem noi. Amin.

— O, poporul Meu, e frumos, e tare frumos aici, și suntem adunați sub acest frumos, în căsuța Mea de dor, povestea Mea de dor cu voi. Ne bucurăm aici cu cetele cerești în ziua aceasta. O, hai să așezăm cerul pe pământ, fiilor! Hai să ridicăm pământul la cer, hai! Așteaptă împărăția Mea să-și capete împlinire și față și țară. Hai, fiilor, hai!

O, fiilor, vă iubesc cu iubirea Tatălui. O, fiilor, Îmi plânge dorul și Duhul, și aștept împărăția Mea și slava ei cea văzută, și-Mi trebuie îngeri pe pământ lucrând. O, hai, fiilor, hai să așezăm cerul pe pământ!

Pace vouă, fiilor, și hai să facem voia Tatălui, cerul cel nou și pământul cel nou!

Călătorie cu îngeri pe cale așez peste cei veniți la masa îngerească, și pacea Mea cu ei să fie până iarăși ne vom întâlni aici.

Încă o dată rostim cuvântul de îmbărbătare: Hai să așezăm cerul pe pământ, hai, fiilor, hai! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2019

Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Maica Domnului și Domnul sunt pildă de copii care au ascultat voia Tatălui. Haina de creștin e haina slavei. Îndemn la mers pe cale cu Domnul.

Poporul Meu, o, măi poporul Meu, o, fiule, vine Domnul spre tine cu slava cuvântului Său, că e praznic împărătesc în ziua aceasta. Pun masă de praznic pentru tine și vin să te adun și să-ți dau din gura Mea, căci Duhul Meu te adună și vine spre tine și-ți dă din Dumnezeu și te învață să te înfierbânți cu duhul, și nicidecum să te răcești de Dumnezeu, iar tu întărește-ți frica de Dumnezeu, că ea nu te lasă să cazi de la Mine spre tine, nu te lasă să calci peste cuvântul Meu cel pentru tine, și iată, îți amintesc că Domnul Își găsește plăcerea în cei ce tremură la cuvântul Lui, precum este scris, și aceia se tem să-l calce, iar Eu stau cu lărgime întru ei și-Mi tot lucrez lucrarea Mea prin ei.

Cât despre cei ce nu se tem de Dumnezeu, călcând ei peste cuvântul Meu, n-am ce să mai spun pentru aceștia. N-am putut și nu pot peste ei și întru ei, căci sunt în ei cu alegerea lor, ca și cei ce au călcat peste statul lor cu mersul Meu cel de azi, că mai degrabă strigi la un mort din drum să se scoale, și el te ascultă și învie și se ridică, dar la unul căruia îi moare temerea de Dumnezeu zadarnic mai strigi, zadarnic îl mai îndemni, că el nu mai ascultă, nu mai poate să-și lase nepăsarea de suflet de peste el și-și face curaj pentru felul cum își alege el să-și ducă traiul vieții pe aici, căci s-a clătinat cu credința că așa a voit, așa a ales să facă.

Sunt pildă rea cei ce s-au clătinat și s-au desprins de mersul Meu de azi cu poporul Meu de azi. O, că n-au voit aceia să stea sub grija Mea de ei ca niște copii și să păstreze pentru ei împărăția Mea, așa cum am promis-o Eu celor ce rămân sau devin copii și moștenitorii ei apoi.

Iar tu, mama Mea Fecioară, ești pildă pentru tot neamul omenesc, care te cântă și care nu te cântă, căci dacă nu știu oamenii să fie ca tine, copii mereu ai lui Dumnezeu, tot una sunt și cei ce te cântă și cei ce nu te cântă, că pilda ta nu ți-o urmează, nu se dau lui Dumnezeu nici de prunci, nici după ce cresc în trup și sunt în stare de multe, zic ei, iar tu ești tot o milă pentru cei ce nu caută după Dumnezeu pe pământ.

Dar în ziua aceasta sunt aici, în cetatea cuvântului Meu cu praznic împărătesc pentru tine, pruncă împărătească, dată de mică lui Dumnezeu în ziua aceea de demult, și peste care au trecut mai bine de două mii de ani, și a rămas ea sărbătoare pentru tine la creștini și ești pildă măreață pentru tot omul, mama Mea. Iar cine vrea să știe cum trebuie să fie viața omului pe pământ, iată pilda, iat-o față în față cu tot omul, și care-și poate alege viața cu sau fără Dumnezeu pe pământ.

— O, copilul meu Iisus Hristos, o, și Tu, și Tu ai fost la fel, copil ai venit pe lume și copil ai trăit și copil ai rămas, și aceasta prin ascultare, Fiule scump. Am fost Cei ce am ascultat și când Ne-a fost ușor și când Ne-a fost greu, căci ascultarea nu alege, ci ascultă și atât.

Iar acum ești cu lucrare mare și multă venit pe pământ în cuvânt, o, și de mai bine de șaizeci de ani lucrezi cu cuvântul ca să-Ți zidești un popor ascultător ca și Noi înaintea Tatălui Nostru, dar n-ai găsit statornicie sfântă și duh de copil în cei mulți care Te-au aflat și s-au apropiat de Duhul cuvântului Tău, Care învață și cheamă și așteaptă apoi rod, Fiule scump.

O, Doamne Fiule, mulți se culcă pe urechea că nu toți trebuie să fie și să facă așa cum am fost și am făcut Noi, și aceasta zic pentru că au ales să fie mai mari decât Noi și liberi de Dumnezeu, ca și cei dintâi așezați de Tine în rai, și care n-au voit să asculte și să se păzească de cădere din rai, și au rămas ei cu ceea ce și-au ales să facă și să fie, dacă nu le-a plăcut să fie copii și să aibă părinți, că în loc să-L știe de Tată pe Dumnezeu, L-au știut de Stăpân și nu le-a convenit să stea sub supunere, ci le-a plăcut mai mari să fie ca Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și aceasta pentru că au pierdut înțelepciunea după ce au luat cu neascultare și au mâncat din pomul cunoștinței ca să moară ei, o, și toți oamenii care au pretenție că au cunoștință multă și în toate, toți pățesc așa, toți își pierd cunoștința și nu mai știu că au de Tată pe Dumnezeu și trăiesc toți de capul lor, după capul celui întâi zidit între

oameni, și care și-a ales capul lui, respingându-L pe Dumnezeu de peste el și temându-se de El ca de un Stăpân rău.

Noi însă am venit acum două mii de ani pe pământ născuți, întâi eu, și apoi Tu, Fiule al meu, o, și amândoi am arătat ce trebuie și ce nu trebuie să facă omul care se naște pe pământ, că trebuie să asculte apoi așa cum Noi am ascultat, iar Tu și în moarte pe cruce ai ascultat atâta de dumnezeiește, atâta de măreț, o, copil îndurerat mereu în cer, și apoi pe pământ, și apoi iarăși lângă Tatăl în cer, și tot mereu îndurerat din vecii și până în vecii, copil al durerii născute pentru Noi din omul neascultător de Tatăl, și nu e omul decât o durere pentru Noi, dacă altfel de minte nu are, o, și cum să aibă când el a călcat peste cuvântul lui Dumnezeu și a luat să mănânce din pomul oprit ca să fie deștept și să se dea deștept apoi, așa cum se și dă tot omul care nu poate să se dea lui Dumnezeu ca un copil și să aibă Tată și să aibă îngrijire ca un copil, căci pilda Noastră nu s-a prins de om ca să se facă prunc sub mâna Ta, sub îngrijirea Ta așa cum păsările, așa cum florile sunt sub grija Ta cu hrana și cu podoaba lor.

Dar acum grăiesc cu ei, cu cei ce merg pe cale cu Tine și le spun lor așa:

O, fii ai Cuvântului Iisus Hristos, voi să fiți ascultători, fiilor, ca să fiți fii, ca să fiți copii, ca să Ne urmați pilda, că așa am stat Noi cu viața pe pământ. O, întăriți-vă în pilda cea bună pentru ascultare tot timpul și în toate, în cele mari și în cele mici, oricât de mici ar fi.

Sunt pildă rea cei ce s-au clătinat și s-au desprins de voi, după ce au avut de hrană pe Fiul meu Iisus Hristos și ei atâta vreme cât au căutat să-și țină statornicia cumva. Acum însă se suie de la ei durere grea la cer, că, iată-i, iau din mâini lumești mânjite de păcat și-și pun în gură cele făcute de cei ce păcătuiesc mereu cu tot trupul lor, o, și nu mai au pe lângă ei o gură sfințită care să le curețe hrana și pâinea, iar eu plâng de jale lângă Fiul meu, Care S-a dăruit lor atâta vreme cu milă și cu nădejde că ei vor rămâne pentru cer, iar azi ei sunt pildă rea, și se desculpă singuri pentru disprețul lor față de Domnul, de Cel cu Care ei și-au hrănit trupul fără să fi ținut seama de suflet mai mult, iar ranele și disprețul de la ei ustură în Noi și ustură și Ne rușinează înaintea diavolului, care Ne dă cu sâc acum, după ce i-a smuls de partea lui. O, cum pot călca ei în picioare ceea ce au învățat din gura lui Dumnezeu să fie și să facă ei tot timpul vieții lor pe pământ? Iată-i, nu mai au strălucirea și frumusețea cea de la Domnul pentru ai Săi, iar cu straiele arată ca și cei din lume pic cu pic, și iau înfățișarea de oameni ai lumii de afară, unde este plânsul și scrâșnirea dinților.

O, popor al Fiului meu, te hrănește Domnul, fiule. Ai grijă de cinstea ta cea de la El dată ție. O, ce măreață cinste, ce mare trecere ai între cei păcătoși prin portul tău cel sfânt! Că se uită păcătoșii după tine pe cale ca după o salvare a lor, ca după o nădejde a sufletului lor și-ți caută ajutorul să li-l dai.

O, e haina slavei haina de creștin iubitor de Dumnezeu după duh, după viață, după vorbă, după port, și care nu seamănă cu haina lumii, ci, din contra, te scoate din lume și vede lumea că nu ești al ei și că ești al lui Dumnezeu pe pământ.

Cei ce au dat de peste ei povața și împlinirile de la Domnul, o, aceștia merită curățire mare și aspră, ca și durerea aspră pe care o fac ei Domnului prin despărțirea de El, căci duhul trufiei i-a câștigat de tot, i-a coborât de tot, și nu mai poate pentru ei nimic, decât o curățire aspră și zguduitoare, care să le scoale din somn conștiința.

Iar pe voi, cei rămași în duh de copil, vă întăresc ca o mamă sub duhul ascultării să stați, că ascultarea vă schimbă din slavă în slavă ca pe pruncii care pot numai prin grija de ei a Domnului lor, a Părintelui ceresc, că eu am fost adusă Domnului pruncă de trei ani, și am rămas micuță odată cu trecerea anilor, căci am stat sub îndrumare mereu, și tot o ascultare de Domnul am lucrat cu viața mea supusă, și pe care Domnul mi-o călăuzea tainic tot timpul meu de pe pământ, și I-am adus rod apoi, așa cum scrie în povestea vieții mele, și pe care o doresc vouă ca pildă sfântă a vieții, o, fiilor hrăniți din gura Fiului meu Iisus Hristos.

Iar Tu, Fiule Doamne, lucrează-le duhul mereu și așează-Te în duhul lor mereu și ferește-i de cele de pe pământ, și care îngroapă în ele pe oamenii care n-au păsare de suflet și de cele de mâine în care vor fi așezați după faptele lor fiecare din ei.

Iar acum Îți mângâi durerea uitându-ne la izbăvirea care va veni pentru cei ce Te iubesc și Te urmează cu alegerea lor până la sfârșit, și pun acum jos pana pentru cuvântul meu cel de azi, Fiule scump al meu Iisus.

— O, mama Mea, și Eu te mângâi în durere și în nădejdea izbăvirii multora din cei ce Ne iubesc până la sfârșit. O, că Ne doare, mamă, de la toate câte lovesc în Noi și de la bucuria diavolului pentru cele ce pierdem odată cu tragerea în părți a celor duși din rândul celor ce merg pe cale cu Mine, mamă.

Și acum trebuie întărit mersul celor ce merg, o, mama Mea.

O, mergi, poporul Meu, mergi, Ierusalime, mergi cu mersul Meu, cu calea Mea sub mersul tău, că numai aceasta a rămas calea cea de mers! Mergi, fiule, mergi, și nu sta din mers! Mergi tot mai frumos, tot mai măreț, mergi spre slava Mea cu mersul tău și trebuie doar să Mă asculți ca să mergi! Eu sunt pe cale cu tine. Mergi, fiule, mergi cu Domnul tău! Și te voi da pildă de mers pentru cei ce n-au știu și nu știu și nu aleg pe Domnul pentru mersul lor de pe pământ.

O, pace ție, și mergi, poporul Meu, pe calea Mea cu tine! Mergi cu Domnul, că Domnul merge cu tine, și aceasta este calea! Și te voi arăta tot mai mult cale a Mea, cale spre Mine pentru cei de pe pământ care se întorc la Dumnezeu, o, poporul Meu cel de azi al Meu! Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2019

Sărbătoarea Sfintei Mucenițe Ecaterina

Pacea dintre om și Dumnezeu îi aduce lui toată mângâierea și binele cel din cer. Iubirea de Domnul este iubire cu rană. Pacea vine de la umilința inimii.

O, fiilor veghetori înaintea Mea în cetatea cuvântului Meu, vă așez să-Mi primiți și să-Mi puneți în carte cuvânt de pace și de iubire, și călătoria lui apoi spre cei ce-Mi sunt și-Mi stau în trupul poporului Meu, căci pacea dintre ei și Dumnezeu le aduce lor toată mângâierea, tot binele cel de sus, căci vai celor ce caută de jos binele lor, și de aceea Eu Îmi așez mereu înaintea Mea poporul și îl învăț cum să stea el înaintea Mea și să-i fie bine cu Mine și să semene cu Mine în toate și mereu, și pe toate de la Mine și numai de la Mine să le ia și cu mângâiere și cu încercări, căci Eu, Domnul, îl îngrijesc, îl tămăduiesc și îi croiesc calea, ca să nu-și croiască singur calea spre Mine, ci Eu să fac asta poporului Meu, iar el să învețe.

Am sfinții în ajutorul vostru trimiși, fiilor apropiați

Mie, iar azi iată la masa de cuvânt cu voi ceata mucenițelor mărturisitoare credinței tari, iar între ele strălucește azi mucenița Ecaterina, mare ocrotitoare peste voi, peste cetate și peste acest oraș al cetății Mele, și rog cu aplecare mare a Mea și a ei, rugăm pe fiii cuvântului Meu care zidește, îi rugăm să învețe credința și faptele ei tot mai mult, că iată, mireasa Mea Ecaterina a făcut din faptele credinței fii credincioși atrași spre Mine dintre cei păgâni cu viața și cu faptele și a adus Domnului rod de credință și de iubire, dar ea a avut mare de înțelepciune în ea, și numai așa a lucrat minunile, care s-au numit fii credincioși, aduși la viață cu credință, dintre cei păgâni aduși.

O, dar azi Mă aplec și-i rog pe fiii credinței de azi, pe cei ce caută cuvântul Meu pentru ei, îi rog să aibă grijă zi de zi și clipă de clipă să facă ei minunea de a se aduce ei înșiși mereu, mereu lui Dumnezeu cu credința lor, și să nu se clatine în credință în vremi de încercare a răbdării și a credinței, și le pun în față pildă de credință pe mucenița Ecaterina, care în taină Mă iubea și Mă urma în mijlocul unui neam necredincios și păgân. Iar când ea a crescut și i-au venit pețitori pentru căsătorie s-a dovedit atunci a fi ea mireasă logodită cu Mine cu mare iubire, de vreme ce a dat de o parte din calea ei pe cei ce doreau s-o pețească pentru ei. Ea însă s-a aflat lepădată de datinile părintești și păgânești, căci a arătat rușinoasă și mincinoasă slujirea la idolii vremii aceleia și a dat de știre părinților ei că are pe Dumnezeu în ea cu toată slava Lui, de s-a cutremurat din temelii toată cetatea Alexandriei auzind povestea iubirii ei de Dumnezeu, necunoscutul lor Dumnezeu, căci toată cetatea slujea minciunii idolilor. Atunci tatăl ei a pus-o pe ea față în față cu ceata înțelepților de atunci ca s-o scoată ei pe ea din credința inimii ei. O, dar s-a ivit minunea cea mare a răscumpărării lor de partea lui Dumnezeu din ea, căci înțelepciunea credinței ei a avut putere să le deschidă ochii inimii lor și să vadă cu ei adevărul minciunii slujirii idolești, și apoi să le crească mult credința cea asemenea credinței ei și să rămână ei în ea, și nu s-au mai lepădat ei de Dumnezeu, și s-au lepădat de trupurile lor pe calea lor spre Domnul, iar ea a fost dată la chinuri pentru credință și nu s-a lepădat, n-a vrut un mire pământesc și vremelnic pentru ea, ci a rămas a Mea prin chinuri, și sub ascuțișul sabiei apoi, și iată câtă pildă de statornicie pentru cei ce se aleg ai Mei.

O, dar iată, iată câtă puțină statornicie cu Domnul au cei ce Mă află și Mă iau din acest cuvânt! O, de ce, oare, se întâmplă așa? Eu le spun lor că din lipsă de înțelepciune vine lepădarea de Dumnezeu a celor ce cred și se leapădă apoi, căci mucenița Mea n-a putut nici în vremea chinurilor cele mai mari să-și arunce credința și faptele credinței, și aceasta numai din pricina înțelepciunii.

Iată ce multă putere are credința pentru cel ce o are pe ea cu statornicie în duhul și lucrarea lui! Iar în ziua aceasta de veghe sfântă voiesc să-Mi îndemn poporul spre Mine și să-i spun să aibă grijă mare de tot, mare ca să nu piardă pacea dintre Mine și el, că iată, ea vine de la înțelepciunea inimii și a faptelor credinței, nu din altceva vine nedespărțirea de Dumnezeu în vremi de bine sau în vremi de greu.

O, fiule care vii să crezi și să Mă crezi, o, ai grijă de pacea dintre tine și Mine, că dacă nu ai înțelepciunea inimii ca să știi cum poți să ai și să stăruiești și să păstrezi cu bogăție pacea dintre tine și Mine, înseamnă că nu ai lucrătoare această înțelepciune, și trebuie să te apleci ca să fii ajutat de cei ce au înțelepciunea aceasta și să iei pentru tine de la ei, dar trebuie aplecare să ai.

O, pace vouă de la Mine vă dau, fiilor, că dacă luați de la voi sau unul de la altul, ajungeți la despărțire și la nejertfirea cea pentru credință, fiilor! O, cum să fac să vă învăț Eu pe voi dacă ați venit ca să fiți cu Mine și cu ai Mei și să fiți ai Mei până la sfârșit?

O, fiilor, fiilor, Eu trebuie să am loc și stat în voi, căci voi nu știți singuri calea și lucrarea credinței în vremi de soare sau în vreme grea. Nu știți, fiilor, nu știți că pe calea Mea e soare, ca să nu faceți din voi nori și ceață peste vremea cea însorită. O, nu știți că pe calea voastră cu Mine sunt nori, sunt încercări, din care creștinii Mei trebuie să iasă biruitori de fiecare dată, ca să am ce să vă plătesc pentru vremea lucrului cel pentru viață cu Mine, fiilor.

O, pace vouă, și întrebați-vă cu pace în voi, o, întrebați-vă pe voi înșivă dacă am ce să vă plătesc, dacă aduceți voi înaintea Mea lucru și fapte pentru plată bună, căci Eu am hotărât și am zis: *«Fiecare va fi judecat după faptele lui, faptele îl vor judeca, ele sunt cele ce judecă pe om»*!

O, pace vouă, fiilor, că vin sărbători cu mare prăznuire și pregătiți-vă pentru ele cu înțelepciune, cu iubire între frați, cu pace între Mine și voi!

Pace vouă, pace între voi, oricât tribut ar fi să plătiți pentru ea, pentru pacea dintre voi și voi! Unde nu e pace, e pentru că este război, dar fiecare război care se poartă pentru pace este bun. O, și nu altfel să se înceapă vreun război, căci războiul este bun numai atunci când el se ridică pentru zidirea păcii, fiilor.

Nu se poate pace fără război pentru ea, fără lupta pentru pace. Mucenița Ecaterina a stârnit război cumplit pentru ca să așeze pacea Mea în cei păgâni cu inima și cu viața, și care nu aveau pacea, de vreme ce nu dădeau de la ei cele ce nu seamănă cu pacea cea împotriva păcatului prin slujirea la idoli, și care nu înțelegeau nimic cu toată înțelepciunea minții lor.

O, fiilor, o, fiilor, pace vouă! Și nu vă credeți înțelepți pentru voi și pentru cei neînțelegători cu voi, dacă nu aveți pacea Mea și liniștea Mea și dragostea Mea în voi. Dragostea are legile ei, pe care trebuie să le știți pe dinafară așa cum v-am rugat, și ca să le puteți pune în lucru peste voi și între voi. Și iată mireasa Mea, mucenița Mea, dă ea să vă aducă în dar duhul înțelepciunii ei, darul sufletului ei, căci Eu am fost în ea acest dar.

— O, cu ei, cu ei doresc să grăiesc, dulcele meu Domn Iisus, că mare putere și mare credință mi-a dat iubirea mea de Tine, căci ea mi-a dat, și nu s-a micșorat ea în încercări și în chinuri, ci s-a desăvârșit cu multul, Doamne, că multă pace îmi dădea iubirea de Tine și de toate făpturile care nu Te cunoșteau de Domn și de pace a sufletelor lor, și toate acestea le dăruiai prin lucrarea credinței și prin faptele ei, o, Doamne scump al celor ce mult Te iubesc în toată vremea lor pe pământ, atât de mult, o, atât de mult.

O, fii ai Cuvântului Iisus, nu m-a durut disprețul și ura celor ce mi-au chinuit trupul, că mă durea rana iubirii de Domnul, că tot o rană e iubirea de El în cel ce Îl iubește cu prețul vieții. Iar dacă rana aceasta nu este în cel ce iubește, o, e tot o iubire trecătoare cea care nu doare cu rană pentru Domnul în voi. O, cine și ce l-ar putea despărți de Domnul pe cel care Îl iubește cu rană după El? Necazurile sau lipsurile sau bogățiile, ori nemulțumirile sau păcatele? O, nu! Toate la un loc nu au putere, și nici mai multe de atât, căci iubirea e mai tare ca moartea, precum este scris, și moartea este biruită de iubire și de înviere.

Iar voi căutați-vă bine în cap, așa cum spune vorba despre păduchii de pe cap, o, căutați-vă capul și curățiți-l bine și țineți-l pe umeri ca să vă poată ajuta spre înțelepciunea iubirii și nu spre necredință sau spre cârtire pe cale, căci calea este sfântă, și tot sfinți trebuie să aibă pe ea Domnul, căci sfinții ajung la inima Domnului și Îl coboară la ei pe El și este cu ei Domnul pe pământ, și sunt ei pe pământ iubirea care zidește, așa cum am fost eu, de am zidit pe Dumnezeu în oameni și i-am dat rod Domnului pe ei.

O, pace vouă! Așa să vă culcați și așa să vă sculați, plini de pace între voi și Domnul, între voi și voi, iar judecata lucrurilor e partea Domnului, precum partea voastră este iubirea de Dumnezeu și de frați, prin bucurii, ispite sau dureri.

O, pace vouă! Pace și iar pace, și nu uitați, o, nu uitați voi acest îndemn! Amin.

— O, dulcea Mea mlădiță, o, fiică mucenică, te dau pildă de iubire și de răbdare și de mare umilință cu viața ta între cei păgâni cu viața. Pe toți mucenicii vă am în brațe ca pildă pentru creștinii de azi și din viitor. Lângă tine strâng în brațe în ziua aceasta și pe mucenicul Mercurie, mult lucrător și el în războiul cel pentru pace, și apoi pentru paza lucrului Meu și a poporului Meu de azi, cu aceleași daruri cu care a lucrat el atunci pentru biruința cea bună în vreme de război.

O, pace vouă, măi fiilor care vă voiți ai Mei cu iubirea! O, dar toate trebuiesc educate mereu și mult, iubirea și răbdarea, umilința inimii, blândețea și smerenia, și toate prin iubire și prin legile ei sfinte, ca nu cumva să lucreze de capul lor lucrările voastre, ci să dovediți voi prin ele că aveți învățător peste voi ca niște fii.

O, pace vouă! Ea vine de la umilința inimii, fiilor, și așa au păstrat-o în ei toți sfinții Mei, căci ei M-au iubit pe Mine în ei, și nu s-au iubit pe ei, iar pe Mine Mă păstra în inimi pacea lor.

Pace vouă, mereu vă spun! Pace între voi cu orice preț, oricât ați da sau ați pierde pentru ea ca să stea ea în voi, căci unde e iubire se depărtează ura și nemulțumirea și cârtirea, și orice duh tulburător moare, fiilor!

O, pace și iubire, fiilor! Acestea le aștept în voi pentru Mine și pentru voi. Vin sărbătorile cu praznicele lor, nu uitați! O, nu uitați, cu pace să le întâmpinați, iar rugăciunea să aibă cale liberă dinspre voi spre Mine, că dacă în voi și între voi nu lucrează pacea ca punte de trecere în toată vremea cu mare și cu multă răbdare și umilință și iubire pentru ea, o, unde s-ar aduna rugăciunile voastre când le aduceți voi?

Așadar, primiți mângâierea prin lucrarea păcii, și tot ce vine spre voi încredințați-vă că sunt știute de Mine, și nu vă sunt dăunătoare dacă le primiți ca de la Mine, așa cum știu Eu să vă lucrez mereu, și ca să vă pot păstra ai Mei până la sfârșit, până la ziua slavei Mele cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2019

Sărbătoarea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Durerile sunt școala cea mai de sus a iubirii. Nimănui să nu spui „nu”. Îndemn la rugăciune pentru ștergerea cuvintelor celor împotriva mântuirii noastre. Vindecarea sufletelor atrage vindecarea trupurilor.

În ziua aceasta de întreită sărbătoare Ne strângem cu voi, fiilor martori ai venirii Mele cuvânt pe pământ, că avem amintirile care Ne strâng, și care se strâng într-o singură zi de aducere-aminte a lucrărilor Mele cerești cu voi pe pământ aici, o, și Ne strânge trâmbița Mea Verginica pentru amintirea zilei venirii ei între sfinți, și apoi amintirea ei de piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Mele din vremea aceasta a Mea cu voi și a pecetluirii grădiniței tainei cuvântului Meu și a pietricelei albe, locaș al mărturiilor lucrării cuvântului, chivotul de pe masa cea tainică a Sfintei Sfintelor Domnului, o, fiilor.

Strângem, așadar, ca în fiecare an cele trei zile de amintire sfântă a celor din cer cu voi la lucrul tainelor Mele cu voi, că în ajun de sfânt Andrei cu douăzeci și opt de ani în urmă s-a ridicat la cer slujire de așezare și de pecetluire a grădiniței cuvântului și a chivotului din ea, și am avut la slujire arhierei cerești alături de cel de pe pământ martor al zilei de taină de atunci, iar lângă el și lângă slujitorii de aici au stat cu mare slavă și cu putere sfântă patru arhierei din cer: Vasile, Grigore și Ioan, și încă Andrei dintre cei doisprezece apostoli ai Mei, și toți au pus cuvântul și darurile lor și mărturia lor pentru așezarea primei pietre de Nou Ierusalim aici, pe pământul român, și au stat cu toții și a doua zi, ziua sfântului Andrei, iar laolaltă încă următoarea zi, ziua așezării între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, și iată-Ne strânși cu amintirile, fiilor, și cu cei sărbătoriți lângă voi, și unii altora aducem sărbătoare și stat la masă Noi și voi și pus pe masă hrană de cuvânt, fiilor.

Voiesc să fie mângâierea cu Noi și cu voi la masă în ziua aceasta mare, fiilor, căci amintirile mângâie dureros și la Noi și la voi.

O, ce mult am iubit să vin pe pământ acum două mii de ani, chiar dacă am venit să Mă doară, fiilor!

O, ce mult am iubit să vin pe pământ iarăși acum cu taina cuvântului gurii Mele, care a răsunat la urechea unui popor prin trâmbița Mea Verginica vreme de douăzeci și cinci de ani!

O, fiilor, ce mult am iubit și ce mult iubesc să vin la voi cuvânt și să tot vin, ca să vă am și să vă știu ai Mei pe voi! Am ridicat la Tatăl rugăciuni să vă păzească El mult cu tot cerul ca să nu vă pierd, o, că pe mulți i-am pierdut și Noi și voi și nu-i mai avem de iubire și de ajutor sub crucea de azi a venirii Mele, pe care o port cu voi, și am rugat pe Tatăl pentru voi, fiilor.

Mai întâi am pierdut pe arhiereul martor, că el a fost tras între cei care l-au lăcătuit și l-au făcut asemenea lor, a celor care calcă peste voia Mea pentru voia lor, și care n-au grijă de cei peste care stau ei sub nume de păstori.

Am pierdut apoi pe rând pe cei care unul după altul s-au luat apoi și s-au tras de sub cruce din lipsă de dragoste și din nemulțumirile lor și pentru multele lor dorințe, și au rămas aceștia niște amintiri pentru noi, iar noi niște amintiri pentru ei, amintiri cu durere.

Fiilor, fiilor, voi știți, nu vă mai spun vouă că și durerile mângâie când suntem împreună pe cale și purtăm dureri, și mulți au crescut mari la Dumnezeu prin dureri, fiilor, prin așa fel de naștere.

Avem la masa de azi pe Verginica sosită cu familia ei din cer, cu cei care sunt lângă ea adunați rând pe rând, după ce ea s-a așezat sus spre întâmpinarea celor ce sosesc sus, adăugându-se ei lucrului cel de sus pentru lucrul cel de jos al cuvântului Meu pe pământ. O, ei văd de sus ca în oglindă toate amintirile durerilor care au încercat mersul Meu cu un popor puțin de tot cunoscător de Dumnezeu, puțin de tot, fiilor, căci cine ajunge la duh de nemulțumire, de cârtire, de smin-

teală, de necredință apoi, și căderi apoi în slăbiciuni ca pe pământ peste cei fără drag de Dumnezeu în ei, o, puțini de tot au înțeles aceștia calea cea slăvită pentru mersul cel cu Domnul, puțini, puțini au priceput dintre ei ce înseamnă și ce este Dumnezeu, ca să-L poată apoi urma doar pe El, și să nu piară loviți de faptele neascultării, de lipsa rugăciunii cu putere în ea și cu cale a ei spre Domnul.

O, fiilor, durerile aduc puteri mari pentru ele, și nu știu aceasta cei nepregătiți prin dureri. Durerile sunt școala cea mai de sus a iubirii și sunt ele slavă numai pentru cei ce iubesc. Au rămas cu Mine și cu voi numai cei care au purtat dureri pe calea slavei venirii Mele cuvânt pe pământ. Se uită la Mine trâmbița Mea, Verginica Mea, și-Mi soarbe cuvintele și știe tot tâlcul lor și stă ea de vorbă cu cei cu care și-a făcut ceată în cer, și care văd și ei acum amintirile care au durut atât, de fiecare dată când erau de purtat dureri și încercări, căci cu multul și cu tot clarul lor ele pot fi văzute și privite de sus, căci amintirile sunt sărbătorite și în cer ca și pe pământ.

O, Verginica Mea, Ne-am strâns în ziua ta de serbare cu toate cele trei zile de taină cerească, cu toată biruința lucrată atunci, și cu toată durerea de după aceea. Stăm la masă de cuvânt, și ești serbată de sfinți, o, Verginica Mea, și împărțim mângâiere sus și jos, căci și durerile aduc mângâieri pentru cei ce știu ce înseamnă Dumnezeu și toată taina Lui cu cei ce Îl poartă în ei.

O, scumpă trâmbicioară, hai să cuvântăm la masa amintirilor, hai să deslușim împreună câtă putere aduc durerile peste cei ce le trec fără să se clatine, ba chiar să crească ei prin dureri, așa cum și tu ai avut parte să te călești pentru Domnul tău prin dureri mereu, o, trâmbița Mea cea de apoi.

— O, binecuvântați sunt fiii durerii, Doamne, de mii de ori sunt binecuvântați cei ce înțeleg ce înseamnă Dumnezeu și mersul cu Dumnezeu pe cale! Și iarăși, abătuți și triști mereu sunt cei care nu-și înțeleg propria lor minte și simțire, care îi abat mereu pe ei spre nemulțumire, spre neumilință și nerăbdare, de vreme ce nu cunosc ei cum este calea Domnului. De aceea nici fapte nu-și zidesc aceștia, și care să le ajute în ziua răsplătirii cea după fapte.

Prin faptele tale duhovnicești și frățești, așa îi poți ajuta pe mulți să-L cunoască, să-L simtă pe Dumnezeu, Care poartă de grijă tuturor ca un tată, și să dorească ei după Domnul, după Cel ce are așa fii lucrători de fapte mari pe pământ.

Nimănui să nu spui *„nu”* dacă te roagă ceva, că atunci Domnul stă acoperit de cel ce cere sprijinul tău și se uită cum îi răspunzi, cu da sau cu nu, și iată câtă cunoștință trebuie să ai și câtă faptă ca să-L poți ști și înțelege pe Dumnezeu și calea cu frații.

O, fiilor de azi ai lui Dumnezeu Cuvântul, iată ce vă spun: În rânduiala mea de miezul nopții se strângeau creștinii la rugăciune în căsuța de locuință mie, iar eu noapte de noapte aduceam Domnului citirea psalmului 118, și îl aveam ca pe un râu care spală, ca pe un săpun care curăță tot ce te murdărește din părți într-o zi, ca pe o alifie peste lovituri noi și vechi, ca pe o petrecere cu Domnul, cu doctorul, cu Cel ce te veghează cu atâta grijă și dor. Mă simțeam ca un ucenic care învață, ca o școlăriță care învață pentru note bune, cu duh blând și smerit față de toți cei din cer și cei de pe pământ, și eram pătrunsă toată de dragoste de Dumnezeu.

Vă îndemn la duh de rugăciune, fiilor, că la rugăciune știți și voi să vă așezați după rânduiala creștinească, dar la duh de rugăciune vă așează doar dragostea de Domnul și nevoia sufletului de a sta cu El în petrecere sfântă cu duhul blând și smerit. O, pace vouă și între voi, ca să aveți trecere la Domnul cu rugăciunea, fiilor! Iertați, și vi se va ierta când cereți Domnului iertare pentru greșelile voastre! Nu greșiți dragostei, căci dragostea este de la Dumnezeu și se duce la Dumnezeu, iar nedragostea este de la diavol, și fiecare își primește plata faptelor sale adunate pentru plata lor.

Tot ce vine spre voi e rodul faptelor voastre, rod bun sau rău, fiilor, așa să știți și așa să credeți voi. O, învățați bine ca să știți pe dinafară ce lucrează duhul frăției întru Hristos, ce face el între frați, ce jertfă se așteaptă de la cei ce înțeleg ce este calea lui Hristos și faptele de pe cale, iar până nu se va ști bine ce este mersul cu Domnul și cu frații, o, nu va fi pacea aceea care arată că este Domnul între frați.

O, și vă mai îndemn, uitându-mă la voi și între voi de aici, de sus, de unde se vede atât de bine văzutele și nevăzutele voastre, vă îndemn cu trâmbițare peste tot poporul și vă rog pe toți, fiilor, dezbărați-vă de orice gândiri sau vorbiri sau cuvinte care nu pot fi scrise în cartea vieții pentru mântuirea voastră, și cereți stăruitor cu multul să vă șteargă Domnul cele scrise împotriva voastră cuvinte sau fapte. O, nu uitați aceasta, eliberați-vă de orice vorbe și fapte care nu vă pot duce la Dumnezeu, și pe El la voi pe pământ. Fiți plini de veghe sfântă și dulce, pentru ca să puteți croi cale pentru rugăciunile voastre, și numai apoi să le ridicați și să le îndreptați spre Domnul, că altfel ele se strâng împotriva voastră și vă vor judeca ele că le-ați trimis, și nu le-ați împlinit așa cum le-ați cerut.

Unul pentru altul, asta înseamnă veghea cea sfântă, fiilor. Pe Domnul nu trebuie să te superi ca pe om, ci primește totul ca de la Dumnezeu fără să te superi, căci Domnul știe cu ce te poate vindeca, iar dacă sufletele se vor vindeca vor veni spre bine și trupurile, că Domnul va da, căci dacă-i ceri unui om să se roage pentru tine, te ia în spate cu suferința ta și se îmbolnăvește și el ca și tine, dar sufletul îi rămâne tot bolnav, tot ca și trupul, și mai bine este să-l rogi pe cel bolnav să-și lase păcatele, de la care vin suferințe apoi peste trup.

O, fiilor, ce mult v-aș învăța! O, stați cu Domnul și învățați de la El iubirea de Dumnezeu și de frați, și altă fericire să nu doriți voi cu nici un chip, fiilor.

Așa i-am învățat, Doamne, pe ei acum, și m-au privit oaspeții cei cerești, cu care am venit la masa amintirilor Noastre, iar Noi lucrăm peste ei sus și jos mângâierea, o, Doamne.

— O, cu ce dulce glas ai sunat deșteptarea peste popor în ziua ta de slavă, o, trâmbița Mea! Lucrăm pe inimi să așezăm tot ce este din cer, lucrăm mereu. Am rugat pe Tatăl să-i păzească El, iar lucrul cel ceresc să meargă, fiindcă avem de mers și de lucrat viață, și de biruit cu ea moartea din om, Verginica Mea.

O, fiilor, Ne ocrotește Tatăl, iar Noi să-I mulțumim mereu că suntem ai Lui, și suntem ai Lui prin ascultare, iar altfel nu.

Iar voi, cei ce-Mi purtați cuvântul către popor, o, cunoașteți-i dacă sunt sau nu ascultători cu iubire și cu cunoașterea sau nu de Dumnezeu prin purtarea și faptele lor.

O, aș voi să vrea fiecare fiu să-l țină la colț pe diavolul, să-l țină departe și să n-aibă de ce să se apropie, ba să aibă de ce să fugă și să tot fugă de cei ce au prin ascultare cu iubire și cu fapte mari binecuvântarea Mea peste ei.

Iar în ziua aceasta vă dau îmbrățișarea Mea vouă, celor de sus și celor de jos, ca dar de mângâiere pentru amintiri cu durere pentru ele, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2019

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Îndemn la viață trăită de bucurie pentru Hristos. Ierarhul Nicolae pildă pentru cei bogați, care și-a trăit viața pentru alții. Casele creştinilor să fie case de rugăciune. Loviturile să nu însângereze sufletele creştinilor, ci să le lumineze.

O, cum să nu vă ridic și să vă așez înaintea Mea dis-de-dimineață în zile de sărbătoare de sfinți, când sfinții stau aprinși de dor să-i știți veniți întru venirea Mea pe pământ acum și pe ei, o, fiilor! Așadar Ne așezăm cu coborârea cuvântului, Eu și sfinții Mei, și vă așezăm pe voi să deschideți cartea și să intrăm și să cuvântăm, o, și niciodată să nu pregetați în sărbători și să deschideți Domnului să intre la voi, că vremea Mea cu voi umple cerul de dor, și se bucură sfinții să se vestească lângă Mine lucrând pentru Mine și pentru voi, iar voi altfel de viață să nu doriți, decât venirea Mea la voi, fiilor.

Voi să nu vă bucurați de viață, decât că puteți sluji cu ea lui Dumnezeu, Care v-a dat viață, fiilor, și Căruia Îi datorați frumoasă s-o trăiți, și să I-o închinați Lui cu bucurie, și de bucurie să puteți să-I fiți Lui de folos, căci și sfinții Mei lucrători Mie în vremea trupului lor trăiau de bucurie viața lor cu Mine, chiar dacă erau săraci sau bogați între oameni pe pământ.

Iar azi avem ceata arhiereilor din cer cu Noi la masă aici, o, și e numai o bucurie ierarhul Nicolae și se vestește el de lângă Mine întru venirea Mea, și hai să așezăm cuvântul sărbătorii lui, fiilor!

O, hai, marele Meu ucenic, că mare ți-a fost credincioșia față de Domnul Dumnezeul tău, și mare ți-a rămas numele între sfinții Mei! Ai petrecut o viață plină de recunoștință înaintea Mea, dar și Eu am turnat mare de har peste tine încă de pe când erai în pântece ca să te naști prunc și să crești numai pentru Mine cu iubirea și cu viața ta între oameni, și ești pildă de ținut seama de ea pentru cei ce-și aleg viață creștină să aibă între oameni, dar harul e după dragostea de Dumnezeu a celor ce se aleg pentru o așa viață. Numai că în vremea aceasta așa de mare prin venirea Mea cuvânt pe pământ, creștinii care Mă află și caută cu Mine pe cale încep ei cu focul inimii o vreme, și continuă apoi cu felul omenesc al omului, că apoi ei îmbrățișează dezamăgirea, fiindcă ei nu știu ce să facă cu mintea lor și și-o păstrează loruși, și asta e dovada că și-o păstrează loruși, că după o vreme își fac rost de dezamăgire în obștea frățească, și nu-și cer loruși ceea ce zic ei că-i slăbește, că-i răcește, căci greul vieții creștine ei nu-l înțeleg, și nici umilința lor pentru mers cu Domnul și cu sfinții, iar Eu văd și măsor, și nu pot să torn harul Meu, harul iubirii de Domnul, căci iubirea de Domnul în om Îl vede mereu pe Domnul în toate și în toți, și o lucrează ei pe ea cu duhul, cu sufletul și cu trupul, iar măsurarea o lasă Domnului, pe Care ei Îl iubesc și Îl văd în toate, și altceva ei nu mai văd, și trăiesc de bucurie, o, și e dulce Mie o așa viață în creștin, mereu bucurându-se că poate s-o dea Domnului, s-o pună în slujba Lui, așteptând pe Domnul, o, fiilor.

V-am spus în coborârea Mea cuvânt la voi că sunt între cei trecuți cu trupul bogați care au fost bogați pe pământ, și că odată despărțiți de bogățiile lor cer milă acum, așteaptă milă de pe pământ, bieții de ei. Au pildă de luat în seamă pe ierarhul Nicolae, au bogații pildă pe ierarhul Nicolae, născut creștin gata împlinit, încă de prunc arătându-se iubitul Domnului, și pe care nicio clipă a vieții nu l-a cuprins alt dor, decât să facă faptele lui Dumnezeu între oameni, iar după ce a ieșit din pruncie a învățat de la învățător viața creștină și ordinea ei și lucrarea ei, și a rămas de la părinți cu averi mari și a slujit cu ele după trebuință la vreme peste cei în nevoi și în primejdii, și a putut el să se bucure slujindu-L pe Domnul și pe semeni, neoprindu-și lui, ci toate în slujba vieții altora, iar altfel viața nu e de niciun folos nimănui pe pământ, și nici apoi în cer, căci cariul este o pildă care stă față în față cu omul ca să-l învețe așa cum l-am învățat Eu să nu-și adune comori și arginți pe pământ, și să fie deștept omul pentru bogăția vieții veșnice, pe care n-are cum s-o adune sus, adunându-și pe pământ.

O, dar mai este și altfel de datorie în viața creștină, căci când vezi un om bolnav, mergi să-l ajuți, să-l vindeci, și-i dai cele de trebuință, dar așa trebuie să faci și cu cel bolnav cu sufletul, mergi și fă tot ce poți și cu cel ce păcătuiește împotriva vieții sufletului, ajută-l să se vindece de păcat, și aceasta este o și mai mare milostenie, și pentru tine și pentru el.

Iar tu, omule neputincios și lipsit, așa cum te bucuri când un frate te ajută să te vindeci de o boală care-ți pune trupul la suferință, așa să te bucuri și când cineva dă să te vindece de păcat, căci altfel zadarnic te ajută cel ce te ajută de mila suferinței trupești, care vine de la păcat, căci ierarhul Nicolae i-a scos de la păcat pe cei pe care-i ajuta în nevoi și în lipsuri ca pe pământ.

Dar iată, fiilor, nu știu oamenii ce înseamnă să fii creștin și să-ți fie de folos viața ta creștină, o, și strâng fără să știe ei multă trufie când dau să ajute pe cei lipsiți, prin care ei nădăjduiesc că-și strâng în cer, fără să știe bine cum poți să-ți strângi în cer, căci omul are nevoie de suflete mântuite, nu altfel să lucreze oamenii peste oameni când e vorba de milă și de voia lui Dumnezeu cu omul în viața lui lucrătoare pentru cer.

Și țin să scriem acum în carte zile de aducere-aminte cu Mine între voi în vremi de nevoie și de zbucium, fiilor. Căci acum treizeci de ani voi erați în primejdie mare și erați căutați să fiți trași din lucrul Meu cu voi și să fiți băgați la pedeapsă pentru numele Meu, pentru credința cu care Îmi slujeați, după ce Eu, Domnul, v-am ales să-Mi port pe mai departe lucrarea cuvântului Meu, dacă Mi-am ridicat la cer pe trâmbița Mea Verginica.

O, fiilor, Eu am văzut cu toți ochii celor din cer plămada cea rea pusă la dospit de cei ce vă vindeau pe voi dintre cei cu nume de creștin, și v-am vestit că vine încercarea, dar v-am promis că vă voi scoate spre biruință și că vor fi pedepsiți cei de sus de la cârmă, care dădeau să-Mi înăbușe mersul și lucrul.

«*O, nu vă temeți, fiilor micuți!*», așa v-am spus atunci. «*Când ei vor veni să vă ia pe voi din lucrul Meu cu voi, Eu voi întoarce răul, și armele răufăcătoare pentru voi îi vor doborî pe ei, și nu voi veți fi băgați la beci, ci ei vor fi aceia*», așa v-am promis vouă cu câteva zile mai înainte de ziua încercării. Că Mă uitam din cer la cele puse la cale de ei pentru voi, și Mă uitam și la cele ce vor urma, că vedeam înainte cum se vor întoarce lucrurile, cum vor muri tineri și bătrâni strigându-și libertatea de sub cei apăsători și bogați de trufie, și spuneam prin cuvânt: *«O, tineretule român, o, copii, cum vă veți duce voi sub gloanțe și veți cădea pe pământ însângerați, o, fiilor!»*

Iată, așa a fost, și au trecut de atunci treizeci de ani. Acum treizeci de ani, în ziua de 16 decembrie a anului 1989 voi erați mititei și plini de teamă, căci au pătruns peste voi cei cu ordin de percheziție și de pus sub învinuire pentru numele Meu de peste voi, o, fiilor. În ziua aceea, în clipa aceea a presiunii lor asupra voastră Eu am hotărât salvarea voastră ca să vă am și ca să merg cu voi pe mai departe cu lucrul cuvântului

Meu peste pământ.

Iar pe cei care au căzut apoi, până ce a căzut și cel ce a dat poruncă să moară oameni pentru salvarea lui, pe aceia i-am luat cu îngerii în slavă, și îi am în mare cinste pe ei, căci ei au fost scut vouă pentru mersul Meu cel de azi cu voi pe mai departe, fiilor.

O, iată, fiilor, Eu, Domnul, v-am vestit atunci încercarea, dar și salvarea numaidecât, căci erați înfricoșați în zilele acelea și după ce v-am promis că sunt cu voi și cu salvarea și cu îngerii Mei. O, și am împlinit așa, fiilor, și Mi-am putut apoi pregăti bine mersul cu putere și cu voi.

O, toate așa cum le-am spus vouă, așa le-am împlinit, și stau scrise în cartea Mea cu voi toate, că v-am strâns sub mantia Mea, fiilor, ca să n-aibă nimeni putere asupra voastră, ci numai Eu să am.

O, mare este Domnul Dumnezeul vostru, fiilor! Acum iată, ierarhul cel sărbătorit azi grăiește dintre sfinți peste voi, iar Eu îi spun: Hai, marele Meu slujitor și ucenic! Pace ție în grăirea ta cu ei!

— O, Doamne, Îți doresc să ai mereu popor strigător la cer înaintea Ta, și să rodească voia Ta rugăciunea lui. O, Doamne, bogații sunt cei mai săraci de viață, iar cei ce Te caută pe Tine sunt cei vii, și veșnici de pe acum, căci viața lor Ți-o dau ei să lucrezi Tu cu ea, și iată-i pe cei cu care Tu lucrezi, și tot cerul îi vede și le stă în ajutor!

O, fii ai lui Hristos Cuvântul, o, fiilor, case de rugăciune să fie casele voastre pe pământ, și multă strigare să ridicați la cer mereu, mereu. Voi, cei de aici, din cetatea Domnului, și toți cei care țin aproape vouă pentru mersul lor cu Domnul, o, să nu fie zi sau noapte să nu aduceți mărire Domnului și mulțumiri și cereri către sfinți. Nu numai lucru cu mâna trebuie să facă în vremea zilei creștinul, dar și rugăciune, dar și cântare, dar și fapte cerești, și apoi noaptea iarăși, fiilor, și asta v-a salvat pe voi atunci, în ziua încercării. Că pătrunzând ei în casa voastră de rugăciune au luat în ei vină, și au suferit mulți pentru gândul cel rău al lor ridicat spre voi în zilele acelea.

O, ce minunat a lucrat Domnul, ce minunat atunci pentru voi! Așa fel de trăire zi de zi cu Domnul vă apără pe voi de orice ar da să se apropie cu rău de voi de la oameni sau de la diavol, și asta v-a salvat de cursa întinsă atunci spre voi, fiilor. Casa voastră avea lucru de rugăciune de la voi spre Domnul, și avea nopți de veghe cu Domnul, măi fiilor, și iată vrăjmașii biruiți! Acum vă are Domnul, că v-a păstrat, dar și voi L-ați păstrat, și nu uitați de Domnul și de sfinții Săi!

Suntem cu voi, nu sunteți singuri. Cum merge umbra voastră după voi în fața soarelui, și nu se poate ascunde ea, așa umblă cerul cu voi pe cale tot timpul ziua și noaptea, că Domnul este soarele vostru, fiilor. Și spun peste voi în ziua mea de serbare între sfinți: pace vouă, fiilor! Vă ține cerul în taina lui. Pace vouă! Amin.

— O, iată peste voi grăirea arhiereului Meu, iar voi nu uitați să fiți sare, să fiți lumină, fiilor! Când sunteți loviți, să nu vă sângereze sufletele, ci să lumineze, ele, fiilor, ca să fiți lumina lumii precum Eu sunt. Aceasta vă este datoria: să sărați și să luminați lumea, căci râul cuvântului Meu de peste voi sărează și luminează. Și precum Eu sunt în lucrul Meu cu voi, așa să fiți și voi, sare și lumină să așezați voi peste pământ prin cuvântul Meu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2019

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Oamenii au schimbat vremurile, dar firea știe să asculte de cele din cer așezate. Cocoșii aud clopotele din cer. Spălarea la intrare și la ieșire cu apă sfințită. Taina prieteniei este roada iubirii între frați.

Mă strâng cu voi și vă dau din cer, și dați și voi pe Domnul la cei ce Mă caută la voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu. O, dați pe Domnul celor ce Îi țin calea când vine la voi cu hrană din cer, fiilor.

E sărbătoare arhierească în ziua aceasta pentru creștini, pentru cei ce au rămas ascultători sfinților părinți și datinilor creștinești ca la început, iar pentru cei mai mulți cu nume de creștini e praznicul Nașterii Domnului, dar când acest praznic va fi serbat, lumea va serba cum știe ea, pe dos decât părinții de demult, căci oamenii au umblat la cele ce nu era de umblat la ele și au schimbat vremurile, iar diavolul se bucură. Numai că mai este pe pământ sămânță nestricată, iar Eu la voi Mă scriu după calendarul cel sănătos, și lucrăm ca în cer, Ne luăm după cele din cer, și toată firea știe cum este în cer, și vremile cerești la locul lor, o, și Mă strâng cu voi în carte cu sărbătoarea ierarhului Spiridon, căci voi sunteți poporul Meu pe pământ și-Mi dați ascultare, fiilor.

O, iată, avem de întărit rădăcina creștinească și mersul lucrurilor, căci animalele și păsările se iau după mersul cel din cer, și toată firea arată deslușit vremea tuturor lucrurilor, căci cocoșii cântă în fiecare loc de pe pământ după ceasurile din cer, iar dacă se ridică întrebare despre cântatul cocoșilor la miez de noapte și în ceasurile de peste zi, o, ei aud clopotele din cer, care le dau de veste ceasurile zilei și ale nopții și se grăbesc cocoșii să dea vestea cerească pe pământ la oameni ca să știe oamenii. O, și tot așa e și cu sărbătorile și vremile sfinților și ale anotimpurilor din an, și toată firea ascultă de cele în cer așezate, căci pentru vremi și pentru păsări și pentru animale nu e cerul departe, ci e aproape, e cu pământul, nu altfel, fiilor, iar pe voi vă am sub dragostea Mea ca să vă ajut să stați sub voile Mele, și să nu semănați cu minciuna fiilor oamenilor, care nu mai au nevoie de adevăr, de Dumnezeu, de cele de sus pe pământ cu oamenii, ci doar se prefac oamenii că seamănă cu voia lui Dumnezeu peste ei, și atât.

O, fiilor, ați ieșit și ați vestit în oraș aici că vine praznicul Nașterii Mele și amintirea lui de atunci. Ați fost frumoșii Mei, ca din poveștile sfinte de atunci, iar fiii oamenilor tresaltă cu inima la vederea binecuvântării Mele de peste voi, că Mă port cu voi cu binecuvântarea Mea când voi vestiți pe Domnul.

O, nu uitați, ori de câte ori ieșiți dincolo de meleagul acesta micuț al cetății cuvântului Meu, unde stați voi cu Domnul peste voi, nu uitați, fiilor, să purtați cu voi apă sfințită și să vă curățați cu ea calea pentru mers, căci pașii cei lumești ai fiilor oamenilor lasă urmele lor pe cale, iar voi sunteți spălați și primeniți zi de zi, și trebuie să aveți cu voi apă curățitoare când pășiți cu pasul afară din cetate, fie în zi de sărbătoare de vestire, fie în zi de lucru pentru treburile cetății, că altfel nu e bine să lucrați, fiilor. Voi trebuie să vă spălați pe mâini și pe picioare de duhul lumii, de atingerea cu duhul și cu trupul de duhul și de mersul lumii, căci locul pe care stați este al Domnului, iar Eu n-am nimic în lumea aceasta, precum este scris.

Așadar, cel mai intrat în fire obicei, acesta să vă fie, spălarea în ieșire și intrare, în intrare și ieșire, căci cetatea Mea cu voi trebuie bine păzită și de voi, nu numai de Noi, o, nu numai de cei din cer, care au aici loc și popas cu Domnul. O, și multe taine poartă din cer cetatea Mea cu voi, acest loc pregătit, dat de Mine vouă în grijă să-l păstrați și să-l lucrați

cu mânuțele voastre ca pentru Domnul clipă de clipă, spălat cu apă sfințită de urmele celor ce intră la voi când este cu știre să intre, și apoi voi să primeniți peste tot, căci lui Adam asta i-am spus să facă el în rai, iar el n-a stat în slujba Mea clipă de clipă, căci nu s-a lăsat spre ascultare de Dumnezeu omul cel zidit de Dumnezeu și așezat în rai pentru lucrul și paza grădinii Domnului.

Ne pregătim de sărbătorile Nașterii, fiilor. Vor veni colindători, se vor spăla pe mâini la intrare, iar voi îi veți curăți cu apă sfințită și cu miresme plăcute cerului și îi veți așeza la masa Mea.

Toate cu știre, toate cu sfat, toate, fiilor. Iar Eu am acum să vă spun ceva vouă, ceva sfânt în ziua aceasta. Că am vorbit acum două mii de ani ucenicilor Mei de taina prieteniei, fiilor. Această taină este a fiilor lui Dumnezeu, și le-am spus fiilor lui Dumnezeu, le-am spus ucenicilor Mei atunci: *«Poruncă nouă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu! Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi, iar voi sunteți prietenii Mei dacă faceți această poruncă între voi, iar Eu de acum nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său, și v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ceea ce am auzit de la Tatăl Meu. Eu v-am ales pe voi, nu voi pe Mine, și v-am rânduit să mergeți să aduceți roadă și să rămână roada voastră, pentru ca orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, El să vă dea, dar nu uitați să vă iubiți unul pe altul, ca să aveți trecere la Tatăl».*

O, fiilor, n-am putut să am mai mulți cu voi și lângă voi pentru Mine, că nu au voit ei să pătrundă cu fapta lor taina prieteniei, care este roada iubirii între frați, fiilor. Cel ce se ascunde cu ceva măcar cât de mic de ceilalți frați, acela nu a ales să se lase pătruns și cuprins de taina prieteniei, căci prietenii își spun tot, așa cum Eu le-am spus la ucenici prieteni, și le-am dat de știre tot ce am auzit de la Tatăl Meu, precum este scris.

O, n-au voit cei ce au fost lângă voi să stea în dragostea cea din cer, căci când stăpânul este văduvit să știe ce face sluga sa, o, cum să mai fie vorba și de roade, și să mai și rămână roadele? Am spus pentru cei ce rodesc, să fie lumină și sare le-am spus, și apoi să se reverse acestea ca roade ale prieteniei dintre Mine și ei, dintre ei și ei cu multă credincioșie, și orice vor cere de la Tatăl în numele Meu ei să primească, ei să rodească ceea ce cer de la Tatăl, dar numai să ceară, și totul pe temelia iubirii dintre ei și Mine, dintre frate și frate.

Iată taina prieteniei, fiilor! O, de ar înțelege-o pe ea cei strânși în buchețele în numele Meu, în lucrul Meu peste ei și peste pământ! O, ce ar mai avea de ascuns un fiu al lui Dumnezeu, când tot ceea ce are el de ținut și de lucrat este Dumnezeu, adică să-L facă pe Domnul în el și între frați, și apoi să-L împartă celor ce nu-L au pe Domnul prin porunca iubirii și prin lucrarea ei?

O, fiilor, taina pe care am pus-o pe masă acum, țineți-o pe masă ca să fie înțeleasă și pusă în lucru, ca s-o luați în inimă și în lucrare și s-o păstrați pentru împlinire, ca să vă păstreze ea ai Mei, și frumoși să vă am prin ea pe voi.

Nimic să nu aveți de ascuns unii de alții, nimic, fiilor, iar de ascunderi feriți-vă mai mult decât de orice dușman, căci ascunderea naște minciună, iar minciuna este diavol, fiilor, precum este scris. Iar lucrul vostru aici este să-L faceți pe Domnul în voi și în jur cu toată iubirea cea de la Domnul dăruită vouă, și așa vă veți dărui unii altora lucrul vieții voastre, pe Domnul, fiilor.

Cei ce iau parte la masa iubirii Mele de acum, să nu aibă ceva de ascuns, ci să aibă grijă de iubire tot timpul, unii de alții să aibă grijă de iubirea din ei și de lucrul ei, ca să fie lucrul lor ca lucrul Meu, Cel ce Mi-am pus viața pentru prietenii Mei ca să aibă ei viață și porunca vieții, iubirea, fiilor, iubire ca în cer.

Ierarhul Spiridon aduce vouă mărturisirea iubirii lui în ziua lui de serbare între sfinți, căci porunca iubirii a fost lucrarea vieții lui, și de aceea ascultat a fost de Dumnezeu în toate acest mare slujitor.

— O, numai o iubire am fost în toată vremea statului meu pe pământ, și am trecut cu notă mare pragul împărăției sfinților Domnului, căci iubirea are trecerea toată, ea este rodul, fiilor.

Vă îndemn de lângă Domnul și de lângă sfinți, adunați-vă și stați, și rumegați cu adâncime taina vieții de creștin, căci între slugă și stăpân e o depărtare, iar între stăpân și prieten e iubirea, e taina prieteniei lucrând mângâierea, fiilor. Așadar, așezați-vă bine pentru această taină între voi și Domnul, între voi și voi, că Domnul v-a dat vouă toate câte Tatăl I-a dat, iar voi aveți poruncă sfântă să lucrați, și dacă faceți această poruncă sunteți prietenii Domnului și prieteni între voi și știți toate, fiilor.

Nu poate cădea de la Domnul cel ce înțelege și lucrează această taină, iar cei ce au de tăinuit de Domnul și de frați, aceia nu sunt prieteni, n-au duhul prieteniei, n-au înțeles porunca iubirii, și nu pot ei asta între ei și Domnul, între ei și frați, o, și se duc la vale cu tot cu roadele lor, precum s-a și întâmplat cu cei ce s-au tras afară că așa au voit. Iar dacă așa au voit și așa au ales, li s-a ridicat de peste ei iubirea cea din cer și au rămas cu cea omenească, și apoi credința cea sănătoasă i-a părăsit și ea, și apoi temerea de Domnul și mintea cea de la Dumnezeu, iar mintea pe care o au ei e mintea cea fără Domnul în ea, cea fără de lepădare de sine, și cu care nu se poate nimeni păstra al Domnului.

O, aduceți-vă aminte între voi despre inima mea și despre iubirea și lucrarea ei, și bucurați duhul meu prin asemănarea iubirii voastre cu iubirea mea de Domnul și de semeni, căci eu am trăit iubind, și am fost prietenul Domnului, și tot ce am cerut de la Tatăl în numele Lui, am primit. Așa să vă rugați și voi, cerând la Tatăl, lucrând iubirea Lui între voi pentru El și pentru voi.

— O, fiilor, v-a învățat și v-a mângâiat arhiereul Spiridon, iar Eu vă îndemn pe voi să ascultați ca și el de Dumnezeu și de iubire, fiilor. O, și nu uitați să învățați calea crucii, ca să fiți purtători de cruce pe cale cu Mine, iar crucea înseamnă ascultare, fiilor. Și Eu merg cu voi, și din greu mergem, fiilor, căci cu puțini am mai rămas, că mulți au lepădat crucea, au lepădat ascultarea.

O, nu cumva să ascultați de voi înșivă în lucrul vostru cu Mine și să Mă aplecați, căci voi sunteți prietenii Mei, fiilor, dacă faceți ce vă dau să lucrați. Lucrați ascultare, nu uitați! Vă voi așeza pe masă această adâncime de taină pentru cei ce rămân cu Domnul, și nimeni nu vă va clătina pe voi, și nimic nu va fi greu, dar trebuie o jertfă, iar aceasta este ascultarea, fiilor.

Acum, pace vouă! Binecuvântare vă dau pentru pregătirea praznicului Nașterii! Dar și iubire vă dau să aveți din destul, și să poată ea cu voi, căci ca pe o poruncă am lăsat-o peste ucenici acum două mii de ani, și prin ea, prin porunca iubirii lucrată de ei i-am numit pe ei prietenii Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2019